SKOROWIDZ

Gazety Powiatowej, rocznik 1934

Liczba pierwsza oznacza Nr. gazety. Liczba druga Nr. pozycji.

Rocznik 1934. Nr. 1.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 5-go stycznia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

Do dzisiejszego numeru dołączamy jako dodatek bezpłatny skorowidz na rok 1933.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie.

Dot: Mały ruch graniczny zwierząt-badanie koni.

Na zasadzie § 1 rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego Wojewody Śląskiego z dnia 21. II. 1929 r. Ad. 11/78 w sprawie małego ruchu granicznego zwierząt na pograniczu polsko-niemieckiem, ustała się miejsca i terminy dla bezpłatnego badania **koni niemieckich w roku 1934** jak następuje:

I. Królewska Huta Rynek nr. 1. każdy pierwszy czwartek w miesiącu.

4 stycznia	1934	5 lipca
1 lutego	"	2 sierpnia
1 marca	"	6 września
5 kwietnia	"	4 października
4 maja	"	8 listopada
7 czerwca	"	6 grudnia

od godziny 8—9 przedpołudniem.

II. Ruda — Targowisko — piątek

5 stycznia	1934	6 lipca
5 lutego	"	3 sierpnia
2 marca	"	7 września
6 kwietnia	"	5 października
5 maja	"	9 listopada
8 czerwca	"	7 grudnia

od godziny 14—15 popołudniu.

Świętochłowice, dnia 30 grudnia 1933 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski
Zastępca Starosty.

2.

Obwieszczenie.

Dot: Mały ruch graniczny zwierząt - badanie koni.

Na zasadzie § 1 rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego Wojewody Śląskiego z dnia 21. II. 29 r. Ad. 11/78 w sprawie małego ruchu granicznego zwierząt na pograniczu polsko-niemieckiem, ustala się miejsca i terminy dla bezpłatnego badania **koni polskich w roku 1934** jak następuje:

I. Hindenburg-(Zabrze), Sonnabendwochenmarktplatz an der Körner-u. Blücherstrasse.

2 stycznia	1934	3 lipca
6 lutego	"	7 sierpnia

6 marca	„	4 września
3 kwietnia	„	2 października
2 maja	„	6 listopada
5 czerwca	„	4 grudnia

od 8—9 przedpołudniem w każdy pierwszy wtorek w miesiącu.

II. 1. Beuthen (Bytom)-Rokokoplatz an der Haldenstrasse.

7 lutego	1934	4 kwiecień
4 lipiec	„	3 październik
5 grudzień		

2. Beuthen (Bytom)-Reichspräsidentenplatz

3 styczeń	1934	7 marzec
2 maj	„	6 czerwiec
1 sierpień	„	5 wrzesień
7 listopad		

od godziny 8—11 przedpołudniem w każdą pierwszą środę w mies.

Świętochłowice, dnia 30 grudnia 1933 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Zastępca Starosty

2.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu cholery drobiu.

Na podstawie § 396 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Grzegorczyka w Łagiewnikach przy ul. Bytomskiej Nr. 2 cholera drobiu wygasła.

Świętochłowice, dnia 15. grudnia 1933 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Zastępca Starosty

4.

Ogłoszenie

Dotyczy: uchwalenie stawki do podatku gruntowego na rok rachunkowy 1934/35 dla gminy Brzeziny Śląskie.

Na podstawie art. 3 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozp. Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30) uchwala się pobierać w roku budżetowym 1934/35 na rzecz gminy Brzeziny Śląskie 100% dodatek do stawki państwowej w sprawie poboru podatku gruntowego.

Brzeziny Śl., dnia 14. XI. 1933 r.

Zarząd gminy

(—) Jan Gąsior, Włoczek, Szmatloch

Rada gminna

(—) J. Goncerzewicz, H. Biernot, Nowara, Bijok

Powyższą uchwałę Rady gminnej ogłaszam do wiadomości publicznej.

Brzeziny Śl., dnia 16. grudnia 1933 r.

Naczelnik gminy

(—) Gąsior

5.

Obwieszczenie

dotyczące uchwalenia stawki podatkowej do podatku budynkowego w gminie Nowe Hajduki na rok 1934/35.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 30. listopada 1933 r. będzie na rok rachunkowy 1934/35 pobierany podatek budynkowy w wysokości 6 od 1000 od wartości pospolitej budynków podlegających temuż podatku.

Nowe Hajduki, dnia 21. grudnia 1933 r.

Naczelnik gminy

(—) Nowak

Zarezerwowane!

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 11-10

Rocznik 1934. Nr. 2.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 13-go stycznia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 27 grudnia 1933 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski z 30 grudnia 1933 r. № 298, poz. 330)

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. № 109, poz. 932)—ustalam na miesiąc styczeń 1934 roku wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92.44 grosza.

Minister Skarbu

(—) Wł. Zawadzki.

Nr. B. 61/16.

2.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu cholery drobiu.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9 I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) Starostwo podaje do publicznej wiadomości, ze w zagrodzie Jana Matury w Orzegowie przy ul. Bytomskiej nr. 22. cholera drobiu wygasła.

Świętochłowice, dnia 28. grudnia 1933 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Zastępca Starosty

3.

Statut miejscowy

w sprawie czyszczenia publicznych ulic i dróg w obrębie gminy Brzozowice-Kamień.

Na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. ust. str. 187) i uchwały Rady gminnej z dnia 30 września 1933 r. wydaje się na obręb gminy Brzozowice-Kamień następujący statut miejscowy.

§ 1.

Normalne czyszczenie chodników, ulic i dróg tudzież czyszczenie jezdni, dróg i ścieków jest obowiązkiem gminy.

§ 2.

Obowiązek usuwania z chodników śniegu posypywanie tychże w razie gołoledzi oraz czyszczenie doraźne i skrapianie chodników w celu zapobiegania pyłowi nakłada się na właścieli przyległych do dróg posesyj.

§ 3.

O ile śmieci lub śnieg nie mogą być odrazu usunięte, wtedy mogą być pozostawione w kupkach w pobliżu ścieku na ulicy tak, by ściek był wolny. Odwożenie śmieci i śniegu należy do obowiązku gminy.

§ 4.

W wypadkach wyjątkowych na wniosek obowiązanego do czyszczenia z § 2 niniejszego statutu, naczelnik gminy władnym będzie przejąć na gminę obowiązek całkowitego czyszczenia odnośnego skrawka chodnika.

§ 5.

Obowiązek czyszczenia mostów, przepustów i t. p. urządzeń pod powierzchnią drogi lub ulicy po myśli § 1, zdania 2 ustawy o czyszczeniu dróg publicznych z dnia 1. VII. 1912 r. nie zostaje niniejszym statutem miejscowym naruszony.

§ 6.

Niniejszy statut miejscowy obowiązuje z dn. ogłoszenia w gazecie powiatowej. Z tym samym dniem traci swoją ważność statut miejscowy dawn. gm. Brzozowice dot. czyszczenia publicznych ulic z dnia 17 lutego 1913 r. oraz statut miejscowy dawn. gm. Kamień z dnia 18 kwietnia 1929 r.

Zarząd gminny:

(—) Szymonek. (—) Liwowski.

Rada gminna:

(—) Waloszczyk Tomasz, (—) Kempiński Augustyn
(—) Koryciorz Andrzej, (—) Tomala Tomasz,
(—) Wydera Alojzy, (—) Kłosek Walenty.

Do uchwały z dnia 30 września 1933 r.

Brzozowice-Kamień, dnia 6 października 33 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Szymonek.

(pieczęć okrągła)

L. dz. Sm. 1551.

Uchwała.

Statut gminy Brzozowice-Kamień w sprawie czyszczenia publicznych ulic i dróg z dnia 6 X. 1933 r. zatwierdza się na podstawie art. 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 15 grudnia 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński,

Sobel, Brzoska, Tkocz, Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dn. 21 grudnia 1933 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Macha

referent.

(pieczęć okrągła)

Ogłoszono

Brzozowice-Kamień, dnia 29 grudnia 1933 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Szymonek.

4.

Statut miejscowy

gminy Brzozowice-Kamień, regulujący zakładanie oraz zmianę ulic i mających powstać przy nich budynków.

Na podstawie §§ 12 i 15 ustawy z dnia 2 lipca 1875 w sprawie zakładania oraz zmian ulic, tudzież placów publicznych w miastach i gminach wiejskich, wydaje się za zgodą Rady gminnej oraz właściwego Urzędu Okręgowego dla gminy Brzozowice-Kamień następujący statut miejscowy.

§ 1.

Domy mieszkalne można budować przy ulicach lub częściach ulic, do których mają wyjście, tylko wtedy, jeżeli te ulice lub części ulic odpowiadają przepisom policyjno-budowlanym cytowanym w § 2 i jeżeli te ulice względnie ich części łączą się z ulicą już uregulowaną.

§ 2.

Ulicę lub jej część uważa się w znaczeniu przepisów policyjno-budowlanych jako uregulowaną, jeżeli:

a) szerokość ulicy między linjami regulacyjnemi wynosi najmniej 10 m
b) wlot względnie wylot jej łączy się z już uregulowaną ulicą,
c) istnieje wodociąg oraz kanalizacja dla przypływu i odpływu wód gospodarczych i opadowych,
d) według specjalnego zarządzenia naczelnika gminy została jezdnia wybrukowana lub wyszutrowana, ścieki obustronne wybrukowane oraz wbudowane krawężniki kamienne dla odgraniczenia jezdni od chodników,
e) posiada odpowiednie oświetlenie elektryczne

§ 3.

Przy założeniu ulic nowych lub przedłużeniu już istniejących i przeznaczonych do zabudowania, taksamo przy wznoszeniu budynków przy już istniejących ulicach, powinien przedsiębiorca budowlany wykonujący nową budowę względnie właściciele gruntów przylegających do ulicy-o ile ci ostatni zaczynają budowy przy nowej ulicy-przeprowadzić wszystkie prace przewidziane w §2 proporcjonalnie do długości granic ich posiadłości oraz utrzymywać tę ulicę przez okres 5 lat.

Ponadto właściciele powinni odstąpić gminie bezpłatnie grunt, leżący w obrębie zatwierdzonych linji regulacyjnych, o ile ci ostatni zaczynają budowę przy nowej ulicy. Tym zobowiązaniom można uczynić zadość przez uiszczenie kwoty odpowiadającej kosztom urządzenia i utrzymania ulicy.

Powyższe świadczenia obowiązują właścicieli przyległych gruntów do połowy ulicy, najwyżej jednak do 13 m.

Wysokość udziałów w kosztach danej ulicy oblicza się przez zliczenie całkowitych kosztów założenia i utrzymywania ulicy, poczem otrzymaną sumę rozkłada się na interesowanych właścicieli w stosunku do długości granic przyległych gruntów.

§ 4.

W poszczególnych wypadkach może naczelnik gminy za zgodą Urzędu Okręgowego zezwolić na wyjątki odnośne do § 1 lub § 2.

§ 5.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Brzozowice-Kamień, dnia 31. maja 1933 r.

Zarząd gminny.

(—) Szymonek (—) Kala (—) Liwowski

Rada gminna.

(—) Tomala Tomasz (—) Kłosek Walenty
(—) Waloszczyk Tomasz

(pieczęć okrągła)

Na wydanie niniejszego statutu wyrażam swą zgodę.

Brzeziny Śl., dnia 25. lipca 1933 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(pieczęć okrągła) (—) Szymonek

Zatwierdza się na mocy §§ 12 i 15 ustawy o linjach regulacyjnych z dnia 2. VII. 1875.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący

(—) Dr. Grażyński
Wojewoda Śląski

L. RW. 887.

Katowice, dnia 14. września 1933 r.

Ogłoszono.

Brzozowice-Kamień, dnia 29. grudnia 1933 r.

Kom. Naczelnik Gminy

(—) Szymonek

5.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 30. listopada 1933 r. wydaje się w myśl art. 18 i 19 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10 poz. 47) następujący statut podatkowy:

§ 1.

Przedmiot opodatkowania stanowią: karety, powozy, wolanty i t. p. ekwipaże resorowe, broń myśliwska i konie wierzchowe służące do osobistego użytku oraz wygody.

§ 2.

Do uiszczenia podatku zobowiązani są posiadacze przedmiotów w § 1 oznaczonych.

§ 3.

Od podatku wolne są przedmioty wymienione w § 1 które znajdują się w posiadaniu władz państwowych, przedstawicieli władz obcych, oraz osób przebywających na obszarze gminy nie dłużej niż cztery tygodnie.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

a)	od karety jednokonnej	30,— zł
b)	od powozu jednokonnego	20,— zł
c)	od wolantu i innych ekwipaż resorowych jednokonnych	15,— zł
d)	od dubeltówki i sztucera	25,— zł
e)	od każdego konia wierzchowego	40,— zł
f)	od fortepianu	10,— zł
g)	od pianina i organów przenośnych	5,— zł

Podatek podwyższa się:

przy karetach, powozach, wolantach i innych ekwp. resorowych, dwukonnych o 50%.

§ 5,

Podatek płatny jest jednorazowo za cały rok w przeciągu 14 dni licząc od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia zarząd gminy na podstawie danych o przedmiotach podlegających opodatkowaniu, które posiadacze tych przedmiotów winni są zakomunikować zarządowi gminy w sposób wskazany § 7-mym.

§ 7.

Każde nabycie przedmiotów, podlegających podatkowi jako również każde wprowadzenie się na obszar gminy z takiemi przedmiotami winno być zameldowane w zarządzie gminy w ciągu 14 dni od dnia nabycia wzgl. wprowadzenia się.

Każde pozbycie wzgl. utratę przedmiotów podlegających opodatkowaniu należy w zarządzie gminy zgłosić w ciagu pierwszych 14 dni po ukończenie roku, w którym pozbycie wzgl. utrata nastąpiła; w przeciwnym razie podatek wymierzony będzie aż do końca tego roku, w którym zgłoszenie nastapiło.

Celem kontroli może Zarząd gminy żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób, posiadających przedmioty podlegające opodatkowaniu.

§ 8.

Zarządowi gminy przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia przedmiotów od podatku.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez doręczenie nakazu płatniczego ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych.

§ 10.

Osoby działające wbrew niniejszem przepisom ulegną grzywnie do 350,— złotych, o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 11.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1. lipca 1933 r.

Nowe Hajduki, dnia 3. grudnia 1933 r.

Zarząd gminy

(—) Nowak	(—) Szczęsny
Naczelnik gminy	I. ławnik gminy

Rada gminna

(—) Wacławek (—) Chrząszcz Robert

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie art. 27 i 55 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. poz. 30).

Świętochłowice, dnia 15. grudnia 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzozka, Tkocz, Sieja

6.

Uchwała

Rady gminnej w Świętochłowicach z dnia 27. II. stopada 1933 r.

Dot: Ustalenie dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych na rok 1934.

W myśl art. 10 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. 4. 24. w brzmieniu ustalonem rozp. Wojewody Śląskiego

z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9. poz. 16) uchwaliła Rada gminna pobierać na rzecz gminy Świętochłowice na rok kalendarzowy 1934 dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. maja 1923 (Dz. U. R. P. nr. 56 poz. 401) w wysokości:

a) 10% dodatku komunalnego do opłaty państwowej od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

b) 100% dodatku komunalnego do opłaty państwowej od patentów na sprzedaż trunków w poprzednim ustępie wymienionych.

O. p. p.

(—) W. Polak
przewodniczący

(—) Król, Hornik, Szopa, Wlodarz, O. Kunert

(—) Hajduk
protokólant.

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Świętochłowicach w sprawie dopłat do opłat na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych na rok 1934 z dnia 27. XI. 1933 zatwierdza się na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. marca 1933 (Dz. U. Śl. Nr. 9 poz. 16)

Świętochłowice, dnia 15. grudnia 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Tkocz, Sieja

Ogłoszono:

Świętochłowice, dnia 30. grudnia 1933 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak

OGŁOSZENIA

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 11-10

Rocznik 1934. Nr. 3.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 20-go stycznia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 12. grudnia 1933 r.

o oddawaniu gruntów Skarbu Śląskiego związkom samorządowym pod publiczne drogi, ulice i place.

(Dz. Ust. Śl. z dnia 23. grudnia 1933 r. Nr. 29, poz. 60).

Art. 1.

Zezwala się:

a) na bezpłatne oddawanie gruntów Skarbu Śląskiego na własność związkom samorządowym bez obciążeń i kosztów pod publiczne ulice i place, o ile obowiązek oddania gruntów wynika z obowiązujących przepisów,

b) na odpłatne oddawanie gruntów Skarbu Śląskiego bez obciążeń pod drogi publiczne.

Art. 2.

Ustalenie, czy zachodzi obowiązek bezpłatnego oddania gruntów Skarbu Śląskiego na powyższe cele należy do Śląskiej Rady Wojewódzkiej.

Art. 3.

Wykonanie tej ustawy powierza się Śląskiej Radzie Wojewódzkiej.

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

(—) Wolny.

2.

Ustawa

z dnia 22. grudnia 1933 r.

w sprawie przedłużenia okresu wyborczego wydziałów gminnych, rad gminnych i rad miejskich.

(Dz. Ust. Śl. z dnia 23. grudnia 1933 r. Nr. 29, poz. 57).

Art. 1.

Okres wyborczy wydziałów gminnych, rad gminnych i rad miejskich we wszystkich gminach Województwa Śląskiego, w których wybory do tych organów gminnych odbyły się przed dniem 1. stycznia 1932 r. przedłuża się jednorazowo o 2 lata.

Art. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:

(—) Wolny.

3.

Obwieszczenie.

Dot.: Gmina Wielkie Hajduki wniosek o nadanie prawa wodnego.

Gmina Wielkie Hajduki w powiecie świętochłowickim wniosła prośbę o nadanie jej po myśli § 46 i nast. ustawy wodnej z dnia 7. IV. 13 r. (Zb. U. str. 53) prawa doprowadzania do rzeki Rawy (zlewnia Brynicy, Przemszy, Wisły) ścieków kanalizacji gminnej, zawiarających wody opadowe, odpływy gospodarcze oraz oczyszczone w domowych oczyszczalniach odpływy fekalne.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach przez 2 tygodnie, począwszy od poniedziałku dnia 22 stycznia 1934 r. do poniedziałku dnia 5 lutego 1934 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie w podwójnem wygotowaniu, albo protokolarnie zgłosić w wymienionym wyżej Urzędzie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądanie w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z podkładkami technicznemi, przepisanemi w nr. 2. — 5. III. rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie bedą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej

Przewodniczący:

w z.

(—) Dr. Saloni.

Wicewojewoda.

Powyższe podaję do wiadomości stron interesowanych.

Świętochłowice, dnia 16. I. 1934 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Uchwała

w przedmiocie pobierania podatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych za rok 1934.

Na mocy art. 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. str. 57) uchwalił Sejmik Powiatowy powiatu świętochłowickiego na posiedzeniu swojem w dniu 26. X. 1933 r.

§ 1.

Na terenie gmin wiejskich powiatu świętochłowickiego pobiera się dodatki komunalne do opłat państwowych od patentów na wyrób sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych i to:

a) 10% do opłat państwowych od patentów na wyrób a,

b) 100% do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wymienionych.

§ 2.

Gminy wiejskie otrzymują z pobranych na ich obszarach dodatków pod № 1 wymienionych 50%.

§ 3.

Sposób wymiaru, poboru, terminu płatności, przymusowego ściągnięcia, zniżenia lub odpisania

z powodu niemożności ściągnięcia powyższych dodatków komunalnych regulują przepisy ustawy o państwowej opłacie od patentów, oraz przepisy ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r.

Świętochłowice, dnia 26. X. 1933 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

„Śląska Rada Wojewódzka zatwierdza na zasadzie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. № 17, poz. 30) oraz § 2 art. 1 ustawy z dnia 7. grudnia 1927 r. (Dz. U. Śl. № 26, poz. 48) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 23. marca 1933 r. (Dz. U. Śl. № 9, poz. 16) uchwałę Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 26. października 1933 r. w przedmiocie poboru na rok 1934 10% dodatków komunalnych do opłat państwowych na wyrób oraz 100% dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

Za Wojewodę

(—) Dr. Schoenowitz
Kierownik Oddziału II.
Referendarz.

5.

Uwierzytelniony Odpis.

Punkt 1.

Pobór dodatku komunalnego do opłat państwowych od patentów na wyrób wzgl. sprzedaż trunków i przetworów wódczanych i spirytusowych, pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 maja 1923 r.

W myśl artykułu 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10. poz. 47) w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) uchwala się dla gminy o charakterze miejskim Ruda pobór

a) 10% słownie - dziesięć procent-dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób względnie

b) 100% słownie - sto procent - dodatku do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wódczanych i spirytusowych, pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 maja 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 56 poz. 401).

Dodatki będą pobierane łącznie z opłatami państwowemi.

Niniejsza uchwała obowiązuje z dniem 1 stycznia 1934 r.

Punkt 2—5 pp.

p. p. p.

(—) St. Simon, E. Strugała
radni

(—) Dr. Zając
przewodniczący

(—) Magiera
protokólant.

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej Ruda w sprawie poboru w roku 1934 dodatków do opłat państwowych na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych z dnia 24. XI. 1933 r. zatwierdza się na podstawie art. 1. 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu Rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. 17 poz. 30) zmienionej ustawy z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9 poz. 16)

Świętochłowice, dnia 15 grudnia 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Tkocz, Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 27. XII. 1933 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

(L. S.)

(—) Dr. Olszewski

Za zgodność wypisu:

Ruda, dnia 9 stycznia 1934 r.

Zarząd Gminy

z p.

(—) Trocha

KOMUNIKATY

6.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 12. I. 1934 r. zatwierdzono uchwałę rady gminnej Szarlej w sprawie podatku dopłat do opłat państwowych na wyrób i sprzedaż napojów alkoholowych i w sprawie zaciągnięcia pożyczki w kwocie 8.000,— zł ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego; uchwałę rady gminnej Nowy Bytom w sprawie zrzeczenia się prawa do gruntu w Zgodzie, na którym stoi ochronka oraz odstąpienie powszechnej szkole inwentarza biurowego dawniejszej ekspozytury gminnej w Zgodzie; uchwałę rady gminnej Wielkie Hajduki w sprawie przekazania w wieczystą dzierżawę komitetowi Towarzystwa Czytelni Ludowej bibljoteki w szkole VI.; statut gminy Łagiewniki, Nowy Bytom i Orzegów w sprawie poboru specjalnych opłat drogowych oraz statut gminy Nowe Hajduki w przedmiocie poboru opłat od umów o przeniesieniu własności nieruchomości. — Uchwalono stastatut w przedmiocie poboru specjalnych opłat drogowych w powiecie świętochłowickim.

OGŁOSZENIA

7.

Ogłoszenie.

Z dniem 10. bm. zwolniliśmy inkasenta Koziarę Józefa zatrudnionego w rejonie naszej płatni w Szarleju.

Powyższe podajemy zainteresowanem do wiadomości, ze nie jest on więcej upoważniony do inkasowania składek dla Ogólno Miejscowej Kasy Chorych na pow. świętochłowicki.

W miejsce jego przyjęto p. Kurańskiego Emanuela, zam. w Szarleju.

Wielkie Hajduki, dnia 17. stycznia 1934 r.

Przewodniczący:
w z.
(—) W. Polak

Zamknięcie rachunkowe

Spółki Spożywczej „Nowy Konsum"

zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpow.
w Lipinach

za czas od 1. X. 1932 r. do 30. IX. 1933 r.

Bilans

Aktywa	zł	gr	Pasywa	zł	gr
Gotówka	52	94	Rachunek bieżący-płatne podatki . . .	4883	90
Rachunek bieżący-podatki nadpłacone .	4835	90	Rachunek bieżący-Rezerwa na pobory i płace	1725	00
Strata	7900	59	Fundusz rezerwowy .	6180	44
razem zł	12 789	43	razem zł	12789	43

Lipiny, dnia 11. stycznia 1934 r.

Nowy Konsum
Neuer Konsum-Verein
zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpow.
w Lipinach.
(w likwidacji)

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 11-10

Rocznik 1934. Nr. 4.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 27-go stycznia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Dot. unieważnienia kart cyrkulacyjnych.

Następujące karty cyrkulacyjne, wystawione przez tutejsze Starostwo unieważnia się:

1.	Bednorz Gothard, Szarlej	Nr. Karty 376/VII.
2.	Hoffman Brunon, W. Piekary	—
3.	Przybyła Elfryda, Świętochł.	„ 5013/VIII.
4.	Steiner Henryk, Szarlej	„ 10518/VII.
5.	Mika Jerzy, Ruda	—
6.	Michalik Teodor, Świętochłowice	—
7.	Szołtysik Paweł, Szarlej	—

Świętochłowice, dnia 22. I. 1934 r.

Starosta
(—) Szaliński

2.

Ogłoszenie.

Stosownie do § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31. XII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 ex 1929, poz. 31) podaję do publicznej wiadomości, że z dniem 1 lutego 1934 r. powierzyłem lekarzowi weterynaryjnemu Janowi Olesiowi z Król. Huty stanowisko organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w pełnym zakresie w obwodzie Wiekie Piekary.

Świętochłowice, dnia 25. I. 1934 r.

Starosta
i Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński

3.

Ustalenie wartości wynagrodzenia w naturze (§ 160 Ord. Ubezp.)

L. b.	Rodzaj wynagrodzenia w naturze	Kategorja pracowników	Wartość wynagr. zł
1	Pełne wolne dzienne utrzymanie **bez** mieszkania opału i oświetlenia	I. a) żeńskiej służby domowej, b) uczni (terminatorów), c) uczenic (terminatorek), d) innych nisko opłacanych sił roboczych (np. dziewek), e) robotników rolnych poniżej 19 lat życia,	0,90
		II. a) męskiej służby domowej, b) parobków, c) męskich i żeńskich pomocników,	1,10
		III. a) robotników fachowych w rolnictwie,	1,50
		b) urzędników rolniczych,	1,90
2	Pełne wolne dzienne utrzymanie **włącznie** mieszkania, opału i oświetlenia . .	I. a) żeńskiej służby domowej, b) uczni (terminatorów), c) uczenic (terminatorek), d) innych nisko opłacanych sił roboczych, e) robotników rolnych poniżej 19 lat życia,	1,10
		II. a) męskiej służby domowej, b) parobków, c) męskich i żeńskich pomocników,	1,40
		III. a) robotników fachowych w rolnictwie,	1,80
		b) urzędników rolniczych,	2,30
3	100 kg węgla deputatowego	I. a) robotników (robotnic) rolniczych, b) urzędników rolniczych,	2,65
4	1 m³ dzewa opałowego	dla wszystkich kategoryj pracowników	6,50
5	100 kg żyta	" " " "	16,00
6	" " pszennicy	" " " "	22,00
7	" " jęczmienia	" " " "	16,00
8	" " owsa	" " " "	15,00
9	" " kartofli	" " " "	3,50
10	" " mąki żytniej (70%)	" " " "	21,00
11	" " " pszennej (65%)	" " " "	31,00
12	1 litr mleka	" " " "	0,18
13	1 kg masła	" " " "	2,50
14	1 ha roli nieuprawionej	" " " "	40.00
15	1 ha roli uprawionej	" " " "	130,00
16	1 ha łąki	" " " "	130.00
17	Pastwisko dla 1 szt. bydła	" " " "	28,00
18	1 a. ogrodu sadown. wzg. warzywn.	" " " "	2,00
19	100 kg siana	" " " "	5,00
20	" " słomy	" " " "	3,00
21	" " paszy dla kur	" " " "	8.00
22	Mieszkanie w domach czynszowych za 1 pokój do 25 m² rocznie	" " " "	80,00
23	Mieszkanie w domach czynszowych za 1 pokój od 25 do 50 m², rocznie	" " " "	100,00
24	Mieszkanie w willach lub w domach, przeznaczonych do użytku jednej rodziny za 1 pokój, rocznie	" " " "	150,00
25	Oświetlenie elektryczne w mieszk. 1— pokojow. roczn.	" " " "	28,00
	" 2—3 " "	" " " "	48,00
	" 4—5 " "	" " " "	80,00
	" 6—8 " "	" " " "	160.00

26	Wolny opał:		
	1 pokoju mieszk. roczn.	„ „ „ „	60,00
	2 „ „ „	„ „ „ „	95,00
	3 „ „ „	„ „ „ „	140,00
	4 „ „ „	„ „ „ „	160,00
	5—6 „ „ „	„ „ „ „	185,00
	7—8 „ „ „	„ „ „ „	210,00
27	Ubranie zawodowe (komplet)	dla urzędników roln. wzgl. leśnych oraz szoferów	150,00
28	100 kg wieprza	„ „ „ „	120,00

Jeżeli między pracodawcą i pracownikiem względnie między związkiem pracodawców i związkiem pracowników zawarta została umowa, przewidująca wynagrodzenie w naturze o wartości wyższej, aniżeli wyżej ustalona, to obowiązują w miejsce powyższych stawek wartości umówione.

Powyższe stawki obowiązują od dnia 1. stycznia 1934 r. i wstępują w miejsce stawek, ogłoszonych w „Gazecie Powiatowej" z dnia 24. X. 1931 r.

Urząd Ubezpieczeń
przy starostwie
na powiat świętochłowicki

Przewodniczący:
(—) Szaliński

4.

Statut

o poborze specjalnych opłat drogowych na rzecz gminy Łagiewniki Śląskie uchwalony przez Kom. Radę gminną w dniu 5. grudnia 1933 r. na podstawie art. 19 ustawy z dnia 9. stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. Ust. Śl. Nr. 3, poz. 3) oraz art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30).

§ 1.

Opłacie drogowej, przeznaczonej na pokrycie wydatków na utrzymanie i budowę dróg podlegają:

a) grunty, podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu,

b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, wykupujące świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne,

c) nieruchomości w miastach i budynki w gminach wiejskich podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości, a do czasu wprowadzenia tego podatku, samoistnemu podatkowi komunalnemu od budynków.

Do uiszczenia opłaty obowiązane są osoby, którym wymierzono w ustępie poprzednim podatki.

§ 2.

Ogólną sumę opłat na potrzeby dróg w gminie Łagiewniki Śl. uchwala Rada gminna corocznie na okres roku budżetowego, przy równoczesnem ustaleniu wysokości kwot, które rozdzielone być mają pomiędzy poszczególne źródła opodatkowania, wymienione w § 1.

Uchwały powyższe podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 3.

Podział ogólnej sumy opłat (§ 2) pomiędzy poszczególnych płatników opłaty przeprowadza się w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumę wymierzonych w poprzednim roku na obszarze Gminy Łagiewniki Śląskie państwowych podatków od gruntów, od przemysłu (od obrotu, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych) oraz od nieruchomości względnie komunalnego podatku od budynków — mnoży się przez sumy, przypadające na poszczególnych płatników od gruntów, przemysłu i handlu oraz od nieruchomości (budynków).

§ 4.

Wymiaru opłaty w myśl zasad, podanych w § 3 dokonuje organ wykonawczy związku komunalnego, który należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym, doręczonym zobowiązanemu do uiszczenia opłaty.

§ 5.

Opłata ma być uiszczoną w kasie gminnej w terminie 14 dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 6.

Przeciwko wymiarowi opłat drogowych służą płatnikom środki prawne, obowiązujące w zakresie samoistnych danin komunalnych.

§ 7.

Do przymusowego ściągania opłat drogowych mają zastosowanie przepisy obowiązujące przy egzekucji danin komunalnych.

§ 8.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Łagiewniki Śl., dnia 5. grudnia 1933 r.

Zarząd gminy.

(—) Rybarz, Knura Szczepan, Knura Stanisław.

Rada gminna.

Rak W. Maicherek L., Michalski.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Łagiewniki Śl., dnia 5-go grudnia 1933 r.

Naczelnik gminy.

(L. S.) (—) Rybarz.

L. dz. Sm. 1591.

Uchwała.

Statut gminy Łagiewniki w sprawie specjalnych opłat drogowych z dnia 5-go grudnia 1933 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich łącznie z art. 27. ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Świętochłowice, dnia 12. stycznia 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 16. I. 1934.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

(L. S.) z p.

(—) Macha.

Ogłoszono:

Łagiewniki Śl., dnia 22-go stycznia 1934 r.

Naczelnik gminy.

(—) Rybarz.

5.

Odpis.

Uchwała.

Na mocy ustępu 10 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. IV. 1924 r. w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Nr. 17 poz. 30) uchwala Rada gminna pobierać na rok 1934 następujące dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych, pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. maja 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 56 poz. 401)

a) od opłaty państwowej od patentów na wyrób 10%

b) od opłaty państwowej na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych 50%

Szarlej, dnia 14. grudnia 1933 r.

Zarząd gminy

(—) Płonka (—) Ludyga (—) Dr. Bociański
Naczelnik gminy ławnik ławnik

Do uchwały z dnia dzisiejszego

Rada gminna

(—) Dzierża (—) Andretzki (—) Kocur

Sm. 1568/1.

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Szarleju, w sprawie poboru w roku 1934 dodatków do opłat państwowych na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych z dnia 14. XII. 1933 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 12. stycznia 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 16. I. 1934.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

zp.

(—) Macha.

Za zgodność odpisu

Szarlej, dnia 18. stycznia 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Płonka.

6.

Uchwała

dot: dodatku do podatku państwowego od wyrobów i sprzedaży trunków alkoholowych na rok rach. 1934/35.

W myśl art. 10 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim Dz. Ust. Śl. nr. 10 poz. 47 rok 1924 w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. Dz. Ust. nr. 17 poz. 30 uchwaliła Rada gminna w posiedzeniu w dniu 30. XI. 1933 r. pobierać na rzecz gminy Nowe Hajduki tytułem dodatków komunalnych do opłat państwowych na rok 1934

a) 10% dodatku do opłat państwowych na wyrób trunków,

b) 100% dodatku do opłat państwowych na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych, pobieranych na sasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. V. 1924 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 56 poz. 404.

Zarząd gminy.

(—) Nowak.

Naczelnik gminy.

Uchwała powyższa zatwierdzoną została pod dniem 15. XII. 1933 r. przez Komisaryczny Wydział Powiatowy w Świętochłowicach.

Ogłoszono!

Nowe Hajduki, dnia 20. stycznia 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Nowak

7.

L. dz. O. I. O. 22/113.

Obwieszczenie!

Górnicy, którzy z pracy zwolnieni zostali po **31. sierpnia 1932 r.**, otrzymują bezpłatne przybory szkolne dla dzieci swych, o ile:

a) są bezrobotni i byli ubezpieczeni poprzednio przynajmniej przez 3 lata w Kasie Pensyjnej Spółki Brackiej,

b) utrzymują swoje prawa do Kasy Pensyjnej w czasie bezrobocia bez opłaty uznaniówek po myśli § 58 ust. 2a statutu lub

c) w czasie bezrobocia płacą uznaniówki dla utrzymania praw przy Kasie Pensyjnej Spółki Brackiej.

Dzieci hutników z hut brackich i kamieniołomów nie mają prawa do korzystania z Funduszu Wolnych Kuksów, dlatego też dzieci takich bezrobotnych nie mogą pobierać bezpłatnych przyborów szkolnych.

Kartki, upoważniające dzieci do pobierania przyborów szkolnych, będą wystawiali starsi braccy obwodów, do których bezrobotni należeli podczas zatrudnienia na kopalni, a jeżeli obwód starszego brackiego w międzyczasie został zniesiony, wówczas taki bezrobotny powinien zwrócić się do innego starszego brackiego na tej kopalni względnie do tego starszego brackiego, któremu pensjoniści rozwiązanego obwodu zostali przydzieleni.

Dla uzyskania kartki, bezrobotni powinni przedłożyć książkę kwitową za uiszczone składki do Kasy Pensyjnej Spółki Brackiej, legitymację jako bezrobotny, wystawioną przez właściwy Urząd Pośrednictwa Pracy i poświadczenie kopalni, co do zwolnienia jego z pracy.

Tarnowskie Góry, dnia 27. grudnia 1933 r.

Dyrekcja Spółki Brackiej

(—) Dr. Potyka

× KOMUNIKAT ×

Obwieszczenie

dot. posiedzenia Komisarycznego Sejmiku Powiatowego i wyłożenia preliminarza budżetowego powiatu świętochłowickiego.

W poniedziałek, dnia 12. lutego 1934 r. o godz. 10-tej przedpołudniem, odbędzie się posiedzenie Komisarycznego Sejmiku Powiatowego w gmachu tutejszego Wydziału Powiatowego.

Preliminiarz budżetowy powiatu świętochłowickiego wyłożony jest na przeciąg jednego tygodnia, t. j. od 29 stycznia do 4 lutego 1934 r. włącznie w gmachu tutejszego Wydziału Powiatowego, pokój Nr. 39, celem przeglądania i wnoszenia zarzutów i spostrzezeń przez zainteresowanych.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

× OGŁOSZENIA ×

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 11-10

Rocznik 1934. Nr. 5.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 3-go lutego 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego w Nowym Bytomiu
z dnia 18 stycznia 1934 r.
o czyszczeniu kominów.

Na podstawie § § 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (zb. u. pr. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{\text{13. grudnia 1872 r.}}{\text{19. marca 1881 r.}}$ (zb. u. pr. z 1881 r. str. 186) oraz za zgodą Wydziału Okręgowego zarządzam co następuje:

§ 1.

Każdy właściciel domu jest obowiązany dbać o czyszczenie znajdujących się w użytku kominów swego domu. Opłatę kominiarską płaci się podług obowiązującej taryfy kominiarskiej.

§ 2.

1. Znajdujące się w użytku kominy należy czyścić przynajmniej raz na miesiąc.

2. Naczelnik Okręgu Urzędowego ustala, ile razy w miesiącu należy czyścić kominy, wymagające częstszego czyszczenia.

3. Kominy przemysłowe w piekarniach, kuźniach, wędzarniach itp. należy czyścić co 14 dni, o ile nie są uważane za kominy fabryczne lub Naczelnik Okręgu Urzędowego nie postanowi co innego.

4. Kominy fabryczne należy czyścić zasadniczo w miarę potrzeby oraz zarządzeń Naczelnika Okręgu Urzędowego.

5. Za kominy fabryczne uważa się wszelkie kominy dla większych palenisk w fabrykach i zakładach rolniczych, jakoteż wszystkie kominy dla palenisk kotłów parowych, oprócz kominów tego samego rodzaju, wmurowanych w budynkach (t. zw. kominów rosyjskich).

§ 3.

1. Potrzebne przy czyszczeniu lub wypalaniu kominów drabiny dostarcza właściciel domu.

2. Wszelkich innych narzędzi do tego potrzebnych dostarcza bezpłatnie kominiarz.

§ 4.

Każdy właściciel domu winien stawić do dyspozycji kominiarza naczynie z niepalnego materjału na zmiecone sadze. Pozatem winien oświetlić i udostępnić kominiarzowi ubikacje z paleniskami, w których przeprowadza się czyszczenie kominów. Kominiarz jest obowiązany po każdorazowem czyszczeniu opadające w kominie i td. sadze ze spodu komina usunąć na miejsce zabezpieczone od ognia, wskazane przez właściciela domu w obrębie jego nieruchomości, gdzie winien je tak złożyć, ażeby się nie rozlatywały.

§ 5.

Każdy właściciel domu jest obowiązany donieść niezwłocznie Naczelnikowi Okręgu Urzędowego, skoro kominiarz obwodowy nie spełnia swojego obowiązku czyszczenia.

§ 6.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile dany czyn nie ulega wyższej karze w myśl innych ustaw karnych, karane będą grzywną do 9 zł, a w razie nieściągalności grzywny aresztem do 3 dni.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1. lutego 1934 r. Równocześnie traci moc obowiązującą na obszarze gminy Nowy Bytom rozporządzenie policyjne na miasto Bytom z dnia 21. grudnia 1908 r. o czyszczeniu kominów.

Naczelnik Okręgu Urzędowego.

(—) Basista.

2.

O d p i s

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego w Nowym Bytomiu z dnia 18. stycznia 1934 r.

o przyłączenie nieruchomości do wodociągu gminy Nowy Bytom.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (zb. u. pr. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{\text{13 grndnia 1872 r.}}{\text{19 marca 1881 r.}}$ (zb. u. pr. str. 186) oraz za zgodą Wydziału Okręgowego zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Każdy grunt zabudowany lub mający być zabudowany należy przyłączyć do wodociągu gminnego.

2. Obowiązek ten ciąży na właścicielu i użytkowcy nieruchomości, który jest również odpowiedzialny za przestrzeganie pozostałych przepisów policyjnych.

§ 2.

1. Podania o przyłączenie nieruchomości do wodociągu należy wnosić do Naczelnika Okręgu Urzędowego.

2. Do podania należy dołączyć projekt instalacji w potrójnem wygotowaniu, składający się:

a) z planu położenia nieruchomości z wyrysowanem projektowanem odgałęzieniem w podziałce 1: 500,

b) szczegółowego projektu instalacji w skali 1:100,

c) opisu technicznego instalacji.

Podkładki ad a, b) wykonać należy na papierzy podklejonem płótnem.

3. Przy wykonaniu połączenia przestrzegać należy warunki podane przez Zarząd gminny.

§ 3.

Niestosowanie się do niniejszego rozporządzenia będzie karane grzywną do 9 zł, a w razie nieściągalności grzywny aresztem do 3 dni

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 lutego 1934 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne na miasto Bytom z dnia 30 marca 1905 r. o przyłączaniu nieruchomości do miejskiego wodociągu w obwodzie miejskim Czarnylas.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Basista

Za zgodność odpisu

Nowy Bytom, dnia 22 stycznia 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

z p.

(—) Nawrat.

3.

Statut

z dnia 7 grudnia 1933 r.

o poborze specjalnych opłat drogowych.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. nr. 3, poz. 3) oraz art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz. 30) tudzież za zgodą Rady gminnej, wyrażonej uchwałą z dnia 7. grudnia 1933 r. postanawia się co następuje:

§ 1.

Na pokrycie wydatków na utrzymanie i budowę dróg w gminie Nowy Bytom pobiera się specjalną opłatę drogową.

Opłacie tej podlegają:

a) grunty, podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu,

b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, wykupujące świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne,

c) nieruchomości (budynki), podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości, a do czasu wprowadzenia tego podatku samoistnemu podatkowi komunalnemu od budynków.

Do uiszczenia opłaty obowiązane są osoby którym wymierzono wymienione w ustępie poprzednim podatki.

§ 2.

Ogólną sumę opłat na potrzeby dróg gminy Nowy Bytom uchwala Rada gminna corocznie na okres roku budżetowego, przy równoczesnem ustaleniu wysokości kwot, które rozdzielone być mają pomiędzy poszczególne źródła opodatkowania, wymienione w § 1.

Uchwały powyższe podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 3.

Podział ogólnej sumy opłat (§ 2) pomiędzy poszczególnych płatników opłaty przeprowadza się w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumę wymierzonych w poprzednim roku na obszarze gminy Nowy Bytom państwowych podatków od gruntów, od przemysłu (od obrotu, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych) oraz od nieruchomości względnie komunalnego podatku od budynków mnoży się przez sumy przypadające na poszczególnych płatników podatków od gruntów, przemysłu i handlu oraz od nieruchomości (budynków).

§ 4.

Wymiaru opłaty w myśl zasad, podanych w § 3, dokonuje Zarząd gminny, który należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym, doręczonym zobowiązanemu do uiszczenia opłaty.

§ 5.

Opłata ma być uiszczoną w kasie gminny w terminie 14 dni licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 6.

Przeciwko wymiarowi opłat drogowych służą płatnikom środki prawne, obowiązujące w zakresie samoistnych danin komunalnych

§ 7.

Do przymusowego ściągania opłat drogowych mają zastosowanie przepisy obowiązujące przy egzekucji danin komunalnych.

§ 8.

Zarządowi gminy przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach od opłaty częściowo względnie całkowicie zwolnić.

§ 9.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Zarząd gminny:

(—) Basista
naczelnik gminy

Sm. 1636.

Uchwała

Statut gminy Nowy Bytom o poborze specjalnych opłat drogowych z dnia 7. grudnia 1933 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich łącznie z art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Świętochłowice, dnia 12. stycznia 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Za zgodność

Świętochłowice, dnia 16. I. 1934 r.

Przewodniczący Wydz. Powiatowego
zp.
(—) Macha.

Powyższy odpis statutu podaje się do publicznej wiadomości.

Nowy Bytom, dnia 23. stycznia 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Basista.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 11-10

Rocznik 1934. Nr. 6.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 10-go lutego 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 26. stycznia 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski z dnia 31 stycznia 1934 r).

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. №. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28. listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. №. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc luty 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

2.

Rozporządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 4. stycznia 1933 r.

o zawieszeniu wypłaty zasiłków osobom, na których rzecz podjęto wypłatę rent z tytułu ubezpieczeń społecznych na podstawie umowy między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznem z dnia 11. czerwca 1931 r. (Dz. U. Śl. Nr. 1. poz. 1. 1934 r.)

Na mocy art. 13. ustawy z dnia 8. lipca 1925 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 29) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wypłatę zasiłków osobom, którym instytucje niemieckie ubezpieczeń społecznych wstrzymały wypłatę rent z tytułu ubezpieczeń społecznych z powodu ich zamieszkania na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej, a na których rzecz instytucje te podejmują wypłatę rent w myśl postanowień polsko-niemieckiej umowy o ubezpieczeniu

społecznem z 11. czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 z r. 1933, poz. 487), znosi się w poszczególnych wypadkach z dniem otrzymania przez uprawnionych renty, w której miejsce wypłacany był dotąd zasiłek.

Zniesienie następuje bez względu na to, czy uprawnieni otrzymują renty bezpośrednio z instytucji niemieckiej czy też za pośrednictwem instytucji polskiej.

§ 2.

Wypłatę zasiłków osobom, którym instytucje niemieckie wstrzymały wypłatę rent z tytułu ubezpieczeń społecznych z powodu ich zamieszkania na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej, a których renty przejęte zostały w myśl postanowień art. 35 umowy wymienionej w § 1 od niemieckich instytucyj ubezpieczeń społecznych, przez instytucje polskie ubezpieczeń społecznych znosi się w poszczególnych wypadkach z dniem otrzymania przez uprawnionych renty z instytucji polskiej ubezpieczeń społecznych.

§ 3.

Ta polska istytucja ubezpieczeń społecznych, za której pośrednictwem przekazywane będą renty niemieckie, potrąci na rzecz Skarbu Śląskiego sumy wypłaconych na rachunek Skarbu Śląskiego zasiłków, przypadających na czas, za który je wypłacono.

Potrąceniu temu podlegają wszystkie świadczenia tak bieżące jak i jednorazowe, wypłacone na rachunek Skarbu Śląskiego od dnia 1. lipca 1931 r.

§ 4.

Z wartości kapitałowych, jakie będą wypłacone przez instytucje niemieckie ubezpieczeń społecznych polskim instytucjom ubezpieczeń społecznych na tej zasadzie, że zgodnie z postanowieniem art. 35 umowy, wymienionej w § 1, instytucje polskie ubezpieczeń społecznych przejmą świadczenia niemieckiego ubezpieczenia od wypadków i ubezpieczenia inwalidzkiego, potrącą przejmujące instytucje polskie ubezpieczeń społecznych na rzecz Skarbu Śląskiego sumy, wypłacone na jego rachunek tytułem zasiłków za okres czasu od dnia 1 lipca 1931 r.

§ 5.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący:

(—) Dr. Grażyński

Wojewoda Śląski.

3.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 4. stycznia 1934 r.

w przedmiocie przedłużenia czasokresu oznaczonego w § 18 ustawy z dnia 6. kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 458) o obowiązku zatrudnienia inwalidów ciężkouszkodzonych. (Dz. U. Śl. Nr. 1, poz. 2. 1934 r.)

§ 1.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 44) w przedmiocie przedłużenia terminu, przewidzianego w § 18 ustawy o zatrudnianiu ciężkouszkodzonych inwalidów z dnia 6. kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 458) przedłużam za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej termin, przewidziany w art. 1. cytowanej ustawy do 31. marca 1934 r.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Grażyńsk

4.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Skarbowy w Katowicach.

L. O. II. — 113.162/3/33

Obwieszczenie

w sprawie podatku dochodowego na rok podatkowy 1934

Podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

I.

Termin do składania zeznań o dochodzie do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1934 upływa **dla osób fizycznych i spadków wakujących oraz dla osób prawnych z dniem 1. maja 1934 r.**

Powyższy termin nie obowiązuje jednakowoż osób, których główny dochód płynie:

1. z nieruchomości gruntowej, niepr[illegible] jącej 30 ha

2. z przedsiębiorstwa handlowego, obowiązanego do nabycia świadectwa przemysłowego według IV. i V. kategorji dla przedsiębiorstw handlowych wszędzie i według III. kategorji handlowej w miejscowościach III. i IV. klasy;

3. zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od obowiązku nabywania świadectwa przemysłowego, lub opłacającego ten podatek według VIII. kategorji przedsiębiorstw przemysłowych;

4. z domów mieszkalnych, składających się najwyżej z czterech izb.

Osoby te obowiązane są do składania zeznań tylko wtedy, gdy otrzymają osobne wezwanie władzy podatkowej, a w takim razie termin do składania zeznań o dochodzie dla tego rodzaju płatników upływa w 30. dniu, licząc od dnia następnego po doręczeniu przez władzę podatkową wezwania do złożenia zeznania.

Zeznanie należy składać o wszystkich dochodach, z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, otrzymywanych w kraju.

Osoby, czerpiące **dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych zagranicą,** winny w zeznaniu wykazać odrębnie dochód z tego rodzaju uposażeń stosownie do wskazówek, zamieszczonych na blankiecie zeznania o dochodzie.

Przepisane do składania zeznań formularze wydają bezpłatnie właściwe władze podatkowe.

Wypełnione formularze zeznań należy składać do tych władz podatkowych I. instancji, w których okręgu osoby podlegające podatkowi miały miejsce zamieszkania w dniu 15. grudnia 1933 r.

Składanie zeznań może być również uskutecznione należycie opłaconym listem poleconym bezpośrednio pod adresem właściwej władzy podatkowej, względnie złożone ustnie do protokółu we właściwym urzędzie skarbowym.

W razie niezłożenia zeznania w powyższym terminie wymiar podatku będzie uskuteczniony na podstawie materjałów, jakimi władza rozporządza, płatnicy zaś, którzy w przepisanym terminie nie złożą zeznania, ukarani będą grzywną do 100 zł.

Kto świadomie w celu uchylenia się od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej złoży nieprawdziwe zeznanie, które przyczynić się może do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należnego się podatku, niezależnie od obowiązku uiszczenia należności podatkowej — o ile nie zagraża kara surowsza w myśl powszechnej ustawy karnej — ulegnie karze pieniężnej od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego, uszczuplonego lub narażonego na jedno lub drugie podatku, a w razie okoliczności obciążających — nadto karze pozbawienia wolności do 1 roku.

II.

Niezależnie od złożenia zeznania płatnicy, obowiązani do składania zeznań, bez wezwania ze strony władzy wymiarowej, winni są sami obliczyć oraz wpłacić do dnia 1. maja 1934 r. do kas urzędów skarbowych wprost, względnie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności połowę podatku, przypadającego od wykazanego w zeznaniu dochodu wedle obowiązującej skali podatkowej wraz z dodatkiem kryzysowym, przypadającym według ustawy z 22/10. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99 poz. 760), a dowód uskutecznienia zapłaty w oryginale lub też w odpisie, podpisanym przez płatnika, przedstawić władzy podatkowej.

Osoby, które w terminie wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są do dnia 1. maja 1934 r. uiścić połowę podatku, wymierzonego na rok podatkowy 1933 wraz z dodatkiem kryzysowym.

Dodatek kryzysowy wynosi od dochodu podlegającego podatkowi:

1) według działu I. ustawy

do	3.600 zł	—	0.5%	dochodu
„	10.000 „	—	1%	„
„	36.000 „	—	2%	„
„	60.000 „	—	2.5%	„
„	160.000 „	—	3%	„
ponad	160.000 „	—	4%	„

2) według działu II. ustawy

do	3.600 zł	—	0.5%	wynagrodzenia
„	10.400 „	—	1%	„
„	36.000 „	—	2%	„
„	60.000 „	—	2.5%	„
„	80.000 „	—	3%	„
„	104.000 „	—	4%	„
„	144.000 „	—	5%	„
„	184.000 „	—	6%	„
„	200.000 „	—	7%	„
„	220.000 „	—	8%	„
„	250.000 „	—	9%	„
ponad	250.000 „	—	10%	„

Płatnicy zamieszkali na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego, mają równocześnie w tym samym terminie wpłacić

połowę dodatku komunalnego, uchwalonego przez reprezentację gminną na podstawie art. 24. ustawy o państw. podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z roku 1925. Nr. 58 poz. 411) w brzmieniu art. 2. noweli z 17/3. 1932 o zmianie niektórych przepisów ustaw dotyczących finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 25. poz. 223).

Katowice, dnia 3. stycznia 1934 r.

Za Wojewodę:

(—) Kankofer w. r.
Naczelnik Wydziału Skarbowego.

5.

Ustalenie

wartości węgla deputatowego.

W myśl § 160 ordynacji ubezpieczeniowej ustala się niniejszem na powiat świętochłowicki wartość jednej tony węgla deputatowego dla pracowników przemysłu górniczo-hutniczego na cały rok 1933 na

25,09 zł

(słownie: dwadzieściapięć złotych dziewięć groszy).

Świętochłowice, dnia 6. lutego 1934 r.

Przewodniczący
Urzędu Ubezpieczeń
(—) Szaliński
Starosta

6.

Ogłoszenie.

Na podstawie § 84 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 (zb. ust. str. 233) zatwierdziłem

p. Antoniego Piontka

w charakterze honorowego ławnika gminy Wielkie Hajduki.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 2

Rocznik 1934. Nr. 7.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 17-go lutego 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, - Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

o projektowanem zniesieniu zapory drogowej przy skrzyżowaniu kolejki wąskotorowej kop. Hillebrand (szyb Aszenborn) z drogą publiczną Nowa-Wieś Nowy-Bytom.

Firma „Wirek Kopalnia Spółka Akcyjna" w Chebziu wniosła prośbę do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach o zniesienie zapory drogowej przy skrzyżowaniu kolejki wąskotorowej kopalni Hillebrand (szyb Aszenborn) z drogą publiczną Nowa-Wieś,-Nowy Bytom.

Po myśli przepisów ustawy o kolejkach lokalnych i dojazdowych z 28. VII. 1892 r. (Zb. Ust. str. 225), plany danego projektu wyłożone są na przeciąg 14 dni, tj. **od 19. lutego do 4. marca 1934 r.** do publicznego wglądu w Urzędzie gminnym Nowy Bytom.

W wyżej zakreślonym terminie strony interesowane mogą wnosić przeciwko projektowi zniesienia tej zapory uzasadnione zarzuty pisemnie lub ustnie do protokołu **w Starostwie w Świętochłowicach, pokój 45,** w godzinach urzędowych. Zarzuty wniesione po terminie, nie będą uwzględnione.

Świętochłowice, dnia 14. II. 1934 r.

Starosta
(—) Szaliński

2.

Dot. wyłudzania wsparć.

1. Makosiewicz Wiktor, lat 29, stały mieszkaniec wsi Dobrzyjałowo, gminy Rogienice, pow. łomżyńskiego,
2. Šrzednicki Bolesław, urodz. 5. IV. 1904, w Kol. Popławy gminy Kuźnica, pow. Sokolski
3. Mikłasz Antonina, urodz. 1867 r. we wsi Kulowce i zamieszkała tamże,
4. Dargiewicz Stefanja, urodz. w r. 1904 w Sokołce a zamieszkała w Osadzie Kuźnica gm. Kuźnicy.
5. Jacoń Zygmunt, urodz. w r. 1908, zamieszk. w Pabjanicach, ul. Poniatowskiego Nr. 10/12. pow. Łaski,
6. Pietrzak Stanisława, zamieszkała przed 6 laty we wsi Chujkowy - Grunt, gm. Budzisław, pow. Kolski

czując wstręt do pracy, włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewentualnie wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 12. lutego 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

3.

Obwieszczenie.

Panu Naczelnikowi gminy i okręgu urzędowego w Łagiewnikach Rybarzowi udzieliłem urlopu zdrowotnego na czas od 14. II. do 27. III. 1934 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi Stanisławowi Knurze.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

4.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki do poboru podatku budynkowego na rok podatkowy 1934/35.

Rada gminna w dniu 29. stycznia 1934 r. uchwaliła pobór podatku budynkowego na rok podatkowy 1934/35 według stawki 6‰ od wartości pospolitej nieruchomości.

Świętochłowice, dnia 10. lutego 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

5.

Obwieszczenie

Stosownie do przepisów § 5 regulaminu wyborczego Ogólno-Miejscowej Kasy Chorych na powiat świętochłowicki Zarząd Kasy wyznaczył na dzień 21 stycznia 1934 r. wybory do Wydziału Kasy Chorych, Do podanego obwieszczeniem z dnia 1. grudnia 1933 r. terminu 24 grudnia, godzina 12-ta wpłynęła tylko jedna lista kandydatów ze strony ubezpieczonych i jedna lista kandydatów z grona pracodawców.

Wobec tego, że przedłożone listy kandydatów zawierają tyle proponowanych osób, ile ma być wybranych delegatów, przeto po myśli § 9 regulaminu wyborczego osoby z obu przedłożonych list uważa się jako wybrane. Głosowanie przeto nie odbędzie się a wybory uważa się jako dokonane.

W skład nowego Wydziału Kasy Chorych weszli:

I. Pracodawcy

1	Polak Wiktor	nacz. gminy	Świętochłowice
2	Karcz Piotr	fabrykant	Wielkie Hajduki
3	Kupczyk Czesław	kupiec	Lipiny
4	Leksan Konrad	właść. drukarni	Świętochłowice
5	Płonka Bartłomiej	nacz. gminy	Szarlej
6	Ulfig Paweł	mistrz kom.	Nowy Bytom
7	Rzeźniczek Wawrzyniec	drogerzysta	Chropaczów
8	Dr. Stateczny	dyrektor	Wielkie Hajduki

II. Zastępcy pracodawców:

1	Dworaczek Ignacy	insp. szkolny	Wielkie Hajduki
2	Bałachowski Jan	kupiec	Nowy Bytom
3	Osadnik Konstanty	właśc. drukarni	Wielkie Piekary
4	Rak Wincenty	rolnik	Łagiewniki
5	Urban Konrad	budowniczy	Świętochłowice
6	Gońka Fran.	kupiec	Lipiny

7	Pieczka Juljan	kupiec	Szarlej
8	Szędzielorz Dom.	mistrz kraw.	Świętochłowice
9	Nowak Franc.	mistrz zduński	Wielkie Hajduki
10	Szeliga Jan	oberzysta	Chropaczów
11	Gąsior Jan	nacz. gminy	Brzeziny Śl.
12	Neumann Em.	mistrz kraw.	Wielkie Piekary
13	Andrzejewski Edm.	aptekarz	Godula
14	Jednicki Ludwik	mistrz piekarski	Świętochłowice
15	Knura Szczepan	mistrz kowalski	Łagiewniki
16	Lepiarczyk	oberżysta	Ruda Śl.

III. Pracobiorcy:

1	Wolski Andrzej	maszynista	Wielkie Hajduki, ul. Krakowska 48
2	Matuszczyk Alfons	palacz. kotł.	Wielkie Hajduki, ul. Kościelna 10
3	Toszek Teodor	werkmistrz	Wielkie Hajduki, ul. Kalina 27
4	Grodzki Franciszek	ślusarz	Wielkie Hajduki, ul. Krakowska 19
5	Lubliński Waldemar	urzędnik	Król.-Huta
6	Stempiń Michał	palacz	Wielkie Hajduki, ul. Kościuszki 6
7	Botór Piotr	strażak	Wielkie Hajduki, ul. 16-go lipca 32
8	Śmieszek Paweł	st. ślusarz	Wielkie Hajduki, ul. 16-go lipca 34
9	Szwajcok Jan	kier. samochodu	Brzezinka, ul. Ludego 337
10	Rabsztyn Jan	st. sekr.	Szarlej, Szerberinka
11	Kukla Teofil	werkmistrz	Wielkie Hajduki, ul. Krakowska 33
12	Chudzicki Stanisław	destylator	Wielkie Hajduki, ul. 4-go Maja 32
13	Naskręt Stanisław	robotnik	Wielkie Hajduki, ul. Krakowska 13
14	Rzymanek Jan	urzędnik	Łagiewniki, ul. Kościelna
15	Szreiber Karol	urzędnik	Ruda Śl.
16	Bednarek Józef	kominiarz	Wielkie Hajduki, ul. Graniczna 10

IV. Zastępcy pracobiorców:

1	Czech Piotr	p. ślusarski	W. Hajduki, ul. Jagiellońska 14
2	Skrzypiec Karol	inspektor	Bielszowice, ul. Główna 50
3	Benda Sylwester	ślusarz	W. Hajduki, ul. Mościckiego 32
4	Paruzel Paweł	robotnik	Wielkie Hajduki, ul. Kol. Dworcowa 24
5	Krężel Jan	palacz	W. Hajduki, 16-go lipca 24
6	Szołtysek Wincenty	robotnik	Wielka Dąbrówka
7	Kurzaj Maksymiljan	strażak	Wielkie Hajduki, ul. Kol. Hutnicza 38
8	Szaefer Roman	dziurkacz	Katowice II, ul. Krakowska 88
9	Knapik Roman	urzędnik	Kamień-Brzozowice
10	Jędrak Stanisław	palacz	Król.-Huta, ul. Szpitalna 28
11	Rożek Jerzy	egzekutor	Lipiny Śl.
12	Brzęcka Karol	strażak	Król.-Huta, ul. Florjańska 3
13	Raszak Kazimierz	ślusarz	W. Hajduki, Plac Mickiewicza 6
14	Hartman Wiktor	robotnik	Godula Śl.
15	Więdlocha Józef	niciarz	W. Hajduki, ul. 3-go Maja 10
16	Ditman Paweł	listonosz	Szarlej

17	Guzy Józef	woźny	Chropaczów
18	Jeziorski Jan	kościelny	Orzegów
19	Czernik Wiktor	elektr.	Orzegów
20	Baborowski Józef	buchalter	Świętochłowice, ul. Apteczna 10
21	Kołodziej Paweł	szofer	Nowy Bytom
22	Ryś Paweł	szofer	W. Hajduki, ul. Krakowska
23	Karbowski Seweryn	listonosz	Chropaczów
24	Dzięba Tomasz	magazynier	Świętochłowice
25	Pozimski Jan	woźny	Lipiny
26	Liwowski Piotr	sekretarz	Brzozowice
27	Dolibóg Rafał	buchalter	Świętochłowice ul. Rawy 5
28	Kruczek Jakób	inkasent	Katowice, ul. Biskupa Lisieckiego 4
29	Kloska Juljusz	urzędnik	Ruda
30	Kantszak Józef	robotnik	Król.-Huta, ul. Cmentarna 12
31	Kostka Jan	ogrodnik	Świętochłowice
32	Toman Edward	formierz	Król.-Huta ul. Narożna 12

Ważność wyborów może być zaczepiona po myśli § 20 regulaminu wyborczego w ciągu dwóch tygodni od dnia ogłoszenia wyniku wyborów.

Za zgodność
Dyrektor:
(—) Olszowski

Przewodniczący:
(—) m. p. W. Polak

KOMUNIKATY

6.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego zatwierdzono uchwałę rady gminnej Orzegów w sprawie stawki do podatku od placów budowlanych i podatku budynkowego na rok 1934/35. Odmówiono zatwierdzenia wyboru Piotra Szymonka z Wielkiej Dąbrówki na honorowego naczelnika gminy Brzozowice—Kamień. Do komisji szacunkowej państwowego podatku budynkowego wybrano na rok 1934

1. p. Bregułę Pawła z Wielkich Hajduk
2. p. Weimana Ludwika z Chropaczowa
3. p. Koryciorza Andrzeja z Brzozowic-Kamienia.

Na zastępców wybrano:

1. p. Świerka Ignacego z Świętochłowic
2. p. Miketę Pawła z Lipin
3. p. Kaletę Emanuela z Szarleja.

Ustalono wynagrodzenie dla lekarzy przeprowadzających szczepienie w bieżącym roku na 0,20 zł. od każdego szczepionego dziecka. Zgodnie z projektem komisji budżetowej ustalono budżet Wydziału Powiatowego powiatu świętochłowickiego na rok rachunkowy 1934/35 w rozchodach dochodach na 1 259 068 zł, budżet Szpitala Powiatowego ustalono w rozchodach i dochodach na 116 200·zł.

Z działalności Powiatowego Komitetu Lokalnego Funduszu Pracy w Świętochłowicach.

W ubiegły piątek, dnia 9. b. m. odbyło się pod przewodnictwem p. Starosty Szalińskiego posiedzenie Powiatowego Komitetu Lokalnego Funduszu Pracy w Świętochłowicach.

Po złożeniu przez przewodniczącego sprawozdania z działalności dotychczasowego Powiatowego Komitetu do Spraw Bezrobocia, przystąpiono do utworzenia w miejsce tegoż Powiatowego Komitetu Lokalnego Funduszu Pracy, którego skład ukonstytuował się następująco:

Prezydjum:

1. Szaliński, Starosta — przewodniczący
2. Dr. Olszewski, wicestarosta — zastępca przewodniczącego,
3. Czempiel, Ks. dziekan, Wielkie Hajduki
4. Król, robotnik, Świętochłowice
5. Inż. Myciński, dyrektor hut Świętochłowice
6. Polak, naczelnik gminy Świętochłowice

Członkowie:

7. Drost, kupiec, Świętochłowie
8. Gadacz, cechmistrz piekarski, Świętochłowice
9. Pawlas, poseł, Lipiny
10. Płonka, naczelnik gminy, Szarlej
11. Inż. Przybylski, gen. dyrektor, Wielkie Hajduki
12. Pucher, ks. prałat, Wielkie Piekary
13. Walecki, sekretarz związkowy, Świętochłowice

Komisja rewizyjna:

14. Kubik, sekretarz związkowy, Świętochłowice
15. Popiołek, inspektor, Świętochłowice
16. Stachurski, naczelnik Urzędu Skarbowego, Świętochłowice.

Głównym punktem obrad nowoutworzonego Komitetu było ustalenie planu działania oraz budżetu na rok bieżący, którego preliminarz przewidziany jest na 1 500 000 — zł. Kwota ta przeznaczona jest na zasiłki gotówkowe oraz utrzymanie kuchen dla bezrobotnych powiatu świętochłowickiego.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 11-10

Rocznik 1934. Nr. 8.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 24-go lutego 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 25 stycznia 1934 roku

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie.

(Dz. U. R. P. z 14 lutego 1934 r. № 13, poz. 113).

Na podstawie ust. 2 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o rozciągnięciu na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego mocy obowiązującej ustawy z dnia 19 lipca 1919 r o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie (Dz. U. R. P. № 85, poz. 650), ogłaszam jednolity tekst ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie (Dz. P. P. P. № 63, poz. 372), rozciągniętej rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 5 marca 1921 r. (Dz. Urz. M. b. Dz. P. № 11, poz. 64) na obszar województw poznańskiego i pomorskiego, rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R P. № 100, poz. 720) na obszar województw nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, oraz na powiaty grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego, i z dnia 1 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 64, poz. 569) na obszar ziemi wileńskiej, oraz rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 650) na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego, z uwzględnieniem zmian wynikających z ustawy z dnia 28 listopada 1923 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 131, poz. 1060), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18. stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 9, poz. 68), z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych (Dz. U. R. P. № 9, poz. 89), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. № 52. poz. 493), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej" i „Ministerstwo Opieki Społecznej" (Dz. U. R. P. № 64, poz. 597), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R P, № 11, poz. 86), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o Państwowym Zakładzie Higjeny (Dz. U. R. P. № 54, poz. 477), z ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. № 35, poz. 294), oraz wprowadzonych art. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1926 r. o zmianie art. 7 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371) i zmianie art. 4 ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie z dnia 19. lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 372), (Dz. U. R P. z 1926 r. Nr. 28, poz. 167).

Podany w załączniku tekst ustawy obowiązuje na całym obszarze Państwa od dnia 7 listopada 1933 r.

Minister Opieki Społecznej

(—) Hubicki.

Załącznik do obw. Ministra Opieki Społecznej z dnia 25. I. 1934 r. (poz. 113).

Ustawa

z dnia 19. lipca 1919 r.

o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie.

Art. 1.

W Państwie Polskiem wszystkich mieszkańców obowiązuje przymusowe szczepienie ochronne przeciwko ospie.

Art. 2.

Przymusowemu szczepieniu ochronnemu przeciwko ospie podlegają:

a) pierwszemu — wszystkie dzieci nowonarodzone, przyczem szczepienie u nich dokonane być powinno przed upływem pierwszego roku życia,

b) powtórnemu — wszystkie wogóle dzieci w 7-ym roku życia; zwolnione od szczepienia mogą być tylko te dzieci, które w ciągu ostatnich 5-ciu lat przed terminem ich urzędowego powtórnego szczepienia miały zaszczepioną ospę ochronną z wynikiem dodatnim, wreszcie te dzieci, dla których szczepienie ochronne przeciwko ospie według opinji lekarza urzędowego byłoby bezwzględnie szkodliwe dla zdrowia.

Szczepienie ochronne u dzieci, zwolnionych od szczepienia we wskazanym terminie, winno być odłożone do następnego terminu szczepienia;

c) wszystkie wogóle osoby, które wskutek jakichkolwiek przyczyn nie były jeszcze przeciw ospie zaszczepione lub nie przeszły powtórnego szczepienia przeciwko ospie, a to w myśl ustępu b) niniejszego artykułu.

Art. 3.

Szczepienie ochronne przeciwko ospie w terminach urzędowych odbywa się bezpłatnie.

Świadectwo o skutecznem przyjęciu się ospy wydaje się bez poboru jakichkolwiek bądź opłat.

Przymusowe szczepienie ochronne przeciw ospie winno odbywać się zwyczajnie dwa razy do roku; miejsca i zwyczajne terminy dorocznych szczepień wyznacza Ministerstwo Opieki Społecznej.

W razie niebezpieczeństwa epidemji ospy może powiatowa władza administracji ogólnej zarządzić szczepienie z konieczności, któremu podlegają wszyscy mieszkańcy danej gminy lub części gminy.

Art. 4.

Wydatki, wynikające z wykonania przepisów art. 3, obciążają powiatowe związki komunalne z możnością przerzucania tych kosztów na dotyczące gminy miejskie i wiejskie oraz wydzielone z nich gminy miejskie. Niefachowego pomocniczego personelu oraz pomieszczenia z odpowiedniem oświetleniem względnie opałem dostarcza gmina, na której obszarze szczepienie się odbywa.

Art. 5.

Nadzór nad prawidłowością szczepień ochronnych przeciwko ospie należy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

Art. 6.

Zarządy gmin obowiązane są sporządzać corocznie dokładne listy imienne osób, podlegających szczepieniu ospy.

Sposób i terminy sporządzania list określi Minister Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia.

Art. 7.

Ministerstwo Opieki Społecznej zakłada w miarę potrzeby Instytuty Państwowe do wyrobu szczepionki przeciwospowej. Do szczepień ochronnych przeciwko ospie wolno używać tylko szczepionki z Państwowego Zakładu Higjeny lub z jego składów, albo też z takich zakładów, które uzyskały od Ministerstwa Opieki Społecznej prawo wyrobu i sprzedaży szczepionki w obrębie Państwa Polskiego.

Art. 8.

Rodzice, opiekunowie i wogóle osoby, do których należy opieka nad dziećmi, podlegającemi szczepieniu (art. 2), odpowiedzialni są za to, aby dzieci te w przepisanych terminach były zaszczepione.

Dzieci nieszczepionych nie wolno przyjmować do szkół lub innych zakładów naukowych lub wychowawczych.

Przeszkadzanie poddaniu się innych osób szczepieniu ochronnemu lub namawianie ich do uchylenia się od szczepienia podlega karze (art. 9).

Art. 9.

Przekroczenia przepisów niniejszej ustawy lub rozporządzeń, wydanych na jej podstawie, o ile czyn karygodny nie podlega ukaraniu w myśl ogólnych postanowień karnych, względnie w myśl ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych, będą karane w drodze administracyjnej grzywnami do 200 zł lub aresztem do 14 dni, a w razie popełnienia przekroczenia przez funkcjonarjuszów publicznych — według właściwych przepisów dyscyplinarnych.

Art. 10.

Wprowadzenie w wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Opieki Społecznej.

2.

Obwieszczenie

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Ze względu na obecny stan zarazy wścieklizny Wojewoda Śląski zarządzeniem z dnia 7 lutego 1934 r. Nr. f. III. 121|1 uchyla zarządzenie z dnia 17 czerwca 1933 r. Nr. Ad. II. 121|1 ogłoszone w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego Nr. 20 z 21 czerwca 1933 r., odnośne do wszystkich powiatów Województwa Śląskiego z wyjątkiem powiatu lublinieckiego.

Zarządzenie niniejsze nie odnosi się do zarządzeń w sprawie wyżej wymienionej wydanych przez poszczególne powiatowe władze administracji ogólnej, na zasadzie §§ 327-330 Rozp. Min. Roln. z 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19).

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Świętochłowice dnia 21 lutego 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Zastępca Starosty.

3.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach Śl.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Józef Nieszpor, z Łagiewnik Śl. ul. 17-go Sierpnia 2, zamierza wybudować w tutejszej miejscowości na swym gruncie, położonym przy szosie powiatowej, prowadzącej od ul. Krzyżowej ku szosie Krol. Huckiej, dom mieszkalny i stawił wniosek o potrzebne do tego zezwolenie.

Plany wyłożone są w tutejszym Urzędzie gminnym, pokój nr. 11 w czasie od 26 lutego do 18 marca 1934 r. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnieść w ciągu 3 tygodni najpóźniej do 18 marca 1934 r. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Łagiewniki Śl., dnia 20 lutego 1934 r.

Naczelnik gminy

w zast.

(—) Knura Stan., ławnik.

× OGŁOSZENIA ×

4.

Ogłoszenie.

Stosownie do artykułu 94 prawa przemysłowego ogłasza się niniejszem wynik wyborów Walnego zebrania tutejszego Cechu z dnia 31 stycznia 1934 r.

Skład nowego Zarządu.

Cechmistrz	Błaszczyk Ignacy Wielkie Piekary
Zast. cechmistrza	Frey Maksymiljan Szarlej
Sekretarz	Vogel Sylwester Wielkie Piekary
Skarbnik	Schmidt Robert Wielkie Piekary
Ławnicy:	Kozioł Wawrzyniec Brzozowice Moczko Grzegorz Brzeziny Śl. Lip Ignacy Wielkie Piekary Mazur Wilhelm Wielka Dąbrówka Kaczmarczyk Jan Wielkie Piekary Basista Jan Szarlej
Rew. kasy:	Vogel Guido Wielkie Piekary Jędraszczyk Nikodem Szarlej

Sekcja sztandarowa.

Chorąży: Basista Jan Szarlej

Podchorąży: Rabstein Józef Szarlej

„ Spruś Józef Szarlej

Komisja egzamin. dla uczni.

przewodniczący Błaszczyk Ignacy Wielk. Piekary

zastępca: Frey Maksymiljan Szarlej

Ławnik
z str. mistrzów: Kaczmarczyk Jan Wielk Piekary

Ławnik
z str. czeladników: Błaszczyk Hubert Wielk. Piekary

Wydział uczniowski.

Przewodniczący: Błaszczyk Ignacy Wielk. Piekary

I. ławnik
z str. mistrzów: Frey Maksymiljan Szarlej

II. ławnik
z str. mistrzów: Schmidt Robert Wielk. Piekary

I. ławnik
z str. czeladników: Błaszczyk Hubert Wielk. Piekary

II. ławnik
z str. czeladników: Frey Ismar Szarlej.

Reklamacje przeciw ważności wyborów wolno wnosić w myśl powyżej cytowanego artykułu, w terminie 14 dniowym do władzy nadzorczej to jest do Starostwa w Świętochłowicach.

Za Zarząd Cechu

(—) Błaszczyk Ignacy, cechmistrz (—) Vogel Sylwester sekretarz

(—) Schmidt Robert skarbnik.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 9.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 3-go marca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 30 listopada 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za zezwolenia na przewóz i ekshumację zwłok ludzkich.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 15, poz. 119 z dnia 22 lutego 1934 r.)

Na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 359) i art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) zarządza się co następuje:

§ 1.

Zezwolenie na przewóz zwłok, jako też ich szczątków, przewidziane w art. 11 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 359), podlega opłacie stemplowej w wysokości złotych czterdziestu.

§ 2.

Zezwolenie na ekshumację zwłok lub ich szczątków z grobu lub katakumb i umieszczenie ich w innem miejscu na tym samym cmentarzu lub na innym w tej samej miejscowości podlega opłacie stemplowej w wysokości złotych sześćdziesięciu.

§ 3.

Zezwolenie na ekshumację zwłok lub ich szczątków z grobu lub katakumb i przewiezienie ich do innej miejscowości tak w obrębie, jak poza granicami Rzeczypospolitej podlega opłacie stemplowej w wysokości złotych osiemdziesięciu.

§ 4.

W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, Minister Opieki Społecznej mocen jest zwolnić częściowo lub całkowicie od opłat, wymienionych w §§ 1—3 niniejszego rozporządzenia.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) Hubicki.

2.

Obwieszczenie

dotyczące dodatkowej licencji buhaja.

Na mocy rozporządzenia policyjnego w sprawie licencjonowania buhaji rozpłodowych z dnia 23 lutego 1912 r. (Gazeta Urzędowa strona 83) został w miesiącu styczniu 1934 następujący buhaj licencjonowany.

L. p.	Imię i nazwisko właściciela	Zawód właściciela	Miejsce zamieszkania	Opis buhaja			Okręg dla którego działa wzgl. ma działać	Licencja trwa od—do	Wysokość skokowego zł. gr.	Opłata licencyjna zł. gr	Uwagi
				Wiek	Rasa	Pochodz.					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.	Rybok Bernard	Gospodarz	W. Piekary	$1^3/_4$	czarno biały fryzejska	Piasków Dwór	Wielkie Piekary i Józefka	dnia 18. I. 1934 do następnej licencji	3,—	10,—	uznany

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

3.

Ogłoszenie

dotyczące zmiany personalnej w obwodzie badania zwierząt rzeźnych i mięsa w Łagiewnikach.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. № 3 ex 1929 poz. 31) podaję do publicznej wiadomości, że z dniem 1 marca 1934 r. powierzyłem lekarzowi weterynaryjnemu Janowi Kukule stanowisko organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w pełnym zakresie w obwodzie Łagiewniki, w miejsce oglądacza mięsa Teofila Raka, który z powodu podeszłego wieku prosił o zwolnienie go ze stanowiska.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki podatkowej do podatku gruntowego w Gminie Łagiewniki Śl. na rok 1934/35.

Na mocy uchwały rady gminnej z dnia 10. lutego 1934 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 15. II. 1934 r. L. dz. Sm. 315 pobierać będzie tut. Gmina na rok 1934/35 dodatek komunalny do państwowego podatku gruntowego w wysokości 100% od zasadniczego podatku gruntowego.

Łagiewniki Śl., dnia 19. lutego 1934 r.

Naczelnik gminy

w zast.

(—) Knura Stan.-Ławnik.

5.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki podatkowej do podatku gruntowego w gminie Świętochłowice na rok 1934.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 29. stycznia 1934 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach dnia 19. lutego 1934 r. L. dz. Sm. 319, pobierać będzie tut. gmina w roku 1934 komunalny podatek gruntowy w wysokości 100% w formie dodatku do państwowego podatku gruntowego.

Świętochłowice, dnia 23. lutego 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

6.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki do poboru opłat za używanie kanalizacji na rok podatkowy 1934/35.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 29 stycznia 1934 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 14. lutego 1994 r. L. dz. Sm. 307 ustala się stawkę do poboru opłat za używanie kanalizacji na rok podatkowy 1934/35 na 1 — jeden złoty od jednego punktu.

Świętochłowice, dnia 23. lutego 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

7.

Dot. urządzenia rzeźni

w Wielkich Piekarach.

Rzeźnik Edward Zator z W. Piekar zamierza w Wielkich Piekarach przy ul. Łącznej nr. 28 urządzić i uruchomić rzeźnię.

Na podstawie art. 16 rozp. Prezydenta Rz. P. z dnia 7. czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem, podaje się powyższy zamiar do wiadomości z nadmienieniem, że sprzeciwy, o ile nie są natury prawnej, należy w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w gazecie pow. wnieść do Okręgu Urzędowego w Wielkich Piekarach i to piśmiennie w dwóch egzemplarzach lub ustnie do protokółu. Po upływie czasokresu wniesione sprzeciwy nie mogą być uwzględnione.

Plany i rysunki wyłożone są w czasie godzin służbowych w lokalu urzędowania Okręgu Urzędowego w Wielkich Piekarach.

Do ustnej rozprawy w przedmiocie zarzutów wniesionych w oznaczonym czasie zaznacza się termin na

środę dnia 21. III. 1934 r. o godz. 10 przedp.

w biurze Okręgu Urzędowego w W. Piekarach pokój nr. 11. Na termin wzywa się tak przedsiębiorców jak i sprzeciwiających się z zaznaczeniem, że mimo ich nieprzybycia odbędzie się rozprawa w wsprawie zarzutów.

Wielkie Piekary, dnia 28. lutego 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

wz.

(—) Wróbel.

8.

Ogłoszenie

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach Śl.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Wiktor Buchała z Świętochłowic, ul. Farna nr. 19, zamierza wybudować w tutejszej miejscowości na swym gruncie położonym przy szosie Królewskiej Huckiej przy granicy dom mieszkalny i stawił wniosek o potrzebne do tego zezwolenie.

Plany wyłożone są do publicznego wglądu w tut. Urzędzie gminnym pokój nr. 11 w czasie od 3-go marca 1934 r. do 23-go marca 1934 r. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnieść w ciągu 3 tygodni najpóźniej do 23-go marca 1934 r. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Łagiewniki Śl., dnia 28-go lutego 1934 r.

Naczelnik gminy.

w zast.

(—) Knura Stan. - ławnik.

OGŁOSZENIA

9.

Ogłoszenie.

Na podstawie art. 94 prawa przemysłowego podaje się poniżej nowy skład Zarządu Wolnego Cechu Rzeźników i Wędliniarzy z Szarleja i okolicy.

Skład nowego Zarządu:

Starszy Cechmistrz:	Barczyk Alojzy Szarlej ul. Wigury 8.
Zastępca „ „	Luppa Karol Wielkie Piekary Marjacka
Sekretarz.	Kozieł Antoni Brzozowice
Skarbnik:	Barczyk Jan Wielkie Piekary
Ławnicy:	Ludyga Paweł, Wójcik Brunon, Potyka Feliks, Lindner Henryk.
Rewizorzy kasy, rok 1934.	Edward Ludyga Wielkie Pie- Lindner Henryk Szarlej.
Sekcja sztandarowa:	
Chorąży:	Gieler Tomas
Podchorąży:	Drzysga Józef i Tudyka Antoni
Komisja egzam. dla uczni	
Przew.	Barczyk Alojzy Szarlej
Zastępca	Ludyga Paweł W. Piekary.
Ławnik z strony mistrzów:	Potyka Feliks
zastępca	Luppa Karol
Starszy czeladnik:	Lindner Józef Szarlej

Sąd honorowy

Przew. Barczyk Alojzy Szarlej

Ławnicy z strony mistrzów:
Ludyga Paweł i Feliks Potyka

Lawnicy z strony czeladników:
Burcza Jan i Grysek Wilem

Szarlej, dnia 28. II. 1934 r.

Za Zarząd

Barczyk Alojzy
Starszy Cechmistrz

Kozieł Antoni
Sekretarz

Barczyk Jan
Skarbnik.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 10.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 10-go marca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie
Ministra Skarbu
z dnia 22 lutego 1934 r.
o wartości jednego grama czystego złota.
(Monitor Polski Nr. 48, poz. 67 z dnia 28 II. 1934 r.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) ustalam na miesiąc marzec 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) Wł. Zawadzki.

Tegoroczny plan szczepienia

przeciwospowego dzieci jednorocznych listy Gminnej.

Miejscowość	Lokal	Data szczepienia	Godzina	Data oględzin	Godzina	Lekarz szczepiący
Brzeziny	Lokal szczepienie jak w roku ubiegłym	11. VI.	14^{45}	18. VI.	14^{45}	Dr. Strumieński
Brzozowice		12. VI.	14^{15}	19. VI.	14^{15}	Dr. Bociański
Chebzie		11. VI.	14.	18. VI.	14.	Dr. Derek
Chropaczów		23. VI.	15.	30. VI.	15.	Dr. Hessek
Dąbrówka Wielka		11. VI.	14^{30}	18. VI.	14^{30}	Dr. Bociański
Godula		12. VI.	14.	19. VI.	14.	Dr. Derek
Hajduki Nowe		11. V.	14.	18. V.	14.	Dr. Mierzowski
Hajduki Wielkie		11. VI. 12. VI.	14. 14.	18. VI. 19. VI.	14. 14.	Dr. Mierzowski
Kamień		13. VI.	14^{15}	20. VI.	14^{15}	Dr. Bociański
Lipiny		2. VII.	15.	9. VII.	15.	Dr. Hessek
Łagiewniki		11. VI.	14.	18. VI.	14	Dr. Sobol
Nowy Bytom		3. VII.	15.	10. VII.	15	Dr. Hessek
Orzegów		21. VI.	14^{30}	28. VI.	14^{30}	Dr. Hessek
Ruda		18. VI.	14^{30}	25. VI.	14^{30}	Dr. Hessek
Świętochłowice		19. VI. 20. VI.	15. 15.	26. VI. 27. VI.	15. 15.	Dr. Hessek Dr. Hessek
Szarlej		15. VI.	14.	22. VI.	14.	Dr. Bociański
Piekary Wielkie		18. VI.	14.	25. VI.	14.	Dr. Patryn

Przedwakacyjny plan

tegorocznego szczepienia przeciwospowego dzieci z list szkolnych.

Miejscowość	Szkoła	Lokal szczepienia	Dzień szczepienia	Godzina	Dzień oględzin	Godzina	Lekarz szczepiący
Brzeziny	I.	Świetlica szkolna	7. V.	13^{45}	14. V.	13^{45}	Dr. Strumieński
	I.		8. V.	13^{45}	15. V.	13^{45}	
	II.		11. V.	13^{45}	18. V.	13^{45}	
	II.		12. V.	13^{45}	19. V.	13^{45}	
	i mniejszości		9. V.	13^{45}	16. V.	13^{45}	
Brzozowice	I.	Świetlica szkolna	30. IV.	14^{15}	7. V.	14^{15}	Dr. Bociański
	I.		1. V.	14^{15}	8. V.	14^{15}	
Chebzie	I.	Świetlica	7. V.	14	14. V.	14	Dr. Derek
			8. V.	14	15. V.	14	
Chropaczów	Mniejszości	Świetlica szkolna	25. V.	15	1. VI.	15	Dr. Hessek
	I.		26. V.	15	2. VI.	15	
	II.		28. V.	15	4. VI.	15	
Dąbrówka Wielka	I.	Świetlica szkolna	1. VI.	13^{30}	8. VI.	13^{30}	Dr. Bociański
	I.		2. VI.	13^{30}	9. VI.	13^{30}	
Godula	I.	Świetlica szkolna	17. V.	14	25. V.	14	Dr. Derek
	I.		18. V.	14	26. V.	14	
Hajduki Nowe	I.	Świetlica szkolna	17. IV.	14	25. IV.	14	Dr. Mierzowski
	I.		18. IV.	14	26. IV.	14	
Hajduki Wielkie	I.	Świetlica	6. IV.	14	13. IV.	14	Dr. Połczyński
	I.		7. IV.	14	14. IV.	14	
	II.		9. IV.	14	16. IV.	14	
	II.		10. IV.	14	17. IV.	14	
	III.		11. IV.	14	18. IV.	14	
	IV.		20. IV.	14	27. IV.	14	
	IV.		21. IV.	14	28. IV.	14	
	V.		23. IV.	14	30. IV.	14	
	V.		24. IV.	14	1. V.	14	
	VI.		4. V.	14	11. V.	14	

Miejscowość	Szkoła	Lokal szczepienia	Dzień szczepienia	Godzina	Dzień oględzin	Godzina	Lekarz szczepiący
Wielkie Hajduki	VI.		5. V.	14	12. V.	14	
	VII.	Świetlica	7. V.	14	14. V.	14	Dr. Połczyński
	VII.		8. V.	14	15. V.	14	
	Specjalna		9. V.	14	16. V.	14	
Kamień	I.	Świetlica szkolna	4. VI.	14^{30}	11. VI.	14^{30}	Dr. Bociański
	I.		5. VI.	14^{30}	12. VI.	14^{30}	
Lipiny	I.		16. IV.	15^{30}	23. IV.	15^{30}	
	II.		17. IV.	15^{30}	24. IV.	15^{30}	
	III.		18. IV.	15^{30}	25. IV.	15^{30}	
	IV.	Sala gimnastyczna	19. IV.	15^{30}	26. IV.	15^{30}	Dr. Hessek
	mniejszości publiczna		20. IV.	15^{30}	27. IV.	15^{30}	
	Mniejszości prywat.		21. IV.	15^{30}	28. IV.	15^{30}	
Łagiewniki	I.		28. V.	14	4. VI.	14	
	I.		29. V.	14	5. VI.	14	
	II.	Świetlica szkolna	30. V.	14	6. VI.	14	Dr. Sobol
	II.		1. VI.	14	8. VI.	14	
	Mniejszości		2. VI.	14	9. VI.	14	
Nowy Bytom	I.		1. V.	15	8. V.	15	
	II.	sala gimnastyczna	2. V.	15	9. V.	15	Dr. Hessek
	III.		4. V.	15	11. V.	15	
	i gimn. IV.		5. V.	15	12. V.	15	
Orzegów	I.		15. V.	15^{30}	22. V.	15^{30}	
	II.	Świetlica	16. V.	15^{30}	23. V.	15^{30}	Dr. Hessek
	III i reszta I. i II.		17. V.	14^{30}	24. V.	14^{30}	
Ruda	I.		29. V.	15^{30}	5. VI.	15^{30}	
	II.		30. V.	15^{30}	6. VI.	15^{30}	
	III.		7. IV.	15^{30}	14. IV.	15^{30}	
	IV.	Świetlica	5. IV.	15^{30}	12. IV.	15^{30}	Dr. Hessek
	V.		30. IV.	15^{30}	7. V.	15^{30}	
	VI.		4. IV.	15^{30}	11. IV.	15^{30}	
	VII.		6. IV.	15^{30}	13. IV.	15^{30}	

Miejscowość	Szkoła	Lokal szczepienia	Dzień szczepienia	Godzina	Dzień oględzin	Godzina	Lekarz szczepiący
Świętochłowice	I.	Świetlica szkolna	5. IV.	8	12. IV.	8	Dr. Hessek
	II.		9. IV.	8	16. IV.	8	
	III.		7. IV.	8	14. IV.	8	
	IV.		19. IV.	8	26. IV.	8	
	V.		20. IV.	8	27. IV.	8	
	VI.		21. IV.	8	28. IV	8	
	VII.		23. IV.	8	30. IV.	8	
Zgoda	VIII.	Świetlica szkolna	7. VI.	14^{30}	14. VI.	14^{30}	
Szarlej	I.	Świetlica szkolna	15. V.	14	22. V.	14	Dr. Bocianowski
	I.		16. V.	14	23. V.	14	
	II.		17. V.	14	24. V.	14	
	II.		18. V.	14	25. V.	14	
	Mniejszości		19. V.	14	26. V	14	
Piekary Wielkie	I.	Świetlica szkolna	16. IV.	14	23. IV.	14	Dr. Patryn
	I.		17. IV.	14	24. IV.	14	
	II.		18. IV.	14	25. IV.	14	
	II.		19. IV.	14	26. IV	14	
	III.		20. IV.	14	27. IV.	14	
	III.		21. IV.	14	28. IV.	14	
	mniejszości i gimnazjum		30. IV.	14	7. V.	14	

3.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego w Nowym Bytomiu

z dnia 28 lutego 1934 r.

o ulicach i częściach ulic, wykończonych dla ruchu publicznego i zabudowania.

Na podstawie § § 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (zbiór u. str. 265), § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13 grudnia 1872 r. / 19 marca 1881 r. (zb. u. pr. z 1881 st. 180) i § 12 ustawy z dnia 2 lipca 1875 r. o zakładaniu i zmianie ulic i placów w miastach i miejscowościach wiejskich (zb. u. pr. str. 561), oraz za zgodą Wydziału Okręgowego zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Ulicę lub część ulicy należy uważać za wykończoną dla ruchu publicznego i zabudowania, jeżeli spełnione są poniżej podane warunki.

2. Potrzebne do założenia ulicy powierzchnie, położone wewnątrz linji regulacyjnych ulic, muszą być przewłaszczone na gminę.

3. Ulica musi w położeniu poziomem i pionowem odpowiadać ustalonym planom linji regulacyjnych.

4. Jezdnia ulicy musi być zaopatrzona w odpowiednią dla ruchu publicznego nawierzchnię trwałą (bruk, bitum, beton itp.) lub przynajmniej szutrową, przyczem nawierzchnia ulicy winna być ułożona na twardym, należycie ułożonym podkładzie. Istniejące ewentualnie chodniki muszą być zaopatrzone w twardą nawierzchnię.

5. Ulica musi posiadać jedno- lub obustronny ściek brukowy, ograniczony krawężnikiem, wzniesionym nie wyżej, jak 10 cm ponad ściek.

Brukowany ściek musi posiadać wystarczający dla odprowadzania wód spad podłużny oraz odpowiednią ilość szybików odwadniających (gulików), zamkniętych ciężko przejeżdżalnemi kratami.

6. Ulica musi być przyłączona bezpośrednio do ulicy już wykończonej dla ruchu pnblicznego i zabudowania.

7. Ulica musi być w sposób właściwy dla miejscowości i wystarczająco oświetlona.

§ 2.

Ocena, czy powyższe warunki zostały spełnione, podlega zgodnemu orzeczeniu Naczelnika Okręgu Urzędowego i Zarządu gminnego.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1934 r.

Z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne wydane w tym przedmiocie dnia 29 lutego 1896 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Basista.

OGŁOSZENIA

4.

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu świętochłowickiego w Świętochłowicach unieważnia zagubione poniżej wyszczególnione książeczki oszczędnościowe:

1. Wystawione przez K. K. O. Świętochłowice.

nr.	4346	Buchalik Emanuel W. Hajduki	zł	72.73
„	885	Buchalik Emilja „	„	1.31
„	1606	Rasówna Marta Świętochłowice	„	16.92
„	6136	Borucianka Helena „	„	28.50
„	6140	Dylanka Anna „	„	59.66
„	2352	Konieczny Jan W. Hajduki	„	18.87
„	2540	Żak Bernard Huta Hubertusa	„	6.64
„	2563	Pistelok Łucja Łagiewniki	„	6.62
„	5265	Kozubal Karol Świętochłowice	„	32.91
„	12342	Kiedrowski Marcin „	„	44.43
„	10915	Poleśny Franciszek Ruda Śl	„	117.53

2. Wystawioną przez Oddział K. K. O. N. Bytom

nr. 3635 Zobel Klara Nowy Bytom zł 8.03

3. Wystawioną przez Oddział K. K. O. Ruda Śl.

nr. 142 Seidel Antoni Ruda Śl. zł 69.26

Świętochłowice, dnia 24 lutego 1934 r.

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności
Przewodniczący
(—) Szaliński
Starosta.

Rocznik 1934. Nr. 11.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 17-go marca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 23 stycznia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 15, poz. 120).

Na podstawie art. 8 pkt. a), b), c), d), e), g), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) oraz art. 1 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 21 czerwca 32 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają:

1. mąka, przeznaczona do spożycia przez ludzi;

2. wyroby mączne:

a) pieczywo (chleb, bułki i t. p.),

b) wyroby z ciasta (makarony i t. p.)

c) wyroby cukiernicze (ciasta, ciastka, pączki, pierniki i t. p.);

3. miejsca wyrobu, przechowywania, sprzedaży mąki i wyrobów mącznych oraz przewóz mąki i wyrobów mącznych;

4. handel uliczny pieczywem i wyrobami cukierniczemi;

5. naczynia i przyrządy, używane przy wyrobie i sprzedaży mąki i wyrobów mącznych.

§ 2.

1. Przez nazwę „mąka“ rozumie się produkt, otrzymany z ziarn zbożowych przez zmielenie.

2. Przez nazwę „pieczywo“ rozumie się produkty, wytworzone z mąki z dodatkiem odpowiednich domieszek (woda, drożdże, zaczyny, sól, tłuszcze, jaja i t. d.) i poddane procesowi pieczenia.

3. Przez nazwę „wyroby z ciasta“ rozumie się produkty, wytworzone z mąki, z dodatkiem wody (albo jaj i soli) i poddane procesowi suszenia.

4. Przez nazwę „wyroby cukiernicze" rozumie się produkty o smaku przeważnie słodkim, wytworzone z mąki, z dodatkiem, poza wyszczególnionemi w ustępie 2 materjałami, innych materjałów odpowiednio do rodzaju wyrobów (proszki do pieczenia, mleko, miód, mak, owoce, przyprawy korzenne i t. p.) i poddane procesowi pieczenia lub smażenia.

§ 3.

Pieczywo, wyroby z ciasta oraz wyroby cukiernicze powinny być sporządzone z materjałów nienagannych co do jakości, w szczególności:

1. mąka używana do tych celów, powinna być przed użyciem do wypieku dokładnie przesiana przez odpowiednie sita;

2. woda do rozczyniania ciasta, do zwilżania pieczywa i t. p. powinna być bezwzględnie czysta i odpowiadać warunkom, wymaganym dla dobrej wody do picia dla ludzi;

3. drożdże, zaczyny powinny mieć własności prawidłowe; proszki do pieczenia nie mogą zawierać substancyj, szkodliwych dla zdrowia (kwas szczawiony, sole glinu, siarczany, nierozpuszczalne fosforany i t. p.);

4. sól powinna być gatunku, właściwego do spożycia dla ludzi; niedopuszczalna do tych celów jest sól tak zwana „bydlęca" i wszelka skażona;

5. masło, tłuszcze, barwniki powinny odpowiadać obowiązującym przepisom;

6. środki zapachowe oraz wszelkie inne domieszki powinny być całkowicie nieszkodliwe dla zdrowia i mieć własności prawidłowe.

§ 4.

1. Pieczywo powinno być dobrze wyrośnięte, dobrze wypieczone, pulchne na przekroju porowate, bez zakalca, bez pustych przestrzeni pomiędzy skórką i ośrodkiem; pieczywo nie może zawierać ciał obcych, niewyrobionych części ciasta, nieroztartej soli, grudek mąki.

2. Pieczywo wagi $\frac{1}{2}$ kg. i więcej powinno być oznaczone nazwą, odpowiadającą rodzajowi mąki, z której zostało wytworzone, uwidocznioną na kartkach z firmą i adresem wytwórni. Jeżeli pieczywo jest wypiekane z mąki żytniej, nazwa powinna obejmować, poza rodzajem mąki, również i gatunek użytej do wypieku mąki żytniej (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 sierpnia 1932 r. o przemiale żyta—Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 695). Jeżeli pieczywo jest wypiekane z mieszanin mąki różnego rodzaju, powinno to być uwidocznione na tych kartkach. Kartki te należy umieszczać na bochenkach przed wstawieniem ciasta do pieca. Nalepianie kartek tych po wypieku jest wzbronione.

3. Chleb powinien być wypiekany w bochenkach wagi $\frac{1}{2}$, 1, 2 kg lub większej, lecz w pełnych kilogramach. Ubytek na wadze wynosić może w chlebie świeżym najwyżej 4%, w czerstwym najwyżej 6%.

§ 5.

1. Wyroby z ciasta (makarony, kluski, zacierki i t. p.) powinny być wytworzone z mąki pszennej. Wyroby te nie mogą być zepsute, stęchłe, spleśniałe, kwaśne.

2. Wyroby z ciasta, oznaczone jako „jajeczne" lub „na jajkach", powinny zawierać co najmniej 45 gr substancji jajecznej (1 jajko) na kilogram mąki.

3. Na skrzyniach i paczkach, zawierających wyroby z ciasta, oraz na opakowaniu tych wyrobów powinna być umieszczona nazwa wytwórni, jej adres oraz data wyprodukowania wyrobu.

4. O ile wyroby będą sztucznie zabarwione, należy obok tej nazwy umieścić wyraźny, rzucający się w oczy napis „barwiony".

§ 6.

Wyroby cukiernicze (ciasta, ciastka, pączki, pierniki, herbatniki i t. p.), których oznaczenie (np. strucla migdałowa, strucla makowa, piernik miodowy i t. p.) wskazuje, że w skład ich wchodzą czy to jaja, czy mleko, masło, miód lub t. p., powinny w istocie zawierać materjały, oznaczone w nazwie. Przepisy § 5 ust. 1 zdanie drugie mają tu odpowiednie zastosowanie.

§ 7.

Zabrania się:

1. wprowadzania w obieg oraz używania do wyrobu pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych mąki zepsutej, gorzkiej, stęchłej, spleśniałej, kwaśnej, barwionej, sfałszowanej lub z domieszkami niedopuszczalnemi, zanieczyszczonej pasorzytami, piaskiem, plewami, kąkolem i t. p., oraz sporyszem;

2. dodawania do mąki związków chemicznych:

a) w celu poprawy złego wyglądu lub podniesienia stopnia wypiekalności mąki,

b) w celu zwiększenia wagi mąki;

3. bielenia mąki z pomocą: kwasu siarkawego, kwasu azotowego, chloru; wprowadzanie w obieg i stosowanie do wyrobów mącznych mąki bielonej jest dopuszczalne jedynie przy stosowaniu metod bielenia, gwarantujących całkowicie nieszkodliwość tej mąki dla zdrowia i pod warunkiem uwidocznienia sposobu bielenia mąki na jej opakowaniu;

4. posypywania desek i form do ciasta zmiotkami mącznemi oraz sproszkowanemi związkami chemicznemi.

§ 8.

Zabrania się wprowadzania w obieg:

1. pieczywa zanieczyszczonego, z ośrodkiem lepkim, spleśniałym, ciągnącym się w nitki (obecność bacilli mesenterici);

2. chleba z zawartością wilgoci powyżej 42% i wykazującego kwasowość powyżej 8°.

§ 9.

1. Wszystkie pomieszczenia wytwórni pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych powinny być utrzymywane w dokładnej czystości. W szczególności: ściany powinny być bielone lub malowane jasną farbą olejną. Podłogi powinny być myte codziennie po skończonej pracy; zamiatanie na sucho jest niedopuszczalne. Śmiecie, zmiotki mączne i inne odpadki powinny być codziennie usuwane.

2. We wszystkich pomieszczeniach powinny być spluwaczki wodne, codziennie opróżniane i myte. W izbie do rozczyniania ciasta powinna być umywalnia z wodą bieżącą, mydło, ręcznik i szczotka do mycia rąk.

3. Wszystkie pomieszczenia powinny być dokładnie przewietrzane przynajmniej raz na dzień.

4. Lampy przy oświetleniu naftowem powinny być umieszczone tak, by nie powodowały zanieczyszczeń.

5. Lokal powinień być wolny od myszy, szczurów, robactwa i t. p. W razie ich pojawienia się należy je wytępić szybko i radykalnie z zastosowaniem wszelkich ostrożności przy używaniu środków, szkodliwych dla zdrowia ludzkiego.

§ 10.

1. Do czynności, związanych z wyrobem, pakowaniem, przewozem i sprzedażą mąki i wyrobów mącznych, nie mogą być dopuszczone osoby, dotknięte ostrą chorobą zakaźną lub gruźlicą w postaci niebezpiecznej dla otoczenia, chorobą skórną zaraźliwą lub wzbudzającą wstręt, oraz osoby, stykające się z zakaźnie chorymi.

2. W razie wystąpienia choroby zakaźnej oraz stwierdzenia lub uzasadnionego podejrzenia o nosicielstwo zarazków u osób, zatrudnionych czynnościami przy mące i wyrobach mącznych, właściciel przedsiębiorstwa obowiązany jest usunąć osoby te od pełnienia powierzonych im czynności.

3. Pracownicy przed rozpoczęciem pracy powinni obmyć się pod natryskiem (§ 18 ust. 6), lub umyć ręce, oczyścić paznogcie i przebrać się w białe fartuchy, białe czapki i pantofle, a podczas pracy przestrzegać wzorowej czystości.

Rozdział II.

Wytwórnie mąki oraz jej przewóz i sprzedaż.

§ 11.

1. Pomieszczenia, w których odbywa się przemiał ziarna na mąkę (młyny), powinny być utrzymywane w czystości, w szczególności zabezpieczone przed pasorzytami, molami mącznemi oraz przed szkodnikami, jak myszy, szczury.

2. Składy mąki powinny być suche, przewiewne, należycie przewietrzane, utrzymywane w czystości, wolne od pasorzytów, owadów oraz zwierząt, mogących mąkę zanieczyścić lub zakazić. Worki z mąką powinny być umieszczane na legarach (podstawach).

§ 12.

Mąka, przeznaczona do obiegu, powinna być ładowana do worków czystych, oczyszczonych w młynach, przewożona na wozach, utrzymywanych w czystości i zabezpieczona w czasie transportu przed wilgocią. Worki powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki oraz ustalonego typu lub procentowości przemiału mąki.

§ 13.

Zabrania się siadania i leżenia na workach z mąką oraz przewożenia na wozach z workami mąki osób chorych, zwierząt, szmat, odpadków i wszelkich materjałów, mogących mąkę zanieczyścić, zakazić lub nadać jej nienormalny zapach.

§ 14.

W handlu detalicznym mąka powinna być umieszczona zdala od wszelkich artykułów żywności, wydzielających woń specyficzną (śledzie, sery i t. p.) Nabieranie mąki powinno odbywać się z pomocą specjalnych szufli. Torebki do mąki powinny być zrobione z papieru czystego; używanie do tego celu makulatury jest wzbronione.

Rozdział III.

Wytwórnie wyrobów mącznych.

§ 15.

1. Wytwórnie pieczywa (piekarnie) w osiedlach, mających na całym obszarze urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, mogą się mieścić tylko w lokalach, połączonych z siecią wodociągową i kanalizacyjną.

2. W osiedlach, mających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne nie na całym obszarze, lub nie mających tych urządzeń, wytwórnie te mogą się mieścić tylko w lokalach, zaopatrzonych, w wodę, uznaną za zdatną do picia i w miejscowe urządzenia do usuwania nieczystości.

3. Woda, używana do wyrobu pieczywa w wytwórniach nieskanalizowanych i niezaopatrzonych w urządzenia wodociągowe, musi być badana nie rzadziej, niż raz na rok.

§ 16.

1. Wytwórnie pieczywa nie mogą mieścić się w suterenach. Wytwórnie, mieszczące się w lokalach skanalizowanych, muszą być położone w odległości conajmniej 5 metrów od stajen, obór, chlewów, gnojowisk, śmietników i ustępów ogólnych; w lokalach nieskanalizowanych — w odległości conajmniej 10 metrów od tych miejsc.

2. Jeżeli na danej nieruchomości lokal, przeznaczony na wytwórnię pieczywa, przylega do ustępu, położonego na nieruchomości sąsiedniej, lokal ten powinien być izolowany z pomocą dodatkowej ściany izolacyjnej wewnętrznej, odległej od istniejącej ściany conajmniej na 30 cm.

§ 17.

1. Lokal wytwórni pieczywa powinien składać się z pomieszczeń na:

a) rozczynianie ciasta,

b) wypiek chleba (bułek),

c) skład mąki,

d) skład pieczywa,

e) ubieralnię,

f) natryski.

2. Ponadto w piekarniach powinno być przeznaczone oddzielne pomieszczenie dla chłodzenia przed wypiekiem wyrobów z mąki pszennej.

3. Zabrania się wynoszenia na podwórze ciasta wyrobionego w celu chłodzenia.

§ 18.

1. Wysokość pomieszczeń wytwórni pieczywa powinna wynosić conajmniej 3 m. Izby powinny być tak obszerne, aby na każdego zatrudnionego pracownika przypadało conajmniej 4 mtr. kw. powierzchni.

2. Stosunek powierzchni świetlnej do powierzchni podłogi powinien wynosić conajmniej 1:10.

3. Podłogi powinny być z trwałego nieprzepuszczalnego materjału, szczelne i gładkie.

4. Ściany izby powinny być bielone i opatrzone do wysokości conajmniej 2 metrów jasną lamperją olejną lub z materjału, dającego się łatwo myć.

5. Okna, otwierane w porze letniej, należy zabezpieczać przed owadami gęstemi, trwałemi siatkami.

6. Natryski z wodą ciepłą powinny być urządzone w każdej wytwórni, zatrudniającej 5 i więcej pracowników.

§ 19.

1. Wytwórnie pieczywa w osiedlach, zaopatrzonych w energję elektryczną, muszą mieć odpowiednie urządzenia mechaniczne do przesiewania mąki, mieszania i zagniatania ciasta.

2. W osiedlach, liczących powyżej 25.000 mieszkańców, stawianie pieców o bezpośredniem opalaniu na trzonie jest wzbronione.

§ 20.

1. Rozczynianie ciasta i wypiek chleba (bułek) mogą odbywać się w jednem, dostatecznie obszernem, pomieszczeniu, niestykającem się z ubieralnią ani ustępem.

2. Drewniane dzieże (bajty) do rozczyniania ciasta, stoły, deski i łopaty do pieczywa powinny być sporządzone z drzewa niesmolistego, heblowane, gładkie, bez szczelin i szpar, spajane (nieklejone). Dzieże metalowe powinny być należycie ocynowane. Pobiała wewnętrzna nie może zawierać zanieczyszczeń ponad 1%. W szczególności dzieże (bajty) powinny być tak urządzone, aby wraz z tylną swą deską mogły być odsuwane od ścian. Deski do pieczywa powinny być ustawiane na wzniesieniu, łopaty zaś układane na drągach lub kołkach.

3. Kotły do grzania wody, używanej do rozczyniania ciasta, powinny być dokładnie ocynowane. Kotły te muszą mieć kran, umieszczony nad urządzeniem do odprowadzania wody do kanału lub do ścieków. Studzienka (lesza) powinna być również połączona z kanałem lub ściekiem.

4. W pomieszczeniu do rozczyniania ciasta powinna znajdować się skrzynia z przykryciem, przeznaczona na mąkę, oraz skrzynia, wyłożona blachą cynkową, a przeznaczono na odpatki.

§ 21.

1. Pomieszczenia na skład mąki i skład pieczywa powinny być suche, widne, należycie przewietrzane; skład pieczywa nie może mieścić się w suterenie.

2. Mąkę, cukier oraz inne surowce w opakowaniu workowem należy umieszczać na drewnianych heblowanych legarach (podstawach), a pieczywo na półkach z drzewa niesmolistego.

3. Zabrania się ustawiania worków z mąką oraz układania pieczywa na podłodze.

§ 22.

Ubieralnia powinna znajdować się w tym samym lokalu, co wytwórnia, lub w lokalu, połączonym z wytwórnią. W ubieralni powinny być :

umywalnia, z bieżącą wodą, czystemi ręcznikami i mydłem, szafa do ubrań pracowników i oddzielna szafa do fartuchów, czapek i pantofli oraz ławki lub krzesła.

§ 23.

Lokal wytwórni pieczywa nie może łączyć się bezpośrednio z mieszkaniem lub służyć za miejsce zamieszkania, wypoczynku lub noclegu oraz za miejsce sprzedaży pieczywa.

§ 24.

Zabrania się:

1. przesiadywać na stołach, sprzętach, przeznaczonych do wyrobu pieczywa, lub na workach z mąką;

2. mieć brzy pracy obnażone ciało, prócz ramion;

3. spluwać na podłogę;

4. palić tytoń;

5. chodzić do ustępu w fartuchach piekarnianych;

6. wpuszczać do wytwórni osoby obce w czasie trwania pracy;

7. wpuszczać do wytwórni zwierzęta domowe.

§ 25.

1. Wytwórnie, produkujące wyroby z ciasta, powinny być zaopatrzone w miechaniczne urządzenia do wyrobu tych produktów oraz podlegają przepisom, zawartym w §§ 15, 16, 18, 20, 21, 22, 23 i 24 rozporządzenia niniejszego.

2. Wytwórnie te powinny się składać conajmniej z 2 izb i pomieszczenia na ubieralnię.

§ 26.

Wytwórnie wyrobów cukierniczych powinny odpowiadać przepisom dla wytwórni pieczywa, z tem jednakże, że w wytwórniach cukierniczych liczba pomieszczeń może być ograniczona do trzech, przeznaczonych na:

a) rozczynianie ciasta,

b) wypiek,

c) skład na produkty gotowe.

Skład na produkty gotowe nie jest wymagany, o ile przy wytwórni wyrobów cukierniczych jest miejsce sprzedaży tych wyrobów, pod warunkiem zachowania postanowień § 23. Ponadto wytwórnie wyrobów cukierniczych, zatrudniające nie więcej, niż 2 pracowników, mogą być zwolnione przez powiatowe władze administracji ogólnej od obowiązku wprowadzenia mechanicznych urządzeń do przesiewania mąki, mieszania i zagniatania ciasta.

§ 27.

Wszelkie naczynia i przyrządy, używane do wyrobu produktów, wymienionych w § 1 pkt. 2, powinny być utrzymywane stale w dokładnej czystości. Dzieże drewniane (bajty) należy codziennie, po ukończeniu przygotowania ciasta, dokładnie oczyścić przez skrobanie i mycie wrzącą wodą, dzieże metalowe przez mycie wrzącą wodą; deski łopaty należy codziennie po ukończeniu pracy dokładnie oczyszczać ze starego ciasta, przez skrobanie. Kotły, kubełki do wody, formy do ciasta, blachy i t.p. nie mogą być używane do żadnych innych celów i powinny być codziennie oczyszczane. Studzienki (lesze) lub zastępujące je naczynia żelazne należy również codziennie oczyszczać i myć.

Rozdział 4.

Przewóz i sprzedaż wyrobów mącznych.

§ 28.

1. Wozy, kosze i wszelkie inne przyrządy do rozwożenia i roznoszenia pieczywa i wyrobów cukierniczych, powinny mieć przykrywy, zabezpieczające produkty te od zanieczszczenia, być utrzymane w czystości i nie mogą być używane do żadnych innych celów.

2. Zabrania się:

a) przenosić w rękach pieczywo z wozów i koszów do miejsc sprzedaży;

b) stawiać kosze i inne przyrządy z pieczywem lub wyrobami cukierniczemi bezpośrednio na ziemi lub na podłodze.

Jeżeli kosze i inne przyrządy do rozwożenia i roznoszenia pieczywa i wyrobów cukierniczych są umieszczane w szczelnych zamkniętych wozach, np. w specjalnych samochodach, wówczas zaopatrzenie tych koszów i przyrządów w przykrywy nie jest konieczne.

§ 29.

1. Sklepy, w których odbywa się sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych, nie mogą mieścić się w suterenach i powinny być położone w odległości conajmniej 5 m od ustępów ogólnych, od obór, stajen, chlewów, śmietników i gnojowisk w nieruchomościach skanalizowanych i w odgległości 10 m w nieruchomościach nieskanalizowanych.

2. Ściany tych sklepów powinny być bielone i mieć dwumetrową jasną lamperję olejną lub z materjału, dającego się łatwo myć.

3. Stoły do sprzedaży, o ile nie mają wierzchów marmurowych lub szklanych oraz półki na pieczywo lub wyroby cukiernicze, powinny być z drzewa niesmolistego, gładkie, bez szpar i szczelin.

4. Produkty, umieszczane na stołach, półkach i w oknach wystawowych, powinny być zabezpieczone przed dotykaniem ich rękami kupujących, przed owadami oraz przed wszelkiemi zanieczyszczeniami (lady oszklone). Wystawienie tych produktów w drzwiach sklepowych jest niedopuszczalne.

5. Wyroby cukiernicze deserowe, jak torty, ciastka tortowe, kremowe, z owocami i t. p., powinny być umieszczone w gablotkach oszklonych lub pod kloszami na talerzach podstawach szklanych, porcelanowych (fajansowych), lub metalowych (z metali nieszkodliwych dla zdrowia).

6. Przy wyrobach cukierniczych powinien być umieszczony na widocznem miejscu wyraźny napis, wskazujący firmę wytwórni i jej adres.

7. Sklepy, w których sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych stanowi zasadniczą część przedsiębiorstwa, nie mogą sprzedawać takich produktów, których zapach może się udzielać pieczywu oraz wyrobom cukierniczym. Sklepy, w których sprzedaż pieczywa i wyrobów cukierniczych stanowi dodatkową część przedsiębiorstwa, powinny mieć dla pieczywa oddzielne miejsce zdala od innych artykułów żywności.

8. Do pakowania pieczywa i wyrobów cukierniczych używać należy czystego papieru (torebek), Używanie do tego celu makulatury jest wzbronione.

9. Postanowienia § 9, § 10 ustęp 1 i 2, § 23 i § 27 zdanie pierwsze mają tu odpowiednie zastosowanie.

10. Osoby, zajęte sprzedażą, powinny nosić białe czyste fartuchy z rękawami, mieć czyste ręce i używać do wydawania wyrobów cukierniczych specjalnych szczypców lub łopatek.

§ 30.

1. Sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych na ulicach, straganach, targach i rynkach dopuszczalna jest jedynie przy zastosowaniu specjalnych urządzeń, zabezpieczających produkty te od wszelkich zanieczyszczeń (gablotki, szafki, wózki oszklone). Urządzenia te należy utrzymywać w bezwzględnej szystości; postanowienia § 10 ust. 1 i 2 oraz § 29 ust. 10 mają tu odpowiednie zastosowanie.

2. Handel domokrążny wyrobami mącznemi jest wzbroniony.

Rozdział V.

Postanowienia końcowe.

§ 31.

Przepisy rozporządzenia niniejszego, dotyczące poszczególnych miejsc wyrobu i sprzedaży pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych, powinny być wywieszone na widocznem miejscu.

§ 32.

Mąka, wyroby z ciasta i wyroby cukiernicze, sprowadzane z zagranicy i przeznaczone do obiegu oraz wywożone zagranicę, powinny co do jakości, opakowania i oznaczenia odpowiadać przepisom rozporządzenia niniejszego.

§ 33.

1. Wytwórnie pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych, istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w pomieszczeniach suterenowych, mogą pozostawać w nich nadal, o ile zagłębienie nie wynosi więcej, niż 0.5 metra poniżej poziomu terenu, a okna znajdują się na wysokości co najmniej 1 metra powyżej poziomu terenu i o ile odpowiadają wszystkim innym przepisom dla tych wytwórni, o czem, w każdym poszczególnym przypadku, decyduje powiatowa władza administracji ogólnej.

2. Wytwórnie pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych, istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w pomieszczeniach suterenowych o zagłębieniu większem niż określone w ust. 1, mogą pozostawać w nich nadal, o ile odpowiadają wszystkim innym przepisom dla tych wytworni, o czem w każdym poszczególnym przypadku decyduje powiatowa władza administracji ogólnej. Władza ta wyznaczać będzie terminy, do jakich wytwórnie pieczywa i wyrobów z ciasta będą mogły być pozostawione w suterenach, termin ten jednak nie może być przedłużony poza 24 listopada 1936 r. W przypadkach pozostawienia wytwórni pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych w suterenie powinna być urządzona wzorowa wentylacja sztuczna, zastępująca otwieranie okien. Postanowienie, dotyczące wyznaczania terminu, do jakiego wytwórnie mogą pozostawać w pomieszczeniach suterenowych, nie ma zastosowania do wytwórni wyrobów cukierniczych.

3. W stosunku do istniejących wytworni powiatowa władza administracji ogólnej uprawniona jest do czynienia ustępstw również w zakresie postanowień:

a) § 16 ust. 1 zdanie drugie—co do odległości wytwórni od ustępów ogólnych w lokalach skanalizowanych;

b) § 17 ust. 1 — co do łączenia składu mąki i pieczywa w jednem pomieszczeniu oraz ubieralni i natrysków w drugiem pomieszczeniu, pod warunkiem odgrodzenia zupełnego natrysków; ponadto do czynienia w osiedlach z liczbę mieszkańców do 1.500 dalszych ustępstw co do liczby pomieszczeń, o ile wytwórnia produkuje pieczywo jedynia na użytek danego osiedla; liczba pomieszczeń w tych wytwórniach nie może być jednak mniejsza niż 2;

c) § 18 ust. 1—co do wysokości pomieszczeń wytwórni.

§ 34.

W wytwórniach, istniejących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o terminie wprowadzenia mechanicznych urządzeń, wymienionych w § 19, decyduje w każdym poszczególnym przypadku powiatowa władza administracji ogólnej w zależności od miejscowych warunków gospodarczych i technicznych; termin ten jednak nie może być przedłużony poza 31 grudnia 1936 r.

§ 35.

Istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego wytwórnie i miejsca sprzedaży mąki i wyrobów mącznych, nieodpowiadające przepisom rozporządzenia niniejszego lub wydanym na ich podstawie zarządzeniom władzy, ulegają zamknięciu.

§ 36.

Winni naruszenia przepisów rozporządzenia niniejszego podlegają karom, przewidzianym w rozdziale III rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

§ 37.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 582) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 7 stycznia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 47) oraz rozporządzenia z dnia 9 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 11. poz. 74).

Minister Opieki Społecznej:

(—) Hubicki.

2.

Obwieszczenie

Dot.: Kontumacja psów i kotów.

Z powodu stwierdzenia wypadków wścieklizny u bezpańskich psów w Pawłowie powiatu katowickiego i w Katowicach zarządzam na podstawie § 328 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) kontumację psów i kotów na okres 3 miesięczny w gminach tut. powiatu: Ruda, Nowy Bytom, Orzegów, Godula, Lipiny, Chropaczów i Łagiewniki.

Przekroczenie niniejszego zarządzenia będzie karane po myśli art. 98 rozp. Prezydenta Rz. P. z dnia 22. sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673).

Świętochłowice, dnia 7. marca 1934 r.

Za Starostę:

(—) Mgr. Pietrański
Referendarz.

3.

Zarządzenie

o zwalczaniu świerzbu.

Na podstawie § 300 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1925 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Gwóździa w Brzozowicach—Kamieniu przy ul. Piekarskiej Nr. 105 urzędowo stwierdzono u 1 konia świerzb.

Świętochłowice, dnia 10. marca 1934 r.

Za Starostę:

(—) Mgr. Pietrański
Referendarz.

4.

Sm. 70/6.

Obwieszczenie.

Zarządzeniem z dnia 14. III. 1934 r. L. Sm. 4/8/4 zarządził Wojewoda Śląski z dniem 1. IV. 1934 r. połączenie gmin wiejskich Szarlej i Wielkie Piekary w jedną jednostkę administracyjną pod nazwą „Szarlej—Wielkie Piekary“.

Równocześnie rozwiązał Wojewoda Śląski z tym samym terminem dotychczasowe rady gminne Szarleju i Wielkich Piekarach, ustanawiając w ich miejsce komisaryczną radę gminną dla gminy Szarlej—Wielkie Piekary, w skład której wchodzą:

1. Dr. Stanisław Bociański, lekarz w Szarleju,
2. Józef Kałdonek, inwalida górniczy w Szarleju,
3. Teodor Helisz, ślusarz w Szarleju,
4. Konstanty Osadnik, drukarz w Wielkich Piekarach,
5. Józef Ludyga, rolnik w Wielkich Piekarach,
6. Wawrzyniec Czempiel, robotnik w Wielkich Piekarach,
7. Bartłomiej Świder, górnik w Wielkich Piekarach.

Świętochłowice, dnia 17 marca 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

OGŁOSZENIA

5.

V. R. Sp. 34.

W rejestrze Spółdzielczym pod Nr. 34 przy spółdzielni: Nowy Konsum, Neuer Konsum-Verein, Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach, wpisano dnia 28. lutego 1934, że likwidator Wiktor Bablin został odwołany.

Sąd Grodzki w Królewskiej Hucie.

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 12.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 24-go marca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Odpis!

Wojewoda Śląski
Nr. A. III. 1/1022

Katowice, dn. 1 marca 1934 r.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego z dnia 1 marca 1934 r. w sprawie oznak i zaświadczeń dla strażników rybackich oraz znakowania sprzętu rybackiego.

Stosownie do postanowień art. 68, 69 i 50 ustawy z dnia 22 grudnia 1933 r. o rybołówstwie (Dz. U. Śl. Nr. 30, poz. 62) oraz rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 29 stycznia 1934 r. w sprawie ustalenia roty przysiągi i wzoru oznaki dla strażników rybackich (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 7) zarządzam co następuje:

1. Zaświadczenie mające stanowić legitymację dla strażników rybackich, wydaje powiatowa władza administracji ogólnej. Zaświadczenie to powinno mieć następujące brzmienie:

Starostwo ....
(Dyrekcja Policji) ....

Zaświadczenie

ważne do dnia 31 grudnia 193...... roku.

Stwierdzam, że p. .... zamieszkały w .... jest zaprzysiężonym strażnikiem rybackim dla następujących wód: ....

Zaświadczenie niniejsze wydaje się na zasadzie art. 69 ustawy z dnia 22 grudnia 1933 r. o rybołówstwie (Dz. U. Śl. Nr. 30, poz. 62)

.................................., dnia .... 193...... r.

Starosta
(Dyrektor Policji)

2. Oznaki oraz zaświadczenia powyższe należy odebrać od osób, które przestały pełnić funkcje strażników rybackich.

3. Koszty oznak dla strażników rybackich powinni pokryć wykonywujący rybołówstwo w swych obwodach;

a) właściciele obwodów rybackich,

b) dzierżawcy obwodów rybackich, zaś do czasu wprowadzenia obwodów rybackich,

c) zainteresowani posiadacze rybołówstwa.

Oznaki dla strażników rybackich można nabywać w Związku Organizacyj Rybackich Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, ul. Kopernika 30.

4. W celu ujednostajnienia znakowania sprzętu rybackiego zarządzam co następuje:

a) **Sposób znakowania:** Wszelki znajdujący się na wodzie otwartej sprzęt rybacki, a mianowicie narzędzia do połowu ryb, sadze do ich przechowywania i łodzie rybackie, powinien być znakowany w sposób umożliwiający rozpoznanie właściciela.

W tym celu sprzęt rybacki powinien być zaopatrzony w tabliczkę drewnianą lub metalową o wymiarze nie mniejszym niż 15 cm długości i 10 cm szerokości, na której w sposób czytelny powinno być wypalone, wycięte lub wymalowane farbą odporną na działanie wody i innych czynników imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela. Napis ten może być umieszczony bezpośrednio na drewnianych lub metalowych częściach sprzętu rybackiego i w tych wypadkach zbędna jest specjalna tabliczka z napisem. Przy znakowaniu drobnego sprzętu rybackiego mogą być używane tabliczki drewniane o wymiarach mniejszych niż wyżej podane, względnie plomby metalowe, przyczem napis może się składać ze skrótu imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania, albo też z początkowych liter imienia i nazwiska. Skróty napisu mogą być umieszczone bezpośrednio na drewnianych lub metalowych częściach sprzętu rybackiego. — Wszelkie skróty, używane przy znakowaniu sprzętu rybackiego, powinny być zgłoszone do zarządu właściwej gminy, na której terenie zamierzone jest używanie powyższego sprzętu (o powyższem należy pouczyć zarządy gmin).

b) **Ilość znaków**: Łodzie rybackie, sadze służące do przechowywania ryb oraz mniejsze narzędzia do połowu ryb powinny być rozpatrzone w jedną tabliczkę z napisem lub inny znak umożliwiający stwierdzenie właściciela. Większe narzędzia do połowu ryb, powinny posiadać kilka tabliczek lub znaków, zależnie od wielkości narzędzia.

c) **Sposób umieszczania znaków**: Znaki na sprzęcie rybackim powinny być umieszczone w sposób i w miejscach umożliwiających szybkie odszukanie znaków. Na łodziach rybackich tablice z napisem lub napis powinien być umieszczony na stałe na dzióbie łodzi na lewej burcie. Na sadzach tabliczka z napisem lub sam napis powinien być umieszczony na górnej powierzchni sadzu. Znaki powinny być trwale umocowane do sprzętów rybackich.

(—) Dr. Grażyński
Wojewoda.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 16 marca 1934 r.

Starosta

(—) Szaliński.

2.

Starostwo Świętochłowickie.
Nr. B. 772.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Teodora Dyrgały w Szarleju przy ul. 3-go Maja 1 urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 12 marca 1934 r.

Za Starostę:

(—) Mgr. Pietrański.
referendarz.

3.

Dot. wyłudzania wsparć

1. Zioberski Jan, urodz. w Mielcu 5. III. 1864, przynależny do gminy Mielec pow. Mielec,

2. Mazgaj Józef, urodz. 1888, z zawodu robotnik, zamieszkały stale w Andrychowie,

3. Karol Kupczyk, urodz. w r. 1911 w Witkowicach (Czechosłowacja),

4, Ludwik Rubis, urodz. w r. 1912 w gminie Rokitnicy, powiat Nowotarski,

5. Feliks Szczerbiński zamiast Szczerbowski Feliks, nazwisko to zostało mylnie umieszczone w Dzienniku Wojewódzkim z dnia 15 IX. 1933 r. Nr. 18, czując wstręt do pracy włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 10 marca 1934 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

4.

Zarządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego w N. Hajdukach z dnia 5 marca 1934 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego na terenie gminy Nowe Hajduki.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 25. XI. 1930 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. Śl nr. 21, poz. 31) zarządzam na zlecenie Śląskiej Stacji Ochrony Roślin w Cieszynie co następuje:

We wszystkich ogródkach działkowych Dyrekcji Polskich Kopalń Skarbowych, położonych w gminie Nowe Hajduki, pomiędzy szosami Wielkie Hajduki — Nowe Hajduki i Wielkie Hajduki — Król. Huta, **zabrania się uprawy ziemniaków wogóle.** Wolno uprawiać tylko inne rośliny.

Na pozostałych parcelach, w zarażonych gospodarstwach, oraz na **wszystkich polach na terenie gminy Nowe Hajduki,** gdziekolkowiek będą uprawiane ziamniaki, wolno w roku bieżącym uprawiać tylko ziemniaki rakoodporne.

Zamówienia na sadzonki rakoodporne przyjmuje Urząd Gminny w Nowych Hajdukach.

Urzędnicy policyjni oraz delegaci Śl. Stacji Ochrony Roślin przeprowadzą ścisłą kontrolę, aby **nie mieszano** podczas sadzenia sadzonek rakoodpornych z nieodpornemi i aby w ogródkach wykluczonych z pod uprawy ziemniaków nie sadzono wogóle ziemniaków.

W razie stwierdzenia raka ziemniaczanego lub nieodpornych sadzonek na terenie gminy Nowe Hajduki albo sadzenia ziemniaków wogóle na parcelach wykluczonych z pod uprawy ziemniaków, winni pociągnięci będą do odpowiedzialności karnej po myśli art. 7 ustawy z dnia 10. XII. 1924 r. o oc ronie roślin (Dz. U. Śl. Nr. 27, poz. 99) ziemniaki wykopane i zniszczone na koszt użytkownika gruntu za pośrednictwem Urzędu Gminnego a parcele wykluczone wogóle od uprawy ziemniaków.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Nowak.

5.

Zarządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego w Nowych Hajdukach z dnia 16 marca 1934 r. o tępieniu szczurów.

Z powodu panującej w okręgu Nowe Hajduki ogólnej plagi szczurów zarządzam na podstawie § 20 ustwy o zwalczaniu chorób zakaźnych z dnia 30. VI. 1900 r. oraz § 10 tyt. 17 części II ogólnego prawa krajowego na cały teren okręgu. Nowe Hajduki

w czasie od 26—28 marca 1934 r.

ogólne tępienie szczurów.

Obowiązek wyłożenia trucizny ciąży na właścicielu domu wzgl. zastępcy domu bez względu na to, czy w jego posesji znajdują się szczury lub nie. Jako środek tępienia wyznacza się pastę fosforową, która jest do nabycia w drogerji p. Klimeckiego w Nowych Hajdukach.

Truciznę należy wyłożyć przy zachowaniu wszelkich środków ostróżności, przyczem poleca się powierzenie tych czynności zawodowym tępicielom szczurów, których adresy można się dowiedzieć w tutejszym urzędzie.

Właściciele lub zarządcy domów, fabryk itp., którzy się do powyższego zarządzenia nie zastosują, ulegną w myśl § 46 cyfra 2 powyżej cytowanej ustawy grzywnie do 150,— zł lub odpowiedniej karze aresztu.

Oprócz tego zarządzę przeciw niestosującym przymusowe odszczurzenie na podstawie rozporządzenia o postępowaniu przymusowem w administracji z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 36, poz. 342.)

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Nowak.

6.

Zarządzenic policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego w W. Hajdukach z dnia 19 marca 1934 r. o ogólnem tępieniu szczurów.

Na podstawie § 20 ustawy z dnia 30. VI. 1900 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Rz. str. 306) zarządzam na obwód gminy Wielkie Hajduki ogólne tępienie szczurów **w czasie od 26 do 28 marca 1934 r.** Odszczurzeniu podlegają wszystkie realności prywatne i publiczne.

Jako środek tępienia wyznacza się pastę fosforową lub „Ratol". Trutki te są do nabycia we wszystkich miejscowych aptekach i drogerjach. Trutkę należy wyłożyć przy zachowaniu wszelkich środków ostróżności. Zaleca się powierzenie tych czynności zawodowym tępicielom szczurów.

Niestosujący się do powyższego zarządzenia ulegną karze przewidzianej w § 46 powołanej na wstępie ustawy.

Wielkie Hajduki, dnia 19 marca 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Grzesik.
burmistrz.

7.

Obwieszczenie

dotycz. ustalenie stawek podatkowych do samoistnego podatku budynkowego i podatku od placów budowlanych na rok rachunkowy 1934/35.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 6. marca 1934 r. pobierać się będzie na rok 1934/35 6‰ od wartości budynków jako samoistny podatek budynkowy i 6‰ od wartości placów budowlanych jako samoistny podatek od placów budowlanych i gruntów.

Wielkie Hajduki, dnia 12 marca 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik.

O g ł o s z o n o !

Wielkie Hajduki. dnia 12 marca 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik.

8.

Obwieszczenie

Dot.: Uchwalenia stawki procentowej do poboru podatku budynkowego w gminie Łagiewniki Śl na rok rachunkowy 1934/35.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 10. lutego 1934 r. zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 8. III. 1934 r. L. dz. Sm. 313 będzie na rok rachunkowy 1934/35 pobierany podatek budynkowy w wysokości 4,5‰ od właścicieli, których łączna wartość pospolita wszystkich budynków nie przekracza 50.000,— zł, 5,5‰ od łącznej wartości pospolitej budynków od 50.000,— zł do 100.000,— zł, 6,5‰ od łącznej wartości pospolitej od 100 000,— zł i powyżej.

Łagiewniki Śl., dnia 19 marca 1934 r.

Naczelnik gminy

w zast.

(—) Knura Stan.

ławnik.

9.

Obwieszczenie

Dot.: Uchwalenia stawki procentowej do poboru podatku od placów budowlanych w gminie Łagiewniki Śl. na rok 1934/35.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 10. lutego 1934 r. zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 8. III. 1934 r. L. dz. Sm. 314 będzie na rok rachunkowy 1934/35 pobierany podatek od placów budowlanych w wysokości 6‰ od pospolitej wartości placów budowlanych podlegających opodatkowaniu.

Łagiewniki Śl., dnia 19 marca 1934 r.

Naczelnik gminy

w zast.

(—) Knura Stan.

ławnik.

10.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Wielkich-Hajdukach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Edmund Jambor z Wielkich Hajduk ul. Kol. Dolne Hajduki 14 zamierza wybudować w tut. miejscowości na swym gruncie, położonym przy przedłużonej ulicy Leśnej dom mieszkalny i stawił wniosek o potrzebne do tego zezwolenie stosownie do ustawy osadniczej z dnia 10 8. 1904 r. (Zb. Ust. str. 277).

Plany wyłożone są w ratuszu, pokój Nr. 16 w czasie od 26 III. do 16 IV. br. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony interesowane wnieść w ciągu trzech tygodni najpóźniej do dnia 16 kwietnia 1934 r. do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Wielkie Hajduki, dnia 19 marca 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 13.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 31-go marca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

L. dz. Sm. 424|9

Obwieszczenie

W wykonaniu zarządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 14. III. 1934, w sprawie połączenia gmin Szarlej i Wielkie Piekary zamianowałem na podstawie § 139 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. komisarycznym naczelnikiem nowej gminy Szarlej—Wielkie Piekary p. Bartłomieja Płonkę, zaś komisarycznymi ławnikami pp. Jana Ludygę i Karola Muca z Szarleja oraz pp. Kazimierza Schaefera i Feliksa Wróbla z Wielkich Piekar.

Świętochłowice, dnia 26. III. 1934 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

(—) Szaliński.

2.

Obwieszczenie

dot.: urządzenia rzeźni w Wielkich Piekarach

Rzeźnik Witold Gwoźdz zamierza w Wielkich Piekarach przy ul. Kalwaryjskiej nr. 11 urządzić i uruchomić rzeźnię. Na podstawie art. 16 rozp. Prez. Rz. P. z dnia 7. czerwca 7927 r. o prawie przemysłowem podaje się powyższy zamiar do publicznej wiadomości z nadmienieniem, że sprzeciwy, o ile nie są natury prawnej, należy w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w Gazecie Powiatowej, wnieść do Okręgu Urzędowego w Wielkich Piekarach i to piśmiennie w dwóch egzemplarzach lub ustnie do protokółu. Po upływie tego czasokresu wniesione sprzeciwy nie mogą być uwzględnione.

Plany i rysunki wyłożone są w czasie godzin służbowych w lokalu urzędowania Okręgu Urzędowego w W. Piekarach.

Do ustnej rozprawy w przedmiocie zarzutów wniesionych w oznaczonym czasie zaznacza się termin na czwartek dnia 5. kwietnia 1934 r. o godz. 10 przedpoł. w biurze Okręgu Urzędowego w W. Piekarach pokój nr. 11. Na termin wzywa się przedsiębiorcy jak i sprzeciwiających się z zaznaczeniem, że mimo ich nieprzybycia odbędzie się rozprawa w sprawie zarzutów.

Wielkie Piekary, dnia 21. marca 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

wz. (—) Wróbel.

3.

Obwieszczenie

Naczelnika Okręgu Urzędowego w Wielkich Hajdukach

z dnia 23. marca 1934 r.

dot.: przełożenia publicznej drogi polnej.

Firma Katowicka Sp. Akc. dla Górnictwa i Hutnictwa w Katowicach wniosła do tutejszego

Okręgu Urzędowego podanie o zezwolenie na przełożenie publicznej drogi polnej, położonej za górnym zakładem huty „B a t o r y“ w Wielkich Hajdukach

W myśl § 57 ustawy z dnia 1. VIII. 1883 r. o kompetencji władz (Zb. ustaw. str. 237) podaje się powyższe do publicznej wiadomości z tem, iż sprzeciwy wniesione być mogą w ciągu 4 tygodni od ukazania się niniejszego ogłoszenia do Naczelnika Okręgu Urzędowego w Wielkich Hajdukach.

Plan projektowanej zmiany drogi wołożony jest przez ten czas w Okręgu Urzędowym w Wielkich Hajdukach, pokój nr. 5, w godzinach urzedowych.

Wielkie Hajduki, dnia 23. marca 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego
(—) Grzesik, burmistrz.

4.

Obwieszczenie

dotycz. ustalenia stawki podatkowej do państwowego podatku gruntowego w gminie Wielkie Hajduki na rok rachunkowy 1934/35.

Na mocy uchwały Rady Gminnej z dnia 6. marca 1934 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 20. marca 1934 r. L. dz. Sm. 411 będzie na rok rachunkowy 1934/35 pobierany komunalny podatek gruntowy w wysokości 100% w formie dodatku do państwowego podatku gruntowego.

Wielkie Hajduki, dnia 26. marca 1934 r.

Naczelnik gminy
(—) Grzesik.

5.

Uchwała

Rady gminnej w Świętochłowicach na posiedzeniu w dniu 29. I. 1934 r.

Dotyczy: stawki do poboru podatku od placów budowlanych na rok rachunkowy 1934/35.

Punkt 1 — 6 pp.
„ 7

Uchwala się pobierać w roku rachunkowym 1934/35 podatek od placów budowlanych w skutek pociągniecia linji regulacyjnej według stawki 6‰ od wartości pospolitej tychże placów.

O. p. p.

(—) W. Polak
przewodniczący.

(—) Sieroński, Popiołek, Król, Koeppe.

(—) Hajduk, protokolant

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Świętochłowicach ustalającą stawkę samoistnego podatku od placów budowlanych na rok budżetowy 1934/35 na 6‰ od pospolitej wartości z dnia 29. I. 1934 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 3 pkt. 4 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 8. 3. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

O g ł o s z o n o !

Świętochłowice, dnia 20. marca 1934 r.

Naczelnik gminy
wz.
(—) Popiołek, ławnik.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 14.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 7-go kwietnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 26 marca 1934 roku

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. № 109, poz. 932)—ustalam na miesiąc kwiecień 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) Wł. Zawadzki.

2.

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 9. lutego 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie bezpłatnego dostarczania druków dla celów bibljotecznych i urzędowej rejestracji.

(Dzienik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 17. z dnia 2. marca 1934 r.)

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18. marca 1932 r. o bezpłatnem dostarczaniu druków dla celów bibljotecznych i urzędowej rejestracji (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 347) zarządza się co następuje:

§ 1.

Zarządzający zakładem, w którym druk odbito, powinien równocześnie z wysyłaniem egzemplarzy obowiązkowych do władzy administracji ogólnej dostarczyć po jednym egzemplarzu druku:

a) Bibljotece Narodowej w Warszawie,

b) bibljotece okręgowej tego okręgu bibljotecznego, w którym zakład znajduje się (§ 3).

§ 2.

Poza egzemplarzami, wymienionemi w § 1, zarządzający zakładem powinien dostarczyć po jednym egzemplarzu druków:

a) bibljotekom uniwersyteckim na ich żądanie,

b) Bibljotece Publicznej m. st. Warszawy—druków objętości ponad cztery arkusze oraz wydawnictw perjodycznych ukazujących się raz na tydzień lub rzadziej, — z wyłączeniem druków w języku hebrajskim i żydowskim,

c) Bibljotece Wielkiej Synagogi w Warszawie —druków w języku hebrajskim i żydowskim,

d) Zakładowi Narodowemu im. Ossolińskich we Lwowie — wszelkich wydawnictw perjodycznych,

e) Bibljotece Naukowego Towarzystwa im. Szewczenki we Lwowie—druków w języku ruskim (rusińskim).

§ 3.

Dla celów rozdziału druków dzieli się Państwo na okręgi bibljoteczne i ustanawia się jako bibljoteki okręgowe:

a) Bibljotekę Uniwersytecką w Warszawie dla warszawskiego okręgu bibljotecznego, obejmującego obszar miasta st. Warszawy oraz województwa: warszawskie, łódzkie i lubelskie;

b) Bibljotekę Jagiellońską w Krakowie dla krakowskiego okręgu bibljotecznego, obejmującego województwa: krakowskie i kieleckie;

c) Bibljotekę Uniwersytecką we Lwowie dla lwowskiego okręgu bibljotecznego, obejmującego województwa: lwowskie, stanisławowskie, tarnopolskie i wołyńskie;

d) Bibljotekę Uniwersytecką w Poznaniu dla poznańskiego okręgu bibljotecznego, obejmujęcego województwo poznańskie;

e) Książnicę Miejską im. Kopernika w Toruniu dla pomorskiego okręgu bibljotecznego, obejmującego województwo pomorskie:

f) Bibljotekę Państwową im. Wróblowskich w Wilnie dla wileńskiego okręgu bibljotecznego, obejmującego województwa: wileńskie, białostockie, nowogródzkie i poleskie;

g) Bibljotekę Sejmu Śląskiego w Katowicach dla śląskiego okręgu bibljotecznego, obejmującego województwo śląskie.

§ 4.

Nakładca (wydawca) druków, odbitych w całości zagranicą, a wydanych w Państwie, powinien równocześnie z wysyłaniem egzemplarzy obowiązkowych do władzy administracji ogólnej dostarczyć po jednym egzemplarzu druku:

a) Bibljotece Narodowej w Warszawie,

b) bibljotece okręgowej tego okręgu bibljotecznego, w którym nakładca (wydawca) ma siedzibę,

c) Zakładowi Narodowemu im. Ossolińskich we Lwowie—wszelkich wydawnictw perjodycznych.

§ 5.

Do druku, odbitego częściowo w kraju, częściowo zaś zagranicą, mają zastosowanie postanowienia § 1—3.

Jeżeli druk odbity został częściowo w kilku zakładach krajowych, obowiązek dostarczania druku ciąży na zarządzającym tego zakładu, w którym dokonano ostatnich czynności odbijania.

§ 6.

Wszystkie druki powinny być dostarczone do bibljotek na papierze trwałym, nieuszkodzone i w takiej postaci, w jakiej są rozpowszechniane.

§ 7.

Osoby, na których ciąży obowiązek dostarczania druku, przesyłają egzemplarze druku bezpośrednio do bibljotek załączając do nich w dwóch egzemplarzach wykaz według wzoru ogłoszonego jako załącznik do rozporządzenia niniejszego. Jeden egzemplarz wykazu służy jako potwierdzenie odbioru przez bibljotekę

§ 8.

W przypadkach, gdy obowiązek dostarczenia druku uzależniony jest od żądania bibljoteki, żądanie takie powinno być zgłoszone najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od dnia ukazania się druku wprost do osoby obowiązanej do dostarczenia druku.

§ 9.

Niestosowanie się obowiązanych osób lub jednostek prawnych do przepisów, zawartych w §§ 1—8 rozporządzenia niniejszego. pociągnie za sobą kary, przewidziane w art. 4 ustawy z dnia 18. marca 1932 r.

§ 10.

Utwory muzyczne i druki, określone w ustępie drugim art. 3 ustawy, należy dostarczyć tylko Bibljotece Narodowej w jednym egzemplarzu w trybie §§ 5—7 rozporządzenia niniejszego.

§ 11.

Przepisy rozporządzenia niniejszego nie dotyczą druków, sporządzonych na żądanie władz i instytucyj państwowych, przeznaczonych do ich użytku służbowego i określonych jako takie przy oddaniu ich zakładom drukarskim do druku.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(—) Jędrzejewicz.

....
Nazwa firmy lub osoby wysyłającej

Załącznik do rozp. Min W. R. i O. P. z dnia 9 lutego 1934 (poz. 137).

....
Adres firmy lub osoby wysyłającej

Wykaz Nr. ....

druków przesłanych Bibljotece .... jako egzemplarze dla celów bibljotecznych i urzędowej rejestracji na zasadzie ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 347) i rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 lutego 1934 r. (Dz. U. R. № 17 poz. 137).

№ bieżący	Autor **Nazwisko i imię**	Tytuł druku	Miejsce i data ukończenia druku	Nakładca lub drukarz	Ilość tomów	Wysokość nakładu
1	2	3	4	5	6	7

Uwaga: W rubryce 1 ciągłość numeracji należy utrzymać przez cały rok kalendarzowy. W rybryce 5 należy podać nakładcę, jeśli druki nadsyła drukarz, drukarza zaś, jeśli druki nadsyła nakładca względnie wydawca.

....
Data wysłania i podpis wysyłającego

....
Data otrzymania i pieczęć odbiorcy.

3.

Wydział Powiatowy

L. dz. Sm. 321/2

Obwieszczenie.

Na podstawie §§ 75 i 84 ustawy o ustroju dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233) oraz na mocy aktu wyborczego Rady gminnej zatwierdziłem

p. Jerzego Paszkowskiego

jako naczelnika gminy Ruda.

Świętochłowice, dnia 29 marca 1934 r.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

4.

Wydział Powiatowy

L. dz. Sm. 422/1

Ogłoszenie

Zarządzeniem z dnia 26. III. 1934 r. zniósł Wojewoda Śląski z dniem 1. IV. 1934 r. osobne urzędy stanu cywilnego w Szarleju i w Wielkich Piekarach, ustanawiając w ich miejsce z tą samą datą nowy urząd stanu cywilnego pod nazwą „Urząd Stanu Cywilnego Szarlej—Wielkie Piekary". Nowy Urząd obejmuje tereny zniesionych urzędów. Czynności urzędnika stanu cywilnego obejmie naczelnik gminy. Jako zastępcy zostali wyznaczeni za zgodą Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach:

inspektor biura Szymon Ludyga jako I zast.
inspektor biura Emil Ditman jako II „
i sekretarz gminny Ryszard Górnik jako III „

Zastępcy dotychczasowych urzędników stanu cywilnego w Szarleju i Wielkich Piekarach zostali z zajmowanych stanowisk odwołani.

Świętochłowice, dnia 4. IV. 1934 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

5.

Starostwo Świętochłowickie

Nr. B. 77/6

Zarządzenie

o zwalczaniu świerzbu.

Na podstawie § 300 Rozp. Min. Rolnictwa z 9 stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie rzeźnika Józefa Latki w Brzezinach Śl. przy ul. Warszawskiej nr. 47 urzędowo stwierdzono u 1 konia świerzb.

Świętochłowice, dnia 4. IV. 1934 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

6.

Starostwo Świętochłowickie

Nr. B. 77/2

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń.

Na podstawie § 369 rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Teodora Dyrgały w Szarleju przy ul. 3-go Maja nr. 1, pomór i zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 28 marca 1934 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski
Zast. Starosty

OGŁOSZENIA

7.

Obwieszczenie.

Wybory członków do Zarządu Ogólno-Miejscowej Kasy Chorych na powiat świętochłowicki, na czteroletni okres

urzędowania odbędą się:

dnia 23. maja 1933 r.

w małej salce posiedzeń przy Starostwie w Świętochłowicach o godz. 16-tej.

Wybierać się będzie:

3-ch przedstawicieli pracodawców
i 6-ściu zastępców tej grupy.
6-ściu przedstawicieli pracobiorców
i 12-ście zastępców tej grupy.

Listy kandydatów należy wręczyć Zarządowi Kasy do dnia 25. kwietnia 1934 r. do godz. 12-tej i to dla pracodawców i pracobiórców oddzielnie.

Poszczególnych kandydatów umieścić należy na liście według bieżących numerów i podać nazwisko i imię, oraz zawód i miejsce zamieszkania.

Do list kandydatów powinno być dołączone oświadczenie, że w razie wyboru mandat przyjmie i rezygnuje z członkostwa Wydziału.

Lista kandydatów musi być podpisana przynajmniej przez 3-ch względnie 6-ciu członków uprawnionych do głosowania danej grupy.

Oddane listy są ważne, które conajmniej 4 tygodnie przed dniem wyborów będą doręczone i tylko na takie listy mogą być ważne głosy oddane. Listy zaopatrzy Zarząd w numery porządkowe i wyłoży je do wglądu zainteresowanych w lokalu Kasy Chorych w Wielkich Hajdukach. Każda lista może najwyżej zawierać tyle nazwisk kandydatów ile delegatów ma być wybranych.

Dla stwierdzenia biernego i czynnego prawa wyborczego, służą księgi kontowe pracodawców i ubezpieczeniowych, które wyłożone zostaną w lokalu Kasy Chorych.

Sprzeciwy co do czynnego i biernego prawa wyborczego należy wnieść do Zarządu Kasy pod rygorem wykluczenia, najpóźniej do dnia 29. kwietnia br. z dołączeniem dowodów.

Wydział wyborczy jest uprawniony badać przy głosowaniu, czy wyborca ma czynne prawo wyborcze i wobec tego każdy wyborca winien zabrać z sobą odpowiedni wykaz swego uprawnienia.

Kartki wyborcze winne być z białego papieru i o równej wielkości 11 × 8 cm.

Rezultat wyborów zostanie w myśl § 14 regulaminu wyborczego stwierdzony i ogłoszony przez Zarząd.

Wielkie Hajduki, dnia 6. kwietnia 1934 r.

Zarząd
Ogólno Miejscowej Kasy Chorych
na pow. świętochłowicki
w Wielkich Hajdukach
(—) W. Polak

8.

Unieważnienie.

Podaję do wiadomości, że zgubiono w niewytłumaczony sposób, **poświadczenie rejestracyjne** na nazwisko Szymon Sokić, unieważniam.

Świętochłowice, dnia 6. kwietnia 1934 r.

Szymon Sokić
Świętochłowice,
ul. Farna 19.

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 15.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 14-go kwietnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 14 marca 1934 r.

dotyczące ułatwień w małym ruchu granicznym z Niemcami.

(Gazeta Urzędowa Województwa Śl. Nr. 10 z dnia 28 marca 1934 r.)

Na podstawie niemiecko-polskiej umowy o ułatwieniach w małym ruchu granicznym z dnia 22. XII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101 z 29. XII. 1933 r. poz. 771 str. 1969) za zgodą Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych zarządzam, co następuje:

Do art. 17 ust. 1a i c oraz ust. 2 i 3.

§ 1.

1) Wszystkie zwierzęta z siedzib gospodarczych jednego obszaru granicznego, które mają być używane lub wypasane na terenach leśnych i rolnych obszaru granicznego sąsiedniego państwa, powinny być opisane w spisach, które mają być sporządzone stosownie do art. 17 ust. 3 i przedkładane właściwym urzędom celnym obu Stron. Odpisy spisów powinny być doręczone właściwym urzędowym lekarzom weterynaryjnym obu Stron.

Właściwymi urzędowymi lekarzami weterynaryjnymi są w województwie śląskiem:

powiatowi lekarze weterynaryjni:

w Katowicach, Lublińcu, Rybniku, Świętochłowicach, Tarnowskich Górach.

2) Zwierzęta używane do pracy i wypędzane na pastwiska należy wpisywać do spisów pojedyńczo, podając gatunek zwierzęcia, płeć, maść, oznaki, wiek i znaki szczególne. Przy drobiu wystarczy podać tylko rodzaj i ilość sztuk

§ 2.

1) Jednokopytowe i bydło rogate powinny być znaczone przez wypalenie litery „P“ (zwierzę polskie) albo litery „D“ (zwierzę niemieckie). Znak palony powinien być umieszczony u jednokopytowych na przedniem lewem kopycie, u bydła rogatego na przedniej lewej racicy lub na lewym rogu. Jednokopytowe i bydło rogate powinny także posiadać znak wystrzyżony w sierści na lewem udzie w postaci tych samych liter, długości najmniej 10 cm; znak ten należy odnawiać, ilekroć zajdzie potrzeba.

Owce, kozy i trzodę chlewną należy znaczyć zapomocą tych samych liter, tatuowanych na lewym uchu.

2) Znaki te muszą być utrzymywane w stanie wyraźnym, aby były łatwe do rozpoznania, o co powinni się troszczyć posiadacze zwierząt.

§ 3.

1) Stada, do których przynależą zwierzęta racicowe, powinny być corocznie badane wspólnie przez urzędowych lekarzy weterynaryjnych obu Stron, a mianowicie zwierzęta robocze powinny być badane przed rozpoczęciem upraw wiosennych, zwierzęta zaś pastwiskowe przed rozpoczęciem wypędzania na pastwiska.

2) W tym celu powyższe stada, znajdujące się na polskim obszarze granicznym, należy zgłaszać właściwej powiatowej władzy administracyjnej corocznie, najpóźniej do 15 marca. W zgłoszeniu należy także podać miejscowość na niemieckim obszarze granicznym, w której zwierzęta te mają być użytkowane i wypasane.

3) Terminy badań stad polskich ogłosi powiatowa władza administracyjna w sposób przyjęty w danej miejscowości albo też poda do wiadomości bezpośrednio posiadaczom zwierząt. Stada te mają w oznaczonych terminach pozostawać w oborze przygotowane do badania.

Ustalenie terminów badań powinno nastąpić przez obopólne porozumienie się urzędowych lekarzy weterynaryjnych obu Stron.

4) Wynik badań powinien być wciągnięty do spisów, wymienionych w § 1.

5) Przekraczanie granicy przez zwierzęta oraz ich powrót może odbywać się tylko w miejscach w tym celu wyznaczonych.

6) Zwierzęta pastwiskowe niemieckie, które na polskim obszarze granicznym nie pasą się w ogrodzonych okólnikach, powinny być albo wiązane, albo stale i należycie dozorowane.

7) Zastrzega się możność zarządzenia okresowych urzędowych badań lekarsko-weterynaryjnych zwierząt niemieckich użytkowanych lub pasących się na polskim obszarze granicznym. Odnośne badania będą wykonywane przez polskich urzędowych lekarzy weterynaryjnych na granicy albo na pastwisku; terminy tych badań zostaną ogłoszone przez właściwe powiatowe władze administracji ogólnej w sposób przyjęty w danej miejscowości, albo też podane do wiadomości bezpośrednio posiadaczom zwierząt.

8) Wynik badania powinien być również wciągnięty do spisu, podanego w § 1.

9) Badania stad, do których przynależą zwierzęta przekraczające granice, wykonywane przez urzędowych lekarzy weterynaryjnych obu Stron, jak również wszystkie badania lekarskie weterynaryjne urzędowe są bezpłatne, o ile zostaną wykonane w wyznaczonych w tym celu terminach i miejscach. Jeżeli w przypadkach podejrzanych zostanie zarządzone osobne badanie przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, to odbędzie się ono również bezpłatnie. W innych przypadkach koszty urzędowych badań lekarskich weterynaryjnych ponosi posiadacz zwierzęcia.

10) Powrót zwierząt żywych albo ubitych z konieczności dotkniętych chorobą zaraźliwą, podejrzanych o nią, albo podejrzanych o zarażenie się, może nastąpić tylko za osobnem zezwoleniem obustronnych właściwych władz (wojewoda, prezydent rejencji), które w tej sprawie porozumią się wzajemnie.

11) Ułatwienia wypływające z umowy dotyczą także buhajów, które będą przeprowadzone przez granicę od wypadku do wypadku w celu pokrycia zwierząt pastwiskowych, o ile buhaj należy do właściciela lub osoby użytkującej zwierzęta pastwiskowe.

12) Dla psów pasterskich i myśliwskich powinno być dostarczone zaświadczenie miejscowej władzy policyjnej (naczelnik gminy, burmistrz, naczelnik okręgu urzędowego, Amtsvorsteher), stwierdzające, że miejsce stałego pobytu psów i okolica w promieniu 10 km są wolne od wścieklizny. Zaświadczenie takie jest ważne 1 miesiąc.

Do art. 17 ust. 1 b i 2.

§ 4.

Mleko z obór i zagród, w których panuje pryszczyca oraz z okręgów zamkniętych z powodu pryszczycy, może być wprowadzone przez wspólną granicę tylko po zagotowaniu lub ogrzaniu do temperatury conajmniej 85° C.

Do art. 17 ust. 1 b.

§ 5.

Drób w stanie bitym i dziczyzna bita nie podlegają żadnemu weterynaryjnemu ograniczeniu w małym ruchu granicznym.

Do art. 17 ust. 1 a.

§ 6.

Nawóz zwierzęcy, pochodzący z zagród wolnych od zaraźliwych chorób zwierzęcych, nie podlega żadnym policyjno-weterynaryjnym ograniczeniom w małym ruchu granicznym.

Do art. 18.

§ 7.

Mięso jako zapas do spożycia, może być przenoszone tylko w stanie przyrządzonym (solonym, peklowanym, wędzonym, gotowanym albo pieczonym).

Do art. 24 ust. 1.

§ 8.

1. Na zwierzęta jednokopytowe, przekraczające granicę w celu odwiezienia lub przywiezienia osób lub towarów z jednego obszaru granicznego

do innego, należy posiadać wykaz, wystawiony w 2 językach przez miejscową władzę policyjną kraju pochodzenia (naczelnik gminy, burmistrz, naczelnik okręgu urzędowego, Amtsvorsteher), opatrzony urzędową pieczęcią władzy wystawiającej. W wykazie tym powinno być podane nazwisko właściciela oraz dokładny opis zwierzęcia (gatunek, płeć, maść, oznaki, wiek, szczególne znaki), znak palony i t. d.

2. Wykaz jest ważny na przeciąg jednego roku.

3. Wykazy należy na żądanie przedkładać władzom celnym, policyjnym i urzędnikom weterynaryjnym.

4. Wykazy muszą być zaopatrzone w zaświadczenie zdrowia, wydane przez urzędowego lekarza weterynaryjnego kraju przeznaczenia. Zaświadczenie to jest ważne na jeden miesiąc.

5. Miejsca i terminy badań niemieckich zwierząt jednokopytowych, które należy ustalić po obopólnem porozumieniu się urzędowych lekarzy weterynaryjnych obu Stron, będą ogłaszane przez powiatowe władze administracji ogólnej w sposób przyjęty w danej miejscowości. Badania te odbywać się będą na wyznaczonych miejscach i w wyznaczonych terminach bezpłatnie. W innych przypadkach koszty urzędowych badań lekarsko-weterynaryjnych ponosi posiadacz zwierzęcia.

6. Powrót do państwa pochodzenia jednokopytowych dotkniętych chorobą zaraźliwą, podejrzanych o nią i podejrzanych o zarażenie się może nastąpić tylko za szczególnem zezwoleniem obustronnych właściwych władz administracyjnych (Wojewoda Śląski, Prezydenta rejencji w Oppeln), które w tej sprawie porozumią się wzajemnie.

Do art. 17 ust. 1 a i b i art. 21 i 24.

§ 9.

Obrót paszą objętościową i słomą w małym ruchu granicznym nie podlega ograniczeniom policyjno-weterynaryjnym.

Do art. 29.

§ 10.

Zwierzęta jednokopytowe, należące do straży pożarnych i kopalnianych oraz innych organizacyj ratowniczych, nie podlegają żadnym policyjno-weterynaryjnym ograniczeniem.

§ 11.

Starostowie będą wykonywali wszystkie ich dotyczące postanowienia, zawarte w załączniku II do polsko-niemieckiej umowy o ułatwieniach w małym ruchu granicznym z dnia 22. XII. 1931 r. Wykonywanie postanowień pod lit. „F" ust. 1 i 2 powinno być ścisłe i terminowe.

§ 12.

Przekraczający niniejsze zarządzenie podlegają postanowieniom karnym, zawartym w rozdziale VII rozporządzenia Prezydenta Rzecz. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15. marca 1934 r.

Wojewoda Śląski

wz.

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

2.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 38/41

Rozporządzenie policyjne

Starosty świętochłowickiego z dnia 30 marca 1934 r. o zakazie sprzedaży i podawaniu napojów alkoholowych w czasie głównego poboru wojskowego w roku 1934.

Na podstawie § 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewn. z 14 czerwca 1933 r. o upoważnieniu Komisarza Rządu m. st. Warszawy i powiatowych władz administracji ogólnej do wydawania zakazów sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych z art. 4 pkt. f ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. nr. 45 poz. 351) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakazuję detalicznej sprzedaży i podawania w lokalach, oraz miejscach publicznych napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4.5% alkoholu, codziennie do godziny 17-tej:

a) na obszarze gmin, w których urzędują Komisje Poborowe, przeprowadzające pobór główny w roku 1934 w dniach urzędowania tych komisji, oraz

b) na obszarze każdej gminy w dniach, w których stosownie do szczegółowego planu poboru w roku 1934, jest ona obowiązaną do przedstawienia poborowych komisji Poborowej.

§ 2.

Winni naruszenia przepisów § 1 niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administra-

cyjnej w myśl art. 10 ustawy z dnia 21. marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. maja 1934 r.

Świętochłowice, dnia 5. kwietnia 1934 r.

Starosta:

(—) Szaliński.

3.

Wydział Powiatowy
L. dz. P. Z. D. 331

Obwieszczenie

dot.: zamknięcie drogi Siemianowice—Bańgów.

Wydział Powiatowy w Świętochłowicach podaje do wiadomości, że szosa Siemianowice—Bańgów na odcinku od skrzyżywania dróg przy moście drogowym w Brzezinach Śl. do szosy w kierunku do Michałkowic zostanie zamknięta aż do odwołania, począwszy od dnia 13 kwietnia br. o godz. 6-tej rano dla wszelkiego ruchu.

Objazd reguluje się jak następuję:

1) z Maciejkowic i Tarnowskich Gór do Katowic przez Brzeziny Śl., szosą Brzeziny Śl.—Wielka Dąbrówka i ulicą Siemianowską w Wielkiej Dąbrówce, lub też szosą Brzeziny Śl. — Łagiewniki i miasto Król. Huta do Katowic;

2) z Bańgowa i Michałkowic do Tarnowskich Gór ulicą Siemianowską w Wielkiej Dąbrówce i szosą Wielka Dąbrówka Brzeziny Śl.

Świętochłowice, dnia 11. IV. 1934 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Dr. Olszewski.

4.

IV. Dodatek

do statutu gminy Świętochłowice w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk z dnia 19. 12. 1927 r.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 12 III. 1934 r. oraz rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 18 stycznia 1934 r. w sprawie podatku od przedstawień kinomatograficznych wydaje się następujący dodatek do powyższego statutu.

§ 1.

W § 8 punkt a statutu skreśla się słowo „kinomatograficzne", w § 8 punkt b statutu skreśla się słowa „przedstawienia kinomatograficznego, utworów i filmów krajowych". W § 17 kolumnie przedostatniej skreśla się słowo „kinematografów".

§ 2.

Podatek komunalny od przedstawień kinematograficznych, na których są wyświetlane filmy, dozwolone do wyświetlania publicznego, pobierany w stawkach pod względem wysokości w zależności od liczby mieszkańców gminy, w której film jest wyświetlany, oraz w zależności od treści i wartości filmu; z ulgowej stawki podatkowej korzystają filmy, oznaczone przez właściwe władze stampilami „Artystyczny" lub „Kształcący", jak również filmy, posiadające stampilę „Temat polski".

§ 3.

Podatek komunalny od przedstawień kinematograficznych wynosi:

A. Od filmów przedstawiających tematy polskie:

a) nieposiadających oceny 5%
b) posiadających oceny „Artystyczny" . . 3%
c) posiadających oceny „Kształcący" . . 2%
ceny biletu wstępu.

B. Od innych filmów:

a) nieposiadających oceny 25%
b) posiadających oceny „Artystyczny" . . 20%
c) posiadających oceny „Kształcący" . 10%
ceny biletu wstępu.

§ 4.

Jeżeli w czasie jednego przedstawienia są wyświetlane dwa lub więcej filmów o różnej skali podatkowej i wobec tego od każdego filmu należałby się podatek według różnych stawek, należy stosować następujące zasady:

a) jeżeli są wyświetlane filmy o różnym metrażu, podatek winien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu o najwyższym metrażu.

b) jeżeli są wyświetlane filmy o równym metrażu, podatek winien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu, od którego stawka podatkowa jest niższa.

§ 5.

Filmy o tematach polskich, o ile zostaną oznaczone stampilą „Krótkometrażowy" i jeżeli będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat polski", wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego nieme o 5%, dźwiękowe o 10% o ile zaś są one nadto oznaczone stampilą „Artystyczny" lub „Kształcący" — nieme o 10%, dźwiękowe o 20%.

Filmy posiadające stampilę „Krótkometrażowy", „Temat Polski" jeśli równocześnie są oznaczone stampilą „Reklamowy" nie wpływają na obniżenie podatku od zasadniczego programu.

§ 6.

W miesiącach letnich, w czasie od dnia 1. maja do dnia 31. sierpnia, wymiar podatku komunalnego od przedstawień kinematograficznych obniża się o 20% od ogólnej sumy przypadającego podatku.

§ 7.

Podatek komunalny od filmów, dopuszczonych do wyświetlania publicznego przed dniem 1. kwietnia 1933 r. i posiadających oceny stampilowe obowiązujące do tego czasu winien być pobierany według następujących zasad:

a) od filmów, posiadających oceny: „Małowartościowy“ i „Rozrywkowy“ — według norm, ustalonych w niniejszym dodatku dla filmów nieposiadających oceny:

b) od filmów, posiadających oceny: „Dobry rozrywkowy“ „Artystyczny“ i „O wyższej wartości artystycznej“ — według norm ustalonych w niniejszym dodatku dla filmów, posiadających ocenę: „Artystyczny“.

c) do filmów, posiadających oceny: „Historyczny“ „Krajoznawczy“, i „Naukowy“—według norm ustalonych w niniejszym dodatku dla filmów, posiadających ocenę „Kształcący“.

§ 8.

Filmy krótkometrażowe o tematach polskich, posiadające legitymacje, wydane przed dniem 1. kwietnia 1933 r. o ile będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat polski“, wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego o 5% z wyjątkiem filmów, posiadających ocenę „Małowartościowy“, które nie powodują żadnej obniżki.

§ 9.

Dodatek niniejszy obowiązuje z dniem 1. kwietnia 1934 r.

Świętochłowice, dnia 12. marca 1934 r.

Naczelnik gminy
(—) W. Polak.

O d p i s.

Uchwała.

Powyższy dodatek zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozp. Wojewody Śląskiego z 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30).

Świętochłowice, dnia 28. III. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy.

(—) Szaliński, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono!

Świętochłowice, dnia 31. III. 1934 r.

Naczelnik gminy
(—) W. Polak.

OGŁOSZENIA

5.

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 16.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 21-go kwietnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 15 marca 1934 r.

o wynagrodzeniu za grunty, wywłaszczane na rzecz gminy.

(Dz. U. R. P. Nr. 29 z 9. IV. 34. Poz. 242).

Art. 1.

Cena wykupu prywatnych gruntów, wywłaszczanych w granicach osiedli na rzecz gminy, a przeznaczonych na ulice i drogi gminne wraz z gruntami pomocniczemi, wynosi jedną dziesiątą ich ceny szacunkowej. Przepisu tego nie stosuje się do tych części ulic i dróg, które położone są poza pasem o szerokości 20 m, biegnącym przez środek ulicy lub drogi, przewidzianej w planie zabudowania.

Art. 2.

Cena wykupu prywatnych placów, targowisk i skwerów, użytkowanych ca cele publiczne, a wywłaszczanych w granicach osiedli na rzecz gminy, wynosi połowę ceny szacunkowej.

Art. 3.

Przepisy artykułów 1 i 2 odnoszą się tylko do gruntów, które odpowiadają wszystkim niżej podanym warunkom:

a) grunty te do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stale były użytkowane na cele publiczne;

b) grunty te zostały przeznaczone prawomocnym planem zabudowy danego osiedla na ulice, drogi, place, targowiska lub skwery;

c) właścicielami gruntów tych są jeszcze te same osoby lub ich spadkobiercy, które były ich właścicielami w dniu oddania gruntów na powyższe cele;

d) właściciele powyższych gruntów lub ich spadkodawcy byli w dniu oddania gruntów na powyższe cele albo przed tym dniem właścicielami terenów, przylegających do wymienionych gruntów;

e) na gruntach tych niema innych budowli, niż stanowiących własność gminy.

Art. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej
(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:
(—) J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki.

2.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 77.

Na podstawie § 321 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że wskutek stwierdzenia wścieklizny u 1 psa w Schakanau powiatu gliwickiego, Prezydent Policji w Gliwicach zarządził kontumację psów na:

a) miasto Gliwice

b) na powiat gliwicki dla miejscowości: Schönwald, Ostroppa, Alt-Gleiwitz, Brzezineka, Laband, mit den Ortsteilen Niepaschütz und Waldenau, Ellguth, von Gröhling, Sersno, Schechowitz, Peiskretscham, Zawada, Karchowitz, Jaschkowitz, Lubek, Kamienitz, Boniowitz, Sandwiesen, Ziemientzitz,Schwientoschowitz, Schakanau und Schalscha.

c) miasto Zabrze (Hindenburg),

d) na powiat bytomski dla miejscowości: Broslawitz, Ptakowitz, Friedrichswille, Stollarzowitz, Nieschowa, Pilzendorf, Rokittnitz und Mikultschütz.

Świętochłowice, dnia 11. kwietnia 1934 r.

Starosta
(—) Dr. Olszewski
Zast. Starosty

3.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego w Nowym Bytomiu z dnia 10 kwietnia 1934 r.
o przyłączaniu nieruchomości do publicznej kanalizacji gminy Nowy Bytom.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 (zb. u. pr. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13 grudnia 1872 r. / 19 marca 1881 r. (zb. u. pr. str. 186 z 1881 r.) oraz za zgodą Wydziału Okręgowego zarządzam co następuje:

§ 1.

Przymus kanalizacyjny.

Każdy właściciel nieruchomości, położonej przy ulicy publicznej lub placu, na których się znajduje kanał gminny, obowiązany jest w przepisanym mu terminie połączyć swoją nieruchomość z kanalizacją i wodociągiem gminnym, względnie zezwolić Naczelnikowi Okręgu Urzędowego na wykonanie tych robót.

§ 2.

Usuwanie starych urządzeń kanalizacyjnych.

1. Naczelnik Okręgu Urzędowego ustala termin, sposób i rozmiary usuwania starych urządzeń kanalizacyjnych. Wszystkie doły kloaczne powinny być opróżnione, wyczyszczone i zdezynfekowane stosownym środkiem odkażającym, a następnie zasypane czystym piaskiem.

2. Od powyższego przepisu zwalnia się jedynie nieruchomości o przeważnie wiejskim charakterze, zaopatrzone w przepisowy gnojownik, którego górny brzeg znajduje się najmniej 40 cm nad ziemią. Zwolnienie może być uwarunkowane i jest odwołalne.

§ 3.

Wnioski o zezwolenie.

1. Na przyłączenie do kanalizacji gminnej oraz każdą jego zmianę właściciel domu musi uzyskać zezwolenia Naczelnika Okręgu Urzędowego.

2. Do rysunków nowych budowli dołączyć należy osobno projekt instalacji kanalizacyjnej.

3. Razem z wnioskiem o zezwolenie na połączenia nieruchomości z kanałem gminnym właściciel gruntu przedkłada Naczelnikowi Okręgu Urzędowego plan kanalizacji nieruchomości w potrójnem wygotowaniu na trwałym papierze. Projekt podpisuje jego autor i właściciel domu, który na projekcie podaje nazwisko desygnowanego jego wykonawcy.

4. Do projektu wymagane są następujące plany:

1.	Plan sytuacyjny w podziałce	1:500
2.	„ nieruchomości „	1:100
3.	„ szczegółowy „	1:100
4.	Profile podłużne wszelkich rur odpływowych w podziałce	1:100

5. Plan szczegółowy winien oznaczać jasno i dokładnie wszelkie położone na posesji budowle z wszystkiemi szczegółami, mogącemi mieć znaczenie przy kanalizacji.

6. Przy profilach podłużnych wszystkich projektowanych rur odpływowych należy oznaczyć poziom gruntu wzdłuż tych rur, ich spad i wyliczenie głębokości tych miejsc, w których zajdzie potrzeba ułożenia części fasonowych (kolan itp.), oraz wysokość zlewów. Także powinna być wykazana forma, materjał przewodów i detale tychże.

7. W projekcie należy oznaczyć istniejące urządzenia kanalizacyjne czarno, nowe urządzenia kolorowo, a mianowicie części żelazne niebiesko, zaś rury kamionkowe czerwono. Koloru zielonego używać nie wolno.

8. Wszystkie rysunki należy zaopatrzyć w podziałkę oraz miarę konieczną dla rozpatrzenia projektu.

9. Jeden egzemplarz zatwierdzonych planów pozostaje w aktach policyjnych, jeden otrzymuje Zarząd gminny, a jeden egzemplarz zwraca się wnioskodawcy.

10. Przed udzieleniem zezwolenia nie wolno przystąpić do wykonania projektu.

11. Położenie i rzędne powinny być liczone od zera normalnego.

§ 4.

Niezgodne rysunki.

1. Zezwolenie uzyskane na podstawie niezgodnych rysunków może być każdego czasu cofnięte.

2. Koniecznych stąd zmian urządzenia kanalizacyjnego dokonuje się na koszt właściciela nieruchomości.

§ 5.

Zgłoszenie, dozór i odbiór.

1. Właściciel domu zgłasza na piśmie Naczelnikowi Okręgu Urzędowego termin rozpoczęcia robót kanalizacyjnych na dwa dni przedtem. Kontroli Naczelnika Okręgu Urzędowego podlegają: sposób wykonania robót kanalizacyjnych i wodociągowych, jakość użytych do nich materjałów, konstrukcja oddzielnych części. Przewody podziemne pokryć ziemią wolno dopiero za zgodą Naczelnika Okręgu Urzędowego. Przewody nakryte ziemią bez zezwolenia właściciel domu dla kontroli i odbioru powinien odkryć na swój koszt.

2. Połączenia głównego przewodu kanalizacyjnego nieruchomości z kanałem gminnym dokonać wolno po uzyskaniu na to zezwolenia Naczelnika Okręgu Urzędowego.

3. Przed wykończeniem kanalizacji należy na piśmie wnieść do Naczelnika Okręgu Urzędowego o przeprowadzenie odbioru.

4. Naczelnik Okręgu Urzędowego może:

a) wykończone urządzenie kanalizacyjne poddać badaniom fachowym,

b) zarządzić usunięcie części składowych nieodpowiednich,

c) zarządzić dodatkowe urządzenie osadników, odtłustników i zaporników (zaworów zaporowych).

5. Odwodnienie musi odpowiadać postanowieniom miejscowego statutu kanalizacyjnego a może być oddane do użytku dopiero po stwierdzeniu przez Naczelnika Okręgu Urzędowego, czy przeprowadzone prace zostały przepisowo wykonane.

6. Stwierdzenie przepisowego wykonania prac wypowiada Naczelnik Okręgu Urzędowego przez udzielenie poświadczenia odbioru.

§ 6.

Postanowienia końcowe.

Niezastosowania się do niniejszego rozporządzenia będzie karane grzywną do 9,— zł, a w razie nieściągalności grzywny aresztem do 3 dni.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tą samą chwilą traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne z dnia 10. listopada 1909 r. o publicznym zakładzie odwadniającym okręgu miejskiego Bytom - Czarnylas oraz urządzaniu i używaniu domowych urządzeń odwadniających.

Naczelnik Okręgu Urzędowego.

(—) Basista.

× KOMUNIKATY ×

4.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 18. IV. 1934 zatwierdzono statut gminy Brzozowice — Kamień, dotyczący ustalenia ilości członków zarządu i rady gminnej oraz regulamin dla rady gminnej, statut gminy Brzeziny Śl. dotyczący pobierania opłat za używanie kanalizacji, wodociągu etc., statut gminy Orzegów dotyczący publicznych zabaw i widowisk, uchwałę rady gminnej Godula w sprawie stawki do podatku od placów budowlanych na rok 1934/35, uchwałę rady gminnej Brzeziny Śl. w sprawie zamiany parceli o powierzchni 6577 m² za starą płóczkę kopalni Biały Szarlej, uchwałę rady gminnej Lipiny dotyczącą bezpłatnego odstąpienia gruntu pod budowę Ośrodka Zdrowia. Na zastępcę naczelnika Okręgu urzędowego Szarlej — Wielkie Piekary wyznaczono ławnika Feliksa Wróbla. Do Komisji poborowej wyznaczono jako przedstawicieli samorządów naczelników gmin powiatu.

Prenumerujcie „Gazetę Powiatową"

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 17.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 28-go kwietnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego wydane w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką,

z dnia 15 marca 1934 r.

o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

(Dz. U. Śl. Nr. 8, poz. 15).

Na podstawie artykułu 3, 5 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 54) zarządzam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką, co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia wstępne.

§ 1.

1. Pojazdem mechanicznym w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest pojazd, poruszany przez umieszczony na nim silnik i nie biegnący po szynach.

2. Pojazd mechaniczny, przeznaczony do zarobkowego przewozu osób lub rzeczy, uważa się za przeznaczony do użytku publicznego.

3. Pojazd mechaniczny z jednym lub kilkoma wozami przyczepnemi uważa się za pociąg drogowy.

Rozdział II.

Warunki techniczne pojazdów mechanicznych.

§ 2.

Do ruchu na drogach publicznych mogą być dopuszczone tylko takie pojazdy mechaniczne, które są zbudowane i urządzone w ten sposób, iżby nie zagrażały bezpieczeństwu publicznemu wogóle, a bezpieczeństwu ruchu w szczególności, nie niszczyły drogi w sposób, przekraczający zwykłe jej zużycie, nie zakłócały spokoju publicznego dotkliwym hałasem i nie wydzielały dymu lub swędu.

§ 3.

1. Używanie metalowych obręczy kół dopuszczalne jest tylko dla pojazdów mechanicznych, które nie mogą rozwijać szybkości większej niż 10 km na godzinę.

2. Krawędzie metalowych obręczy pojazdów mechanicznych powinny być stępione, a stykająca się z jezdnią powierzchnia tych obręczy — zarówno jak zewnętrzna powierzchnia pędnych wstęg pojazdów gąsienicowych — nie może posiadać nierówności, niszczących nawierzchnię drogi.

3. Szerokość metalowych obręczy pojazdów mechanicznych powinna być taka, aby przy największem dopuszczalnem obciążeniu ciśnienie na jeden centymetr bieżący użytecznej szerokości obręczy nie przekraczało 100 kg.

4. Szerokość obręczy gumowych (masywów) pojazdów mechanicznych oraz szerokość drążonych obręczy gumowych (półpneumatyków) powinna być taka, aby ciśnienie na jeden centymetr bieżący szerokości śladu koła na gładkiej, twardej nawierzchni, przy największem dopuszczalnem obciążeniu, nie przekraczało 100 kg.

5. Szerokość pneumatycznych obręczy pojazdów mechanicznych powinna być taka, aby ciśnienie na jeden centymetr bieżący szerokości śladu koła na gładkiej, twardej nawierzchni, przy normalnem napompowaniu obręczy i przy największem dopuszczalnem obciążeniu pojazdu nie przekraczało 100 kg.

§ 4.

Każdy pojazd mechaniczny ma być zaopatrzony w następujące przyrządy i urządzenia:

a) w mocny mechanizm kierowniczy, dający możność łatwego i pewnego skręcania;

b) w dwa niezależne od siebie skutecznie i szybko działające systemy hamulców albo w jeden taki system, wprowadzany w działanie przez dwa niezależne od siebie mechanizmy, z których jeden może działać nawet wtedy, gdy drugi zawiedzie;

c) w urządzenie, usuwające hałaśliwy wydmuch gazów spalinowych;

d) w urządzenie, uniemożliwiające wprawienie pojazdu w ruch przez osoby niepowołane;

e) jeżeli ciężar własny pojazdu przekracza 350 kg, w urządzenie do cofania pojazdu w tył zapomocą silnika z siedzenia kierowcy;

f) w jednotonowy przyrząd sygnałowy o donośnym, a nie rażącym dźwięku;

g) w dwie latarnie, o bezbarwnych szkłach, o jednakowem natężeniu światła, umieszczone na przodzie pojazdu w jednym poziomie po obu stronach; motocykl bez wózka przyczepnego ma być zaopatrzony w jedną latarnię, o bezbarwnem szkle, umieszczoną na przodzie motocykla;

h) w jedną laterkę z czerwonem światłem, umieszczoną w tyle pojazdu z lewej strony oraz w urządzenie dokładnie oświetlające tylny znak rejestracyjny; latarka tylna oraz urządzenie do oświetlenia tylnego znaku nie mogą być gaszone ani z siedzenia kierowcy, ani z wnętrza pojazdu; motocykle bez wózków przyczepnych zamiast latarki z czerwonem światłem, mogą być zaopatrzone z tyłu w czerwoną odbijającą promienie światła, szklaną tarczę, o średnicy conajmniej 3 cm lub w odpowiedni przyrząd odblaskowy;

i) jeżeli pojazd może rozwijać szybkość większą niż 20 km na godzinę, w conajmniej jeden reflektor (jaśnicę), mogący oświetlać drogę na przestrzeni przynajmniej 100 metrów przed pojazdem; reflektor (jaśnica) ma być tak urządzony, aby w razie potrzeby można było opuszczać snop swiatła lub zmniejszać jego natężenie, albo przełączać światła reflektorów (jaśnic) na latarnie tak, aby światło nie raziło jadących z przeciwnej strony, a jednakże oświetlało dostatecznie drogę, przynajmniej na 25 metrów przed pojazdem;

k) jeżeli całkowita waga pojazdu, złożona z ciężaru własnego i największego dopuszczalnego ładunku, przekracza 3500 kg, albo jeśli budowa nadwozia utrudnia kierowcy możność widzenia drogi z tyłu za pojazdem, w boczne lustro, dające kierowcy możność widzenia drogi z tyłu za pojazdem.

§ 5.

1. Conajmniej jeden z hamulców, wymienionych w § 4 w punkcie b), powinien działać skutecznie zarówno przy jeździe naprzód jak i wstecz oraz powinien być tak urządzony, aby ciągłość hamowania nie wymagała stałego nacisku na mechanizm, wprowadzający hamulec w działanie.

2. Pojazdy, których całkowita waga, złożona z ciężaru własnego i największego dopuszczalnego ładunku, przekracza 3500 kg oraz wszelkie autobusy powinny być zaopatrzone w dwa niezależne od siebie systemy hamulców, działające skutecznie przy jeździe naprzód, jak i wstecz oraz w urządzenie, wprowadzane w działanie z siedzenia kierowcy, które we wszelkich okolicznościach mogłoby zapobiec staczaniu się pojazdu w tył.

3. Wymienione w § 4 punktach g) i i), latarnie i reflektory (jaśnice) mogą być zastąpione przez jedną parę reflektorów (jaśnic), pod warunkiem, że reflektory te (jaśnice) będą posiadały urządzenie, pozwalające na szybkie i łatwe opuszczanie snopów światła lub zmniejszanie jego natężenia, a jednakże oświetlające dostatecznie drogę, conajmniej na 25 m przed pojazdem.

§ 6.

1. Pojazdy mechaniczne o specjalnem przeznaczeniu, przejeżdżające po drogach publicznych tylko okolicznościowo, a nie mogące rozwinąć szybkości większej niż 10 km na godzinę, mogą być zaopatrzone tylko w jeden hamulec. Zaopatrzenie tych pojazdów w urządzenie, zapobiegające staczaniu się pojazdu w tył (§ 5 ustęp 2), nie jest wymagane.

2. Pojazdy mechaniczne, wymienione w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, o ile znajdują się o zmroku na drodze publicznej, mają być zaopatrzone w jedno przednie światło, lub mają być oświetlone ręczną latarnią.

3. Postanowienia, zawarte w § 4 punktach b), c), d), e), f), g), h), i), k), nie mają zastosowania do pojazdów, o których mowa w niniejszym paragrafie.

§ 7.

Wszystkie przyrządy i urządzenia, potrzebne do kierowania i hamowania pojazdów mechanicznych, powinny być tak rozmieszczone, aby kierowca mógł łatwo i pewnie posługiwać się niemi zarówno we dnie jak i w nocy, nie tracąc drogi z oczu.

§ 8.

Odchylenia od warunków, jakim w myśl niniejszego rozporządzenia odpowiadać mają pojazdy mechaniczne pod względem budowy, uzasadnione postępami techniki, może dopuścić Wojewoda Śląski.

§ 9.

1. Każdy pajazd mechaniczny powinien być zaopatrzony w napis, umieszczony w miejscu dostępnem i podający pismem łatwo czytelnem:

a) nazwę fabryki, która zbudowała podwozie;

b) numer fabryczny podwozia (jeżeli jest wiadomy);

c) numer fabryczny silnika i

d) ciężar własny pojazdu.

Na autobusach i pojazdach mechanicznych ciężarowych powinno być oprócz tego podane dopuszczalne obciążenie.

2. Autobusy oraz pojazdy mechaniczne ciężarowe powinny być zaopatrzone w umieszczone z lewej strony pojazdu napisy o wymiarach przynajmniej 6x12 cm, zawierające jasno i czytelnie wypisane w języku polskim imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela, albo też nazwę i adres firmy.

3. Przepisy, zawarte w ustępie drugim niniejszego paragrafu, nie mają zastosowania do pojazdów państwowych, które będą oznaczane napisami w sposób, ustanowiony przez właściwe władze centralne.

Rozdział III.

Dopuszczanie pojazdów mechanicznych do ruchu na drogach publicznych.

§ 10.

1. Do ruchu na drogach publicznych są dopuszczone:

a) pojazdy mechaniczne, zaopatrzone w dowód rejestracyjny i w znaki rejestracyjne (§ 18);

b) pojazdy mechaniczne, zaopatrzone w specjalne pozwolenia i w próbne znaki rejestracyjne (§ 29);

c) pojazdy mechaniczne wojskowe, zaopatrzone w wojskowe znaki i dowody rejestracyjne (§ 77);

d) pojazdy mechaniczne, zaopatrzone w międzynarodowe świadectwa samochodowe i międzynarodowe znaki rejestracyjne (inicjały) (§ 78);

e) pojazdy mechaniczne, wymienione w § 6 ustęp 1 bez dowodów i znaków rejestracyjnych (§ 32).

2. Pojazdy mechaniczne, dopuszczone do ruchu na drogach publicznych, używane być mogą tylko ściśle w zakresie, wyszczególnionym w dowodzie rejestracyjnym.

3. Na odchylenia od postanowień niniejszego paragrafu, może w szczególnych wypadkach zezwolić Wojewoda Śląski.

§ 11.

Dowód rejestracyjny, wymieniony w § 10 punkt a), wydaje się albo na podstawie zaświadczenia o dopuszczalności typu do ruchu na drogach publicznych, albo na podstawie wyniku zbadania poszczególnego pojazdu.

§ 12.

Krajowe wytwórnie pojazdów mechanicznych mogą uzyskać zaświadczenia o dopuszczalności do ruchu na drogach publicznych Rzeczypospolitej Polskiej typów pojazdów przez się wyrabianych.

§ 13.

Celem uzyskania zaświadczenia o dopuszczalności typu, wytwórnia powinna złożyć podanie do Ministerstwa Komunikacji z następującemi załącznikami w dwóch egzemplarzach:

a) z rysunkiem technicznym pojazdu mechanicznego, uwidaczniającym silnik razem z przekładnią oraz mechanizmy kierownicze i hamulcowe, w podziałce conajmniej 1/20 naturalnej wielkości;

b) z opisem technicznym typu.

§ 14.

1. Zaświadczenia o dopuszczalności typu będą wydawane po sprawdzeniu, czy pojazdy mechaniczne, wykonane według przedstawionych rysunków i opisu technicznego, odpowiadają wy-

maganiom niniejszego rozporządzenia, oraz po zbadaniu na dostarczonym pojeździe, czy wszystkie mechanizmy jego należycie działają.

2. Za powyższe czynności należy uiścić opłatę w wysokości 300 złotych.

§ 15.

1. W celu uzyskania dowodu rejestracyjnego (§ 10 ustęp (1) pkt. a), właściciel pojazdu mechanicznego, którego miejsce stałego postoju znajduje się na obszarze Województwa Śląskiego, powinien wnieść do Urzędu Wojewódzkiege Śląskiego podanie według wzoru, stanowiącego załącznik Nr. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Podanie o uzyskanie dowodu rejestracyjnego na nowy pojazd mechaniczny typu, dopuszczonego do ruchu (§§ 13 i 14) powinno zawierać:

a) adres właściciela pojazdu;

b) oznaczenie miejsca stałego postoju pojazdu;

c) oznaczenie rodzaju pojazdu;

d) oznaczenie przeznaczenia pojazdu;

e) numer silnika;

f) numer fabryczny podwozia, jeżeli jest wiadomy.

3. Do podania powinien być ponadto dołączony odpis zaświadczenia o dopuszczalności typu, uzupełniony potwierdzeniem wytwórni, która pojazd mechaniczny zbudowała, stwierdzającem, że dany pojazd mechaniczny zgodny jest z typem i że odpowiada postanowieniom niniejszego rozporządzenia.

4. Jeżeli nowy pojazd mechaniczny został zbudowany zagranicą, a należy do typu dopuszczonego do ruchu na drogach publicznych jednego z państw, które przystąpiły do międzynarodowej konwencji o ruchu automobilowym, to do podania, które powinno zawierać dane, wyszczególnione w ustępie drugim, należy załączyć:

a) odpis zaświadczenia o dopuszczalności typu, zalegalizowany przez właściwy urząd konsularny Rzeczypospolitej Polskiej, w przekładzie polskim;

b) potwierdzenie wytwórni która dany pojazd mechaniczny zbudowała lub jej pełnomocnika, stale zamieszkałego w Polsce, stwierdzający, że dany pojazd mechaniczny jest zgodny z typem i odpowiada postanowieniom niniejszego rozporządzenia.

5. Jeżeli chodzi o pojazd nienależący do typu, dopuszczonego do ruchu na drogach publicznych, podanie o uzyskanie dowodu rejestracyjnego powinno zawierać, poza adresem właściciela i oznaczeniem miejsca stałego postoju pojazdu, opis pojazdu.

6. Jeżeli chodzi o uzyskanie dowodu rejestracyjnego dla pojazdu mechanicznego, już poprzednio rejestrowanego i następnie wycofanego z ruchu przez właściciela, winno być wskazane w podaniu, na którego Województwa obszarze i za jakim numerem pojazd mechaniczny był ostatnio rejestrowany.

7. Urząd Wojewódzki Śląski może zażądać przedstawienia dowodu własności pojazdu mechanicznego, potwierdzenia jego miejsca stałego postoju (garażowania), urzędowego poświadczenia zamieszkania właściciela pojazdu, a gdy chodzi o pojazdy lub ich części składowe pochodzenia zagranicznego, także dowodu oclenia.

§ 16.

1. Jeżeli podanie odpowiada warunkom, wymienionym w § 15, Urząd Wojewódzki Śląski wzywa właściciela pojazdu mechanicznego do przedstawienia go w oznaczonym terminie do oględzin, próbnej jazdy i zważenia pojazdu na koszt właściciela.

2. Oględziny polegają:

a) w stosunku do pojazdów, należących do typów, dopuszczonych do ruchu na drogach publicznych, na sprawdzeniu zgodności pojazdów z typem;

b) w stosunku do innych pojazdów, na technicznem zbadaniu, czy pojazd odpowiada warunkom rozdziału drugiego.

3. Oględziny i próbna jazda odbywają się w obecności właściciela pojazdu lub jego pełnomocnika.

§ 17.

Oględziny pojazdów mechanicznych i próbne jazdy przeprowadza wyznaczony przez Wojewodę Śląskiego urzędnik techniczny. Równocześnie z oględzinami przedstawiciel władzy wojskowej przeprowadza klasyfikację wojskową pojazdów mechanicznych.

§ 18.

1. Na podstawie wyników oględzin pojazdu i próbnej jazdy Urząd Wojewódzki Śląski albo:

a) dopuszcza pojazd do ruchu na drogach publicznych, albo

b) odmawia dopuszczenia go do ruchu z podaniem powodów odmowy.

2. W wypadku dopuszczenia pojazdu do ruchu na drogach publicznych Urząd Wojewódzki Śląski:

a) o ile pojazd mechaniczny jest pierwszy raz rejestrowany, lub przerejestrowany z innego województwa, przydziela mu numer rejestracyjny i po uiszczeniu należnych opłat w myśl przepisów ustaw o państwowym Funduszu

Drogowym i Wojewódzkim Funduszu Drogowym — wydaje tymczasowe zaświadczenie dopuszczenia do ruchu, a dowód rejestracyjny przesyła powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej według miejsca stałego postoju pojazdu, celem zużytkowania zawartych w nim danych do celów ewidencyjnych i doręczenia właścicielowi pojazdu mechanicznego;

b) o ile pojazd był już zarejestrowany w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim i czasowo wycofany z ruchu, a Urząd Wojewódzki Śląski posiada w przechowaniu jego tablice rejestracyjne, odpowiadające przepisom, wydaje po uiszczeniu należnych opłat w myśl ustawy o Wojewódzkim Funduszu Drogowym tablice rejestracyjne i tymczasowe zaświadczenie dopuszczenia do ruchu, a dowód rejestracyjny przesyła powiatowej władzy administracji ogólnej celem zużytkowania zawartych w nim danych do celów ewidencyjnych i doręczenia właścicielowi pojazdu mechanicznego.

3. Każdy właściciel pojazdu mechanicznego winien na własny koszt bezzwłocznie zaopatrzyć swój pojazd w tablice rejestracyjne, wykonane według przepisów i wzoru, zawartych w załączniku Nr. 3 do niniejszego rozporządzenia.

4. Istotną częścią dowodu rejestracyjnego jest karta kontroli opłat na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego.

5. Dowód rejestracyjny traci swoją ważność, jeżeli obowiązany do zapłacenia opłaty na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego nie uiścił opłaty w przepisanym terminie płatności.

§ 19.

1. Znaki rejestracyjne będą zawierać skrót nazwy Województwa (Śl) i numer, pod którym pojazd zarejestrowano.

2. Sposób wykonania tablic rejestracyjnych podany jest w załączniku Nr. 3 do niniejszego rozporządzenia.

3. Zabronione jest zakrywanie i ozdabianie w jakikolwiek sposób znaków rejestracyjnych, jak również umieszczanie z przodu lub z tyłu pojazdu mechanicznego innych znaków, nieprzewidzianych w niniejszem rozporządzeniu, z wyjątkiem znaków:

a) wytwórni,

b) dyplomatycznych,

c) państwowych,

d) miejskich i

e) klubów automobilowych i touring klubów.

4. Tablice ze znakami rejestracyjnemi powinny być umieszczone na widocznem miejscu w płaszczyznach pionowych, prostopadłych do osi podłużnej pojazdu, a na pojazdach mechanicznych dwukołowych w pionowej płaszczyźnie osi podłużnej pojazdu, i przytwierdzone do pojazdu mechanicznego na stałe zapomocą śrub, nitów lub gwoździ oraz utrzymywane w stanie czytelnym.

5. Pojazdy mechaniczne więcej niż dwukołowe powinny być zaopatrzone w dwie tablice ze znakami rejestracyjnemi, a mianowicie — z przodu i z tyłu pojazdu.

6. Pojazdy mechaniczne dwukołowe powinny być zaopatrzone w jedną tablicę, przytwierdzoną na przodzie wzdłuż pojazdu.

§ 20.

Samowolne przenoszenie znaków rejestracyjnych z jednego pojazdu na drugi, chociażby tego samego typu, jest zakazane.

§ 21.

1. Pojazdy mechaniczne prowadzone przez uczących się jazdy powinny być w czasie jazdy zaopatrzone z przodu i z tyłu w okrągłe tarcze, nie zasłaniające znaków rejestracyjnych, o średnicy 30 cm z wypisanemi słowami „Nauka Jazdy“ na ciemno-błękitnem tle, białemi literami, w dwa rzędy, w prostych linjach. Litery powinny być drukowane, nie fantazyjnie, o szerokości 35 m/m, wysokości 50 m/m, grubości kreski 8 m/m, odległość między rzędami powinna wynosić 40 m/m. Jeżeli konstrukcja pojazdu utrudnia umieszczenie dwóch takich tarcz, można umieszczać jedną tarczę z napisami widocznemi z przodu i z tyłu. Również może być w tych przypadkach zmniejszona średnica tarcz, nie więcej jednak niż do 20 cm z odpowiedniem zmniejszeniem napisu.

2. Z tyłu pojazdów mechanicznych, używanych tylko do nauki, umieszczanie tablic z napisem „Nauka Jazdy“ może być zastąpione przez odpowiednie namalowanie.

§ 22.

1. Dowód rejestracyjny wszelkich pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, jest ważny z zastrzeżeniem postanowień § 18 ustęp (5) na przeciąg trzech lat.

2. Dowód rejestracyjny wszelkich pojazdów, przeznaczonych do użytku publicznego, jest ważny z zastrzeżeniem postanowień § 18 ustęp (5), na przeciąg jednego roku.

§ 23.

1. Ważność dowodu rejestracyjnego może być przedłużona. Przedłużenie następuje po zbadaniu technicznem pojazdu. W celu przedłużenia ważności dowodu rejestracyjnego należy przed upływem terminu jego ważności wnieść do Urzę-

du Wojewódzkiego Śląskiego podanie według wzoru, stanowiącego załącznik 1 do niniejszego rozporządzenia.

2. Urząd Wojewódzki Śląski, przyjmując podanie o przedłużenie ważności dowodu rejestracyjnego, wyznacza termin i miejsce oględzin technicznych i zważenia.

3. Na podstawie wyniku oględzin technicznych i próbnej jazdy Urząd Wojewódzki Śląski albo:

a) dopuszcza pojazd do ruchu na drogach publicznych na dalszy okres 3-letni dla pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, oraz na okres jednoroczny dla pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do użytku publicznego;

b) odmawia dalszego dopuszczenia do ruchu, podając powody odmowy.

4. W razie dopuszczenia na dalszy okres Urząd Wojewódzki Śląski wydaje po uiszczeniu opłat na Wojewódzki Fundusz Drogowy zaświadczenie tymczasowe na dopuszczenie pojazdu do ruchu publicznego, dowód zaś przesyła powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej według miejsca stałego postoju pojazdu, celem wciągnięcia do rejestru i doręczenia właścicielowi.

5. W razie odmowy dopuszczenia do ruchu publicznego Urząd Wojewódzki Śląski odbiera właścicielowi dowód rejestracyjny i tablice rejestracyjne, wydając zezwolenie na jednorazowy przejazd z miejsca badania do garażu.

§ 24.

Po upływie terminów, podanych w § 22 i w § 23 ustęp 3, punkt a), Urząd Wojewódzki Śląski zarządzi odebranie dowodu rejestracyjnego oraz tablic ze znakami rejestracyjnemi.

§ 25.

Właściciel pojazdu mechanicznego, który otrzymał tymczasowe zaświadczenie o dopuszczeniu pojazdu mechanicznego do ruchu, obowiązany jest przed upływem ważności otrzymanego zaświadczenia zgłosić się u powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej według miejsca stałego postoju pojazdu, po odbiór dowodu rejestracyjnego.

§ 26.

1. Właściciel pojazdu mechanicznego obowiązany jest najdalej w ciągu dni czternastu zawiadomić Urząd Wojewódzki Śląski o wszelkich okolicznościach, wywołujących zmianę danych, zamieszczonych w dowodzie rejestracyjnym, oraz przedstawić Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu dowód rejestracyjny celem odnotowania zmian.

2. Urząd Wojewódzki Śląski zaznacza zgłoszone zmiany w dowodzie rejestracyjnym i w wykazach urzędowych oraz zawiadamia o nich powiatową władzę administracji ogólnej celem zanotowania w rejestrach ewidencyjnych.

3. Jeżeli w pojeździe mechanicznym dokonano ważnych zmian konstrukcyjnych, albo jeżeli ma być przeznaczony do użytku publicznego pojazd mechaniczny, który dotychczas na ten cel nie był używany, właściciel pojazdu mechanicznego obowiązany jest powiadomić o tem Urząd Wojewódzki Śląski w trybie, przewidzianym w § 23.

4. W razie zmiany właściciela pojazdu mechanicznego poprzedni właściciel obowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić o tem Urząd Wojewódzki Śląski, załączając równocześnie dowód rejestracyjny i tablice rejestracyjne. Wydanie dowodu rejestracyjnego nowemu właścicielowi będzie dokonane w sposób podany w §§ 15 i 18, jednak bez technicznego zbadania pojazdu, jeżeli nie zachodzą okoliczności, wskazane w ustępie 3, niniejszego paragrafu.

5. Pojazd mechaniczny uważa się za wycofany z ruchu dopiero z chwilą zwrócenia Urzędowi Wojewódzkiemu dowodu rejestracyjnego i tablic rejestracyjnych.

§ 27.

1. Niezależnie od przypadków, wymienionych w § 26 ustęp 3, Urząd Wojewódzki Śląski może zarządzić w każdym czasie ponowne zbadanie pojazdu mechanicznego w trybie, ustalonym w §§ 16 i 17, jeżeli zachodzą okoliczności, które wskazują na to, że pojazd znajduje się w stanie niebezpiecznym dla ruchu.

2. W razie stwierdzenia, że pojazd mechaniczny nie odpowiada warunkom, wymienionym w §§ 3, 4, 5, 6, 7 i 9, lub, że używanie go zagrażałoby bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, jakoteż w razie niedostarczenia przez właściciela w wyznaczonym terminie pojazdu do zbadania bez usprawiedliwienia powodów niedostarczenia, lub w razie stwierdzenia, że pojazd jest używany niezgodnie z treścią dowodu rejestracyjnego lub, że rejestracja pojazdu została dokonana niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 54) lub z przepisami niniejszego rozporządzenia, Urząd Wojewódzki Śląski może zarządzić odebranie dowodu rejestracyjnego i wycofanie pojazdu z ruchu na drogach publicznych.

§ 28.

Jeżeli względy bezpieczeństwa publicznego tego wymagają, powiatowa władza administracji ogólnej, w której okręgu pojazd mechaniczny się znajduje, może zabronić używanie pojazdu, obowiązana jest jednak bezzwłocznie donieść o tem zarządzeniu Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskie-

mu, który albo uchyli powyższe zarządzenie, albo wyda zarządzenie w myśl § 27.

§ 29.

1. Jeżeli pojazd mechaniczny ma być przeznaczony do jazd, które nie mają charakteru normalnego użytkowania, Urząd Wojewódzki Śląski może po złożeniu przez interesowanego podania wydać specjalne pozwolenie na dopuszczenie pojazdu do ruchu, oraz próbne znaki rejestracyjne.

2. Korzystanie z pozwolenia dozwolone jest tylko w zakresie i na warunkach w niem wyszczególnionych.

3. Opłata za korzystanie z jednej pary próbnych znaków wynosi 3 zł za każdy dzień, a w razie niezwrócenia znaków w wyznaczonym terminie, dodatkowo 2 zł za każdy dzień opóźnienia zwrotu. W tej samej wysokości pobiera się opłatę za próbny znak dla motocykla.

4. Urząd Wojewódzki Śląski może wydać wytwórniom samochodowym i firmom, uprawiającym handel samochodami, określoną ilość znaków próbnych za opłatą zniżoną o połowę.

§ 30.

Próbne znaki rejestracyjne powinny czynić zadość wymaganiom, ustalonym w § 19, a różnią się od stałych znaków rejestracyjnych tem, że po numerze mają być dodane litery „PR".

§ 31.

Osoby i przedsiębiorstwa, które korzystają z pozwoleń, wymienionych w § 29, dłużej niż 30 dni, obowiązane są prowadzić książkę wyjazdów i okazywać ją władzom na każde żądanie.

§ 32.

1. Pojazdy mechaniczne, wymienione w § 6 ust. 1 mają być zgłoszone u powiatowej władzy administracji ogólnej właściwej ze względu na miejsce stałego postoju pojazdu.

2. W razie wątpliwości czy dany pojazd podpada pod postanowienia ustępu pierwszego, Urząd Wojewódzki Śląski może zarządzić techniczne zbadanie takiego pojazdu, w trybie przewidzianym w §§ 16, 17 i 18.

Rozdział IV.

Prowadzenie pojazdów mechanicznych.

§ 33.

1. Ruch pojazdów mechanicznych na drogach publicznych bitych i brukowanych powinien odbywać się na twardej nawierzchni; jeśli jednak na drogach istnieją specjalne miękkie letnie tory, wówczas ruch może odbywać się także na tych torach.

2. Stosowanie niszczących jezdnie urządzeń przeciwślizgowych na drogach o nawierzchni bitej lub brukowanej, dopuszczalne jest tylko podczas ślizgawicy, lub na śniegu.

§ 34.

Szybkość ruchu pojazdów powinna być taka, aby kierowca panował w każdej sytuacji nad pojazdem i aby bezpieczeństwo publiczne nie było zagrożone. Jednakże największa dopuszczalna szybkość ruchu autobusów nie może przekraczać 60 km na godzinę, największa zaś dopuszczalna szybkość ruchu innych pojazdów, których całkowita waga, złożona z ciężaru własnego i największego dopuszczalnego ładunku, jest większa niż 3500 kg nie może przekraczać: dla pojazdów na obręczach metalowych 10 km na godzinę, dla pojazdów na pełnych obręczach gumowych (masywy i półpneumatyki drążone) 40 km na godzinę i dla pojazdów na pneumatykach 60 km na godzinę.

§ 35.

W zabudowanych dzielnicach miast, uzdrowisk i innych osiedli zabrania się bez względu na wagę pojazdu prowadzenia pojazdów ciężarowych na metalowych obręczach z szybkością przekraczającą — 10 km na godzinę, ciężarowych na pełnych obręczach gumowych (masywy i półpneumatyki drążone) — 20 km na godzinę oraz ciężarowych na pneumatykach, i osobowych — 40 km na godzinę.

§ 36.

Na mostach, przed któremi umieszczono odpowiednie ostrzeżenie, szybkość ruchu pojazdu mechanicznego powinna być zmniejszona do następujących norm:

a) dla pojazdów, których całkowita waga, złożona z ciężaru własnego i największego dopuszczalnego obciążenia, przekracza 3500 kg — 10 km na godzinę;

b) dla pozostałych pojazdów — 20 km na godzinę.

§ 37.

1. Na skrzyżowaniach dróg kierowca powinien ustąpić pierwszeństwa pojazdom, nadjeżdżającym z jego prawej strony.

2. Na skrzyżowaniach dróg, jak również, gdy droga nie jest widoczna, kierowca powinien zmniejszyć szybkość pojazdu tak, aby bezpieczeństwo publiczne nie było zagrożone.

3. Przy zbliżaniu się do przejazdów kolejowych w poziomie szyn, kierowca powinien zmniejszyć szybkość conajmniej do tego stopnia, żeby w razie zbliżania się pociągu, pojazd mógł być zatrzymany przed przejazdem.

§ 38.

Kierowca obowiązany jest:

a) podczas jazdy trzymać się prawej strony drogi w kierunku jazdy, jeżeli szczególne warunki miejscowe nie stoją temu na przeszkodzie;

b) zboczyć na prawo — przy mijaniu jadących lub idących w przeciwnym kierunku oraz, gdy jest wyprzedzany;

c) zboczyć na lewo, gdy wyprzedza dążących w tym samym kierunku.

§ 39.

1. Kierowca obowiązany jest przed wyprzedzaniem dawać ostrzegawcze sygnały dźwiękowe, a ostrzeżeni obowiązani są zboczyć na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie.

2. Kierowca może wyprzedzać tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzanym znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i nikt nie zbliża się z przeciwnej strony.

3. Zabrania się wyprzedzać na takich odcinkach drogi, gdzie droga nie jest widoczna na dostateczną odległość, jakoteż na mostach, skrętach, skrzyżowaniach dróg oraz przejazdach kolejowych w poziomie szyn.

4. Przy mijaniu powinien kierowca zmniejszyć szybkość tak, aby mijanie mogło się odbyć bezpiecznie dla wymijanych, a w razie grożącego niebezpieczeństwa zatrzymać pojazd.

5. Zabrania się wyprzedzać tramwaje, stojące na przystankach, o ile tor tramwajowy nie znajduje się na własnem torowisku.

§ 40.

1. Kierowca, chcąc zatrzymać pojazd, cofnąć go lub skręcić w bok, powinien dać znak o swoim zamiarze sygnałem dźwiękowym oraz ruchem ręki, albo zapomocą specjalnego przyrządu, którego działanie jest widoczne i łatwo zrozumiałe zarówno dla znajdujących się z przodu jak i z tyłu pojazdu.

2. Przy zatrzymywaniu pojazdu kierowca obowiązany jest sprowadzić go na prawą stronę drogi (w kierunku ruchu) jaknajdalej od środka drogi, a w każdym razie w ten sposób, aby nie zatamować ruchu na drodze.

§ 41.

1. Kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest zawczasu dawać dźwiękowe sygnały ostrzegawcze:

a) przed wyprzedzaniem;

b) na skrzyżowaniach dróg;

c) tam, gdzie droga nie jest widoczna na przestrzeni dostatecznej dla zatrzymania pojazdu;

d) w innych okolicznościach, w których zachodzi tego potrzeba.

2. Zabrania się nadużywania sygnałów dźwiękowych, lub używania ich bez potrzeby.

3. Zabrania się używania jako sygnałów ostrzegawczych dzwonków i wielotonowych przyrządów sygnałowych, a w zabudowanych dzielnicach miast, uzdrowisk i innych osiedli — gwizdawek i sygnałów o silnym przejmującym dźwięku, z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w § 43.

§ 42.

1. Od zmroku do świtu oraz podczas silnej mgły pojazd mechaniczny powinien mieć zapalone dwie latarnie przednie, tylną latarnię czerwoną oraz mieć oświetlone tylne znaki rejestracyjne.

2. Używanie reflektorów dozwolone jest jedynie tam, gdzie niema oświetlenia publicznego lub, gdzie ono jest niedostateczne.

3. Przy wymijaniu z zapalonemi reflektorami kierowca pojazdu mechanicznego powinien: albo opuścić snop światła, albo zmniejszyć jego natężenie, albo przełączyć światła reflektorów na latarnie tak, aby światło nie raziło jadących z przeciwnej strony, a jednakże oświetlało dostatecznie drogę przynajmniej na 25 m przed pojazdem.

4. Podczas postoju na drodze od zmroku do świtu oraz podczas silnej mgły kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest zaświecić tylną latarkę czerwoną oraz oświetlić tylne znaki rejestracyjne.

§ 43.

1. Kierowcy pojazdów straży ogniowej, policji i pogotowi ratunkowych, śpieszących do wypadków, mogą w razie potrzeby niestosować się do przepisów o największej dopuszczalnej szybkości, o ruchu pojazdów na skrzyżowaniach dróg i ulic, o mijaniu i wyprzedzaniu pojazdów oraz mogą używać odmiennego oświetlenia i odrębnych sygnałów dźwiękowych, a znajdujący się na drodze obowiązani są zawczasu usuwać się z drogi i pozostawiać miejsce wolne tym pojazdom.

2. Funkcjonarjusze służby drogowej, powołani do wykonywania kontroli ruchu na drogach publicznych, mogą używać odmiennego oświetlenia i odrębnych sygnałów dźwiękowych.

3. Poza tem, jeżeli to jest konieczne ze względu na interes publiczny, Urząd Wojewódzki Śląski może nadawać uprawnienia, wymienione w ustępie pierwszym, ambulansom sanitarnym pewnych instytucyj publicznych i prywatnych; z uprawnień tych mogą korzystać tylko ambulanse, śpieszące do wypadków.

4. Urząd Wojewódzki Śląski może zabronić osobom prywatnym używania na pewnym obszarze sygnałów dźwiękowych, używanych na tym obszarze przez instytucje, wymienione w ustępach pierwszym i drugim, w okolicznościach, przytoczonych w tych ustępach.

§ 44.

1. Kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest stosować się do znaków, dawanych mu przez funkcjonarjuszów policji, służby drogowej i urzędów gminnych oraz do znaków i sygnałów, ustawianych na drogach publicznych przez właściwe władze.

2. W razie uzasadnionych wątpliwości, czy zachowane zostały granice dopuszczalnego obciążenia pojazdu, określone w dowodzie rejestracyjnym, kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest na wezwanie funkcjonarjuszów służby drogowej, powołanych do wykonywania kontroli ruchu na drogach publicznych, udawać się do wagi, jeżeli waga znajduje się nie dalej niż 10 km w celu sprawdzenia ciężaru pojazdu.

§ 45.

Kierowca pojazdu mechanicznego, którego całkowita waga przekracza 3500 kg, obowiązany jest przy wjazdach na mosty zwracać uwagę na tablice, określające dopuszczalne obciążenie mostu (ciężar ruchomy). Jeżeli całkowita waga pojazdu przekracza wskazane na tablicy obciążenie, kierowca może przejeżdżać przez most tylko za specjalnem pozwoleniem właściwego zarządu drogowego.

§ 46.

Kierowca pojazdu mechanicznego, który spowodował wypadek z ludźmi, powinien niezwłocznie zatrzymać pojazd i przyjść z pomocą ofiarom wypadku.

§ 47.

Przed każdym wyjazdem kierowca powinien upewnić się, czy pojazd znajduje się w stanie zdatnym do ruchu w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 48.

Zabrania się kierowcy:

a) prowadzenia pojazdu mechanicznego, będąc w stanie nietrzeźwym;

b) oddalania się od pojazdu przy pracującym silniku lub bez sprowadzenia pojazdu na prawą stronę jezdni jaknajdalej od środka drogi, albo bez zaciśnięcia hamulca i bez zastosowania urządzenia, uniemożliwiającego wprawienie pojazdu w ruch przez osoby niepowołane;

c) dopuszczenia do dymienia pojazdu, z wyjątkiem ruszania z miejsca i zmiany szybkości;

d) dopuszczania do hałaśliwego wydmuchu gazów spalinowych w zabudowanych dzielnicach miast, uzdrowisk i innych osiedli oraz przy wymijaniu ludzi i zwierząt;

e) ładowania pojazdu w ten sposób, aby szerokość naładowanego pojazdu przekraczała 2,5 m, a ogólna wysokość nad poziomem drogi 4 m;

f) prowadzenia pojazdu mechanicznego innego rodzaju, niż wymieniony w pozwoleniu na prowadzenie pojazdów.

§ 49.

1. Właściciel pojazdu mechanicznego lub jego pełnomocnik tudzież kierowca są odpowiedzialni za niezaopatrzenie pojazdu w przepisane znaki rejestracyjne, za nienależyte zaopatrzenie pojazdu we wszystkie przepisane przyrządy i urządzenia oraz za nieprawidłowe ich utrzymanie i działanie.

2. Właściciel pojazdu mechanicznego lub jego pełnomocnik tudzież kierowca są odpowiedzialni za rozmyślne lub pochodzące z niedbalstwa dopuszczenie do korzystania z pojazdu w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem, określonem w dowodzie rejestracyjnym lub w specjalnem pozwoleniu na próbną jazdę, oraz za przeciążenie pojazdu ponad normy, oznaczone w dowodzie rejestracyjnym.

3. Właściciel pojazdu mechanicznego lub jego pełnomocnik tudzież kierowca są odpowiedzialni za rozmyślne lub pochodzące z niedbalstwa dopuszczenie do samodzielnego prowadzenia pojazdu przez osobę, nieposiadającą pozwolenia na prowadzenie takiego pojazdu, oraz za rozmyślne lub przez niedbalstwo dopuszczenie do ruchu na drogach publicznych pojazdu, który nie jest zaopatrzony w dowód rejestracyjny lub w specjalne pozwolenie na próbną jazdę, albo w międzynarodowe świadectwo samochodowe.

§ 50.

1. Kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest mieć przy sobie pozwolenie na prowadzenie pojazdu oraz dowód rejestracyjny pojazdu, albo specjalne pozwolenie na próbną jazdę, albo międzynarodowe świadectwo samochodowe, albo wojskowy dowód rejestracyjny.

2. Kierowca pojazdu mechanicznego powinien okazywać powyższe dokumenty na żądanie funkcjonarjuszów policji, służby drogowej i urzędów gminnych.

Rozdział V.

Pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

§ 51.

1. Do samodzielnego prowadzenia pojazdów mechanicznych upoważnione są osoby, które posiadają odpowiednie pozwolenie. Pozwolenie może opiewać na:

a) prowadzenie pojazdów, nieprzeznaczonych do użytku publicznego:

b) prowadzenie pojazdów, przeznaczonych do użytku publicznego;

c) prowadzenie pojazdów wojskowych.

2. Za odpowiednie pozwolenie uważa się również międzynarodowe pozwolenie na prowadzenie pojazdów.

3. Do prowadzenia pojazdów mechanicznych, wymienionych w § 6 ustęp 1, uzyskanie pozwolenia nie jest wymagane.

A) Pozwolenie na prowadzenie pojazdów, nieprzeznaczonych do użytku publicznego.

§ 52.

Pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, nie może być udzielone osobom, które:

a) nie ukończyły 18 lat życia, a jeżeli chodzi o prowadzenie motocykli bez wózków przyczepnych, 16 lat życia;

b) posiadają wady organiczne lub psychiczne, uniemożliwiające lub utrudniające prowadzenie pojazdu, albo podlegają nałogom, utrudniającym prawidłowe prowadzenie pojazdów;

c) nie rozumieją języka polskiego i nie umieją czytać po polsku w takim stopniu, aby mogły orjentować się w przepisach ruchu drogowego.

§ 53.

1. Ubiegający się o pozwolenie na prowadzenie pojazdów, wymienionych w § 52, zamieszkały na obszarze Województwa Śląskiego, powinien złożyć podanie do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego według wzoru, stanowiącego załącznik Nr. 2 do niniejszego rozporządzenia.

2. Podanie ubiegającego się o pozwolenie powinno zawierać wyjaśnienie, czy nie odmówiono mu już udzielenia pozwolenia i czy nie odebrano mu udzielonego już poprzednio pozwolenia.

3. Do podania powinny być dołączone:

a) metryka (świadectwo) urodzin lub inny dowód stwierdzający wiek;

b) świadectwo lekarskie stwierdzające, że ubiegający się o pozwolenie nie posiada wad, wymienionych w § 52, punkt b), wydane w okresie dni 30 przed datą wniesienia podania;

c) dwie niepodklejone fotografje o wymiarach 4 x 6 cm;

d) dowód uiszczenia taksy egzaminacyjnej według § 87, ustęp 2.

4. Urząd. Wojewódzki Śląski może:

a) zażądać od ubiegającego się o pozwolenie przedstawienia dowodu miejsca zamieszkania;

b) zarządzić zbadania ubiegającego się o pozwolenie przez urzędowego lekarza.

5. Ubiegający się o pozwolenie, przebywający czasowo na obszarze Województwa Śląskiego, może wnieść podanie do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego tylko w wyjątkowych wypadkach. W podaniu należy podać okoliczności, skłaniające ubiegającego się o pozwolenie na złożenie podania. Urząd Wojewódzki Śląski nada sprawie dalszy bieg, jeżeli uzna przytoczone w podaniu okoliczności za zasługujące na uwzględnienie.

§ 54.

1. Jeżeli nie zachodzą przeszkody, wymienione w § 52, Urząd Wojewódzki Śląski wyznacza termin egzaminu, który ma wykazać, czy ubiegający się ma:

a) praktyczną umiejętność prowadzenia pojazdu mechanicznego;

b) znajomość porządkowych przepisów drogowych tak ogólnych jak i szczegółowych, obowiązujących na obszarze Województwa Śląskiego;

c) podstawowe wiadomości techniczne o ogólnej konstrukcji pojazdu mechanicznego i odziałaniu głównych jego części;

d) umiejętność obchodzenia się z benzyną i innemi materjałami spalinowemi.

2. Zależnie od wyniku egzaminu Urząd Wojewódzki Śląski albo wydaje pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, a mianowicie:

a) wszelkich pojazdów mechanicznych

b) wszelkich pojazdów mechanicznych, z wyjątkiem motocykli

c) motocykli z wózkami przyczepnemi, lub

d) motocykli bez wózków przyczepnych;

albo odmawia wydania pozwozlenia, powiadamiając o tem ubiegającego się.

§ 55.

Posiadający pozwolenie na prowadzenie pojazdów, wymienionych w § 54 ustęp 2 lit. b), c), albo d) może uzyskać pozwolenie na prowadzenie wszelkiego rodzaju pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, po złożeniu egzaminu uzupełniającego, w trybie przewidzianym w § 53 i 54.

§ 56.

1. Wojskowy zawodowy lub odbywający obowiązkową czynną służbę wojskową, nieposiadający pozwolenia na prowadzenie wojskowych

pojazdów mechanicznych, może uzyskać pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych niewojskowych i nieprzeznaczonych do użytku publicznego w trybie, przewidzianym w poprzednich paragrafach, jeżeli przedstawi pisemne pozwolenie swego dowódcy (komendanta lub kierownika, posiadającego prawa conajmniej dowódcy pułku).

2. Wojskowy zawodowy lub odbywający obowiązkową czynną służbę wojskową, który posiada pozwolenie na prowadzenie wojskowych pojazdów może otrzymać pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, po wniesieniu do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego podania z dołączeniem:

a) pozwolenia na prowadzenie wojskowych pojazdów lub uwierzytelnionego odpisu tegóż pozwolenia;

b) dwóch niepodklejonych fotografji;

c) pozwolenia władzy wojskowej, wymienionego w ustępie 1.

§ 57.

Wojskowy zawodowy lub odbywający obowiązkową czynną służbę wojskową, który posiada pozwolenie na prowadzenie wojskowych pojazdów, może otrzymać po zwolnieniu z wojska pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, jeżeli w ciągu roku od daty zwolnienia z wojska złoży do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego podanie z dołączeniem pozwolenia wojskowego lub uwierzytelnionego odpisu tegoż, świadectwa lekarskiego oraz dwóch niepodklejonych fotografji. Ubiegający się o pozwolenie na prowadzenie pojazdów, przeznaczonych do użytku publicznego, może je uzyskać w trybie przewidzianym w §§ 59, 60, 61. niniejszego rozporządzenia.

§ 58.

Posiadający pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, obowiązany jest w razie zmiany miejsca zamieszkania, przedstawić to pozwolenie w ciągu dni 14 powiatowej władzy administracji ogólnej, w której okręgu zamieszkał, celem odnotowania zmiany adresu.

B) Pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, pzeznaczonych do użytku publicznego.

§ 59.

Pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do użytku publicznego, nie może być udzielone osobom, które:

a) nie skończyły 21 lat życia;

b) służą w wojsku w charakterze wojskowych zawodowych, lub odbywają obowiązkową czynną służbę wojskową;

c) nie posiadają kwalifikacyj, dających gwarancję, że zawód kierowcy pojazdów, przeznaczonych do użytku publicznego, wykonywać będą bez narażenia na szkodę bezpieczeństwa publicznego;

d) nie posiadają warunków, określonych w § 52 w punktach b) i c) niniejszego rozporządzenia.

§ 60.

1. Ubiegający się o pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do użytku publicznego, powinien wnieść za pośrednictwem powiatowej władzy administracji ogólnej, o ile jego miejsce stałego zamieszkania znajduje się na obszarze Województwa Śląskiego podanie do Urzędu Województwa Śląskiego według wzoru, stanowiącego załącznik Nr. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Podanie ubiegającego się o pozwolenie powinno zawierać wyjaśnienie, czy posiada już jakiekolwiek pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, czy odmówiono mu już udzielenia pozwolenia i czy odebrano mu udzielone już poprzednio pozwolenie na prowadzenie pojazdów.

3. Do podania należy dołączyć:

a) załączniki wymienione w § 53, ust. 3 w punktach a), b), c , d), a ponadto

b) świadectwo stwierdzające, że ubiegający się o pozwolenie posiada dostateczną znajomość udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, wystawione przez lekarza powiatowego,

c) dowód stwierdzający stosunek do służby wojskowej,

4. Powiatowa władza administracji ogólnej może zażądać od ubiegającego się o pozwolenie przedstawienia dowodu zamieszkania.

5. Powiatowa władza administracji ogólnej obowiązana jest zebrać wiadomości o ubiegającym się o pozwolenie, a w szczególności ustalić, czy i za co był karany oraz czy nie oddaje się pijaństwu lub innym szkodliwym nałogom i przesłać podanie z własnym wnioskiem do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

§ 61.

1. Urząd Wojewódzki Śląski może zarządzić zbadanie ubiegającego się o pozwolenie przez urzędowego lekarza.

2. Jeżeli nie zachodzą przeszkody, przewidziane w § 59 niniejszego rozporządzenia' Urząd Wojewódzki Śląski wyznacza termin egzaminu, który ma wykazać, czy ubiegający posiada:

a) praktyczną umiejętność prowadzenia pojazdu mechanicznego;

b) dokładną znajomość porządkowych przepisów drogowych, jak i przepisów szczegółowych, obowiązujących na terenie Województwa Śląskiego;

c) dokładną znajomość konstrukcji pojazdu i działania jego części;

d) umiejętność przeprowadzenia doraźnych napraw pojazdu w zakresie potrzebnym dla utrzymania ruchu;

e) umiejętność obchodzenia się z benzyną i innemi materjałami spalinowemi.

3) Zależnie od wyniku egzaminu Urząd Wojewódzki Śląski albo wydaje pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do użytku publicznego (czerwone), ewentualnie zatrzymując posiadane pozwolenie (zielone), albo odmawia wydania pozwolenia, powiadamiając o tem ubiegającego się.

§ 62.

Postanowienie § 53 ma zastosowanie do osób, posiadających pozwolenie na prowadzenie pojazdów, przeznaczonych do użytku publicznego.

C) Odbieranie pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

§ 63.

1) Jeżeli po wydaniu pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych zostaną ujawnione albo zajdą okoliczności, które w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia powodują odmowę udzielenia pozwolenia, Urząd Wojewódzki Śląski zarządzi jego odebranie.

2) Urząd Wojewódzki Śląski może również zarządzić odebranie pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych, jeżeli zostaną stwierdzone takie okoliczności, które wskazują, że kierowca nie daje gwarancji prowadzenia pojazdu bez narażenia na szkodę bezpieczeństwa publicznego.

3) Urząd Wojewódzki Śląski może w razie powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do umiejętności kierowania pojazdem wezwać posiadającego pozwolenie na prowadzenie pojazdu do poddania się ponownemu egzaminowi w trybie § 54 względnie 61. Niepoddanie się egzaminowi w określonym terminie powoduje odebranie pozwolenia.

§ 64.

1) Pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych będzie odebrane w przypadkach następujących:

a) jeżeli kierowca spowodował wypadek, będąc w stanie nietrzeźwym;

b) jeżeli nie zatrzymał się w razie spowodowanego przez się wypadku z ludźmi i nie przyszedł z pomocą ofiarom wypadku lub

c) w razie stwierdzenia stałej niezdolności do prowadzenia pojazdów.

2) Jeżeli zostanie stwierdzone, że osoba posiadająca pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych dopuściła się przekroczenia mniejszej wagi lub stała się czasowo niezdolną do prowadzenia pojazdu, Urząd Wojewódzki Śląski może zarządzić odebranie pozwolenia na przeciąg określonego czasu.

§ 65.

Zwrócenie pozwolenia, odebranego na przeciąg określonego czasu, może być uzależnione od złożenia ponownego egzaminu w trybie, przewidzianym w §§ 53, 54 oraz § 60 i 61 mniejszego rozporządzenia, albo od wyniku sprawy administracyjno-karnej lub sądowo-karnej, gdy okoliczności, które spowodowały czasowe odebranie pozwolenia, mają być przedmiotem postępowania administracyjno-karnego albo sądowo-karnego.

§ 66.

Jeżeli dla stwierdzenia okoliczności, uzasadniających odebranie pozwolenia, zachodzi potrzeba sprawdzenia stanu zdrowia kierowcy, Urząd Wojewódzki Śląski może zarządzić zbadanie go przez lekarza urzędowego. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo do zbadania w oznaczonym terminie powoduje odebranie pozwolenia.

§ 67.

Jeżeli względy bezpieczeństwa publicznego tego wymagają, a zwłoka grozi niebezpieczeństwem, powiatowa władza administracji ogólnej może zarządzić tymczasowe odebranie pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych; obowiązana jest jednak bezzwłocznie donieść o tem zarządzeniu Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu, przesyłając mu równocześnie odebrane pozwolenie. Władza ta uchyli zarządzenie powiatowej władzy administracji ogólnej albo wyda zarządzenie w myśl § 63.

Rozdział VI.

Wyścigi pojazdów mechanicznych.

§ 68.

1) Wyścigi pojazdów mechanicznych na drogach publicznych można urządzać tylko na podstawie pozwolenia.

2) Pozwolenie na wyścigi pojazdów mechanicznych na obszarze Województwa Śląskiego wydaje Urząd Wojewódzki Śląski

3) Pozwolenie na wyścigi na obszarze kilku Województw, a w tem i Śląskiego, wydaje Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 69.

Przekroczenie przy wyścigach pojazdów mechanicznych szybkości ruchu, przepisanej w niniejszem rozporządzeniu, może być dozwolone, jeżeli droga, na której mają się odbyć wyścigi, zostanie na czas wyścigów zamknięta dla ruchu publicznego.

(Ciąg dalszy w nast. num.)

2.

Odpis.

Pierwszy dodatek

do statutu w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospód, szynków wzgl. przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu oraz wyrobów wódczanych.

---

§ 2. statutu gminnego w przedmiocie wyżej podanym z dnia 12. czerwca 1926 r. otrzymuje stosownie do uchwały Rady gminnej z dnia 8. marca 1934 r. następujące brzmienie:

Podatek wynosi przy udzielaniu zezwolenia na uruchomienie nowej gospody, szynków z pełną koncesją o ile przedsiębiorstwo zaliczone zostało:

a) do I. kategorji podatku przemysłowego				3000,— zł
b) do II.	„	„	„	2000,— zł
c) do III.	„	„	„	1500,— zł
d) do IV.	„	„	„	1000,— zł

Przy przedsiębiorstwach trudniących się drobną sprzedażą spirytusu i napoji alkoholowych wynosi podatek przy udzieleniu zezwolenia na uruchomienie:

a) przy przedsiębiorstwach, które trudnią się sprzedażą ubocznie 500 złotych,

b) przy przedsiębiorstwach, które trudnią się sprzedażą jako wyłącznym źródłem dochodu 200,— złotych.

Dodatek wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1933 r.

Brzeziny Śl., dnia 8. marca 1934 r.

Zarząd gminy

(—) Jan Gąsior, Szmatloch Jan

Rada gminna.

(—) J. Goncerzewicz, Bijok Wiktor, H. Biernot

Uchwała.

Pierwszy dodatek do statutu gminy Brzeziny Śl. w przedmiocie poboru podatku o uzyskanie zezwolenia na stałe uruchomienie gospód, szynków wzgl. przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych oraz wyrobów wódczanych z dnia 12. VI. 1926 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 28. marca 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Tkocz

Ogłoszono do wiadomości publicznej.

Brzeziny Śl., dnia 19. IV. 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Gąsior

3.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. W 20/7

Wyrokiem Wojsk. Sądu Okr. Nr. V w Krakowie z dnia 15. XII. 1933 r. został skazany strzel. Kramorz Alojzy z 75 p. p. za usiłowaną dezercję do Niemiec i kradzież karabinu oraz usiłowanie dostarczenia go policji niemieckiej na karę więzienia przez lat 5, utratę praw obywatelskich i publicznych na 8 lat wydalenie z wojska i dopuszczenie dozoru policyjnego.

Świętochłowice, dnia 23. kwietnia 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski

Zastępca Starosty.

OGŁOSZENIA

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 18.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 5-go maja 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 24 kwietnia 1934 roku

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski z dnia 30 IV. 1934 r. Nr. 99 poz. 140)

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 856) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc maj 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) Wł. Zawadzki.

2.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego w Wielkich Hajdukach z dnia 30. kwietnia 1934 r.

o przyłączeniu nieruchomości do wodociągu gminy Wielkie Hajduki.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. marca 1850 r. (zb. u. pr. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{\text{13. grudnia 1872 r.}}{\text{19. marca 1881 r.}}$ (zb. u. pr. str. 185) oraz za zgodą Wydziału Okręgowego zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Każdy grunt zabudowany lub mający być zabudowany należy przyłączyć do wodociągu gminnego.

2. Obowiązek ten ciąży na właścicielu i użytkowcy nieruchomości który jest również odpowiedzialny za przestrzeganie pozostałych przepisów policyjnych.

3. Powyższy przepis nie dotyczy zakładów przemysłowych, połączonych z innym wodociągiem dla pobierania z niego wody, mogącej być użytkowanej tylko jako woda przemysłowa.

§ 2.

1. Podania o przyłączenie nieruchomości do wodociągu należy wnosić do Naczelnika Okręgu Urzędowego.

2. Do podania należy dołączyć projekt instalacji w potrójnem wygotowaniu, składający się:

a) z planu położenia nieruchomości z wyrysowanem projektowanem odgałęzieniem w podziałce 1:500,

b) szczegółowego projektu instalacji w skali 1:100,

c) opisu technicznego instalacji.

Podkładki ad a) i b) wykonać należy na papierze podklejonem płótnem.

3. Przy wykonaniu połączenia przestrzegać należy warunki podane przez Zarząd gminy.

§ 3.

Niestosowanie się do niniejszego rozporządzenia będzie karane grzywną do 9,— zł a w razie nieściągalności grzywny aresztem do 3 dni.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1. maja 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Grzesik
burmistrz.

3.

Odpis.

Uchwała.

Na podstawie § 57 ordynacji powiatowej z dnie 13. XII. 1872 r. (zb. ust. pr. str. 661) Komisaryczny Wydział Powiatowy w Świętochłowicach wyznacza jako zastępcę naczelnika okręgu urzędowego w Szarleju-W. Piekarach Feliksa Wróbla, komisarycznego ławnika gminy Szarlej-Wielkie Piekary.

Świętochłowice, dnia 18. IV. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Szymonek, Tkocz, Przybylski

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Szarlej-W. Piekary, dnia 26. kwietnia 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Płonka

4.

Statut miejscowy

dotyczący regulaminu Rady gminnej gminy Brzozowice—Kamień.

Na podstawie § § 6 i 102 — 112 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891. (Dz. U. str. 233) oraz na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 3 kwietnia 1934 r. wydaje się dla gminy Brzozowice—Kamień następujący statut miejscowy:

I. Rada gminna i jej czynności;

§ 1.

Naczelnik gminy lub jego zastępca ustala termin posiedzenia Rady gminnej, zwołując jej członków pisemnem zaproszeniem z równoczesnem podaniem do wiadomości porządku dziennego. Z wyjątkiem wypadków nagłych pomiędzy terminem zwołania a terminem posiedzenia muszą upłynąć dwie doby.

Na żądanie 1/4 członków Rada gminna musi być zwołana.

§ 2.

Posiedzenia odbywają się w sali posiedzeń urzędu gminnego. Obrady toczą się w języku polskim.

§ 3.

Porządek obrad ustala naczelnik gminy lub jego zastępca. Porządek obrad winien obejmować:

1) sprawy, które były już przedmiotem obrad na poprzednich posiedzeniach, lecz zostały odroczone,

2) sprawy bieżące, mające być przedmiotem obrad,

3) sprawozdania członków komisyj gminnych,

4) wnioski członków Rady gminnej, przedłożone przed terminem zwołania posiedzenia i podpisane przez 1/4 członków Rady gminnej.

Sprawy uznane uchwałą Rady gminnej za nagłe, mogą być przedmiotem obrad dopiera po wyczerpaniu porządku dziennego.

§ 4.

Rada gminna może swą uchwałą odroczyć niektóre punkty porządku dziennego, jak również zmienić ich kolejność.

§ 5.

Naczelnik gminy lub jego zastępca przewodniczy na posiedzeniach Rady gminnej i komisyj gminnych, kieruje obradami, otwiera i zamyka posiedzenia.

Członkowi Rady gminnej wolno zabrać głos dopiero po uzyskaniu na to zezwolenia przewodniczącego, który udziela głosu według kolejności w jakiej się mowcy zgłosili. W kwestji formalnej może udzielić głosu natychmiast.

Przewodniczącemu przysługuje prawo zabierania głosu poza kolejnością mowców.

§ 6.

Członek Rady gminnej nie mogący wziąć udziału w posiedzeniu z powodu przeszkód, winien powiadomić o tem najpóźniej przed rozpoczęciem posiedzenia przewodniczącego, który zawiadamia o tem Radę gminną. W wypadku niemożności powiadomienia na czas, członek Rady winien później usprawiedliwić swą nieobecność.

§ 7.

Posiedzenia Rady gminnej są z ograniczeniem, zawartem w § 109 ustawy o ustroju gmin wiejskich, jawne.

W poszczególnych sprawach może Rada gminna osobną uchwałą, powziętą w tajnych obradach, wykluczyć jawność.

Sprawy osobowe urzędników gminnych i sprawy sądowe są przedmiotem obrad tajnych.

Przebieg i treść obrad posiedzeń tajnych obowiązani są członkowie Rady gminnej zachować w tajemnicy.

Winni niezachowania tajemnicy podlegają sankcjom z § 14 niniejszego statutu.

§ 8.

Dla prawomocności uchwał Rady gminnej konieczna jest obecność więcej niż połowy jej członków. Jeżeli Radę gminną zwołano poraz drugi do obrad nad tym samym przedmiotem, wtedy bez względu na ilość obecnych zdolna jest do powzięcia prawomocnych uchwał. Przy powtórnem zwołaniu należy na to wyraźnie zwrócić uwagę.

W obu wypadkach należy na zaproszeniu umieścić uwagę, że nieobecni członkowie muszą się poddać powziętym uchwałom.

§ 9.

Uchwały Rady gminnej zapadają absolutną większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Wynik głosowania przewodniczący podaje zebranym do wiadomości.

Członków wstrzymujących się od głosowania uważa się za obecnych, jednak większość głosów oblicza się tylko w stosunku do liczby faktycznie oddanych głosów.

§ 10.

Głosowanie jest jawne, odbywa się przez podniesienie ręki lub powstanie z miejsca.

Dla poszczególnych spraw może Rada gminna osobną uchwałą ustalić głosowanie imienne lub za pomocą kartek.

§ 11.

Uchwały Rady gminnej oraz nazwiska obecnych przy powzięciu uchwały członków wpisuje się natychmiast do osobnej księgi protokołów.

Przewodniczący może powierzyć spisywanie protokołu posiedzeń urzędnikowi gminnemu.

Protokół podpisuje przewodniczący i przynajmniej dwu członków Rady, którzy brali w zebraniach udział i posiadają prawo głosowania.

Odmiennych od treści powziętych uchwał oświadczeń do księgi protokołów wpisywać nie wolno.

Po wyczerpaniu porządku dziennego należy odczytać protokół, który obok nazwisk przewodniczącego i obecnych członków Rady, winien zawierać krótkie streszczenie powziętych uchwał.

Zastępstwo naczelnika gminy.

§ 12.

Naczelnika gminy jako przewodniczącego, w razie jego nieobecności, zastępuje wyznaczony przez niego ławnik, w innym razie ławnik starszy służbą a w razie równieści starszeństwa służbowego ławnik starszy wiekiem, w razie jego nieobecności drugi ławnik, a w razie nieobecności obu zastępca ławnika.

Komisje.

§ 13.

Na podstawie uchwały Rady gminnej mogą być utworzone:

1. stałe komisje gminne, jako organa pomocnicze, wybrane na czasokres urzędowania Rady gminnej,

2. niestałe komisje gminne, wybrane z grona członków Rady gminnej dla zbadania lub przygotowania pod obrady poszczególnych spraw przekazanych im przez Radę gminną. Okres urzędowania niestałej komisji, kończy się po załatwieniu powierzonej jej sprawy.

Komisje mają prawo wzywać rzeczoznawców oraz uprawnione są do korzystania z wszelkich potrzebnych do opracowania swych wniosków, aktów i dokumentów Urzędu gminnego.

Posiedzenia komisyj gminnych są niejawne.

Wybór członków komisyj gminnych odbywa sie systemem proporcjonalnym przy odpowiedniem zastosowąniu przepisów art. 54 ordynacji wyborczej z 5. maja 1926 (Dz. U. Śl. Nr. 13, poz. 22).

Przepisy porządkowa.

§ 14.

Członków Rady gminnej, którzy bez usprawiedliwienia nie biorą udziału w posiedzeniach Rady gminnej, lub zachowują się na posiedzeniach w sposób nieodpowiedni, może Rada gminna uchwałą, powziętą na wniosek przewodniczącego lub radnego, ukarać grzywną w wysokości 1,— — 3,— zł, w razie zaś powtórzenia się podobnego wypadku, wykluczyć od udziału w posiedzeniach na pewien czas aż do jednego roku.

Przeciwko takim uchwałom przysługuje ukaranemu prawo wniesienia skargi w postępowaniu administracyjno-spornem do Wydziału Powiatowego w przeciągu dni 14-tu od chwili podania do wiadomości ukaranemu tej uchwały w formie ustnej lub pisemnej. Skarga ta przysługuje również naczelnikowi gminy.

Karę należy uiścić do kasy gminnej w przeciągu dni 14-tu od otrzymania wezwania zapłaty, w przeciwnym wypadku nastąpi przymusowe ściągnięcie.

§ 15.

Przewodniczący czuwa nad porządkiem w sali posiedzeń podczas obrad i może usunąć ze sali każdego słuchacza, który w jakikolwiek sposób przeszkadza obradom.

§ 16.

Każdy członek Rady gminnej winien otrzymać na żądanie jeden egzemplarz niniejszego statutu.

Ogłaszanie statutów gminnych.

§ 17.

Statuty gminne ogłasza się w gazecie powiatowej.

§ 18.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Brzozowice-Kamień, dnia 3 kwietnia 1934 r.

Zarząd gminny:

(—) Szymonek. Liwowski, Kala.

Rada gminna:

(—) Waloszczyk, Wydera, Krauza, Tomala, Koryciorz.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Brzozowice-Kamień, dnia 3 kwietnia 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Szymonek.

Sm. 380/2.—

Uchwała.

Statut gminy Brzozowice-Kamień zawierający regulamin dla Rady gminnej z dnia 3. IV. 1934 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. pr. str. 233).

Świętochłowice, dnia 18. IV. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Przybylski, Szymonek, Sobel, Tkocz.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 24 kwietnia 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

zp.

(—) Macha.

Ogłoszono.

Brzozowice-Kamień, dnia 27 kwietnia 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Szymonek.

5.

Statut miejscowy

dot. ustalenia ilości członków Zarządu gminnego i Rady gminnej w gminie Brzozowice-Kamień.

Na mocy uchwały Zastępstwa gminnego z dnia 3. IV. 1934 r. ustala się w myśl postanowień §§ 49 i 75 Ordynacji Wiejskiej z dnia 3. VII. 1891. co następuje:

§ 1
i jedyny.

Zastępstwo gminne gminy wiejskiej Brzozowice-Kamień składa się:

a) z honorowego naczelnika gminy i 2 (dwóch) ławników,

b) z 9 (dziewięciu) radnych.

Uprawnienia, wybór i uzupełnienie uregulowane są istniejącemi przepisami prawnemi.

Statut obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Brzozowice-Kamień, dnia 3. kwietnia 1934 r.

Zarząd gminny.

(—) Szymonek, Liwowski, Kala

Rada gminna.

(—) Kłosek, Waloszczyk, Wydera, Krauza, Tomala, Koryciosz, Kempiński.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Brzozowice-Kamień, dnia 3. kwietnia 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy.

(—) Szymonek

Sm. 474

Uchwała.

Statut gminy Brzozowice-Kamień, ustalający ilość członków zarządu i rady gminnej z dnia 3. kwietnia 1934 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (zb. ust. pr. str. 233).

Świętochłowice, dnia 18. IV. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy.

(—) Szaliński, Przybylski, Szymonek, Sobel, Tkocz.

Za zgodność

Świętochłowice, dnia 24. kwietnia 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

zp.

(—) Macha

Ogłoszono.

Brzozowice-Kamień, dnia 27. kwietnia 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Szymonek

6.

Obwieszczenie.

Stosownie do przepisów § 19 tudzież 26 reguleminu wyborczego Ogólno Miejscowej Kasy Chorych na powiat świętochłowicki Zarząd Kasy wyznaczył na dzień 23. 5. 1S34 r. wybory do Zarządu Kasy Chorych.

Do podanego obwieszczeniem z dnia 7. 4. 34 r. terminu 25. 4. 34 r. godz, 12-ta wpłynęła tylko jedna lista kandydatów ze strony ubezpieczonych i lista kandydatów z grona pracodawców.

Wobec tego, że przedłożone listy kandydatów zawierają tyle proponowanych osób, ile ma być wybranych delegatów, przeto po myśli § 9 regulaminu wyborczego, osoby z obu przedłożonych list uważa się jako wybrane.

Głosowanie przeto nie odbędzie się a wybory uważa się jako dokonane.

W skład nowego zarządu Kasy Chorych weszli:

I. Pracodawcy.

1.	Polak Wiktor	Nacz. gminy	Świętochłowice
2.	Płonka Bartłomiej	Nacz. gminy	Szarlej
3.	Karcz Piotr	fabrykant	Wielkie Hajduki

Zastępcy pracodawców:

1.	Neuman Emanuel	mistrz krawiecki	Szarlej — W. Piekary
2.	Gąsior Jan	Nacz. gminy	Brzeziny Śl.
3.	Dr. Stateczny Walenty	dyrektor	Wielkie Hajduki
4.	Jednicki Ludwik	mistrz piekarski	Świętochłowice
5.	Biszof Wilhelm	hurtownik	Wielkie Hajduki
6.	Urban Konrad	budowniczy	Świętochłowice

III. Pracobiorcy.

1.	Wolski Andrzej	maszynista	Wielkie Hajduki
2.	Botór Piotr	strażak	Wielkia Hajduki
3.	Rrzymanek Jan	urzędnik	Łagiewniki
4.	Kukla Teofil	werkmistrz	Wielkie Hajduki
5.	Skrzypiec Karol.	inspektor	Kochłowice
6.	Rabsztyn Herman	urzędnik	Szarlej — W. Piekary

IV. Zastępcy pracobiorców.

1.	Kruczek Jakób	inkasent	Katowice
2.	Ryś Karol	szofer	Wielkie Hajduki
3.	Kantczak Józef	robotnik	Król-Huta
4.	Pozimski Jan	woźny	Lipiny
5.	Dolibóg Rafał	książkowy	Świętochłowice
6.	Kostka Jan	ogrodnik	Świętochłowice
7.	Broncel Józef	urzędnik	Wielkie Hajduki
8.	Wolny Ludwik	ślusarz	Wielkie Hajduki
9.	Skolik Jerzy	urzędnik	Wielkie Hajduki
10.	Wutke Gerhard	książkowy	Wielkie Hajduki
11.	Staneczko Ryszard	maszynista	Świętochłowice
12.	Długi Augustyn	tercjan	Wielkie Hajduki

Ważność wyborów może być zaczepiona po myśli § 20 regulaminu wyborczego w ciągu 2-ch tygodni od dnia ogłoszenia wyniku wyborów.

Za zgodność

Dyrektor
w z.
(—) Wrazidło

Przewodniczący
m. p.
(—) W. Polak

Rocznik 1934. Nr. 19.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 12-go maja 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego wydane w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką,

z dnia 15 marca 1934 r.

o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

(Dz. U. Śl. Nr. 8, poz. 15).

(Dokończenie).

Rozdział VII.

Wozy przyczepne i pociągi drogowe.

§ 70.

1) Do wozów przyczepnych mają odpowiednie zastosowanie postanowienia, dotyczące rejestracji pojazdów mechanicznych, zamieszczone w §§ 15—18 i 22—28 niniejszego rozporządzenia.

2) Każdy wóz przyczepny pojazdu mechanicznego powinien być zaopatrzony:

a) w jeden system hamulcowy;
b) w takie połączenie z pojazdem ciągnącym i innemi wozami przyczepnemi, aby ślady kół wozów przyczepnych nawet na zakrętach nie odchylały się poza konieczne odchylenie od śladów kół pojazdu;
c) w urządzenie, zapobiegające staczaniu się wozu w tył;
d) w tabliczkę umieszczoną w widocznem miejscu, podającą czytelnie ciężar własny wozu i największe dopuszczalne obciążenie;
e) w numer ewidencyjny, wyznaczony przy rejestracji namalowany z boku przedniej części wozu po lewej stronie.

3) Obręcze kół każdego wozu przyczepnego pojazdu mechanicznego powinny być urządzone zgodnie z postanowieniami § 3.

4). Przepis § 33 ustęp 2 ma również zastosowanie do wozów przyczepnych.

5) Ostatni wóz przyczepny powinien być zaopatrzony w znak rejestracyjny, umieszczony z tyłu taki sam, jak tylny znak pojazdu, w latarkę z czerwonem - światłem, oraz w urządzenie oświetlające znak rejestracyjny. Znak rejestracyjny powinien być od zmroku do świtu oraz podczas silnej mgły oświetlony, a latarka z czerwonem światłem zapalona.

§ 71.

Do ruchu na drogach publicznych pociągu drogowego o dwu lub większej ilości wozów przyczepnych, wymagane jest osobne pozwolenie.

§ 72.

Jeżeli miejsce stałego postoju pociągu drogowego znajduje się na obszarze Województwa Śląskiego, należy celem otrzymania pozwolenia wnieść podanie do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego z wymienieniem:

a) dróg, po których pociąg ma kursować;
b) całkowitej wagi pojazdu ciągnącego i każdego przyczepnego wozu, złożonej z ciężaru własnego i największego dopuszczalnego obciążenia;

c) ciężaru, przypadającego na najbardziej obciążoną oś;

d) szerokości obręczy, średnicy i rodzaju kół zarówno pojazdu ciągnącego, jak i wozów przyczepnych;

e) urządzenia hamulców;

f) największego przewidywanego składu zespołu;

g) zamierzonej szybkości ruchu.

§ 73.

1) Pozwolenie wydaje Urząd Wojewódzki Śląski po zasięgnięciu opinji interesowanych zarządów drogowych. Jeżeli pociąg ma kursować na obszarze kilku województw, Urząd Wojewódzki Śląski wydaje pozwolenie w porozumieniu z innemi zainteresowanemi Urzędami Wojewódzkiemi.

2) W pozwoleniu będą wymienione drogi, po których pociąg może kursować oraz wyszczególnione warunki, wymagane ze względu na bezpieczeństwo publiczne i ochronę dróg, w szczególności zaś określona największa dopuszczalna szybkość ruchu, oraz liczba osób niezbędnych dla obsługi pojazdu.

§ 74.

Normy szybkości jazdy dla ciężkich pojazdów (§§ 34, 35 i 36) mają odpowiednie zastosowanie również do pociągów drogowych. Jednak szybkość ruchu pociągu drogowego przy całkowitej wadze zespołu mniejszej niż 3500 kg nie może przekraczać 40 km na godzinę.

§ 75.

1) Właściciel pojazdu mechanicznego z wozem przyczepnym, lub jego pełnomocnik tudzież kierowca są odpowiedzialni za niezaopatrzenie wozu przyczepnego w przepisane urządzenia i znaki (§ 70).

2) Jeżeli zostanie stwierdzone, że przepisane w pozwoleniu (§ 71) warunki nie są przestrzegane lub, że kursowanie pociągu oddziaływa szkodliwie na drogi publiczne, pozwolenie to może być odebrane zarządzeniem Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

Rozdział VIII.

Wojskowe pojazdy mechaniczne.

§ 76.

Wojskowe pojazdy mechaniczne podlegają przepisom działu drugiego i czwartego, jeżeli poszczególne paragrafy nie zawierają postanowień odmiennych.

§ 77.

1) Dopuszczanie do ruchu wojskowych pojazdów mechanicznych, ustalanie dla nich znaków rejestracyjnych, wydawanie dowodów rejestracyjnych, oraz wydawanie pozwoleń na prowadzenie ich przez wojskowych zawodowych i odbywających obowiązkową czynną służbę wojskową, należy do właściwych władz wojskowyoh.

2) W skład komisji egzaminacyjnej dla kierowców wojskowych wchodzi delegat wojewódzkiej władzy administracji ogólnej z głosem decydującym w zakresie znajomości przepisów porządkowych na drogach publicznych.

3) Pozwolenia wojskowe na prowadzenie pojazdów powinny odpowiadać pozwoleniom przewidzianym w niniejszem rozporządzeniu (§ 54)

Rozdział IX.

Międzynarodowy ruch pojazdów mechanicznych.

§ 78.

1) Osoby, pragnące skorzystać z dopuszczonego do ruchu w Polsce pojazdu mechanicznego w Państwie, które przystąpiło do konwencji międzynarodowej, dotyczącej ruchu samochodowego, podpisanej w Paryżu dnia 24 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. z roku 1930, Nr. 21, poz. 177,) powinny zaopatrzyć się w międzynarodowe świadectwo samochodowe (Certificat International pour Automobiles), według wzoru i wskazówek, zamieszczonych w załącznikach A i B do wymienionej konwencji.

2) Osoby, pragnące kierować zagranicą takim pojazdem, powinny zaopatrzyć się w odpowiednie pozwolenia (międzynarodowe pozwolenie na prowadzenie — Permis International de Conduire), wydawane według wzoru i wskazówek zamieszczonych w załącznikach D i E do wymienionej konwencji.

3) Pozwolenie takie nie może być wydane osobie mającej mniej niż osiemnaście lat.

4) Międdzynarodowe świadectwo samochodowe i międzarodowe pozwolenie na prowadzenie sawochodów, ważne na przeciąg jednego roku od daty wystawienia, są wydawane przez wojewódzkie władze administracji ogólnej oraz przez Automobilklub Polski i Polski Touring Klub na mocy nieprzedawnionych dowodów rejestracyjnych oraz pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych. Dokumenty wydawane przez wspomniane kluby powinny być potwierdzane przez wojewódzkie władze administracji ogólnej.

§ 79.

1) Osoby, wymienione w § 78 powinny zaopatrzyć pojazd z tyłu, na widocznem miejscu, w owalną tablicę, według wymagań załącznika C do wymienionej konwencji z literami „PL“, stwierdzającemi zarejestrowanie w Polsce.

2) Zabrania się używania tej tablicy przed uzyskaniem międzynarodowego świadectwa samochodowego i po upływie jego ważności.

§ 80.

1) Obywatele państw, które przystąpiły do wymienionej w § 78 międzynarodowej konwencji z dnia 24 kwietnia 1926 r. i obywatele polscy stale zamieszkali w tychże państwach, mogą używać na drogach publicznych Rzeczypospolitej

Polskiej pojazdów dopuszczonych do ruchu w wymienionych państwach, jeżeli posiadają prawidłowo wystawione i nieprzedawnione międzynarodowe świadectwo samochodowe i międzynarodowe pozwolenie na prowadzenie samochodów oraz jeżeli odnośne pojazdy są zaopatrzone w znaki rejestracyjne państwa, z którego pochodzą i w umieszczoną z tyłu tablicę z literami tego państwa. Tablice te od zmroku do świtu i podczas silnej mgły powinny być oświetlone.

2) Osoby, wymienione w ust. 1. powinny posiadać dowód uiszczenia opłaty na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, jeżeli pojazd nie podlega zwolnieniu od opłaty i okazywać ten dowód na żądanie organów kontrolujących.

§ 81.

1) Międzynarodowe pozwolenie na prowadzenie samochodów nie uprawnia samo przez się do prowadzenia pojazdów zarejestrowanych w Polsce.

2) Kierowca, posiadający międzynarodowe pozwolenie na prowadzenie samochodów, powinien stosować się do wszelkich przepisów ruchu, obowiązujących na drogach publicznych w Polsce.

3) Międzynarodowe świadectwo samochodowe i międzynarodowe pozwolenie na prowadzenie samochodów, powinny być okazywana na każde żądanie funkcjonarjuszów policji, służby drogowej i organów gminnych.

§ 82.

1) W razie stwierdzenia, że pojazd wprowadzony do Polski z zagranicy nie odpowiada warunkom dopuszczenia pojazdów do ruchu na drogach publicznych w Województwie Śląskiem, Urząd Wojewódzki Śląski może odebrać prawo korzystania z międzynarodowego świadectwa samochodowego i zabronić używania pojazdu do czasu usunięcia braków.

2) W razie stwierdzenia, że kierowca, mający międzynarodowe pozwolenie na prowadzenie samochodów, nie posiada kwalifikacyj, zapewniających w dostatecznej mierze bezpieczeństwo publiczne, Urząd Wojewódzki Śląski, o ile stwierdzono to na terenie Województwa Śląskiego, może odebrać prawo korzystania z międzynarodowego pozwolenie na prowadzenie samochodów.

3) Urząd Wojewódzki Śląski w wypadkach odmówienia uznania międzynarodowego świadectwa samochodowego lub międzynarodowego pozwolenia na prowadzenie samochodów, zawiadamia o tem Ministerstwo Komunikacji, podając w zawiadomieniu adres osoby, której odmówił uznania.

§ 83.

1) Przed zarejestrowaniem pojazdu, wprowadzonego do Polski z zagranicy bez międzynarodowego świadectwa samochodowego, wolno go użyć na przeciąg najwyżej dwunastu godzin jedynie dla dojazdu do najbliższego miasta wojewódzkiego na podstawie kwitu urzędu celnego i pisemnego stwierdzenia terminu wjazdu przez organa bezpieczeństwa.

2) Kwit urzędu celnego należy okazywać na żądanie funkcjonarjuszów policji, służby drogowej i organów gminnych.

Rozdział X.

Ewidencja pojazdów mechanicznych i ich kierowców.

§ 84.

Urząd Wojewódzki Śląski będzie prowadził rejestry dopuszczonych do ruchu pojazdów mechanicznych i ich kierowców.

§ 85.

Urząd Wojewódzki Śląski będzie zawiadamiał Komisarza Rządu na miasto stołeczne Warszawę, ktory prowadzi centralną ewidencję kierowców pojazdów mechanicznych, o każdem udzieleniu przedłużeniu, odmówieniu udzielenia, czasowem odebraniu oraz odebraniu na stałe pozwolenia na prowadzenie pojazdów, podając imię, nazwisko, rok urodzenia i adres kierowcę względnie osoby, której odmówiono udzielenia pozwolenia, oraz imiona jego rodziców, tudzież rodzaj i numer pozwolenia.

§ 86.

Urząd Wojewódzki Śląski będzie zawiadamiał Komisarza Rządu na miasto stołeczne Warszawę o każdym przypadku ukarania kierowców pojazdów mechanicznych, gdy kara pieniężna przekracza 25 zł, lub o każdej karze aresztu, podając imię i nazwisko, rok urodzenia i adres ukaranego, imiona jego rodziców, tudzież przepis naruszony i wymiar kary.

Rozdział XI.

Koszty badania technicznego pojazdów i opłaty egzaminacyjne.

§ 87.

1) Właściciele pojazdów mechanicznych uiszczają tytułem zwrotu kosztów za jednorazowe badanie techniczne pojazdów, przeprowadzone na zasadzie przepisów §§ 15, 16 i 23 niniejszego rozporządzenia:

a) za badanie motocykli bez wózków przyczepnych i z wózkami przyczepnemi 2,50 zł;

b) za badanie techniczne wszelkich innych pojazdów mechanicznych i wozów przyczepnych po 5,00 zł.

2) Ubiegający się o uzyskanie prawa prowadzenia pojazdów mechanicznych w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia uiszczają taksę egzaminacyjną w wysokości 20,00 złotych.

3) Od zwrotu kosztów, ustalonych w ustępie 1, zwolnione są władze i urzędy państwowe.

4) Od opłat, wymienionych w ustępie 2), zwolnieni są funkcjonarjusze służby drogowej, policji, straży granicznej i kontroli skarbowej, którzy przedstawiają zaświadczenie pisemne swojej przełożonej władzy, że prowadzenie pojazdów mechanicznych (z wymienieniem kategorji) jest związane z wykonywaniem służby.

Rozdział XII.

Postanowienia karne.

§ 88.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień artykułów 21—25 ustawy z dn. 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Sl. Nr. 28, poz. 54).

Rozdział XIII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 89.

Pojazdy mechaniczne i wozy przyczepne pojazdów i pociągów drogowych, dopuszczone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia do ruchu na drogach publicznych, powinny być przystosowane do wymagań ustalonych przepisami niniejszego rozporządzenia, najdalej w ciągu jednego miesiąca od jego wejścia w życie.

§ 90.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wojewoda Śląski:

(—) Dr. Grażyński.

(Załączniki)

(Strona 1).

Załącznik nr. 1. do rozporządzenia o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publ. z dnia 15. III. 1934 r., (poz. 15).

Miejsce na znaczki stemplowe

Nr.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Nazwisko i imię właściciela pojazdu ....

Adres ....

Miejsce garażowania pojazdu ....

Proszę o zarejestrowanie i wydanie mi dowodu rejestracyjnego na mój samochód / motocykl .... marki .... nr. silnika ....
przeznaczony, nieprzeznaczony do użytku publicznego przyczem załączam:

1. dowód celny nr. ....
2. dowód własności
3. opis techniczny
4. poświadczenie zamieszkania
5. poświadczenie garażowania

Oświadczam, że pojazd był poprzednio zarejestrowany pod znakiem ....

Katowice, dnia .... 19 .... r. ....
(podpis)

Podanie złożono dnia .... 19 .... r.

Przydzielono znak rejestracyjny Nr. ....

Wyznaczono oględziny pojazdu na dzień .... 19 .... r.

....
(podpis referenta)

Zarejestrowano.

Wydano tymczasowe zaświadczenie dopuszczenia pojazdu do ruchu na drogach publicznych ważne do .... 19 .... r.

Katowice, dnia .... 19 .... r.

....
(podpis urzędn.)

Tymczasowe zaświadczenie dopuszczenia pojazdu do ruchu na drogach publicznych i tablice rejestracyjne odnośnego pojazdu odebrałem:

Katowice, dnia .... 19 .... r.

....
(podpis strony)

Ważność tymczasowego pozwolenia przedłużono do ....

do ....

do ....

do ....

(Strona 2).

Opis pojazdu mechanicznego.

1. Rodzaj pojazdu ....
2. Marka (nazwa fabryki) ....
3. Model (typ podwozia, serja) ....
4. Rodzaj silnika ....
5. Nr. silnika ....
6. Nr. podwozia (o ile jest wiadomy) ....
7. Przeznaczenie pojazdu ....
8. Rodzaj nadwozia ....
9. Tonaż albo ilość osób ....
10. Rok fabrykacji (o ile jest wiadomy) ....
11. Ilość cylindrów (L) ....
12. Średnica cylindrów (D) ....
13. Skok tłoka (S) ....
14. Moc silnika w K. M. (koniach mechanicznych) ....
    a) według wzoru 0.003 LD^2S gdzie l—oznacza ilość cylindrów d—średnicę cylindrów w centymetrach. S-skok tłoka w centymetrach ....
    b) przy .... obrotach na minutę normalnych dla danej serji ....
15. Ilość hamulców ....
16. Rodzaj napędu ....
17. Ilość biegów ....
18. Pojemność zbiorników ....
    a) benzyny ....
    b) oleju ....
    c) wody ....
19. Instalacja oświetleniowa ....
20. „ rozruchowa ....
21. Rozstaw .... osi ....
22. Ilość kół ....
23. Rozstaw kół ....
24. Rodzaj kół ....
25. Rodzaj obręczy (nagumienia) ....
26. Rozmiar gum: przednie .... tylne ....
27. Wymiary pojazdu mechanicznego ....
    a) długość ....
    b) szerokość ....
    c) wysokość ....
28. Ciężar własny pojazdu mechanicznego w kg ....
29. Ciśnienie przypadające na tylna oś .... kg i na 1 cm bieżący szerokość obręczy .... kg (jeżeli całkowity ciężar pojazdu składający się z wagi własnej i największego dopuszczalnego obciążenia przekracza 3.500 kg.) ....
30. Specjalne urządzenia: ....

....

Podpis właściciela ....
pojazdu

Wypełnia składający podanie

Wypełni urzędnik kancelarji

Uwagi:
urzędnika technicznego

....

Sprawdziłem:
podpis urzędnika technicznego

(Strona 3.)

Wynik oględzin.

Wypełnia urzędnik techniczny

Ja niżej podpisany .... urzędnik Wydziału ....
.... po dokonaniu oględzin i próbnej jeździe w dniu .... 19............ r.
o godz. .... w obecności właściciela (pełnomocnika) pojazdu mechanicznego
marki .... Nr. silnika .... Nr. podwozia .... stwierdzam że:

1. dane wymienione w opisie — zaświadczeniu o doposzczeniu typu odpowiadają stanowi faktycznemu: ....
2. pojazd odpowiada warunkom rozporządzenia o ruchu pojazdów mechan. na drogach publicznych z dnia 15. III. 1934 r. (Dz. U. Śl. Nr. 8 poz. 15) i może być dopuszczony do ruchu na drogach publicznych.
   ....
3. że pojazd posiada następujące braki: ....
   ....
   ....
   ....
   ....
   po których usunięciu w terminie do dnia .... 19............ r.
   pojazd może być dopuszczony do ruchu ....
4. pojazd nie odpowiada warunkom rozporządzenia o ruchu pojazdów mech. na drogach publicznych z dnia 15. III. 1934 r. (Dz. U. Śl. Nr. 8, poz. 15) i wobec tego nie może być dopuszczony do ruchu po drogach publ.

dnia .... Podpis ....

Uwaga: do p. 3. Wobec usunięcie braków wymienionych w p. 3. pojazd może być opuszczony do ruchu.

dnia .... Podpis ....

Wypełnia przedstawiciel władzy wojskowej.

Orzeczenie o zdolności pojazdu mechanicznego dla celów wojskowych

Pojazd zaliczony do kategorji ....

Pojazd)zwolniony ....
....
....
...., dnia .... 19............ r.

Podpis Przedstawiciela władzy wojskowej.

(Strona 4.)

Decyzja Wojewody.

Na podstawie wyniku oględzin i probnej jazdy $\frac{\text{zarządzam}}{\text{odmawiam}}$ niniejszem wydanie(a)

Panu — Firmie ....

dowodu rejestracyjnego w myśl § 18 rozporządzenia o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. Śl. Nr. 8, poz. 15) na zbadany pojazd mechaniczny marki .... z silnikiem nr. ....

Katowice, dnia .... 19....... r.

W o j e w o d a

Dowód rejestracyjny wysłano do Starostwa — Dyrekcji Policji

w ....

...., dnia .... 19..... r.

Podpis ....

Wydał ....

1. Odmowę wydania dowodów i znaków rejestracyjnych w myśl postanowienia Wojewody .... z dnia .... 19........ r. oraz pouczenie o przysługującem mi prawie odwołania się do Min. Robót Publ. w ciągu 14 dni niniejszem przyjąłem do wiadomości.
2. o odmowie zawiadomiono petenta pisemnie.

.................................., dnia .... 19........ r.

Podpis ....

Strona 1.

Załącznik Nr. 2.
do rozporządzenia o ruchu poj. mechan.
na drogach publ. z dnia 15. III. 1934 r.
(poz. 15).

Miejsce
na znaczki stemplowe

Podanie wpłynęło dn.......................19..........r.

Nr. ....

Do

Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

PODANIE

o wydanie pozwolenia na prowadzenie pojazdu mechanicznego.

Ja niżej podpisany.
Nazwisko i imię ....
Imię ojca .... matki ....
Data i miejsce urodzenia ....
(dzień; miejscowość; powiat; województwo; państwo)
Przydział wojskowy
a) stopień wojskowy ....
b) specjalność wojskowa ....
c) obecna P. K. U. ....
d) przydział mobilizacyjny i jednostka macierzysta ....
....
Dokładny adres ....
(załączając zgodnie z § 53 wzgl. 60 rozporządzenia o ruchu pojazdów mechaniczn. na drogach publicznych z dnia 15. III. 1934, Dz. Ust. Śl. 8, poz. 15).

1. świadectwo urodzenia (lub wyciąg z ksiąg ludności stałej)
2. świadectwo lekarskie
3. dwie fotografje
4. dowód do uiszczenia opłaty egzaminacyjnej w kwocie 20 złotych
5. wyciąg meldunkowy, stwierdzający czas zamieszkania pod wskazanem adresem
6. stwierdzenie lekarza urzędowego
7. świadectwo znajomości udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku (*)
8. dowód stwierdzający stosunek wojskowy (*)

upraszam o wydanie mi pozwolenia na prowadzenie pojazdów .... przeznaczonych do użytku publicznego.

Równocześnie stwierdzam pod odpowiedzialnością za fałszywe oświadczenie, iż nie odmówiono mi udzielenia pozwolenia, ani też nie odebrano czasowo lub nie cofnięto na stałe udzielonego pozwolenia.

.............................., dnia .... 19.......... r.

Załączników ....

....
Podpis

Uwaga: (*) obowiązuje składających egzamin na kierowców pojazdów, przeznaczonych do użytku publicznego.

Egzamin wyznaczono (Strona 2)

na dz. .... 19..... r. godz. ....

Zawiadomienie wysłano, doręczono

....

Podpis referenta.

Powtórny termin wyznaczono

na dz. .... 19..... r. godz. ....

Zawiadomienie wysłano, doręczono

....

Podpis referenta.

Trzeci egzamin wyznaczono

na dz. .... 19..... r. godz. ....

Zawiadomienie wysłano, doręczono

....

Podpis referenta.

Miejsce na fotografję

PROTOKÓŁ

z egzaminu złożonego przez Pana ....

w .... dn. .... 19..... r. godz. ....

Skład Komisji egzaminacyjnej:

Przewodniczący Komisji I ....

Członek „ II ....

II. Wynik egzaminu

	OCENA			
	Pierwszy egzamin	Drugi egzamin	Trzeci egzamin	
I Praktyczna umiejętność prowadzenia pojazdu				
II Znajomość porządkowych przepisów drogowych ogólnych, oraz szczególnych, obowiązujących na obszarze				
III Podstawowe wiadomości techniczne w ogólnej konstrukcji pojazdu mechanicznego i o działaniu głównych jego części				
IV Umiejętność obchodzenia się z benzyną i innemi materjałami spalinowemi				
V Umiejętność przeprowadzenia doraźnych praw pojazdu w zakresie potrzebnym dla utrzymania ruchu.				

III. Opinja Komisji Egzaminacyjnej.

Wobec powyższych rezultatów egzaminu komisja uważa dostateczny wynik egzaminu za .... pomyślny i uważa za możliwe wyznaczenie następnego egzaminu w terminie ....

...................., dn. .... 19..... r.

Przewodniczący Komisji ....
(urzędnik techniczny)

Członek Komisji ....

(Strona 3)

Powtórna opinja Komisji Egzaminacyjnej

(w razie niepomyślnego egzaminu).

Wobec wyżej oznaczonych rezultatów powtórnego egzaminu komisja uważa wynik powtórnego egzaminu za .... pomyślny i uznaje za możliwe wyznaczenie następnego egzaminu w terminie...

...., dn. .... 19.......... r.

Przewodniczący Komisji
(urzędnik techniczny)

Członek Komisji

Trzecia opinja Komisji Egzaminacyjnej

(w razie niepomyślnych wyników dwuch poprzednich egzaminów)

Wobec wyżej oznaczonych rezultatów trzeciego egzaminu Komisja uważa wynik egzaminu za.................. pomyślny.

...., dn. .... 19.......... r.

Przewodniczący Komisji
(urzędnik techniczny)

Członek Komisji

(Strona 4)

Decyzja Wojewody.

Zgodnie z opinją Komisji egzaminacyjnej z dn.. 19.......... r. zarządzam / odmawiam w myśl § 54 wzgl. 61 rozporządzenia o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych z dnia 15. III. 1934 (Dz. U. Śl. Nr. 8 poz. 15)

wydanie Panu.. pozwolenia na prowadzenie

a) wszelkich pojazdów mechanicznych

b) wszelkich pojazdów mechanicznych z wyjątkiem motocykli

c) motocykli z wózkami doczepnemi

d) motocykli bez wózków doczepnych

przeznaczonych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego.

...., dn. .... 19.......... r.

WOJEWODA

PODPISY KANDYDATA

W razie przychylnej decyzji	W razie nieprzychylnej decyzji
Pozwolenie na prowadzenie samochodów, motocykli, otrzymałem ...., dn. .... 19.......... r. .... Podpis	1. Odmowę wydania pozwolenia na prawo kierowania pojazdem mechanicznym oraz pouczenie o przysługującym mi prawie odwołania się do Min. Komunik. w ciągu dni 14 niniejszem przyjąłem do wiadomości. 2. O odmowie zawiadomiono petenta pisemnie. ...., dn. .... 19.......... r. .... Podpis

Obowiązujące wymiary znaków rejestracyjnych

Treść	Przedni znak samochodowy m/m	Tylny znak samochodowy m/m	Przedni znak motocyklowy m/m	Tylny znak dla motocykli z wózkami m/m
Wysokość liter	100	75	60	60
Wysokość cyfr	100	105	60	60
Szerokość liter	65	90	40	65
Szerokość cyfr (z wyjątkiem cyfry „1“)	50	60	40	40
Szerokość cyfry „1“	22	25	17	17
Jednostajna grubość linij liter i cyfr	13	15	8	10
Odległość między oddzielnemi cyframi lub literami	13	15	8	10
Odległość między literami a liczbą	35	—	20	—
Cyfry winny być zestawione grupami po 2 cyfry (przy liczbach 5-cyfrowych grupy z 2 i 3 cyfr) tak, aby odległość między grupami wynosiła	40	45	18	30
Odległość pionowa liter i liczby przy tylnych tablicach	—	15	—	30
Długość poziomej kreski dla oddzielenia liter i cyfr	20	—	13	—
Szerokość ramki	10	10	6	10
Wysokość znaku z ramką	145	245	85	190
Długość znaku z ramką	555	440	330	300

UWAGA: Napis (t. j. litery i liczby jako całość) ma być umieszczony symetrycznie w środku tablicy. Przedni znak motocyklowy ma posiadać obustronny napis. Litery, cyfry i ramka mają wystawać o $1^1/_2$ mm ponad powierzchnię tła tablicy.

OGŁOSZENIA

2.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. O. 4.

W tut. powiecie zebrano na Fundusz Szkolnictwa polskiego zagranicą ogółem kwotę 3.404,29 zł.

Powiatowy Komitet składa na tej drodze wszystkim Urzędom, Instytucjom i Osobom, które zbiórkę przeprowadzały, jakoteż wszystkim ofiarodawcom za prace i ofiary podziękowanie.

Świętochłowice, dnia 9 maja 1934 r.

Starosta

(—) Szaliński.

Walne zebranie

niżej podpisanej spółdzielni odbędzie się:
w wtorek, dn. 29 maja br. o godz. 20-tej
w sali „Pod Białym Orłem" w W. Hajdukach, ul. 16-go Lipca 17.

Porządek obrad:

1. Zagajenie — wybór przewodniczącego Waln. Zebr. i biura
2. Sprawozdanie z odbytej Rewizji Związkowej i powzięcie uchwały
3. Sprawozdanie z czynności za ubiegłe 10 lat i za rok 1933:
   a) Rady Nadzorczej
   b) Zarządu
4. Przyjęcie bilansu i rach. zysków i strat oraz udzielenie Zarządowi i Radzie Nadz. pokwitowania za rok 1933
5. Podział zysku
6. Wybór 3 członków Rady Nadzorczej
7. Uchwały w myśl art. 46 pkt. 2 i 3 Ust. Spółdz.
8. Uchwała w przedmiocie uzupełnienia § 47 statutu
9. Wolne głosy i wnioski bez uchwał.

Bank Ludowy
Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialn.
w Wielkich Hajdukach

Rada Nadzorcza:
Teofil Paczyński
prezes

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-19

Rocznik 1934. Nr. 20.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 19-go maja 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego
wydane w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką,

z dnia 15 marca 1934 r.

o ruchu autobusów na drogach publicznych.

(Dz. U. Śl. Nr. 8, poz. 16)

Na podstawie art. 3 i 5 ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 54) zarządzam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką, co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Za autobus uznaje się pojazd mechaniczny, przeznaczony do przewozu siedmiu lub więcej podróżnych.

Warunki techniczne.

§ 2.

Autobusy powinny być tak zbudowane i urządzone, aby nie zagrażały bezpieczeństwu wogóle, a bezpieczeństwu podróżnych w szczególności, zapewniały wygodę i higjenę podróżnych i nie niszczyły nadmiernie drogi.

§ 3.

W autobusach:

1. podwozie powinno posiadać konstrukcję, zapewniającą wytrzymałość pojazdu, równowagę całości, wytrzymałość hamulców i mechanizmu kierowniczego. Wszystkie koła muszą posiadać pneumatyczne obręcze gumowe;

2. silnik powinien posiadać taką moc, aby przebiegi mogły się odbywać w ustanowionym czasie, przy pełnem obciążeniu i niekorzystnych warunkach drogowych, pozatem powinien posiadać regulator szybkości, niepozwalający na przekroczenie najwyższej dozwolonej szybkości oraz urządzenie umożliwiające wprawianie w ruch silnika z siedzenia kierowcy. Regulator szybkości nie będzie wymagany, o ile autobus posiada aparat rejestrujący szybkość (§ 4 pkt. a). Postanowienie o obowiązku posiadania regulatora szybkości albo aparatu rejestrującego szybkość, nie dotyczy autobusów kursujących w obrębie jednej gminy;

3. nadwozie winno być tak urządzone:

a) aby mogło być szczelnie zamykane,

b) aby wysokość wnętrza, mierzona od podłogi do najniższego punktu powały, wynosiła co najmniej 1.50 m nad miejscami siedzącemi i co najmniej 1.80 m nad miejscami stojącemi,

c) aby ilość miejsc siedzących i stojących dla podróżnych nie była większa od ilorazu otrzymanego z podzielenia przez cyfrę 80,

a w autobusach, kursujących w obrębie jednej gminy przez cyfrę 75, różnicy między podaną przez fabrykę nośności podwozia a sumą ciężaru nadwozia wraz z wyposażeniem oraz wagą dwojga osób obsługi. Pod wyposażeniem rozumie się koło zapasowe, części wymienne, narzędzia, zapas benzyny i smarów;

d) aby szerokość i głębokość siedzenia dla podróżnych wynosiła conajmniej po 0,45 m. Odległość siedzeń od siebie przy siedzeniach ustawionych w jednym kierunku, powinna wynosić co najmniej 0,25 m, a jeżeli siedzenia nie posiadają pod sobą wolnej przestrzeni, co najmniej 0,40 m. Przy siedzeniach naprzeciwległych odległość siedzeń od siebie powinna wynosić co najmniej 0,50 m;

e) aby przejście wewnętrzne wzdłuż autobusu miało co najmniej 0,30 m szerokości. Umieszczenie w przejściu siedzeń składanych jest dozwolone, o ile szerokość przejścia wynosi co najmniej 0,45 m. W autobusach, kursujących w obrębie jednej gminy, dozwolone jest urządzenie miejsc składanych dodatkowych o mniejszym wymiarze pod warunkiem, że nie będą przeszkadzać przy wsiadaniu i wysiadaniu;

f) aby miejsce przy kierownicy było wyodrębnione i oddzielone od wnętrza ścianką przeźroczystą, poczynając od wysokości 1 m od podłogi pomieszczenia kierownicy i aby posiadało co najmniej 0,60 m szerokości i 0,45 m głębokości oraz osobne wyjście.

g) aby wnętrze autobusu, przeznaczone dla podróżnych, posiadało co najmniej dwoje drzwi: wejściowe i wyjściowe o szerokości co najmniej 0,60 m. Przynajmniej jedne drzwi powinny znajdować się z prawej strony pojazdu. Autobus, nie posiadający drzwi w tylnej ścianie, powinien posiadać w tej ścianie okno, szczelnie zamkiętę, o wymiarach nie mniejszych, niż 0,80 m szerokości i 0,60 m wysokości. W autobusach, podzielonych na stałe przedziały, każdy przedział powinien posiadać oddzielne drzwi z prawej strony pojazdu. W autobusach, kursujących w obrębie jednej gminy, posiadających pomost tylny z dwoma wejściami, nie obowiązuje przepis posiadania przynajmniej jednych drzwi z prawej strony. Powierzchnia pomostu tylnego oraz miejsc stojących nie może wynosić mniej niż 0,2 m^2 na jedno miejsce stojące, a układ powierzchni winien być taki, by dawał możność wygodnego zajmowania miejsca stojącego;

h) aby miejsca stojące, o ile takie są w autobusie, znajdowały się na specjalnych pomostach i posiadały urządzenia ułatwiające jazdę w pozycji stojącej (trzymadła, poręcze);

i) aby w autobusach przyjmujących do przewozu bagaż ponad 10 kg wagi lub o wymiarach nienadających się do przewozu w pomieszczeniach dla podróżnych były osobne pomieszczenia na bagaż pod podłogą;

j) aby wnętrze autobusu było tak skonstruowane, iżby oczyszczanie go i mycie nie przedstawiało żadnych trudności i mogło być dokładnie uskuteczniane.

Wyposażenie autobusu.

§ 4.

Autobus powinien być wyposażony:

a) w miernik szybkości i licznik kilometrów oraz przyrząd rejestrujący osiągane podczas jazdy szybkości, przerwy ruchu i czas przejazdu.

Jeżeli silnik posiada regulator szybkości (§ 3 pkt. 2), to przyrząd rejestrujący nie jest wymagany. W autobusach, kursujących w obrębie jednej gminy, przyrząd rejestrujący nie jest wymagany;

b) w szybę przednią przed kierowcą (odwietrznik) ze szkła nierozpryskującego się;

c) w dwa wskaźniki kierunku, umieszczone po obu stronach ramy szyby przedniej (odwietrznika) oświetlane w nocy i łatwo widzialne z tyłu pojazdu;

d) w boczne lustro, dające kierowcy możność widzenia drogi z tyłu za pojazdem;

e) w dwustronnie działającą samoczynną wycieraczkę szyby przedniej przed kierowcą;

f) w dwie okrągłe niebieskie latarnie (o średnicy co najmniej 10 cm) w obu górnych rogach przedniej płaszczyzny dachu, które powinny być oświetlone od zmierzchu do świtu;

g) w dwie gaśnice o pojemności przynajmniej po 1 litrze, z których jedna powinna się znajdować wewnątrz autobusu, a druga w miejscu łatwo dostępnem dla kierowcy;

h) w co najmniej dwa zapasowe koła lub obręcze gumowe;

i) w komplet narzędzi i części zapasowych, umożliwiających doraźną naprawę w drodze, umieszczony w osobnej skrzyni lub pomieszczeniu, łatwo dostępnem dla kierowcy. Postanowienia, zawarte w punktach f) g) h) oraz i) nie odnoszą się do autobusów, kursujących w obrębie jednej gminy;

j) w urządzenie, umożliwiające uzupełnianie zapasu paliwa z zewnątrz nadwozia;

k) w stopnie przed każdemi drzwiami, umożliwiające wygodne wsiadanie i wysiadanie podróżnych i w uchwyty ułatwiające podróżnym wsiadanie i wysiadanie;

l) w zamki przy drzwiach, posiadające rygle;

m) w elektryczne urządzenie oświetleniowe;

n) w urządzenie. ogrzewające podczas chłodów;

o) w odpowiednią ilość okien, zapewniających dostateczny dopływ światła do autobusu; okna winny być zaopatrzone w zasłony lub rolety;

p) w urządzenie do należytego przewietrzenia wnętrza (wentylatory);

r) w urządzenie, umożliwiające w razie potrzeby danie sygnału kierowcy w celu zatrzymania autobusu;

s) w apteczkę doraźnej pomocy przy uszkodzeniach średniego stopnia. Postanowienie to nie dotyczy autobusów, kursujących w obrębie jednej gminy;

t) w napis, wskazujący ilość miejsc siedzących i stojących dla podróżnych, umieszczony na zewnętrznej i wewnętrznej stronie drzwiczek;

u) w napis czytelny od zewnątrz, że miejsc wolnych niema, gdy dopuszczalna liczba miejsc jest zajęta;

w) w czytelny napis nazewnątrz u góry od przodu nadwozia, w nocy oświetlany, z nazwami krańcowych punktów obsługiwanej linji.

Autobusy, kursujące w obrębie jednej gminy winny posiadać nazewnątrz u góry z przodu i z tyłu nadwozia znaki lub napisy dostatecznie wyraźne o wymiarach umożliwiających publiczności w dzień i w nocy łatwe rozpoznanie linji i kierunku. Znaki mogą być uzupełnione napisami, umieszczonemi na bokach nadwozia.

§ 5.

Wszystkie urządzenia i przyrządy autobusu, powinny być w czasie kursowania autobusu w należytym stanie i działać sprawnie.

§ 6.

Na odstępstwa od poszczególnych wymagań, przewidzianych w §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, w wyjątkowych wypadkach, gdy zastosowaniu się do tych wymagań stoi na przeszkodzie konstrukcja autobusu, może zezwolić Wojewoda Śląski.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda Śląski:

(—) Dr. Grażyński.

2.

Zarządzenie

Wojewoda Śląskiego z dn. 5 maja 1934 r.

w sprawie ograniczenia przemysłu okrężnego na terenie gmin: Brzeziny Śl., Brzozowice—Kamień, Chropaczów, Godula, Lipiny, Łagiewniki, Nowy Bytom, Nowe Hajduki, Orzegów, Piekary Śląskie, Ruda, Świętochłowice i Wielkie Hajduki w powiecie świętochłowickim.

(Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego z dnia 7 maja 1934 r. Nr. 15).

Na podstawie art. 55 ust. 1 prawa przemysłowego, zarządzam zgodnie z uchwałami rad gminnych w Brzezinach Śl., Brzozowicach—Kamień, Chropaczowie, Goduli, Lipinach, Łagiewnikach, Nowym Bytomiu, Nowych Hajdukach, Orzegowie, Piekarach Śląskich, Rudzie, Świętochłowicach i Wielkich Hajdukach w powiecie świętochłowickim, że w miejscowościach tych na prowadzenie przemysłu okrężnego, wymienionego w art. 45 l. 1 i 3 prawa przemysłowego, potrzebne jest osobne zezwolenie (wiza) miejscowej władzy przemysłowej, t. j. Starostwa w Świętochłowicach, o ile licencja na wykonywanie tego przemysłu jest wydana przez inną władzę przemysłową.

Zarządzenie to ogłasza się w „Gazecie Urzędowej" Województwa Śląskiego i w „Monitorze Polskim".

Nadto zarządzenie to powinno być uwidocznione na tablicy urzędowej powyższych gmin, przeznaczonej na obwieszczenia.

Wojewoda Śląski:

w z.

(—) Dr, Saloni

Wicewojewoda.

3.

Wojewoda Śląski
№ PH. 32.

Katowice, d. 26 kwietnia 1934 r.

Ogłoszenie

wyborów do Izby Rzemieślniczej w Katowicach.

(Gazeta Urzędowa Woj. Śląskiego z dnia 28. 4. 1934 r. Nr. 14, poz. 1).

Na podstawie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 października 1933 r. o izbach rzemieślniczych i ich związku, (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 638) oraz § 46 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 16 lutego 1934 r. o ordynacji wyborczej do izb rzemieślniczych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 157) i zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 10 kwietnia 1934 r. o wyznaczeniu terminu wyborów do izb rzemieślniczych (Monitor Polski Nr. 85, z dnia 13 kwietnia 1934 r.) ogłaszam wybory do Izby Rzemieślniczej w Katowicach, które odbędą się dnia 8 lipca 1934 r. (niedziela) w godzinach od 9-ej rano do 21-szej wieczorem.

Wybory przeprowadzone zostaną według przepisów rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 lutego 1934 r. o ordynacji wyborczej dla Izb Rzemieślniczych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 157).

Wojewoda Śląski:

(—) Dr. Grażyński.

4.

Starostwo Świętochłowickie.
Nr. G. 1/4 b-1.

Obwieszczenie

w sprawie koncesji kominiarskich.

Na podstawie art. 8 i 131 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. w brzmieniu ustawy z 17. III. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 293) udzielam koncesje następującym mistrzom kominiarskim:

1. Józefowi Kowolikowi na okręg I. Świętochłowice,
2. Franciszkowi Drozdowi na ogręg III. Nowe Hajduki,
3. Pawłowi Ulfigowi na okręg IV. Nowy Bytom,
4. Pawłowi Matuszkowi na okręg V. Lipiny,
5. Hubertowi Komendzie na okręg VI. Ruda,
6. Edmundowi Ledwigowi na okręg VII. Orzegów
7. Aleksandrowi Lyszikewi na okręg VIII. Chropaczów,
8. Janowi Gajdzie na okręg X. Brzeziny Śl.

Natomiast zwalniam z dniem 1 czerwca 1934 r. z dalszego kierownictwa okręgów kominiarskich następujących mistrzów kominiarskich:

1. Franciszka Kryszkiego z okręgu I. Świętochłowice,
2. Willibalda Luppy z okręgu III. Nowe Hajduki, oraz Pawła Matuszki z zastępstwa kierownika tego okręgu,
3. Pawła Nowaka z okręgu V. Lipiny,
4. Maksymiljana Machonia z zastępstwa kierownika okręgu X. Brzeziny Śl.

Świętochłowice, dnia 2. V. 1934 r.

Starosta

(—) Szaliński.

5.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Wielkich Hajdukach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Wygrabek Alfred z Wielkich Hajduk, ulica Słowackiego Nr. 1 zamierza wybudować w tutejszej miejscowości na swym gruncie, położonym przy przedłużonej ulicy Leśnej dom mieszkalny i stawił wniosek o potrzebne do tego zezwolenia stosownie do ustawy osadniczej z dnia 10. 8. 1904 r. (Zb. U. str. 227).

Plany wyłożone są w ratuszu, pokój Nr. 16 w czasie od 22. 5. do 11. 6. 1934 r. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony interesowane wnieść w ciągu trzech tygodni najpóźniej do dnia 11. czerwca 1934 r do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Wielkie Hajduki, dnia 12 maja 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik, Burmistrz.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 21.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 26-go maja 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z.: Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 26 kwietnia 1934 roku

w przedmiocie przedłużenia czasokresu, oznaczonego w § 18 ustawy z dnia 6 kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 458) o obowiązku zatrudniania inwalidów ciężkoposzkodowanych.

(Dziennik Ustaw Śl. z dnia 12 maja 1934 № 12, poz. 22).

---

§ 1.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. № 10, poz. 44) w przedmiocie przedłużenia terminu, przewidzianego w § 18 ustawy o zatrudnianiu ciężkouszkodzonych inwalidów z dnia 6 kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 458) przedłużam za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej termin, przewidziany w art. 1 cytowanej ustawy do dnia 31 grudnia 1934 r.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Grażyński.

2.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 24 kwietnia 1934 r.

w przedmiocie zaliczek na uposażenie dla funkcjonarjuszów związków komunalnych.

(Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego z dnia 7 maja 1934 r. Nr. 15.)

Komasując dotychczasowe przepisy, dotyczące zaliczek na uposażenie, zarządzam na zasadzie przepisu art. 3 ustawy z dnia 8 lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego tudzież funkcjonarjuszów związków komunalnych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 28) co następuje;

I.

Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane tylko urzędnikom i funkcjonarjuszom związków komalnych, pozostającym w czynnej służbie danego związku komunalnego.

Z pośród osób wyżej wymienionych wyłącza się od prawa do zaliczki te osoby, które:

a) są zawieszone w pełnieniu służby,

b) pozostają na urlopie bezpłatnym, oraz

c) którym wypowiedziano stosunek służbowy.

W drodze wyjątku od postanowień, zawartych pod lit. b) ustępu poprzedniego, mogą być udzielane bezprocentowe zaliczki na uposażenie osobom, pozostającym na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studjów. W przypadku tym, potrącanie rat udzielonej zaliczki na uposażenie rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca następującego po ukończeniu urlopu.

II.

Zaliczki mogą być udzielane w zasadzie tylko na pokrycie wydatków, spowodowanych chorobą proszącego, chorobą lub śmiercią tych członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, na spłatę długów, powstałych bez winy proszącego, na kupno niezbędnych ruchomości, na pokrycie wydatków, związanych z zawarciem związku małżeńskiego przez proszącego, jego ślubne dzieci, uprawnione, przysposobione, oraz pasierbów, w razie powiększenia się rodziny, na koszty odbycia podróży naukowych, ogłoszenia pracy naukowej, jak również na koszty nabycia własnego mieszkania. W wyjątkowych przypadkach mogą być przyznane zaliczki również na cele konsumcyjne jak np. na zakup ubrania, obuwia, opału za zimę itp.

W przypadkach innych, niewymienionych w poprzednim ustępie, mogą być udzielane zaliczki na uposażenie tylko wyjątkowo, za uprzednią zgodą organu uchwalającego danego związku komunalnego.

Prawo do otrzymania zaliczki na koszty budowy własnego mieszkania służy osobom, w dz. I. jeżeli:

1) nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela w domu, podlegającym ochronie lokatorów i

2) jeżeli same lub do spółki z małżonkiem rodzicami lub rodzeństwem, o ile z osobami temi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, rozpoczęły już budowę mieszkania na własność albo też, jeżeli są członkami spółdzielni mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkania w domu spółdzielczym. Z pośród wymienionych osób należy uwzględniać przedewszystkiem osoby, znajdujące się chwilowo w niekorzystnem położeniu mieszkaniowem (np. osoby mieszkające poza granicami miejscowości, w której pełnią służbę itp). Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być udzielona zaliczka tylko jeden raz.

III.

Osoba ubiegająca się o zaliczkę winna szczegółowo uzasadnić jej potrzebę i wysokość. Sprawa przyznania zaliczki i jej wysokości zależna jest od uznania organu, uprawnionego do przyznawania zaliczek.

Udzielenie zaliczek na uposażenie funkcjonarjuszów związków komunalnych w wysokości 1—3 miesięcznego uposażenia służbowego w przypadkach, przewidzianych w dziale II, należy do właściwości kierownika władzy komunalnej.

Przyznawanie zaliczek, przekraczających 3-miesięczne uposażenie, należy do właściwości organu uchwalającego danego Związku Komunalnego.

Przyznawanie zaliczek na uposażenie dla kierowników Związków Komunalnych, należy bez względu na jej wysokość, do właściwości organu uchwalającego Związku Komunalnego.

Udzielanie nowej zaliczki przed spłatą poprzedniej, jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem równoczesnego potrącenia reszty rat poprzedniej zaliczki.

Władze uprawnione do przyznawania zaliczek winny zwracać szczególną uwagę, by okoliczności, uzasadniające przyznanie zaliczki i jej wysokości, były udowodnione w sposób nienasuwający wątpliwości. Prośby bez odpowiedniego wiarygodnego udokumentowania nie powinny być przez te władze wogóle rozpatrywane, lecz zwracane bez rozpatrzenia, względnie do uzupełnienia według wymogów zarządzenia.

IV.

Zaliczki na uposażenie przyznaje się w złotych. Wysokość zaliczek nie może przekraczać:

a) na cele konsumcyjne jednomiesięcznego uposażenia,

b) na wydatki niezwiązane z potrzebami życia codziennego — 3-miesięcznego uposażenia,

c) na budowę własnego mieszkania — 6-cio miesięcznego uposażenia.

Zaliczka o wysokości przekraczającej 3-miesięczne uposażenie, może być udzielona tym urzędnikom i funkcjonarjuszom związków komunalnych, którzy nie nabyli jeszcze praw emerytalnych, tylko wtedy, jeżeli zostanie zabezpieczona albo hipotecznie, albo przez zobowiązanie 2 wypłacalnych ręczycieli.

Za podstawę obliczenia zaliczki przyjmuje się pełne uposażenie, pobierane w miesiącu, w którym udzielono zaliczki.

V.

Zwrot zaliczki udzielonej we wysokości jednomiesięcznego uposażenia następuje w niewięcej jak 12, zaliczki udzielonej w wysokości dwu-

miesięcznego uposażenia w niewięcej jak 18, zaliczki udzielonej do wysokości 3 miesięcznego uposażenia w niewięcej niż 30, udzielonej w wymiarze wyższym niż trzymiesięczne uposażenie, w niewięcej niż 36 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaliczki.

VI.

Władza związku komunalnego asygnująca pobory swoim urzędnikom i funkcjonarjuszom, winna w przypadku przyznania zaliczki, na podstawie zarządzenia, będącego podstawą wypłaty tejże, zaznaczyć w karcie likwidacyjnej wysokość przyznanej zaliczki, okres, w którym zaliczka ulega zwrotowi oraz wysokość przypadających rat miesięcznych. W razie niespłacenia całkowicie jednej zaliczki i przyznania zaliczki nowej, należy w karcie likwidacyjnej odnotować na podstawie aktu przyznanie zaliczki, wysokość salda ulegającego potrąceniu z nowej zaliczki. Wygotowanie asygnacyj kasowych, będących podstawą wypłaty zaliczki oraz księgowanie w księdze głównej i w księdze zaliczek wypłaconych z tego tytułu kwot, nastąpić winno na podstawie kart likwidacyjnych. O przyznaniu zaliczki proszącemu należy zawiadomić go pismem, którego wzór podaje się niżej.

Wzór.

Nazwa Związku Komunalnego ....

Nr. ....

Do

Pana(i) ....

w ....

W uwzględnieniu prośby Pana (i) z dnia .... 19..... r., na podst. ....
przyznaje się Panu(i) zaliczkę na uposażenie w kwocie .... zł.

Od kwoty tej potrąca się jednocześnie resztę poprzedniej zaliczki w kwocie .... zł. asygnując do rąk Pana(i) netto .... zł (słownie: ....)

Przyznana niniejszem zaliczka w kwocie .... zł. (słownie: ....
zostanie Panu(i) potrącona z poborów służbowych, począwszy od dnia .... 19 . r. w.......................... równych ratach miesięcznych po .... zł,

VII.

W przypadkach rozwiązania stosunku służbowego bez prawa do uposażenia emerytalnego, należy zaległe raty zaliczkowe potrącić w całości z ewentualnie przyznanej odprawy lub też wyegzekwować od ręczycieli.

VIII.

W razie śmierci przed spłatą zaliczki, dług z powyższego tytułu obciąża spadkobiorców do wysokości odziedziczonego majątku; zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

IX.

Wierzytelności związków komunalnych, wynikające z zaliczek na uposażenie, mogą być umarzane tylko w następujących przypadkach;

a) jeżeli kroki sądowe, wdrożone celem ściągnięcia odnośnej wierzytelności nie doprowadziły do ściągnięcia odnośnej wierzytelności, lub jeżeli wdrażanie tych kroków, wobec braku majątku po stronie zobowiązanego, byłoby bezcelowe. Decyzję co do umorzenia wierzytelności winne powziąć organa uchwalające związku komunalnego. Przed umorzeniem wierzytelności przekraczających kwotę 100 (stu) zł. należy sprawę utrzymywać w ewidencji przez okres trzech lat, przeprowadzać kilkakrotnie w odpowiednich odstępach czasu zbadanie stanu majątkowągo zobowiązanego i w miarę poprawy tego stanu, zarządzić ściągnięcie wierzytelności;

b) jeżeli przy wierzytelnościach, nieprzekraczających kwoty 200 (dwustu) zł. można z akt sprawy, uzupełnionych ewentualnie dalszemi dochodzeniami dojść do wniosku, że wartość odnośnej wierzytelności jest mniejsza od przypuszczalnych kosztów jej dochodzenia, lub nie pozostaje w racjonalnym stosunku do nakładu czasu i pracy potrzebnego na ściągnięcie pretensji;

c) jeżeli właściwy sąd zaniechał przeprowadzenia pertraktacji spadkowej z powodu braku majątku po zmarłym dłużniku;

d) jeżeli w wyniku dochodzeń administracyjnych ustalono, że zmarły nie pozostawił żadnego majątku.

Umorzenie wierzytelności, za którą obok zobowiązanego głównego odpowiadają z jakiegokolwiek tytułu inne osoby, może nastąpić tylko, o ile zachodzą co do wszystkich zobowiązanych warunki umorzenia.

X.

Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązków kierowników związków komunalnych.

XI.

Pracownikom fizycznym związków komunalnych, kierownicy tychże związków mogą przy-

znawać zaliczki na wynagrodzenie w wysokości nieprzekraczającej jednotygodniowego zarobku. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, mogą być przyznawane pracownikom tym zaliczki wyższe, nieprzekraczające jednomiesięcznego uposażenia jednak tylko o tyle jo ile zaliczka zostanie zabezpieczona przez zobowiązanie 2 wypłacalnych ręczycieli. Zaliczki te winny być potrącane najwyżej w 10-ciu następujących po sobie ratach tygodniowych.

XII.

Zarządzeniem niniejszem uchyla się wszystkie przepisy, odnoszące się do zaliczek na uposażenie.

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Grażyński.

3.

Obwieszczenie.

Zdarzają się wypadki, że przy wydobywaniu metryk z Urzędu Stannu Cywilnego w Szombierkach zwracają się osoby a nawet urzędy do Generalnego Konsulatu Rz. P. w Opolu o interwencję.

Ponieważ rejestry Urzędu Stanu Cywilnego w Szombierkach za czas od 1. X. 1874 r. do 31. XII. 1918 r. znajdują się w Urzędzie Stanu Cywilnego w Goduli, należy zatem w sprawach Urzędu Stanu Cywilnego w Szombierkach nie obciążać niepotrzebnie Konsulatu, lecz zwracać się wprost do Urzędu Stanu Cywilnego w Goduli.

Świętochłowice, dnia 22 maja 1934 r.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Dr. Olszewski.

4.

Statut

o poborze specjalnych opłat drogowych na rzecz gminy Szarlej—Wielkie Piekary

uchwalony przez Radę gminną w dniu 12. kwietnia 1934 r, na podstawie art. 19. ustawy z dnia 9. stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskim (Dz. U. Śl. Nr. 3. poz, 3.) oraz art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śl. w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 20), zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9).

§ 1.

Opłacie drogowej, przeznaczonej na pokrycie wydatków na utrzymanie i budowę dróg podlegają:

a) grunty podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu.

b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe wykupująse świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne

c) nieruchomości w miastach i budynki w gminach wiejskich podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości, a do czasu prowadzenia tego podatku, samoistnemu podatkowi komunalnemu do budynków.

Do uiszczenia opłaty obowiązane są osoby, którym wymierzono wymienione w ustępie poprzednim podatki.

§ 2.

Ogólną sumę opłat na potrzeby dróg w gminie Szarlej — Wielkie Piekary uchwala Rada gminna corocznie na okres roku budżetowego, przy równoczesnem ustaleniu wysokości kwot, które rozdzielone być mają pomiędzy poszczególne źródła opodatkowania, wymienione w § 1.

Uchwały powyższe podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 3.

Podział ogólnej sumy opłat (§ 2) pomiędzy poszczególnych płatników opłaty przeprowadza się w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumą wymierzonych w poprzednim roku na obszarze gminy Szarlej państwowych podatków od gruntów, od przemysłu (obrotu, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych) oraz od nieruchomości wzgl. komunalnego podatku od budynków — mnoży się przez sumy przypadające na poszczególnych płatników podatków od gruntów, przemysłu i handlu oraz od nieruchomości.

§ 4.

Wymiaru opłaty w myśl zasad podanych w § 3. dokonuje organ wykonawczy Związku komunalnego, kasa należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym, doręczonym zobowiązanemu do uiszczenia opłaty.

§ 5.

Opłata ma być uiszczona w kasie gminnej w terminie 14 dni licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 6.

Przeciwko wymiarowi opłat drogowych służą płatnikom środki prawne, obowiązujące w zakresie samoistnych danin komunalnych.

§ 7.

Do przymusowego ściągnięcia opłat drogowych mają zastosowanie przepisy obowiązujące przy egzekucji danin komunalnych.

§ 8.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Szarlej-W. Piekary, dnia 12. kwietnia 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

Kom. Zarząd gminy

ławnik ławnik ławnik ławnik.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Kom. Rada gminna

radny radny radny.

Uchwała.

Statut gminy Szarlej-Wielkie Piekary o poborze specjalnych opłat drogowych z dnia 12. kwietnia 1934 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich łącznie z ustawami o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem z dnia 9. I. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 3 poz 3) i o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30) zmienioną ustawą z dnia 23. 3. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 5. maja 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Tkocz, Brzoska

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 17. 5 34 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Macha
referent

Za zgodność odpisu:

Szarlej, dnia 21. maja 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 22.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 2-go czerwca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z.: Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY.

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

wydane w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką,

z dnia 15. marca 1934 r.

o używaniu i ochronie dróg publicznych w Województwie Śląskiem.

Na zasadzie art. 3, 5 i 6 ustawy z dnia 12. grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 54), zarządzam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką, co następuje;

I. Postanowienie ogólne.

§ 1.

Pojęcie drogi publicznej w rozumieniu niniejszego rozporządzenia obejmuje nietylko samą jezdnię, lecz całą szerokość gruntu, zajętego przez drogę oraz budowle i urządzenia do nich należące, łącznie z pasami przydrożnemi, bądź stanowiącemi przynależność drogi, bądź to pozostawionemi przez właścicieli przydrożnych gruntów wolnemi od uprawy — w myśl art. 11 powołanej ustawy z dnia 12. grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

§ 2.

1. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosują się do wszelkiego rodzaju dróg publicznych bez względu na to, w czyim zarządzie się znajdują oraz z jakich funduszów są utrzymywane, z zastrzeżeniem atoli przepisu § 41.

2. Przepisy ruchu publicznego dotyczą ruchu pieszego, pojazdów zaprzęgowych, jazdy na rowerach, jazdy konnej i pędzenia lub prowadzenia zwierząt.

3. Poza niektóremi przepisami specjalnemi niniejszego rozporządzenia do ruchu samochodów i innych pojazdów mechaniczcych na drogach publicznych stosują się przepisy rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 15. marca 1934 r. (Dz. U. Sl. Nr. 8 poz. 15).

4. Przepisy co do przewozu po drogach publicznych materjałów lekkopalnych, wybuchowych, żrących itp. zostaną uregulowane oddzielnem rozporządzeniem.

II. Zakazy niszczenia dróg.

§ 3.

Zabrania się niszczyć i uszkadzać drogi publiczne oraz wszelkie przynależności i urządzenia drogowe.

§ 4.

1. Zabrania się włóczenia po drogach publicznych wszelkich przedmiotów, mogących psuć drogę.

2. Przedmioty takie winny być wiezione na kołach lub saniach.

§ 5.

1. Szerokość obręczy kół pojazdów winna być taka, aby ciśnienie kół nie przekraczało 100 (sto) kilogramów na centymetr bieżący szerokości obręczy.

2. Powierzchnia żelaznych obręczy, stykająca się z jezdnią, winna być zupełnie gładka, przyczem wyjątki są dopuszczalne tylko dla maszyn rolniczych, ciągnionych po drogach. Jednakże koła takich maszyn nie powinny posiadać nierówności, niszczących nawierzchnię drogi.

§ 6.

1. Zabrania się zanieczyszczać drogi przez wyrzucanie lub rozsypywanie ziemi, błota, nawozu, śmieci, zielska, pozostawianie padłych zwierząt, wylewanie nieczystości, sprowadzanie na drogę odpływów z urządzeń gospodarskich i fabrycznych, wreszcie przez rzucanie na drogę wszelkich przedmiotów i materjałów, mogących kaleczyć nogi ludzi i zwierząt lub rwać obręcze gumowe pojazdów, jako to: gruzu, gwoździ, drutu, ułamków metali, szkła itp.

2. Zwierzęta, padłe na drodze publicznej, winien właściciel ich usunąć w ciągu 24 godzin; w przeciwnym razie będzie to uczynione na jego koszt przez organa zarządu gminnego.

§ 7.

Zabrania się tratować rowy, skarpy (stoki) nasypów i wykopów, pasy przydrożne, przejeżdżać przez nie, przepędzać i wypasać bydło, zwierzęta pociągowe, trzodę i ptactwo domowe, skopywać pobocza (burty) i skarpy, zasypywać rowy i kanały i przepusty drogowe oraz zaorywać drogę.

§ 8.

Zabrania się osobom nieuprawnionym korzystać z trawy, rosnącej w rowach przydrożnych oraz na skarpach, poboczach i pasach przydrożnych.

§ 9.

1. Zabrania się bez pozwolenia właściwego zarządu drogowego składać na drodze wszelkiego rodzaju materjały, narzędzia, towary itp.

2. Zakaz powyższy nie dotyczy chwilowego a koniecznego złożenia przedmiotów przy naładunku lub przeładunku.

§ 10.

Zabrania się rozkładać otwarte ogniska w odległości mniejszej niż 150 metrów od mostów drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelaznodrewnianej, oraz palić tytoń na takich mostach. Również zabrania się przechodzić i przejeżdżać z ogniem lub niezamkniętem paleniskiem maszyn po mostach z drewnianemi pokładami, wreszcie rozniecać ogień, zakładać popasy lub noclegi pod wszelkiemi mostami.

§ 11.

1. Zabrania się bez specjalnego pozwolenia przeciągać lub przewozić przez mosty ciężary, przekraczające dopuszczalne obciążenie mostu, wskazane na tablicy przy wjeździe.

2. W razie potrzeby wzmocnienia mostu, koszta z tem wzmocnieniem związane, a określone przez właściwy zarząd drogowy, ponosi przewożący.

III. Przepisy, dotyczące ruchu na drogach.

§ 12.

1. Ruch pieszy wzdłuż drogi winien odbywać się tylko na specjalnych ścieżkach lub chodnikach, w braku zaś tych urządzeń, na poboczach (burtach) drogi.

2. W razie niemożności użycia poboczy ruch pieszy może odbywać się na jezdni, lecz jaknajdalej od środka drogi.

3. Ruch pieszy grupami (pochody, procesje, pogrzeby itp.) winien o ile możności zajmować tylko prawą połowę jezdni (w kierunku ruchu).

§ 13.

1. Ruch pojazdów zaprzęgowych i zwierząt pędzonych lub prowadzonych na drogach bitych i brukowanych, winien odbywać się na twardej nawierzchni.

2. Nie na twardej powierzchni ruch ten może odbywać się tylko tam, gdzie istnieją miękkie letnie tory.

§ 14.

1. Wszyscy korzystający z dróg publicznych dla jazdy, wożenia i pędzenia lub prowadzenia zwierząt, jak to: kierowcy pojazdów mechanicznych, woźnice, cykliści, jeźdźcy i poganiacze zwierząt, obowiązani są trzymać się prawej strony drogi w kierunku jazdy i przy wymijaniu pojazdów lub zwierząt, jadących lub idących w przeciwnym kierunku, usunąć się z pojazdami lub zwierzętami jeszcze więcej na prawo.

2. Również powinni zboczyć więcej na prawo, gdy zostają wyprzedzani, natomiast, gdy wyprzedzają dążących w tym samym kierunku, powinni o tyle, ile potrzeba, zboczyć na lewo, po upewnieniu się, że mogą to uczynić bez zawadzenia o jaką przeszkodę i bez narażenia się na zderzenie z dążącemi drogą w przeciwnym kierunku, a po wyprzedzeniu skierować się z po-

wrotem na prawą stronę drogi, jednak dopiero po upewnieniu się, że mogą to uczynić bez niebezpieczeństwa dla wyprzedzonych.

3. Pragnący wyprzedzić obowiązany jest dać sygnał, względnie ostrzec wołaniem o swem zbliżaniu się, a ostrzeżony powinień usunąć się na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie.

§ 15.

1. Wyprzedzać można tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzanym znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i gdy żaden pojazd lub zwierzę nie zbliża się z przeciwnej strony.

2. Zabrania się wyprzedzać, jeżeli droga nie jest widoczna na dostateczną odległość, jako też na mostach, skrętach, skrzyżowaniach i znacznych spadkach.

§ 16.

1. Tam, gdzie obok twardej nawierzchni istnieje także miękki letni tor, uważa się, o ile chodzi o zastosowanie zawartych w §§ 14 i 15 przepisów o kierunku jazdy, wymijaniu i wyprzedzaniu, twardą nawierzchnię i miękki letni tor za dwie oddzielne drogi. Jeżeli jednak szerokość miękkiego letniego toru nie pozwala na wyminięcie lub wyprzedzenie, można o tyle — ile potrzeba — zboczyć na twardą nawierzchnię lecz po upewnieniu się, że można to uczynić bez niebezpieczeństwa dla zdążających twardą nawierzchnią.

2). Jeżeli w środkowym pasie drogi porusza się pojazd po stałym torze (kolejki), wówczas wyprzedzanie tego ma odbywać się po prawej stronie drogi, o ile zachodzą warunki, przewidziane w § 15 niniejszego rozporządzenia.

§ 17.

1. Szybkość ruchu na drogach publicznych nie może zagrażać bezpieczeństwu osób z nich korzystających i winna być taka, aby woźnice, cykliści i jeźdźcy w każdej chwili i przy wszelkich okolicznościach mogli dostosować się do wymagań bezpieczeństwa ruchu publicznego oraz ochrony dróg i mostów.

2. Na ostrych skrętach, skrzyżowaniach dróg na mostach drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelazno-drewnanej, dłuższych nad 20 metrów, oraz przy zbliżaniu się do przejazdów kolejowych w poziomie szyn zabrania się jechać z szybkością większą niż 6 km na godzinę (szybkość konia w stępie).

3. Na skrzyżowaniach dróg w polach i miejscowościach otwartych, prowadzący pojazd ma pierwszeństwo przejazdu przed zbliżającemi się po swojej, lewej stronie, a winien ustąpić pierwszeństwa zbliżającemu się ze swej prawej strony.

§ 18.

1. Wszelkie pojazdy zaprzęgowe, utrzymywane w celach zarobkowych dla przewozu ciężarów i osób, z wyjątkiem pojazdów osobowych nie więcej niż na 4 miejsca, winny być zaopatrzone w hamulce.

2. Do hamowania wozów zabrania się używać łańcuchów, haków lub innych przyrządów, któreby niszczyły drogę.

3. Wyjątkowo urządzenia takie moga być używane podczas gołoledzi.

§ 19.

1. Obrys pojazdu, to jest szerokość jego — łącznie z wszystkiemi występami, lub szerokość ładunku pojazdu, będącego w ruchu na drodze publicznej, nie może przekraczać 2,5 metra o ile nie otrzymano zezwolenia właściwego zarządu drogowego.

2. Wysokość pojazdu z ładunkiem nie może przekraczać 4 metrów nad powierzchnią drogi.

§ 20.

Każdy zaprząg winien mieć swego woźnicę. Wyjątek dopuszczalny jest tylko przy taborach, gdzie jeden woźnica może prowadzić dwa wozy, jeden za drugim, zaprzężone najwyżej w jednego konia każdy.

§ 21.

Bezpośrednio jeden za drugim nie może jechać więcej niż 6 wozów. Odległość pomiędzy grupami po 6 wozów winna wynosić najmniej 30 metrów.

§ 22.

1. Konie w zaprzęgu na drogach publicznych winny być okiełznane.

2. Zaprząg winien być taki, aby woźnica w każdej chwili mógł panować nad pojazdem.

§ 23.

1. Woźnicy podczas jazdy zabrania się spać na wozie i opuszczać go bez dozoru.

2. Zabrania się również urządzać postoje na drodze.

3. W razie przypadkowego wstrzymania jazdy, należy wóz sprowadzić na prawą stronę jezdni (w kierunku ruchu), jaknajdalej od środka drogi i przy odejściu woźnicy od wozu konie wyprządz.

§ 24.

1. Wszystkie pojazdy, znajdujące się na drogach publicznych, poza obrębem miejsca zamieszkania właściciela (wsi, osady, miasta itd.) z wy-

jątkiem osobowych pojazdów, niesłużących dla celów zarobkowych — winny mieć napisy, wzgl. być zaopatrzone w tablicę o wymiarach nie mniej niż 25x15 cm, umieszczoną z lewej strony pojazdu, a zawierającą jasno i czytelnie wypisane w języku polskim imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela lub też nazwę i adres firmy, fakryki, majątku itp.

2. Przepis powyższy nie ma zastosowania do pojazdów rządowych, których sposób oznaczania normują osobne przepisy.

§ 25.

Każdy pojazd, znajdujący się nocą na drodze publicznej, a w taborach pierwszy i ostatni pojazd, winien być z nastaniem ciemności oświetlony przynajmiej jednem białem światłem, widocznem zdaleka.

§ 26.

1. Każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna zaopatrzyć się w imienną kartę rowerową, wydaną według wzoru, podanego w załączniku Nr. 1 niniejszego rozporządzenia, — w górnośląskiej części Województwa przez miejscowe władze policyjne, a w cieszyńskiej części Województwa przez władze administracyjne I. instancji, które w miastach mogą wydawanie tych kart powierzyć przełożeństwom miast za ich zgodą.

2. Karty rowerowe mogą być wydawane na ustną prośbe, lecz przed ich wydawaniem, a po stwierdzeniu tożsamości petenta, winien urząd, wydający kartę przekonać się, że proszący jest obznajomiony z przepisami ruchu na drogach publicznych, zawartemi w dziale III. niniejszego rozporządzenia i w dziale czwartym rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 15 marca 1934 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 8, poz. 15).

3. Kartę powyższą winni używający rowerów na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie zaprzysiężonej służby drogowej, organów policyjnych i urzędów gminnych.

4. Urzędy, wydające karty rowerowe, obowiązane są prowadzić ich ścisłą ewidencję.

§ 27.

1. Rowery, używane do jazdy na drogach publicznych, winny być zaopatrzone w dobrze działający hamulec, oraz w dzwonek, jako sygnał ostrzegawczy, a z chwilą nastania zmroku w zapaloną latarkę o białem świetle.

2. Zabrania się używać przy jeździe na rowerze innych przyrządów jako sygnałów dźwiękowych.

§ 28.

1. Jadący na rowerach po drogach bitych lub brukowanych — mogą używać poboczy (burt), o ile to nie utrudnia ruchu pieszego odbywającego się po tych poboczach

2. Zabrania się używać do jazdy na rowerze chodników w obrębie miast i miejsc zamieszkałych.

§ 29.

1. Jeżdżącym na rowerach i motocyklach po drogach publicznych zabrania się:

a) przewożenia osób, trzymanych na ręku lub umieszczonych przed kierowcą,

b) przewożenia na rowerach i motocyklach o dwóch kołach więcej niż dwojga osób, a na motocyklach z wózkiem więcej niż trojga osób, razem z kierowcą.

2. Przewożenie osób na rowerach i motocyklach, poza ograniczeniami, wymienionemi w ustępie (1), jest dozwolone, jeżeli rowery i motocykle posiadają osobne miejsce siedzące i przewożone osoby takie miejsca zajmują.

§ 30.

Rowery z przystosowanemi motorami (silnikami) napędowemi podlegają przepisom o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (§ 2).

§ 31.

1. Zabrania się pędzić drogą publiczną zwierzęta bez dostatecznego dozoru, a mianowicie: jeden poganiacz może pędzić najwyżej 15 sztuk koni lub bydła, względnie 40 sztuk owiec lub trzody chlewnej.

2. Przepis powyższy nie stosuje się do pędzenia bydła z miejsca postoju na pastwisko i odwrotnie.

§ 32.

Zabrania się pozostawiać dzieci na jezdni dróg publicznych bez opieki, oraz wypuszczać na drogi zwierzęta i ptactwo domowe.

§ 33.

1. Zabrania się jeździć saniami po drogach publicznych bez dzwonków lub grzechotek.

2. Zabrania się również używać sani bez dyszla lub hołobli mających zaprząg tylko z postronków lub pasów.

§ 34.

Zabrania się przewozić ciężary na drogach publicznych saniami, których płozy mają w części dolnej mniej niż 120 cm długości i mniej niż 10 cm szerokości.

§ 35.

Zabrania się wozić drogą publiczną bez przykrycia lub też wystawiać wzdłuż drogi lub przy

drodze przedmioty, mogące płoszyć zwierzęta pociągowe i bydło, względnie wywoływać u ludzi przestrach lub obrzydzenie.

§ 36.

Ze względu na stan mostów lub nawierzchni drogi, jakoteż ze względu na specjalne warunki bezpieczeństwa ruchu, mogą właściwe władze czasowo zabraniać lub ograniczać ruch pojazdów względnie niektórych ich rodzajów na określonych odcinkach dróg.

IV. Urządzenie i utrzymanie zajazdów.

§ 37.

1. Przy wszelkich zakładach i urządzeniach, związanych z postojem pojazdów, winna być pozostawiona wolna od zabudowań przestrzeń poza bocznym rowem przydrożnym, wystarczająca dla pomieszczenia tej ilości pojazdów (tak osobowych jak i wozów ciężarowych), jaka według przewidywań może się gromadzić w czasach intensywnego ruchu (targi, jarmarki, odstawa buraków itp.

2. W razie niedostatecznej szerokości pasa gruntu, przeznaczonego na zajazd pomiędzy zakładem a rowem przydróżnym, winien być urządzony plac dla zajazdu o odpowiedniej powierzchni obok zakładu lub poza nim.

3. Rozmiary placu, przeznaczonego na postój pojazdów, oznaczy właściwy zarząd drogowy na podstawie opinji właściwej zwierzchności gminnej.

4. Przepisy powyższe mają zastosowanie do istniejących zakładów i urządzeń, o ile miejsce i warunki na to pozwalają.

§ 38.

1. Miejsca, przeznaczone na zajazdy, jak również dojazdy do tych zajazdów z dróg winny posiadać twardą nawierzchnię.

2. Przy wyborze rodzaju umocowania nawierzchni placu i dojazdu należy stosować się do wskazówek właściwego zarządu drogowego, które winny być udzielane z uwzględnieniem warunków miejscowych.

§ 39.

Wszelkie roboty, dotyczące urządzenia i utrzymania zajazdów i dojazdów do tychże, będą wykonywane staraniem i kosztem właścicieli lub dzierżawców odnośnych zakładów i urządzeń, według wskazówek właściwego zarządu drogowego.

§ 40.

Właściciele lub dzierżawcy zakładów i urządzeń, wyszczególnionych w § 37, mają obowiązek utrzymywania zajazdów i dojazdów do tychże w stanie należytej czystości — jakoteż ustawienia i utrzymywania znaków, sporządzonych według wskazówek zarządu drogowego, z tablicami głoszącemi zakaz urządzenia postoju na jezdni i poboczach drogi przed zajazdem.

V. Znaki drogowe.

§ 41.

Przepisy §§ 42—59 mają zastosowanie do wszelkich dróg publicznych (§ 2). Wojewoda Śląski może zezwolić na odstępstwa od przepisów §§ 42—59 na drogach publicznych w zabudowanych częściach osiedli.

§ 42.

1. Obowiązek postawienia i utrzymywania znaków drogowych ciąży na utrzymujących drogę (art. 14, 16, 17 ustawy z dnia 9. stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 3).

2. Na skrzyżowaniu dróg różnych kategoryj obowiązek ustawienia i utrzymania drogowskazów obciąża obowiązanych do utrzymania drogi wyższej kategorji — a koszty tego ustawienia i utrzymania obciążają w równej mierze obowiązanych do utrzymania krzyżujących się dróg.

3. Znaki dotyczące urządzeń obcych w pasie drogowym (art. 9 ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r.) winny być ustawiane i utrzymywane staraniem i kosztem przedsiębiorstw, korzystających z dróg dla tych urządzeń — według wskazówek zarządu drogowego.

4. Władze administracyjne w drodze nadzoru w razie zaniedbań winny wydać zarządzenia postawienia znaków.

§ 43.

W razie niespodziewanego powstania przeszkody, zagrażającej bezpieczeństwu ruchu, obowiązana jest miejscowa władza gminna, do czasu wkroczenia właściwych organów drogowych, poczynić doraźne zarządzenia ubezpieczające, na koszt utrzymujących drogę.

A. Znaki drogowe informacyjne.

§ 44.

Dla celów administracji drogowej oraz dla orjentacji osób korzystających z dróg, winny być postawione na drogach publicznych odpowiednie znaki drogowe informacyjne, wymienione w §§ 45—53

1. Znaki kilometrowe i hektometrowe.

§ 45.

1. Znaki drogowe kilometrowe winny być postawione na wszystkich drogach publicznych, a znaki drogowe hektometrowe (setkowe) na drogach publicznych o twardej nawierzchni.

2. Znaki kilometrowe i hektometrowe winny być ustawione na prawej krawędzi drogi, licząc od jej początku, o ile w razach wyjątkowych nie zostanie udzielone specjalne upoważnienie na odmienne umieszczenie tych znaków co do dróg państwowych przez Ministerstwo Komunikacji, a co do dróg wszystkich innych kategoryj przez Wojewodę Śląskiego.

3. Ustawienie znaków drogowych winno nastąpić na podstawie pomiarów, nieprzekraczających granicy błędu 0,75 metra na 1 kilometr.

§ 46.

1. Stosownie do przepisów art. 39 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 3), sposób kilometrowania dróg państwowych normują rozporządzenia lub zarządzenia Ministra Komunikacji.

2. Za początek drogi wojewódzkiej należy przyjąć ten punkt krańcowy skrzyżowania się drogi z drogą państwową lub inną wojewódzką, który leży bliżej siedziby Województwa.

3. Droga wojewódzka, zaczynająca się w Województwie Śląskiem, a kończąca się w drugiem województwie, ma początek w punkcie końcowym, leżącym bliżej Warszawy.

4. Za początek drogi powiatowej, znajdującej się w obrębie jednego powiatu, należy przyjąć punkt krańcowy skrzyżowania się z drogą państwową lub powiatową, leżący bliżej siedziby powiatu.

5. Jeżeli droga powiatowa znajduje się w obrębie dwóch powiatów, początek jej liczy się od tego punktu krańcowego, który leży bliżej siedziby Województwa.

6. Za początek odnośnej drogi przy kilometrowaniu dróg gminnych będzie przyjęty punkt, wyznaczony przez właściwy wydział powiatowy (wydział dróg powiatowych).

§ 47.

1. Na znakach kilometrowych winny znajdować się następujące cyfry: a) na froncie słupa cyfra, wskazująca odległość w kilometrach od początku danej drogi (kilometr bieżący); b) na każdej z bocznych powierzchni słupa cyfra, wskazująca odległość od najbliższego z jej strony miasta, miasteczka lub większej osady.

2. Odległość winna być liczona od pewnego centralnego punktu, jak to: rynku, kościoła itp.

3. Wysokość cyfr na znakach kilometrowych winna być równa 12 cm.

4. O ile znaki obecne nie pozwolą na wymalowanie cyfr powyższych wymiarów, mogą być cyfry zmniejszone do czasu ustawienia nowych znaków.

§ 48.

1. Znaki hektometrowe (setkowe) winny mieć numerację bieżącą od 1 do 9 w każdym poszczególnym kilometrze.

2. Wysokość cyfr na znakach hektometrowych winna być równa 8 cm.

2. Znaki mostowe.

§ 49.

1. Znaki mostowe winny być postawione na wszystkich drogach publicznych przy przyczółku mostu lub przepustu na lewem poboczu drogi, licząc od punktu początkowego.

2. Znaki mostowe winny być opatrzone w cyfry w postaci ułamka, którego licznikiem jest kilometr bieżący danej drogi, na którym znajduje się most (środek mostu, licząc między wewnętrznemi ścianami przyczółków), a mianownikiem liczba porządkowa danego objektu (mostu lub przepustu) np. pierwszy most lub przepust na 153 kilometrze danej drogi będzie posiadał Nr. 153/1, a drugi most na tymże kilometrze Nr. 153/2.

3. Drogowskazy i znaki informacyjne.

§ 50.

1. Na skrzyżowaniach dróg państwowych i wojewódzkich z drogami wszelkie kategorji winny być ustawione drogowskazy.

2. Drogowskaz winien być albo słupem o liczbie ramion (tablic), odpowiadającej liczbie rozchodzących się dróg, albo też znakiem kamiennym lub murowanym z odpowiedniemi napisami na bocznych powierzchniach, zwróconych w kierunkach dróg.

3. Napisy winny wskazywać najbliższą w danym kierunku miejscowość zamieszkałą i jej odległość (w kilometrach), a ponadto położone przy drodze w danym kierunku miasto, miasteczko lub większą osadę, odległość od którego jest oznaczona na boczne stronie najbliższego znaku kilometrowego (§ 47) danej drogi, również z podaniem odległości.

4. Ilość niezbędnych drogowskazów na każdem skrzyżowaniu dróg, jakoteż rozmieszczenie tych drogowskazów, winny mieć na względzie możność szybkiej orjentacji przy jeździe w każdym kierunku.

5. Również i przy wyjeździe z miast, miasteczek i większych osiedli winien być ustawiony na prawej krawędzi drogi, licząc w kierunku od osiedla, drogowskaz z oznaczeniem tego miasta, miasteczka, lub większej osady, odległość od którego jest oznaczona na bocznej stronie znaków kilometrowych danej drogi (§ 47).

§ 51.

1. Na drogach publicznych wszystkich kategoryj przy wjeździe do osiedli winny być ustawione na prawej krawędzi, licząc w kierunku do osiedla, tablice z oznaczeniem nazwy tej miejscowości.

2. Tablice te mają mieć wymiar conajmniej 50 centymetrów długości na 30 wysokości, napis o wysokości liter 8—10 centymetrów.

§ 52.

1. Na przecięciu drogi publicznej z granicą województwa i powiatu winien być ustawiony odpowiedni znak z tablicą, zwróconą napisem do drogi, zawierającą nazwy graniczących jednostek administracyjnych, ewentualnie dwa znaki, jeżeli granicę stanowi droga lub rzeka.

2. Znaki graniczne winny być ustawione na prawym brzegu korony drogi, licząc od jej początku, o ile warunki miejscowe nie wymagają odmiennego ich umieszczenia.

§ 53.

1. W miejscach, w których pożądane jest zwrócenie uwagi na szczególne okoliczności, posiadające znaczenie dla przejeżdżających, zaleca się ustawianie przy drogach publicznych wszelkiego rodzaju znaków informacyjnych wedle wzorów, podanych w załączniku Nr. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Znaki te winny być ustawiane:

a) znaki dozwolonego pozostawania pojazdów na postoju (rys. 1) i znaki przydrożnych punktów opatrunkowych (rys. 3), tablicą równolegle do osi drogi, po tej stronie gdzie znajduje się miejsce postoju lub punkt opatrunkowy;

b) znaki zaleconej ostrożności jazdy (rys. 2) tablicą prostopadle do kierunku ruchu, z prawej strony drogi, patrząc w kierunku ruchu, w odległości około 100 m przed miejscem, wymagającem ostrożnej jazdy.

3. W przypadkach, w których opisane znaki są koniecznie potrzebne, może właściwy zarząd drogowy nakazać ich ustawienie; w tym przypadku obowiązek ustawienia i utrzymania wymienionych znaków spoczywa na obowiązanych do utrzymania odnośnej drogi. Do ponoszenia kosztów można pociągnąć osoby prywatne, o ile z ustawienia znaków odnosić będą szczególne korzyści, a potrzeba ustawienia znaków wynikła z powodu istnienia ich urządzeń własnych.

B. Znaki drogowe ostrzegawcze, nakazowe, zakazowe.

1. Zapory i rogatki.

§ 54.

Przeszkoda wszelkiego rodzaju, powodująca przerwę komunikacji na drodze publicznej, winna być niezwłocznie po jej zauważeniu oznaczona zapomocą odpowiedniej zapory, zmuszającej pojazd do zatrzymania się przed przeszkodą.

§ 55.

1. Urządzenia, ustawione nie w miejscu przypadkowej przeszkody (§ 54) a dla chwilowego wstrzymania ruchu (rogatki) w celu poboru myta drogowego, mostowego, miejskiego załatwienia formalności granicznych itp. winny być widoczne z oddali i w tym celu mają być malowane na biało lub pobielane, oraz nie utrudniać ruchu na drodze.

2. Zamykania rogatek bezpośrednio przed zbliżającym się pojazdem mechanicznym zabrania się.

2. Tarcze i tablice.

§ 56,

1. W celu uprzedzenia przejeżdzających o przeszkodach ruchu i o miejscach, wymagających zwolnienia, zmiany kierunku lub wstrzymania ruchu, winny być ustawiane:

a) jako tablice ostrzegawcze—tablice trójkątne równoboczne o długości boku 80 cm na słupach wysokości 2,50 m., pomalowane na kolor ciemno-niebieski, z wymalowanym wedle rysunków w załącznikach Nr. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia białym kolorem znakiem, sygnalizującym następujące utrudnienia ruchu, wymagające zwolnienia jazdy:

1. wygórowane mostki (t.zw. „ośle mostki"), poprzeczne przez drogę ścieki i inne tego rodzaju stałe przeszkody (rys. 4 załącznika Nr. 3);

2. ostre lub niewidoczne zakręty, drogi, niebezpieczne dla szybkiego ruchu samochodowego (rys. 5 załącznika Nr. 3);

3. skrzyżowania, rozstaje i rozwidlenia dróg o twardej nawierzchni (rys. 6 załącznika Nr. 3);

4. zamykane przejazdy kolejowe w jednym poziomie z drogą (rys. 7 załącznika Nr. 4);

5) niezamykane przejazdy kolejowe w jednym poziomie z drogą (rys. 8 załącznika Nr. 4);

6. wszelkie inne niebezpieczne miejsca, wymagające zwolnienia jazdy (rys. 9 załącznika Nr 4);

b) jako znaki nakazowe i zakazowe — tarcze okrągłe średnicy, określonej w załącznikach Nr. 5, 6 i 7 na słupach wysokości 2,50 m, pomalowane kolorami i znakami, wskazanemi w załącznikach Nr. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, sygnalizującemi następujące zakazy lub nakazy ruchowe:

1. miejsca przerw komunikacji i zakaz przejazdu (§ 54) dla wszelkich pojazdów (rys. 10 załącznika Nr. 5;

2. zakaz wjazdu przy ruchu jednokierunkowym (rys. 11 załącznika Nr. 5);

3. zakaz przejazdu samochodów wszelkiego rodzaju (rys. 12 załącznika Nr. 5);

4. zakaz przejazdu samochodów ciężarowych (rys. 13 załącznika Nr. 5)

5. zakaz przejazdu wozów ciężarowych wszelkiego rodzaju (rys. 14 załącznika Nr. 5 ;

6. zakaz przejazdu pojazdów konnych wszelkiego rodzaju (rys. 15 załącznika Nr. 5);

7. zakaz przejazdu wszelkich pojazdów o wadze ponad określoną normę (rys. 16 załącznika Nr. 6);

8. zakaz przekraczania określonej normy szybkości jazdy (rys. 17 załącznika Nr. 6);

9. zakaz przekraczania normy szybkości przez samochody ciężarowe (rys. 18 załącznika Nr. 6);

10. zakaz przekraczania normy szybkości przez samochody osobowe (rys. 19 załącznika Nr. 6);

11. zakaz zatrzymania się pojazdów i oczekiwania (rys. 20 załącznika Nr. 6);

12. zakaz pozostawiania pojazdów dla postoju (rys. 21 załącznika Nr. 6);

13. nakaz obowiązującego kierunku jazdy (rys. 22 załącznika 7);

14. nakaz obowiązkowego zatrzymania się przed granicznym urzędem celnym (rys. 23 załącznika Nr. 7).

2. Znaki, wymienione w niniejszem paragrafie pod a) 1, 2, 3, 4, 5, 6 (znaki ostrzegawcze), winny być ustawiane z prawej strony drogi, patrząc w kierunku ruchu, tablica prostopadle do kierunku ruchu, w odległości od 150 — 250 m od sygnalizowanej przeszkody lub w odległości mniejszej, jeśli wynika to z warunków terenowych; w tym wypadku jednak obok znaku ostrzegawczego należy podać jego odległość w metrach od przeszkody. Znaki wymienione pod b) 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, (znaki zakazowe i nakazowe) winny być ustawiane w ten sam sposób, z tą różnicą, że znaki umieszczać należy w miejscach, gdzie zachodzi możliwość zmiany marszruty pojazdów podpadających pod zakaz lub nakaz. W miejscach przerw komunikacji (§ 54) dozwolone jest ustawianie znaku w osi drogi przed zaporami. Znaki, wymienione w niniejszem paragrafie pod b) 11, 12, 14 umieszczać należy przy miejscach zakazanych lub nakazanych po tej stronie drogi, gdzie one się znajdują.

§ 57.

Zapory w miejscach przerw komunikacji (§ 54) jak również wszelkie inne miejsca, wymagające zatrzymania ruchu (§ 55), winny być z nastaniem ciemności zaopatrzone w światło czerwone, widoczne z odpowiedniej odległości.

§ 58.

1. W wypadkach przeszkód, powodujących przerwę w komunikacji, jak również w razie czasowego ograniczenia ruchu (n. p. podczas wiosennych przełomów, na tymczasowych mostach objazdowych itp.) winny być ustawiane na najbliższych od przeszkody rozstajach dróg i zależnie od miejscowych warunków, przy wyjeździe z najbliższego znaczniejszego osiedla, gdzie zachodzi możliwość zmiany marszruty, znaki nakazowe z podaniem bliższych wskazówek co do możliwego objazdu („przejazd zamknięty na . . . . . km“, „objazd na prawo lub na lewo“, oraz główne miejscowości, przez które kieruje się objazd).

2. W celu zwrócenia uwagi przejeżdżających, nad tablicą ostrzegającą o przeszkodzie winna być umieszczona tarcza pomalowana na kolor czerwony o średnicy 30 cm.

§ 59.

Cyfry na znakach drogowych (§§ 47 — 49) tudzież napisy na drogowskazach i znakach informacyjnych (§§ 44 — 53) i tablicach (§§ 56—58) winny być wykonane czarnym kolorem na białem tle.

VI. Postanowienia końcowe.

§ 60.

1) Czuwanie nad przestrzeganiem powyższych przepisów jest obowiązkiem zaprzysiężonej służby drogowej, organów policji i urzędów gminnych.

§ 61.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 54) o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskim, o ile dane przekroczenie nie podlega surowszej karze.

§ 62.

1. Najgłówniejsze postanowienia, dotyczące bezpieczeństwa publicznego i ochrony dróg, postanowienia karne, oraz przepisy rozwijające postanowienia działów II, III i IV niniejszego rozporządzenia, winny być obwieszczane przez ogłoszenia wywieszane w starostwach, urzędach gminnych, miejskich i wiejskich, jak również treściwie ogłaszane na tablicach przy drogach i mostach.

2. Zarządzenia Wojewody Śląskiego określą które postanowienia (oprócz wskazanych w § 11) w jakich miejscach na drogach i przy których mostach mają być ogłoszone na tablicach.

3. Wojewoda Śląski może przekazać starostom wydawanie takich zarządzeń, o ile chodzi o drogi powiatowe i gminne.

§ 63.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia z tem, że:

1. pojazdy, będące już w dniu tym ruchu, winni być przystosowane do wymagań przepisów §§ 5, 18, 19, 24, 25 najpóźniej:

w ciągu jednego roku

od dnia wejścia w życie rozporządzenia i

2. termin zaopatrzenia dróg publicznych w znaki porządkowe ustanawia się jak następuje: dla znaków kilometrowych, hektometrowych i mostowych (§§ 45 — 49) na drogach państwowych, wojewódzkich i powiatowych:

w ciągu dwóch lat,

na drogach gminnych:

w ciągu czterech lat,

dla drogowskazów i tablic przy wyjeździe z osiedli, przy wjeździe do osiedli oraz na granicy województw i powiatów (§§ 50 i 52):

w ciągu jednego roku,

dla znaków ostrzegawczych i informacyjnych (§ 53 i 56):

w ciągu sześciu miesięcy,

licząc wszystkie terminy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem terminu ustawienia znaków kilometrowych, hektometrowych i mostowych na drogach państwowych i wojewódzkich, który liczyć się będzie od dnia wejścia w życie ustawy państwowej o uznaniu niektórych dróg w Województwie Śląskiem za drogi państwowe.

2. Termin ustawienia znaków kilometrowych na drogach gminnych może Wojewoda Śląski odroczyć.

Załącznik Nr. 1.

do § 26 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 15 marca 1934 r. (poz. 17).

Wzór karty rowerowej.

(Wymiary 10x6 cm na twardym niebieskim papierze).

Województwo . . . .
Powiat . . . .
(Władza wydająca) . . . .

Karta rowerowa Nr. . . . . .

wydana . . . .
urodzonemu w . . . .
dnia . . . . zamieszkałemu w . . . .
na prawo jazdy na rowerze po drogach publicznych Rzeczypospolitej Polskiej.

(Podpis władzy)

M. P.
(miejsce i data)

Ważna na rok 193 przy jednoczesnem okazaniu dowodu, stwierdzającego tożsamość osoby.

(na odwrocie)

Ważność karty prolongowano na rok 193
(Podpis władzy)

M. P.
(miejsce i data).

2.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B 77/9.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Janiny Garbasowej w Lipinach przy ul. Bytomskiej nr. 18, Jerzego Mrugały w Lipinach przy ul. Kościelnej 19a, Franciszka Blawuta w Orzegowie, przy Bytomskiej 11 i Franciszka Krzykawskiego w Radzionkowie (pow. tarnogórskiego urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 28 maja 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Olszewski
zast. Starosty.

3.

Obwieszczenie

dot.: Ustalenia stawki podatkowej do podatku gruntowego w gminie Lipiny na rok rachunkowy 1934/35.

Na mocy uchwały Kom. Rady gminnej z dn. 20. kwietnia 1934 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 28 kwietnia br. — L. dz. Sm. 536 — będzie na rok rachunkowy 1934/35 pobierany podatek gruntowy komunalny w wysokości 100% w formie dodatku do państwowego podatku gruntowego.

KOMUNIKATY

3.

Na posiedzeniu komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 29 maja 1934 r. zatwierdzono: statut gminy Szarlej-W. Piekary w sprawie poboru podatku od umów o przeniesieniu własności nieruchomości, statut gminy Szarlej--W. Piekary w sprawie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospód — szynków, statut gminy Szarlej-W. Piekary w sprawie poboru podatku od spadków i darowizn, statut gminy Szarlej — W. Piekary w sprawie poboru podatku budynkowego, statut gminy Szarlej — W. Piekary w sprawie regulaminu rady gminnej, statut gminy Szarlej — W. Piekary w sprawie poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości, statut gminy Szarlej — W. Piekary dotyczący ustalenia ilości członków zarządu gminy i rady gminnej, IV. dodatek do statutu gminy Wielkie Hajduki w sprawie uposażenia funkcjonarjuszów gminnych, I. dodatek do statutu gminy W. Hajduki w sprawie poboru podatku od publicznych zabaw i rozrywek, uchwałę rady gminnej Lipiny w sprawie stawki podatku budynkowego na rok 1934/35, II. dodatek do statutu gminy Lipiny w sprawie poboru podatku od rozrywek i zabaw, dodatek do statutu gminy Nowy Bytom w sprawie uregulowania stosunków prawnych urzędników gminnych, statut gminy N. Bytom dot. wodociągu gminnego, statut gminy N. Bytom dot. kanalizacji gminnej, uchwałę rady gminnej N. Bytom w sprawie stawki podatku budynkowego na rok 1934/35, uchwałę rady gminnej N. Bytom w sprawie stawki podatku od placów budowlanych na rok 1934/35, uchwałę rady gminnej Brzozowice-Kamień w sprawie zaciągnięcia pożyczki w wysokości 10,000,— zł ze Śl. Funduszu Gospodarczego na budowę baraków, III. dodatek do statutu gminy Ruda w sprawie poboru podatku od rozrywek i zabaw, uchwałę rady gminnej w Brzezinach Śl. w sprawie pożyczki w wysokości 10.000,— zł ze Śl. Funduszu Gospodarczego na budowę baraków, uchwałę rady gminnej w Brzezinach Śl. w sprawie zaciągnięcia dodatkowej pożyczki w wysokości 800,— zł do skryptu dłużnego pożyczki ze Śl. Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego na budowę drogi przy gimnazjum w W. Piekarach, uchwałę rady gminnej w Łagiewnikach Śl. w sprawie rezygnacji ze szkód górniczych i zakupu parceli, uchwałę rady gminnej W. Dąbrówka w sprawie zaciągnięcia pożyczki długoterminowej w wysokości 3.000,— zł ze Śl. Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego. Udzielono zezwolenia osadniczego Józefowi Nieszporowi z Łagiewnik Śl. i wdowie Joannie Popczykowej z Wielkiej Dąbrówki.

W czasie od 28. V. do 14. VIII. br. włącznie każdego dnia od godz. 5-tej do 15³⁰ za wyjątkiem niedziel i świąt, przeprowadzane będą na strzelnicy bojowej w Panewniku ostre strzelania z broni ręcznej i maszynowej.

Wstęp na strzelnicę w czasie strzelania jest wzbroniony, gdyż połączone to jest z niebezpieczeństwem dla życia.

Pozatem podaje się do wiadomości, że w wskazanych dniach na tejże strzelnicy będą przeprowadzane strzelania nocne.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 23.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 9-go czerwca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z.: Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 25 maja 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski Nr. 122, poz. 166).

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc czerwiec 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) Wł. Zawadzki

2.

Ustawa

z dnia 16. maja 1934 roku w sprawie włączenia gmin Chorzów i Nowe Hajduki do miasta Królewskiej Huty oraz zmiany nazwy tego miasta na Chorzów.

(Dz. Ust. Śl. Nr. 13, poz. 24).

Art. 1.

Wyłącza się gminę Chorzów z powiatu katowickiego oraz gminę Nowe Hajduki z powiatu świętochłowickiego i włącza się obie te gminy do miasta Królewskiej Huty.

Art. 2.

Z tytułu włączenia do miasta Królewskiej Huty gmin wiejskich, wymienionych w art. 1, miasto Królewska Huta nie nabywa żadnych praw do majątku powiatowych związków samorządowych katowickiego i świętochłowickiego i nie przejmuje żadnego udziału w ich długach i innych ciężarach. Postanowienie to nie dotyczy wzajemnych roszczeń, które powstały do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie specjalnych tytułów prawnych.

Art. 3.

Statuty miejscowe i rozporządzenia policyjne, obowiązujące na terenie gmin wiejskich, wymienionych w art. 1, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc obowiązującą tak długo, dopóki nie zostaną zmienione lub uchylone.

Statuty miejscowe i rozporządzenia policyjne, obowiązujące na obszarze miasta Królewskiej Huty, uzyskują moc obowiązującą na obszarze włączonych gmin wiejskich dopiero po ich wyraźnem rozciągnięciu na ten obszar w przepisanym trybie.

Art. 4.

Nazwę miasta Królewska Huta zmienia się na „Chorzów".

Art. 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1934 r.

Art. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek

(—) Wolny.

3.

Zarządzenie

Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Skarbu
z dnia 7 maja 1934 r.
w sprawie zwolnienia Stowarzyszenia: „Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej" od opłat stemplowych.

(Monitor Polski z dnia 28. V. 1934 r. Nr. 120)

Na podstawie art. 49 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808) oraz w związku rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 90), zarządza się:

Stowarzyszenie: „Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej" jest zwolnione od opłat stemplowych w tych samych rozmiarach, w jakich uwolnienie to służy osobom, wymienionym w art. 16 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413 z roku 1932). Wymienione Stowarzyszenie jest więc zwolnione od opłat stemplowych w granicach, określonych w art. 16, 86 (ust. 2), 112 pkt. 3), 120 (pkt. 1 i 2), 137 (pkt. 8), 139 (pkt. 1), 144 (pkt. 1), 160 (pkt. 3 i ust. ostatni) powołanej ustawy o opłatach stemplowych.

Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie do pism, sporządzonych począwszy od dnia 1 kwietnia 1934 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

4.

Okólnik Nr. 70

z dnia 23 maja 1934 r. o zawieszeniu obowiązku wypełniania kart ogniowych dla celów statystycznych (Nr. AP. 33—19)

(Dz. Urzędowy Min. Spr. Wewn. Nr. 14, poz. 136).

Do

P. P. Wojewodów województw zachodnich.

W związku z redukcją budżetu państwowego i koniecznością zmniejszenia wydatków na dochodzenia statystyczne, na wniosek Głównego Urzędu Statystycznego zarządzam co następuje:

Zawiesza się od dnia 1 lipca 1934 r. obowiązek wypełniania kart ogniowych dla celów statystycznych, opierający się na zarządzeniu pruskiego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21. IX. 1880 r. uzupełnionem zarzadzeniem z dnia 3. II. 1930 r. oraz na okólnikach P. P. Wojewodów poznańskiego i pomorskiego z dnia 22. XI. 1920 r. i P. Wojewody śląskiego z dnia 15. I. 1924 r.

Karty ogniowe za pierwsze półrocze bieżącego roku winny być wypełnione zgodnie z dotychczasowemi przepisami i nadesłane we właściwych terminach do Głównego Urzędu Statystycznego.

Zechcą P. P. Wojewodowie wydać w powyższej sprawie odpowiednie polecenie podległym sobie władzom.

(—) Bronisław Pieracki

Minister.

5.

Okólnik Nr. 73

z dnia 24 maja 1934 r. o opłatach na czecz Polskiego Czerwonego Krzyża. (SF. 60-12-1).

(Dziennik Urzęd. Min. Spr. Wewn. Nr. 14, poz. 139).

Do

P.P. Wojewodów i do P.P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża doniósł Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, że na

12409 gmin wiejskich w Polsce pobiera i wpłaca do P. K. O. opłaty na rzecz P. C. K. zaledwie 1 334 gmin; są powiaty, w których na kilkadziesiąt gmin żadna nie wykonywa tego obowiązku. Wiele gmin wiejskich tłumaczy niepobieranie opłat urządzaniem zabaw bez uzależnienia udziału w zabawie od wykupienia biletu wstępu.

W związku z powyższem należy zarządom gminnym zwrócić uwagę na przepisy § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 422), z których wynika, że o ile uczestnictwo w zabawie, rozrywce lub widowisku nie jest uzależnione wyłącznie od wykupionych biletów wstępu — opłatę na rzecz P. C. K. wymierza się ryczałtowo w stosunku 10% od podatku, wymierzonego ryczałtowo na rzecz gminy. W wypadku zaś, gdy podatek komunalny nie został ryczałtowo wymierzony, należy uskutecznić wymiar ryczałtowych opłat na rzecz P. C. K. w kwocie do 5.— zł dziennie — w zależności od warunków miejscowych i liczebności uczestników zabawy lub widowiska.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P.P. Wojewodów oraz P.P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych o zwrócenie należytej uwagi na ścisłe przestrzeganie przez gminy wiejskie przytoczonego wyżej przepisu.

(—) W. Korsak
Podsekretarz Stanu.

6.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego w porozumieniu ze Śląską Radą Wojewódzką z dnia 17. maja 1934 r. o zmianie czasów ochronnych, ustalonych obowiązującemi ustawami łowieckiemi dla poszczególnych gatunków zwierzyny łownej.

(Dz. Ust. Śl. Nr. 13, poz. 26.)

§ 1.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 12. grudnia 1923 r. (Dz. U. Śl. Nr. 43. poz. 212) ustalam w porozumieniu ze Śląską Radą Wojewódzką czasy ochronne dla niektórych gatunków zwierzyny łownej a mianowicie:

1. dla jeleni i danieli (byków) od 1. listopada do 15. września,
2. dla łań i cieląt jeleni i danieli — cały rok,
3. dla rogaczy (kozłów, sarniuków) od 1. listopada do 15. maja,
4. dla sarn (kóz, siut), koźląt, spiczaków i widłaków — cały rok,
5. dla zajęcy od 15. stycznia do 15 października,
6. dla borsuków od 1. grudnia do 31. października,
7. dla guszczów — cały rok,
8. dla samic cietrzewi i bażantów — cały rok,
9. dla kogutów cietrzewi od 1. czerwca do 15. sierpnia,
10. dla kogutów bażantów — od 1. lutego do 15. października,
11. dla jarząbków — cały rok,
12. dla kuropatw od 1. grudnia do 20. sierpnia,
13. dla kaczek od 1. grudnia do 15. lipca.

Zakreślone terminy rozumie się włącznie.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 3. czerwca 1934 r. i obowiązuje do dnia 2. czerwca 1935 r.

Wojewoda Śląski
wz.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

7.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 77/7

Obwieszczenie.

Na podstawie § 321 rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że Prezydent Policji w Gleiwitz wskutek stwierdzenia wścieklizny u kota rozciągnął zarządzoną kontumację ogłoszoną w tut. Gazecie Powiatowej Nr. 16 z dnia 21. IV. 34 również i na koty.

Świętochłowice, dnia 30 maja 1934 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski
Zast. Starosty.

8.

Statut

z dnia 6 marca 1934 r.

o poborze specjalnych opłat drogowych na rzecz gminy Wielkie Hajduki.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg pu-

blicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3 poz. 3) oraz art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) tudzież za zgodą Rady Gminnej, wyrażonej uchwałą z dnia 6 marca 1934 r. postanawia się co następuje:

§ 1.

Na pokrycie wydatków na utrzymanie i budowę dróg w gminie Wielkie Hajduki pobiera się specjalną opłatę drogową.

Opłacie tej podlegają:

a) grunty, podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu

b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, wykupujące świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne,

c) nieruchomości (budynek i), podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości, a do czasu wprowadzenia tego podatku samoistnemu podatkowi komunalnemu od budynków.

Do uiszczenia opłaty obowiązane są osoby, którym wymierzono wymienione w ustępie poprzednim podatki.

§ 2.

Ogólną sumę opłat na potrzeby dróg gminy Wielkie Hajduki uchwala Rada gminna corocznie na okres roku budżetowego, przy równoczesnemu ustaleniu wysokości kwot, które rozdzielone być mają pomiędzy poszczególne źródła opodatkowania, wymienione w § 1.

Uchwały powyższe podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 3.

Podział ogólnej sumy opłat (§ 2) pomiędzy poszczególnych płatników opłaty przeprowadza się w ten sposób, że iloraz otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumę wymierzonych w poprzednim roku na obszarze gminy Wielkie Hajduki państwowych podatków od gruntów, od przemysłu (od obrotu, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych) oraz od nieruchomości względnie komunalnego podatku od budynków mnoży się przez sumy przypadające na poszczególnych płatników podatków od gruntów, przemysłu i handlu oraz od nieruchomości (budynków).

§ 4.

Wymiaru opłaty w myśl zasad, podanych w § 3, dokonuje Zarząd gminny, który należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym, doręczonym zobowiązanemu do uiszczenia opłaty.

§ 5.

Opłata ma być uiszczoną w kasie gminnej w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 6.

Przeciwko wymiarowi opłat drogowych służą płatnikom środki prawne, obowiązujące w zakresie samoistnych danin komunalnych.

§ 7.

Do przymusowego ściągania opłat drogowych mają zastosowanie przepisy obowiązujące przy egzekucji danin komunalnych.

§ 8.

Zarządowi gminy przysługuje prawo częściowego wzgl. całkowitego zwolnienia od opłaty w wyjątkowych wypadkach.

§ 9.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Wielkie Hajduki, dnia 6. marca 1934 r.

Zarząd gminny

(pieczęć) (—) Grzesik
burmistrz.

Sm. 379/1

Uchwała.

Statut gminy Wielkie Hajduki o poborze specjalnych opłat drogowych z dnia 6. marca 1933 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich łącznie z ustawami o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem z dnia 9 stycznia 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 3, poz. 3) i o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienioną ustawą z dnia 13-go marca 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 16) z tem, że zgodnie z § 4 wzorowego statutu ogłoszonego Rozporządzeniem Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 14 września 1933 r. (Dz. Ust. Śl. poz. 51), § 4 niniejszego statutu gminnego powinien mieć następujące brzmienie:

„Wymiaru opłaty w myśl zasad, podanych w § 3, dokonuje organ wykonawczy związku komunalnego, który należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym, doręczonym zobowiązanemu do uiszczenia opłaty".

Świętochłowice, dnia 5 maja 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Tkocz, Brzóska.

Opublikowano

Wielkie Hajduki, dnia 25. maja 1934 r.

Naczelnik gminy

mp. Grzesik.

9.

Uwierzytelniony odpis.

Statut

o poborze specjalnych opłat drogowych na rzecz gminy Brzeziny Śląskie uchwalony przez Radę gminną w dniu 4. V. 1934 r. na podstawie art. 19 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. nr. 3 poz. 3) oraz art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z 8. lipca 1926 (Dz. Ust. Śl. nr. 17, poz. 30).

---

§ 1.

Opłacie drogowej przeznaczonej na pokrycie wydatków na utrzymanie i budowę dróg podlegają:

a) grunty, podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu,

b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe wykupujące świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne,

c) nieruchomości w miastach i budynki w gminach wiejskich, podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości, a do czasu wprowadzenia tego podatku, samoistnemu podatkowi komunalnemu od budynków.

Do uiszczenia opłaty obowiązane są osoby, którym wymierzono wymienione w ustępie poprzednim podatki.

§ 2.

Ogólną sumę opłat na potrzeby dróg w gminie Brzeziny Śląskie uchwala Rada gminna corocznie na okres roku budżetowego, przy równoczesnem ustaleniu wysokości kwot, które rozdzielone być mają pomiędzy poszczególne źródła opodatkowania, wymienione w § 1.

Uchwały powyższe podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej, powołanej do zatwierdzenia uchwał związków samorządowych o poborze samoistnych danin komunalnych.

§ 3.

Podział ogólnej sumy opłat (§ 2) pomiędzy poszczególnych płatników opłaty przeprowadza się w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumę wymierzonych w poprzednim roku na obszarze gminy Brzeziny Śląskie państwowych podatków od gruntów, od przemysłu (od obrotu, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych) oraz od nieruchomości względnie komunalnego podatku od budynków mnoży się przez sumy przypadające na poszczególnych płatników podatków od gruntów przemysłu i handlu oraz od nieruchomości (budynków).

§ 4.

Wymiaru opłaty w myśl zasad podanych w § 3 dokonuje organ wykonawczy związku komunalnego, który należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym, doręczonym zobowiązanemu do uiszczenia opłaty.

§ 5.

Opłata ma być uiszczona w kasie gminnej w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 6.

Przeciwko wymiarowi opłat drogowych służą płatnikom środki prawne, obowiązujące w zakresie samoistnych danin komunalnych.

§ 7.

Do przymusowego ściągania opłat drogowych mają zastosowanie przepisy obowiązujące przy egzekucji danin komunalnych.

§ 8.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Brzeziny Śląskie, dnia 4. maja 1934 r.

Zarząd gminy

(—) Jan Gąsior, (—) J. Szmatloch

Rada gminna

(—) J. Goncerzewicz, Anioł, Bijok, Płocica.

Uchwała.

Sm. 566.

Statut gminy Brzeziny Śląskie o poborze specjalnych opłat drogowych z dnia 5 maja 1934 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich łącznie z ustawami o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem z dnia 9. 1. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 3, poz. 3) i o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienioną ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 5 maja 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Tkocz, Brzóska

Ogłoszono do publicznej wiadomości.

Brzeziny Śląskie, dnia 28 maja 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Gąsior.

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 24.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 16-go czerwca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z.: Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 12 kwietnia 1934 r. wydaje się w myśl art. 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47) w brzmieniu ustawy z dnia 17. V. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14), zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. następujący statut podatkowy:

§ 1.

W razie przeniesienia własności na nieruchomościach oraz uprawnień, których dotyczą postanowienia prawa cywilnego odnoszące się do nieruchomości, pobierać się będzie podatek od przyrostu wartości nieruchomości na rzecz gminy Szarlej—Wielkie Piekary według postanowień niniejszego statutu.

§ 2.

Za przyrost wartości uważa się różnicę między ceną kupna a ceną sprzedaży. W razie niemożności stwierdzenia ceny, wstępuje w jej miejsce pospolita wartość nieruchomości w czasie prawo — nabycia względnie prawo — zbycia.

§ 3.

Podatku nie pobiera się:

1) od kooperatyw i spółdzielni mieszkaniowych względnie budowlanych oraz nowych budowli wznoszonych po dniu 1. stycznia 1924 r. przez prywatne osoby.

2) przy transakcjach związanych z parcelacją obszarów należących do wielkiej własności ziemskiej, o ile są przeprowadzane przez Urząd Ziemski lub przedsiębiorstwa osadnicze o charakterze użyteczności publicznej,

3) przy przeniesieniu własności wskutek czynności na wypadek śmierci jak i umowy jednostronnie obowiązującej (nieodpłatnej), o ile nie przyszła do skutku celem obejścia powinności płacenia podatku.

4) przy sprzedaży nieruchomości celem rozdziału spadku pomiędzy współdziedziców,

5) przy aktach prawnych przedsiębranych celem utworzenia zmiany względnie zniesienia małżeńskiej wspólności majątkowej,

6) przy przeniesieniu własności nieruchomości na krewnych w linji prostej wzgl. zrównanej z nimi, o ile nie zachodzi podejrzenie obejścia obowiązku płacenia podatku (przy adopcji),

7) przy transakcjach powziętych celem rozdziału wspólnej własności kilka osób na tej samej nieruchomości,

8) przy zamianach gruntów celem komasacji,

9) przy transakcjach zwolnionych przez Ministra Skarbu od państw. podatku od przeniesienia własności nieruchomości w całości lub części.

§ 4.

Podatek wynosi, o ile przeniesienie własności nastąpiło:

1) wciągu	1 roku	od nabycia		10%
2) „	3 lat	„	„	9%
3) „	6 „	„	„	8%
4) „	9 „	„	„	6%
5) „	12 „	„	„	4%
6) „	15 „	„	„	3%
7) „	18 „	„	„	2%

8) „ 20 „ i ponad 20 lat od nabycia 1% przyrostu wartości obliczonej w złocie.

Ponad 20 lat może nastąpić uwolnienie od podatku, jeżeli przyrost nie przekracza 50%. Obliczenie w złocie nastąpi w sposób podany w § 11 rozporządzenia II. Wojewody Śląskiego z dnia 7 czerwca 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14, 56.)

§ 5.

Do uiszczenia podatku zobowiązany jest prawo-zbywca i prawo-nabywca solidarnie.

Kilka współobowiązanych odpowiada za uiszczenie podatku solidarnie. Przy kilkakrotnej sprzedaży bez przewłaszczenia odpowiada ostatni nabywca za podatek od przyrostu wartości w wysokości różnicy między ceną kupna zapisaną w księdze gruntowej a wartości z dnia nabycia przezeń.

§ 6.

Zabowiązani do płacenia podatku winni w przeciągu 2 tygodni od czynności prawnej przedsięwziętej celem przeniesienia własności a podlegającej podatkowi donieść o tejże Zarządowi gminnemu a na żądanie tejże władzy złożyć oświadczenie co do dat ważnych dla wymiaru przy równoczesnem przedłożeniu odpowiednich dowodów.

§ 7.

Podatek wymierza Zarząd gminny, który należytość podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym doręczonym obowiązanemu.

§ 8.

Podatek jest płatny w terminie dwóch tygodni od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego w kasie gminnej w miejscu.

§ 9.

Odwołania od wymiaru podatku podlegają przepisom art. 38 ust. 5 ustawy z dnia 14. IV. 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47).

§ 10.

Osoby działające wbrew postanowieniom niniejszego statutu ulegną karze do 300,— zł, o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 11.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1934 r.

Równocześnie znosi się statut w przedmiocie poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości z dnia 26 października 1924 r. oraz dodatek I. do tegóż z dnia 16 maja 1926 r. gminy Szarlej, oraz statut dot. tego samego przedmiotu z dnia 10. VIII. 1924 r. oraz dodatek I. z dnia 20 maja 1926 r. gminy Wielkie Piekary.

Szarlej-W. Piekary, dnia 12 kwietnia 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

Kom. Zarząd gminy

(—) Wróbel, ławnik; Ludyga, ławnik; Kazimierz Schaefer, ławnik

Karol Mutz. ławnik.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Kom. Rada gminna

(—) Kałdonek, radny; B. Swider, radny; Hellisch radny

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 541.

Uchwała.

Zatwierdza się na zasadzie art. 1, 11 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Woje-

wody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. marca 1933 r.

Świętochłowice, dnia 29 maja 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Szarlej-W. Piekary, dnia 5 czerwca 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

2.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od psów w gminie Szarlej — Wielkie Piekary.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 12. kwietnia 1934 r. wydaje się w myśl art. 16. ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10. poz. 47) w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r (Dz. U. Śl. Nr. 17. poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9), następujący statut podatkowy:

§ 1.

Podatkowi podlegają psy, będące w posiadaniu osób zamieszkałych w obrębie gminy Szarlej — Wielkie Piekary.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, w której posiadaniu znajduje się pies.

§ 2.

Od podatku wolne są:

a) szczenięta liczące mniej niż 6 tygodni,

b) jeden pies łańcuchowy niezbędny do pilnowania gospodarstwa, położonego poza zamkniętem zabudowaniem gminy oraz psy, służące do pilnowania ruchomej trzody na pastwiskach,

c) psy, będące w posiadaniu władz państwowych,

d) psy, należące do osób przebywających w obrębie gminy nie dłużej niż 4 tygodnie.

e) psy stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwach zajmujących się sprzedażą psów,

f) psy, należące do przedstawicieli Państw obcych,

g) psy, służące do przewodnictwa niewidomych

Zwolnienie od podatku musi być na piśmie poświadczone.

Pies łańcuchowy nie podlegający podatkowi (punkt b. ustęp 1) musi być stale trzymany na uwięzi, albo w miejscu ogrodzonem, zapewnionem od wyrwania się psa. Wolność od podatku ustaje z samego prawa z początkiem bieżącego półrocza, o ile taki pies będzie napotkany na wolności bez dozoru.

§ 3.

Podatek wynosi rocznie:

a) za każdego pierwszego psa podlegającego podatkowi . . . 10,— zł.

b) za każdego drugiego psa podlegającego podatkowi . . . 15,— zł.

c) za każdego dalszego psa podlegającego podatkowi . . . 50,— zł.

§ 4.

Wymiar podatku uskutecznia Zarząd gminy na podstawie danych o liczbie psów, podlegających podatkowi, które osoby będące w posiadaniu tych zwierząt winne zakomunikować Zarządowi gminy, według następujących zasad:

Nabycie psów powyżej 6 tygodni, oraz wprowadzenie się z nimi na obszar gminy Szarlej — Wielkie Piekary należy zgłosić w ciągu dni 14 licząc od dnia nabycia względnie wprowadzenia się. Nowourodzone szczenięta uważa się za nabyte z 14 dniem po ustaniu karmienia ich przez matkę, najpóźniej z upływem 4. tygodni po urodzeniu.

Każdy pies zbyty, zaginiony względnie zdechły musi być najpóźniej w ciągu 14 dni po upływie półrocza, w którym go pozbyto, względnie w którym zaginął, albo zdechł, odmeldowany, w przeciwnym razie podatek jest płatny aż do końca tego półrocza, w którym odmeldowanie nastąpiło.

§ 5.

Za szczenię osiągające w ciągu półrocza wiek 6-ciu tygodni, oraz za psa podlegającego podatkowi a nabytego w ciągu półrocza, należy uiścić podatek za całe bieżące półrocze.

Kto nabywa psa już opodatkowanego, lub z takim się wprowadza na obszar gminy Szarlej — Wielkie Piekary, lub kto nabywa psa w miejsce padłego opodatkowanego ma prawo potrącić uiszczony podatek z kwoty przypadającej na bieżące półrocze.

§ 6.

Każdy właściciel psa zgłoszonego otrzyma znaczek rozpoznawczy, który należy przymocować do obroży.

Znaczki te wydaje Urząd gminny za opłatą 0,50 zł. na pokrycie własnych kosztów.

§ 7.

Psy biegające na wolności bez dozoru, których właścicieli nie można natychmiast bez wątpliwości stwierdzić oraz psy, których posiadacze nie mogą się wykazać z zapłaty podatku względnie ze zwolnienia od podatku, mogą być przez uprawnioną do tego osobę ujęte. O ile właściciel nie zgłosi się w ciągu 3 dni w Urzędzie gminnym, lub jeżeli się nie może wykazać z zapłaty podatku, względnie uwolnieniem od podatku, pies będzie albo ubity, albo też sprzedany na rzecz kasy gminnej.

§ 8.

Celem kontroli może Zarząd gminy żądać od właścicieli nieruchomości wykazu osób posiadających psy, podlegające podatkowi.

§ 9.

Zarządowi gminy przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach zwolnić od podatku częściowo względnie całkowicie.

§ 10.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez doręczenie nakazu płatniczego ze wskazaniem liczby przedmiotu opodatkowania i przypadających kwot podatkowych.

§ 11.

Podatek jest płatny w 2-ch półrocznych ratach i to pierwsza w ciągu 8 dni od doręczenia nakazu płatniczego, a druga najpóźniej do 15. listopada roku rachunkowego.

§ 12.

Osoby działające wbrew niniejszem postanowieniom ulegną grzywnie do 350.— zł., o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 13.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1. kwietnia 1934 r.

Jednocześnie znosi się statut dot. poboru podatku od psów w gminie Szarlej z dnia 18. sierpnia 1925 r. oraz statut dot. poboru podatku od psów z dnia 26. października 1926 r. i I. dodatek do tego z dnia 5. lutego 1931 r. gminy Wielkie Piekary.

Szarlej—Wielkie Piekary, dnia 12 IV. 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

Kom Zarząd gminy

(—) Kazimierz Schaefer, ławnik, Wróbel, ławnik. Ludyga, ławnik.

(—) Karol Mutz. ławnik.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Kom. Rada gminna

(—) Hellisch, radny. Osadnik K. radny. Kałdonek. radny.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17. poz. 30) oraz ustawy, zmieniającej niektóre postanowienia wyżej wymienionej ustawy z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Sl. Nr. 9. poz 16.).

Swiętochłowice, dnia 29. 5. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy.

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Szarlej-Wielkie Piekary, dnia 5. VI. 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy.

(—) Płonka.

3.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospód — szynków wzgl. przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusowych oraz wyrobów wódczanych.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 12 kwietnia 1934 r. wydaje się w myśl art. 16 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47) w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9) dla gminy Szarlej - Wielkie Piekary następujący statut podatkowy:

§ 1.

Uzyskanie zezwolenia na stałe uruchomienie gospody, szynku i drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusowych i wyrobów wódczanych podlega podatkowi według postanowień niniejszego statutu.

§ 2.

Podatek wynosi przy udzieleniu zezwolenia na uruchomienie nowej:

a) restauracji wzgl. gospody z wyszynkiem piwa i alkoholowych napoi, połączony z zwykłym szynkiem 1500.— zł

b) restauracji wzgl. gospody z wyszynkiem piwa i alkoholowych napoi, bez zwykłego szynku 1500.— zł

c) restauracji wzgl. gospody z wyszynkiem tylko piwa 1000.— zł

d) restauracji wzgl. gospody z napojami bezalkoholowemi 200.— zł

e) drobnej sprzedaży winnych wypalanek, spirytusu oraz wyrobów wódczanych 750.— zł

§ 3.

W razie przejęcia istniejącego już przedsiębiorstwa przez innego przedsiębiorcę podatek wynosi:

a) w razie przejęcia w ciągu 3 lat od udzielenia poprzednikowi zezwolenia 90%

b) w razie przejęcia w ciągu 5 lat od tego term. 80%

c) „ „ „ 8 „ „ „ „ 70%

d) „ „ „ 10 „ „ „ „ 60%

e) „ „ w czasie ponad 10 lat od tego terminu 50%

tej stawki podatkowej, którąby przy zezwoleniu na uruchomienie nowego przedsiębiorstwa wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 50% stawek ustalonych w § 2 jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przyjmuje potomek dotychczasowego konsesjonarjusza.

§ 4.

Zezwolenie na rozszerzenie jednego z przedsiębiorstw wymienionych w § 1 podlega podatkowi w wysokości do 50% stawek ustalonych w § 2.

Rozszerzenie zezwolenia co do trunków podlega podatkowi w wysokości 50%-owych stawek, rozszerzenia co do ubikacji podatkowej od 10 — 50% zależnie od wielkości ubikacji.

§ 5.

Przy udzieleniu zezwolenia zastępcy lub pełnomocnikowi osoby prawnej oblicza się podatek według danych odnoszących się do osoby prawnej.

§ 6.

Podatku nie pobiera się w wypadku, gdy zezwolenie na dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa otrzymuje wdowa po dotychczasowym konsesjonarjuszu w rozmiarach, w jakich tenże posiadał zezwolenie.

§ 7.

Częściowe lub całkowite zwolnienie od podatku może nastąpić w wypadkach gdy:

1. zezwolenie na prowadzenie gospody lub szynku ogranicza się na wyszynk trunków bezalkoholowych,

2. zostanie udowodnionem, że dane przedsiębiorstwo prowadzone będzie na ruchunek związków samorządowych, dobroczynnych lub ogółowi użytecznych.

O ile konsesjonarjuszowi uwolnionemu od podatku po myśli ustępu 1-go cyfra 1 udziela się zezwolenia na wyszynk trunków alkoholowych, to takie zezwolenie należy opodatkować jako nowe według postanowień § 2.

§ 8.

Wymiar podatku uskutecznia Zarząd gminy. O wymiarze należy zawiadomić obowiązanego (płatnika) nakazem płatniczem.

Podatek należy uiścić przy wręczeniu dokumentu zezwolenia.

§ 9.

Działający wbrew niniejszym przepisom ulegną grzywnie do 350,— zł o ile według obowiązujących ustaw nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 10.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1934 r.

Jednocześnie znosi się statuty dot. tego przedmiotu z dnia 26. I. 1932 r. gminy Szarlej i z dnia 10. VIII. 1924 r. gminy Wielkie Piekary.

Szarlej-W. Piekary, dnia 12 kwietnia 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

Kom. Zarząd gminy

(—) Schaefer (—) Wrobel (—) Ludyga (—) Mutz
ławnik ławnik ławnik ławnik

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

(—) Hellisz Osadnik Kałdonek
radny radny radny.

O d p i s!

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII 1926 r (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30) oraz ustawy, zmieniającej niektóre postanowienia tej ustawy z dnia 23. marca 1933 r. (Dz. Ust. Nr. 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 29. V. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 6. VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Macha
referent.

Za zgodność odpisu:

Szarlej - W. Piekary, dnia 9. czerwca 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

4.

Statut

gminy Szarlej — Wielkie Piekary w przedmiocie poboru podatku od spadku i darowizn.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dn. 12. kwietnia 1934 r. wydaje się w myśl art 12. ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz U. Śl. Nr. 10, poz. 47) w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23 III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9) następujący statut podatkowy:

§ 1.

Opodatkowaniu w myśl niniejszego statutu podlega nabycie majątku w drodze spadku, legatu lub darowizny, o ile od tych aktów prawnych pobiera się podatek państwowy.

§ 2.

Podatek wynosi 10% państwowego podatku od spadku i darowizn.

§ 3.

Do uiszczenia podatku zobowiązana jest osoba, której wymierzono podatek państwowy.

§ 4.

Podatek wymierzony uwidacznia się w nakazach płatniczych.

Podatek płatny jest w ciągu 2 tygodni od doręczenia nakazu płatniczego.

§ 5.

Osoby działające wbrew niniejszym przepisom podlegają grzywnie do wysokości 350,— zł, o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 6.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1934 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą statuty dot. tego przedmiotu z dnia 22. II. 1932 r. gminy Szarlej i z dnia 10. VIII. 1924 r. gminy Wielkie Piekary.

Szarlej-W. Piekary, dnia 12 kwietnia 1934 r.

Kom. Nacz. gminy

(—) Płonka.

Kom. Zarząd gminy

(—) Wróbel, Ludyga, Schaefer, Mutz,
ławnik ławnik ławnik ławnik

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Kom. Rada gminna

(—) Świder Dr. Bociański, Kałdonek,
radny radny radny

Odpis.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 11 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ul. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9).

Świętochłowice, dnia 29. V. 1934 r.

Kom. Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 6. VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

zp.

(—) Macha
referent.

Za zgodność odpisu:

Szarlej-W. Piekary, dnia 9 czerwca 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

5.

Statut miejscowy

dot. ustalenia ilości członków Zarządu gminnego i Rady gminnej w gminie Szarlej-Wielkie Piekary.

Na mocy uchwały zastępstwa gminnego z dnia 12 kwietnia 1934 r. ustala się w myśl postanowień §§ 6, 49 i 74. Ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 VII. 1891 r. co następuje:

§ 1
i jedyny.

Zastępstwo gminne gminy Szarlej—Wielkie Piekary składa się:

a) z płatnego Naczelnika gminy i 4 (czterech) ławników,

b) z 18 (osiemnastu) radnych.

Uprawnienia, wybór i uzupełnienie uregulowane są istniejącemi przepisami prawnemi.

Statut obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Szarlej-Wielkie Piekary, dn. 29 kwietnia 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

Kom Zarząd gminy

(—) Ludyga, ławnik (—) Schaefer, ławnik (—) Wróbel, ławnik (—) Mutz ławnik

---

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Kom. Rada gminna

(—) Kałdonek, radny (—) Świder, radny (—) Osadnik radny

Odpis.

Sm. 520

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. u. pr. str. 233).

Świętochłowice; dnia 29 maja 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, (—) Sobel, (—) Tkocz

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 4 czerwca 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Macha
referent.

Za zgodność odpisu:

Szarlej—W. Piekary, dnia 7 czerwca 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

6.

Statut

o poborze specjalnych opłat drogowych na rzecz gminy uchwalony przez Radę gminną w dniu 30. 4. 1934 r. na podstawie art. 19 ustawy z dnia 9. stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. Ust. Śl. Nr. 3, poz. 3) oraz art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30).

§ 1.

Opłacie drogowej, przeznaczonej na pokrycie wydatków, na utrzymanie i budowę dróg podlegają:

a) grunty, podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu,

b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, wykupują świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne,

c) nieruchomości w miastach i budynki w gminach wiejskich, podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości, a do czasu wprowadzenia tego podatku, samoistnemu podatkowi komunalnemu od budynków.

Do uiszczania opłaty obowiązane są osoby, którym wymierzono wymienione w ustępie poprzednim podatki.

§ 2.

Ogólną sumę opłat na potrzeby dróg gminnych uchwala Rada gminna corocznie na okres roku budżetowego, przy równoczesnem ustaleniu wysokości kwot, które rozdzielone być mają pomiędzy poszczególne źródła opodatkowania, wymienione w § 1.

Uchwały powyższe podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej, powołanej do zatwierdzenia uchwał związków samorządowych o poborze samoistnych danin komunalnych.

§ 3.

Podział ogólnej sumy opłat (§ 2) pomiędzy poszczególnych płatników opłaty przeprowadza się w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumę wymierzonych w poprzednim roku na obszarze gminy państwowych podatków od gruntów, od przemysłu (od obrotu, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych) oraz od nieruchomości względnie komunalnego podatku od budynków — mnoży się przez sumy, przypadające na poszczególnych płatników podatków od gruntów, przemysłu i handlu oraz od nieruchomości (budynków).

§ 4.

Wymiaru opłaty w myśl zasad, podanych w § 3, dokonuje organ wykonawczy związku komunalnego, który należność podatkową uwidocznia w nakazie płatniczym, doręczonym zobowiązanemu do uiszczenia opłaty.

§ 5.

Opłata ma być uiszczaną w kasie gminnej w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 6.

Przeciwko wymiarowi opłat drogowych służą płatnikom środki prawne, obowiązujące w zakresie samoistnych danin komunalnych.

§ 7.

Do przymusowego ściągania opłat drogowych mają zastosowanie przepisy obowiązujące przy egzekucji danin komunalnych.

§ 8.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia które nastąpić ma po zatwierdzeniu statutu przez władzę nadzorczą.

Świętochłowice, dnia 30. 4. 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

Odpis.

Sm. 565.

Uchwała.

Statut gminy Świętochłowice o poborze specjalnych opłat drogowych z dnia 30. IV. 1934 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich łącznie z ustawami o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem z dnia 9. I. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 3, poz. 3) i o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienioną ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 5 maja 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Tkocz, Brzoska.

Ogłoszono!

Świętochłowice, dnia 20 maja 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

7.

IV. Dodatek

do statutu miejscowego gminy Wielkie Hajduki z dnia 5 maja 1934 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszy gminnych.

Na podstawie art. 2, 3 i 6 ustawy z 8. VII. 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego tudzież funkcjonarjuszów Związków komunalnych (Dz. U. Śl. Nr. 11 poz. 28) rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 12. 5. 1932 r. w celu wykonania ustawy z dnia 8. 7. 1925 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14, poz 31) oraz uchwały Rady Gminnej z 13 kwietnia 1934 r. wydaje się następujący IV. dodatek do statutu miejscowego z dnia 5. maja 1924 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszy gminnych.

§ 1.

W miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi przyznanych przez Państwo funkcjonarjuszom państwowym, przyznaje się urzędnikom i funkcjonarjuszom stałym niepodlegającym obowiązkowi ubezpieczenia w kasie chorych ekwiwalentowy dodatek komunalny w wysokości 5% miesięcznego uposażenia dla urzędnika nieżonatego i bezdzietnego wdowca i 10% miesięcznego uposażenia dla urzędnika żonatego. Urzędnikom i funkcjonarjuszom stałym, podlegającym obowiązkowi ubezpieczenia w kasie chorych przyznaje się ryczałt w wysokości 50,— zł rocznie tytułem ekwiwalentowego dodatku komunalnego.

§ 2.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą ustępy 4 i 5 § 11 statutu miejscowego w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszy gminnych z 5. 5. 1924 r. I. dodatek do tegoż statutu z 11. 2. 1925 r. i II. dodatek do tegoż statutu z 21. 5. 1928 r.

Wielkie Hajduki, dnia 17. kwietnia 1934 r.

Zarząd gminny

(—) Grzesik.

Sm. 504.

Uchwała.

IV. dodatek do statutu gminy Wielkie Hajduki w sprawie uposażenia funkcjonarjuszy gminnych, zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. ust. str. 233), łącznie z § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z 30. VII. 1899 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5. VIII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 20, poz. 33) z tem, że obowiązuje z dniem 1 lipca 1932 r.

Świętochłowice, dnia 29. V. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz.

Opublikowano.

Wielkie Hajduki, dnia 7 czerwca 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik.

8.

Dodatek

z dnia 19. kwietnia 1934 r.

do statutu miejscowego z dnia 21. grudnia 1928 r. w przedmiocie uregulowania stosunków prawnych urzędników gminnych oraz zaopatrzenia ich wdów i sierót.

Na podstawie § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 lipca 1899 r. w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 5. sierpnia 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 20 poz. 35) oraz § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233) tudzież uchwały Rady gminnej z dnia 19. kwietnia 1934 r. postanawia się co następuje:

§ 1.

Ustęp 2 art. 20 statutu z dnia 21. grudnia 1928 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Urzędnicy, którzy przeszli do służby gminy Nowy Bytom jako na dożywocie ustanowieni urzędnicy miasta Bytomia lub Okręgu Urzędowego Chebzie, pozostali dożywotnie ustanowionemi urzędnikami gminy Nowy Bytom bez względu na ich pierwotną siedzibę urzędowania“.

§ 2.

Art. 21 z dnia 21. grudnia 1928 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Zaliczenie do wysługi emerytalnej czasu służby, przebytego w gminie Nowy Bytom wzgl. mieście Bytom wzgl. Okręgu Urzędowym Chebzie w charakterze funkcjonarjusza kontraktowego bezpośrednio przed mianowaniem na urzędnika, wymaga zgody Rady gminnej“.

§ 3.

Dodatek niniejszy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez władzę nadzorczą.

Zarząd gminny:

(—) Basista
naczelnik gminy.

Sm. 551.

Uchwała.

Zatwierdza się na zasadzie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. oraz § 18 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30. VII. 1899 r. (zb. ust. pr. str. 141) w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 5. VIII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 20 poz. 35).

Świętochłowice, dnia 29. maja 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy.

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz.

9.

Obwieszczenie.

Ustalenia stawki do poboru podatku budynkowego, gruntowego i od placów budowlanych na rok podatkowy 1934/35.

Rada gminna w dniu 19. kwietnia 1934 r. uchwaliła:

a) pobór podatku budynkowego według stawki $6^1/_2\permil$ od wartości pospolitej nieruchomości,

b) pobór dodatku do państwowego podatku gruntowego w wysokości 100%,

c) pobór podatku od placów budowlanych według stawki 6‰ od wartości pospolitej placów budowlanych.

Uchwały pod a i c zostały zatwierdzone przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 29. maja 1934 r., uchwałę pod b przyjął Wydział Powiatowy w Świętochłowicah do wiadomości zarządzeniem z dnia 5. Maja 1934 r.

Nowy Bytom, dnia 7. czerwca 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Basista.

10.

Obwieszczenie!

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Tomankowi w Orzegowie udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 17. VI. do 28. VII. 1934 r.

Zastępstwo obejmuje ławnik Szewczyk.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

11.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwięrzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Dulika i Piusa Mroncza w Wielkich Hajdukach przy ul. Kol. Hutniczej 41 - 43, Wojciecha Gorola w Wielkiej Dąbrówce, Kol. Jutrzenka 4 i Piotra Widery w Orzegowie przy ul. Dworcowej nr. 10 stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 8 czerwca 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Zast. Starosty.

12.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorob zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Janiny Garbasowej w Lipinach przy ul. Bytomskiej nr. 18 pomór i zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 8 czerwca 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Zast. Starosty.

KOMUNIKATY

13.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 13. czerwca 1934 r. zatwierdzono: statut opłat kanalizacyjnych gminy Szarlej — W. Piekary, statut opłat wodnych i wodociągu gminy Szarlej — W. Piekary, statut od zabaw, rozrywek i widowisk gminy Szarlej — W. Piekary, dodatek do regulaminu urzędu gminnego w Brzezinach Śl. o prowadzeniu rejestru mieszkańców. Ustalono stawkę do specjalnych opłat drogowych na rok 1934/35.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 25.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 23-go czerwca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z.: Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 czerwca 1934 r.

w sprawie osób zagrażających bezpieczeństwu, spokojowi i porządkowi publicznemu.

(Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 473).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Osoby, których działalność lub postępowanie daje podstawę do przypuszczenia, że grozi z ich strony naruszenie bezpieczeństwa, spokoju lub porządku publicznego, mogą ulec przytrzymaniu i przymusowemu umieszczeniu w miejscach odosobnienia, nie przeznaczonych dla osób skazanych lub aresztowanych z powodu przestępstw.

Art. 2.

1. Zarządzenie co do przytrzymania i skierowania osoby przytrzymanej do miejsca odosobnienia wydają władze administracji ogólnej.

2. Postanowienie o przymusowem odosobnieniu wydaje sędzia śledczy na wniosek władzy, która zarządziła przytrzymanie; uzasadniony wniosek tej władzy jest wystarczającą podstawą do wydania postanowienia.

3. Odpis postanowienia będzie doręczony osobie przytrzymanej w ciągu czterdziestu ośmiu godzin od chwili jej przytrzymania.

4. Na postanowienie sędziego środki odwoławcze nie służą.

Art. 3.

O odosobnieniu orzeka sędzia śledczy, wyznaczony w tym celu przez kolegjum administracyjne właściwego Sądu Okręgowego. Właściwym jest sąd, w którego okręgu położone jest miejsce odosobnienia.

Art. 4.

1. Odosobnienie może być orzeczone na trzy miesiące; może być przedłużane w związku z zachowaniem się odosobnionego na dalsze trzy miesiące w trybie określonym w art. 2.

2. Odosobnieni mogą być zatrudnieni wyznaczoną im pracą.

Art. 5.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci moc obowiązującą w terminie i na obszarach, które określą rozporządzenia Rady Ministrów.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów
i
Minister Spraw Wewnętrznych

(—) L. Kozłowski.

Minister Spraw Zagranicznych

(—) Beck.

Minister Spraw Wojskowych

(—) J. Piłsudski.

Minister Skarbu

(—) Wł. Zawadzki.

Minister Sprawiedliwości

(—) Czesław Michałowski.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(—) Wł Jędrzejewicz.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

(—) Nakoniecznikow Klukowski.

Minister Przemysłu i Handlu

(—) H. Floyar Rajchman

Minister Komunikacji

(—) M. Butkiewicz.

Minister Opieki Społecznej

(—) Jerzy Paciorkowski.

Minister Poczt i Telegrafów

(—) Kaliński.

2.

Zarządzenie policyjne

dot: zamknięcia szosy.

Z powodu naprawy szosy powiatowej Świętochłowice-Zgoda, zamykam takową dla wszelkiego ruchu kołowego od 20. VI. 34 r. aż do odwołania, na odcinku od ulicy Wolności do ulicy 11-go listopada w Zgodzie.

Przejazd odbywać się może w kierunku Zgody i odwrotnie ulicą Nowowiejską.

Świętochłowice, dnia 18. VI. 1934 r.

Naczelnik okręgu urzędowego

(—) W. Polak.

3.

Statut miejscowy

gminy Nowy Bytom

z dnia 19 kwietnia 1934 r.

o kanalizacji gminnej.

Na podstawie § 6 ordynacji o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. art. 19 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17, poz. 30) i uchwały Rady gminnej z dnia 19 kwietnia 1934 r. postanawia się co następuje:

Postanowienie ogólne.

§ 1.

Kanalizacja gminna służy do odwadniania gruntów podlegających w myśl miejscowych przepisów policyjnych przymusowi przyłączenia.

§ 2.

Kto zamierza celem odwodnienia swą realność przyłączyć do kanalizacji gminnej, musi przedtem wnieść do miejscowej władzy policyjnej podanie o zezwolenie i zastosować się do postanowień niniejszego statutu. Postanowienie to odnosi się w całości również do wszelkich zmian (przeróbek, rozszerzeń itd.) istniejących instalacyj kanalizacyjnych.

§ 3.

1. Właściciele realności wykonują połączenia domowe na swój koszt.

2. Muszą oni przestrzegać obowiązujące w tym przedmiocie rozporządzenia i zarządzenia policyjne oraz są odpowiedzialni za nadużycia osób mieszkających lub przebywających w ich realnościach.

§ 4.

1. Do kanalizacji gminnej wpuszcza się:

a) ścieki domowe i gospodarcze,

b) odchody ludzkie z ustępów płuczkowych i pisoarów,

c) wody deszczowe,

d) spuszczaną z fabryk i zakładów przemysłowych wodę gorącą lub ścieki, które, o ile mógłyby szkodliwie działać na kanały, należy przez ochłodzenie, dezynfekcję, neutralizację lub w inny sposób unieszkodliwić.

2. Przedmiotów twardych jako to odpadki kuchenne, żwir, popiół, piasek, oraz materjałów łatwopalnych lub wybuchowych nie wolno odprowadzać do kanalizacji.

3. Zwyczajnych dołów kloacznych nie łączy się z kanalizacją.

Przepisy techniczne.

§ 5.

a) Średnice przewodów.

1. Ustanawia się następujące normalne średnice przewodów:

1) główne przewody łącznikowe 150 mm

2) przewody odciekowe podziemne 100 mm

3) od pojedyńczych zlewów kuchennych, wanien itp. najmniej 50 mm

4) pionowe przewody spustowe z ustępów płuczkowych 100—150 mm

2. Dla nieruchomości szczególnie obszernych lub o niezwykle obfitych ściekach, Zarząd gminny może przepisać większe średnice głównych przewodów.

3. Starą kanalizację domową Zarząd gminny może zwolnić od przepisów ustępów 3 i 4.

b) Układanie przewodów.

1. Przewody odprowadzające ścieki z poszczególnych części nieruchomości do kanału ulicznego powinny być ułożone w miarę możności w kierunkach prostych, najkrótszych; powinny posiadać należyty spadek i stanowić łącznie sieć najodpowiedniejszą. Przewody układa się, o ile możności, zewnątrz budynków. Przewody drugorzędne, odprowadzające nieczystości z rur pionowych lub innych punktów kanalizacyjnych, powinny być wyprowadzone na zewnątrz drogą najkrótszą.

2. Przewody układa się możliwie równolegle od najbliższej ściany w niejakiem oddaleniu od niej.

3. Zakręty robi się za pomocą krzywych rur o promieniu nie mniejszym niż 1 m, zaś w drugorzędnych przy średnicy do 100 mm włącznie 0,5 m, przy większej średnicy 1 m.

4. Połączenie boczne jednej rury z drugą należy urządzać pod kątem nie mniejszym jak 60°. Tylko w wyjątkowych wypadkach wolno łączyć rury tak pionowe jak i poziome pod kątem prostym.

5. O ile możności przewody powinny być urządzone w taki sposób, ażeby woda z dachów i wanien wchodziła do przewodu głównego powyżej kuchen i klozetów.

6. Najwyższy punkt rury poziomej poza obrębem budynku powinien się znajdować najmniej na 0,80 m pod ziemią.

7. Od najniżej położonego i najwięcej oddalonego punktu nieruchomości aż do kanału ulicznego powinien być zachowany ciągły spadek. Ta sama zasada stosuje się do innych punktów, mających być skanalizowanemi aż do połączenia tychże z kanałem ulicznym lub przewodem głównym. Najbardziej celowym spadkiem rurociągu jest 1:50. Spadek mniejszy jak 1:100 jest wzbroniony.

8. W głównych przewodach nie wolno urządzać osadników i zamknięć wodnych.

c) Materjały budowiane.

1. Rury odpływowe używa się albo wyborowe kamionkowe, obustronnie polewane albo żelazne lane, wewnątrz i zewnątrz otoczone powłoką z laku asfaltowego lub posmołowane w stanie gorącym, odpowiadające obowiązującym przepisom.

2. Przewody wewnątrz budynku okryte lub położone w piwnicy w głębokości mniejszej jak 0,50 m pod ziemią muszą być z rur żelaznych lanych przepisanego rodzaju.

3. Jakość rur kamionkowych odpowiadać musi jakości rur, używanych przez Zarząd gminny do przewodów łącznikowych.

4. Wszystkie rury spustowe oraz ich przedłużenia przechodzące przez pomieszczenia mieszkalne są normalnemi rurami odprowadzającemi z lanego żelaza w myśl przepisów ust. 1.

5. Dachowe rury spustowe, rury wentylacyjne, służące do wentylacji przedłużenia rur spustowych mogą być cynkowe, o ile nie przechodzą przez pomieszczenia mieszkalne.

d) Uszczelnienia przewodów.

1. Rury kamionkowe spaja się na sznur smołowy oraz ciepły kit asfaltowy.

2. Rury żelazne lane mają szczeliwa ołowiane na sznur smołowy lub konopny.

3. Rury ołowiane i cynkowe spaja się lutowiem.

e) Urządzenia do czyszczenia przewodów.

1. Na silnych zakrętach i w końcach przewodów urządza się otwory do czyszczenia.

2. Otwór do czyszczenia przewodu łącznikowego urządza się przed jego wejściem na ulicę w miejscu dogodnie przystępnem.

3. Otwory do czyszczenia są hermetycznie zamykane, wodoszczelne i zaopatrzone w pokrywkę z ramki żeliwnej i klapy. Otwory w piwnicy urządza się w formie studzienki rozmiarów w świetle 0,80:0,80 m z prasowanej cegły na zaprawę cementową.

f) Zlewy.

1. Każde połączenie bez osadnika lub odtłustnika (zmywaki, zlewy) należy zaopatrzyć w siatkę lub kratkę nieruchomą, o otworach nie większych niż $1/2$ cm. Nad każdym zlewem znajduje się kurek wodny do czyszczenia.

2. Poniżej takiego przewodu umieszcza się zamknięcie wodne czynne, dogodne i łatwe do czyszczenia. Zarząd gminny może zarządzić wbudowanie zaporników, zabezpieczających od zalania przez prądy zwrotne z otworów, położonych pod powierzchnią ziemi.

3. W pomieszczeniach, w których używa się piasku do czyszczenia, w celu zabezpieczenia kanału ulicznego od osadów, urządza się osadniki w przewodzie bocznym.

4. Osadniki zaopatrzone w zamknięcie wodne powinny być metalowe, kamionkowe lub z innego materjału uznanego przez Zarząd gminny za równorzędny, oraz wodoszczelne.

5. Miednice zlewów z lanego żelaza muszą być wewnątrz emaljowane.

g) Rury spustowe deszczowe.

1. Rury deszczowe łączące się na zarządzenie Zarządu gminnego z kanałem ulicznym lub łącznikowym, powinny być z żelaza lanego ze szczeliwem ołowianem, na długości podstawy łączącej rurę stojącą z rurą odprowadzającą aż do wysokości 2 m ponad powierzchnią ziemi, powyżej zaś z blachy cynkowej. Spustowe rury deszczowe łączące się z kanałem ulicznym lub łącznikowym należy zaopatrzyć w dogodne osadniki listowia i piasku bez zamknięcia zapachowego według wzoru przepisanego przez Zarząd gminny.

2. Wyjątki wymagają zgody Zarządu gminnego.

3. Powyżej osadników dla listowia i piasku urządza się otwory powietrzne, któremi uchodzi powietrze wessane prądem wody.

h) Wpusty.

1. Woda z podwórzy, ogrodów, wogóle z powierzchni terenu odprowadza się za pomocą wpustów, zaopatrzonych w dostatecznie gęste kraty oraz wodoszczelne studzienki osadowe z namulnikiem. Studzienki osadowe są z betonu cementowego, kamionkowe, lanożeliwne lub z innego zdaniem Zarządu gminnego równorzędnego materjału.

2. Prześwit (rozpiętość w świetle) studzienki osadowej wynosi najmniej 35 cm. Poziom wody powinien się znajdować najmiej 60 cm powyżej dna studzienki, a najmniej 90 cm pod powierzchnią ziemi, jeśli studzienka znajduje się na wolnem powietrzu.

3. W odpływie urządza się zamknięcie wodne w postaci kolanka. Bezpośrednie boczne dopływy do studzienki osadowej np. fontann, ścieków deszczowych, dopuszcza się za zgodą Zarządu gminnego.

4. Każdą studzienkę zaopatrzyć należy w szczelne wiadro osadowe z obłąkiem i hakiem wystającym z wody.

i) Odtłustniki.

Pralnie, fabryki mydła, kuchnie restauracyjne, rzeźnie i inne zakłady wydzielające większe ilości odpadków tłuszczowych lub mydlanych dla zatrzymywania tych odpadków zaopatrza się w szczelne i łatwo dostępne odtłustniki według wzoru przepisanego przez Zarząd gminny. Odpływ odtłustników posiada zamknięcie wodne o głębokości najmniej 10 cm.

k) Ustępy płuczkowe i pisoary.

1. Miednica ustępowa powinna być sporządzona z dobrej glinki kamionkowej lub porcelany jako zbiornik płuczkowy z zamknięciem wodnemi widocznym odpływem o średnicy nie większej jak 9 cm. Miednicę łączy się z płuczką za pomocą ześrubienia.

2. Każdy ustęp zaopatrzony jest w płuczkę z wodą do przemywania miednicy. Przy każdem spłukiwaniu, spowodowanem pociągnięciem rączki lub urządzeniem samoczynnem, powinno z płuczki wlewać się nie mniej jak 6 litrów wody z szybkością dostateczną do miednicy. Dopływ wody, płuczkę i miednicę zabezpiecza się w sposób dostateczny od mrozu. Odnośnie ustępów silnie frekwentowanych jako to w szkołach, fabrykach, gospodach dopuszcza się wyjątki od powyższych przepisów za zgodą Zarządu gminnego. Zabrania się przemywać klozety wodą bezpośrednio z rur wodociągowych.

3. W pisoarach conajmniej główne dopływy zaopatruje się w zamknięcie wodne, 10 cm głębokie. Pisoary o więcej jak 2 miednicach zmywa się przez płuczkę zabezpieczoną od mrozu, która ciągle dopływającą wodę automatycznie w silnym promieniu wylewa. W pisoarach o nie więcej niż 2 muszlach ściennych i w pisoarach olejnych płukanie bezpośrednio urządzić wolno tylko za zewoleniem Zarządu gminnego.

4. Odchody z ustępów i pisoarów nie powinny przechodzić przez osadniki.

l) Wentylacja.

1. Każdy przewód spustowy o więcej jak jednym zlewie lub innym odpływie, oraz przewód z którym się łączy pisoar lub ustęp płuczkowy należy dla wentylacji szczelnie, bez zmiany przekroju, możliwie pionowo i z najmniejszem skrzywieniem przeprowadzić ponad dach domu i zaopatrzyć w kołpak. Przewody poziome są wzbronione. Każde umieszczenie ustępowe i pisoarowe ma osobną wentylację. Przewód wentylacyjny, mogący przeszkadzać pobliskim przestrzeniom mieszkalnym albo nieruchomościom należy wyprowadzić do wysokości najmniej 1 m powyżej danych ubikacyj. Rur wentylacyjnych nie wolno łączyć z kanałami wentylacyjnemi mieszkań.

2. Górne punkty zamknięć zapachowych z rurami wentylacyjnemi i spustowemi łączą rury o średnicy wewnętrznej 40 mm przy ustępach, a 30 mm przy innych odpływach.

3. Urządzone za zgodą Zarządu gminnego zamknięcia zapachowe bezpróżniowe nie wymagają oddzielnej wentylacji.

m) Istniejące instalacje kanalizacyjne.

Od powyższych przepisów Zarząd gminny może zwolnić:

1) istniejące przewody podziemne o przekrojach większych jak podane w § 5a, znajdujące się w dobrym stanie.

2) żelazne rury spustowe starych ustępów płuczkowych o przekroju większym jak podany w § 5a,

3) stare ustępy płuczkowe, odpowiadające nagół przepisom sanitarnym i budowlanym.

§ 6.

Osobne urządzenia.

Ze względów technicznych i zdrowotnościowych Zarząd gminny może poza powyższemi przepisać dalsze urządzenia kanalizacyjne wewnątrz nieruchomości (przepisy o urządzeniach odkwaszenia, chłodzenia, czyszczenia ścieków itd.) Właściciele domów obowiązani są zastosować się do tych przepisów.

§ 7.

Wykonanej instalacji kanalizacyjnej nie wolno wziąć do użytku przed odględnięciem i zbadaniem tejże przez organa Zarządu gminnego oraz odbiorem przez Naczelnika Okręgu Urzędowego.

§ 8.

1. Właściciel nieruchomości winien dbać o utrzymanie i czyszczenie kanalizacji.

2. Zamknięcie zapachowe, odtłustniki, osadniki wszelkiego rodzaju należy czyścić na czas, w szczególności osadniki najpóźniej wtedy, gdy poziom nagromadzonych osadów znajduje się 25 cm pod poziomem wody albo zawartość osadnika tworzy gruby muł lub przechodzi w zgniliznę.

§ 9.

Zarządowi gminnemu służy prawo każdej chwili poddać kontroli stan kanalizacji wewnętrznej oraz zarządzić usunięcie stwierdzonych braków i wykonanie potrzebnych przeróbek na koszt właściciela domu.

Opłaty za korzystanie z kanalizacji gminnej.

§ 10.

Za używanie swych urządzeń kanalizacyjnych gmina Nowy Bytom pobiera opłatę kanalizacyjną według następnych postanowień.

Opłacie podlegają wszystkie zabudowania i niezabudowane grunty przyłączone do gminnej kanalizacji.

§ 11.

1. Za podstawę wymiaru opłaty kanalizacyjnej przyjmuje się katastralną wartość użytkową budynków przyłączonych bezpośrednio lub pośrednio do gminnej kanalizacji.

2. Jeżeli katastralna wartość użytkowa budynku jest mniejsza o conajmniej 10% przychodów w brutto, uzyskanych z budynku w roku poprzedzającym rok budżetowy tytułem czynszu najmu lub dzierżawy, to przyjmuje się faktyczny przychód ten za podstawę wymiaru opłaty.

3. Przy gruntach wolnych od podatku budynkowego wzgl. dla których nie ustalono wartości użytkowej lub czystego dochodu katastralnego przez Urząd Katastralny ustala Zarząd gminny wartość użytkowa lub czysty dochód danego gruntu.

§ 12.

Wysokość opłat ustala Rada gminna.

§ 13.

Opłatę wymierza Zarząd gminny, który należność opłaty uwidacznia w nakazach płatniczych doręczonych bez formalności zobowiązanemu.

§ 14.

1. Opłatę uiszcza się w kasie gminnej w 4 rach kwartalnych i to 15 maja, 15 sierpnia, 15 listopada i 15 lutego odnośnego roku budżetowego.

2. Za opłatę odpowiada właściciel gruntu przyłączonego do kanalizacji gminnej.

3. Kilku współwłaścicieli przedmiotu podlegającego opłacie ręczy za uiszczenie opłaty solidarnie.

§ 15.

1. Przeciwko wymiarowi opłaty kanalizacyjnej przysługuje płatnikowi prawo wniesienia sprzeciwu do Zarządu gminnego w terminie 4 tygodni od dnia otrzymania nakazu płatniczego, a przeciwko decyzji Zarządu gminnego wniesienie skargi w postępowaniu sporno-administracyjnem.

2. Sprzeciw lub skarga nie wstrzymuje obowiązku do uiszczenia wymierzonej opłaty.

§ 16.

Zobowiązany do uiszczenia opłaty właściciel powinien donieść do Zarządu gminnego przy równoczesnem przedłożeniu odnośnych akt i dowodów w ciągu 2 tygodni od dnia zmiany

a) o zmianie podmiotu prawa własności,

b) o zmianie substancji przedmiotu podlegającego opłacie.

§ 17.

W razie późniejszego przyłączenia gruntu do urządzeń kanalizacyjnych lub zmiany sposobu przyłączenia gruntu do urządzeń kanalizacyjnych powodujących zmianę stawki oznaczonej w § 13 oblicza się opłatę względnie wyższą stawkę od 1 dnia kwartału następującego po uskutecznieniu zmiany względnie przyłączenia gruntu do urządzeń kanalizacyjnych.

§ 18.

Na pisemne wezwanie skierowane do właściciela gruntu musi tenże złożyć w ciągu wyznaczonego terminu oświadczenie dotyczące dat ważnych dla wymiaru opłaty.

§ 19.

W wypadkach zupełnie wyjątkowych może Zarząd gminny płatnika od opłaty kanalizacyjnej częściowo lub całkowicie zwolnić.

§ 20.

Opłaty kanalizacyjne są opłatami publicznemi, stanowią obciążenie rzeczowe realności i w razie niewniesienia ich w czasie właściwym do kasy gminnej będą egzekwowane trybem administracyjnym wraz z ustawowemi odsetkami.

Postanowienia końcowe.

§ 21.

Osoby, działające wbrew niniejszym postanowieniom ulegną grzywnie do 350,— zł, o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 22.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia. Równocześnie traci moc obowiązującą ordynacja z dnia 12 lutego 1931 r. o pobieraniu opłaty kanalizacyjnej.

Zarząd gminny

(—) Basista
Naczelnik gminy.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 542.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie art. 55 łącznie z art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r.

Świętochłowice, dnia 29. V. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz,

4.

Statut miejscowy

gminy Nowy Bytom
z dnia 19 kwietnia 1934 r.
o wodociągu gminnym.

Na podstawie § 6 ordynacji o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r., art. 19 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz. 30) i uchwały Rady gminnej z dnia 19 kwietnia 1934 r. postanawia się co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Publiczny wodociąg gminny pobieraną od Państwowych Zakładów Wodociągowych wodę dostarcza:

a) dla celów gospodarstwa domowego,

b) na potrzeby publiczne,

c) na cele przemysłowe.

§ 2.

O tem, które realności podlegają przymusowi przyłączenia do wodociągu gminnego, decydują miejscowe przepisy policyjne. Pobieranie wody z innego źródła może być dozwolone tylko za zgodą miejscowej władzy policyjnej.

§ 3.

1. Kto celem zaopatrzenia w wodę zamierza realność swą przyłączyć do sieci gminnej zapomocą prywatnego połączenia domowego lub odgałęzienia, musi przedtem wnieść do miejscowej władzy policyjnej podanie o zezwolenie.

2. Prawo zawierania z Zarządem gminnym umów, dotyczących przyłączenia realności do sieci wodociągowej, służy tylko właścicielowi realności, a za zgodą tegóż też najemcy lub użytkującemu.

§ 4.

1. Właściciele realności wykonują i utrzymują połączenia domowe i odgałęzienia na swój koszt.

2. Muszą oni przestrzegać obowiązujące w tym przedmiocie przepisy statutu miejscowego oraz rozporządzeń i zarządzeń policyjnych, ogólne przepisy o wykonaniu, utrzymaniu i nadzorze połączeń domowych przy państwowych zakładach wodociągowych, wreszcie są odpowiedzialni za nadużycia osób mieszkających lub przebywających w ich realnościach.

§ 5.

Gdy dzienne zużycie wody dla przedsiębiorstwa przemysłowego lub rolnego przeciętnie przekroczy 20 m^3, powinien dany właściciel wodę pobierać wprost od Państwowych Zakładów Wodociągowych. W tym wypadku musi dany właściciel, o ile będzie wchodziło w rachubę współużywanie sieci gminnej, z gminą zawrzeć osobną umowę i spełnić podane warunki.

§ 6.

Właściciele budynków, położonych przy ulicach lub odcinkach ulic, które w myśl obowiązujących przepisów miejscowych i policyjnych jeszcze nie są gotowe dla zabudowania i ruchu, jakoteż budynków, położonych w polu, nie mają prawa żądać wykonania przez gminę rurociągu dopływowego.

§ 7.

Zarządowi gminnemu przysługuje prawo chwilowego lub stałego zamknięcia czy też ograniczenia dopływu wody do poszczególnych lub do wszystkich realności, o ile okaże się to koniecznem ze względów technicznych lub bezpieczeństwa publicznego.

§ 8.

W razie pożaru należy odgałęzienia w promieniu 200 m, o ile nie są używane przez policję lub straż pożarną dla gaszenia pożaru, trzymać w zamknięciu; za wodę, pobraną z prywatnego odgałęzienia dla gaszenia pożaru otrzymuje właściciel, pobierający wodę przez wodomierz, na wniosek odszkodowania, którego wysokość ustala Zarząd gminny.

§ 9.

1. Zarządowi gminnemu przysługuje prawo umieszczenia na frontowych ścianach realności tabliczek orjentacyjnych, umożliwiających szybkie odnalezienie hydrantów i zasuw na ulicach.

2. Właściciele realności nie mogą sobie rościć do Zarządu gminnego jakichkolwiek pretensyj o odszkodowanie z powyższego tytułu.

§ 10.

1. Dopuszczalnem jest każdoczesne odwołanie zezwolenia na istnienie połączenia. Powinno mieć miejsce zwłaszcza wtedy, gdy na gruncie trwoni się wodę lub nie przestrzega obowiązujących przepisów.

2. Odwołanie zezwolenia nie stwarza żadnego tytułu do jakiegokolwiek odszkodowania od gminy.

Techniczne przepisy.

a) Rurociągi.

§ 11.

Otwieranie i zamykanie zasuwy na głównym przewodzie zasilającym realności może być wykonane wyłącznie przez uprawnione do tego organa Zarządu gminnego.

§ 12.

Przy każdem nawierceniu należy zainstalować do odgałęzienia dwa kurki zaworowe, a mianowicie jeden w chodniku 0,5 m od muru nieruchomości wzgl. frontu ulicy nieruchomości, drugi, zwykły kurek wentylowy, w nieruchomości samej. Właściciel nieruchomości może używać tylko kurek zaworowy umieszczony wewnątrz nieruchomości.

§ 13.

1. Wszystkie piony i odgałęzienia od nich mogą być wykonane tylko z rur żelaznych, ocynkowanych. Mniejszych średnic niż 13 mm nie wolno używać.

2. Rury wyżej wspomniane muszą wytrzymać ciśnienie 10 atmosfer bez odkształceń.

§ 14.

Rurociągi prowadzone pod ziemią mogą być wykonane tylko z rur żeliwnych wewnątrz i zewnątrz asfaltowanych, odpowiadających normom, wydanym przez Polski Komitet normalizacyjny.

§ 15.

Zarząd gminny jest uprawniony, o ile uważa to za potrzebne, przepisać średnicę przelotu odcinków rur, prowadzących do miejsc czerpania wody, oraz do wydania innych nie wyszczególnionych jeszcze postanowień odnośnie do technicznego wykonania rurociągów.

§ 16.

1. Do czerpania wody wolno używać tylko zawór śrubowych. Używanie kranów prostych lub stożkowych nie jest dopuszczalne.

2. Wlutowanie kurków wylotowych w rury ołowiane jest wzbronione; umocnienie tych kurków należy przy przyłączeniu do rur ołowianych wykonać zapomocą tarczki ściennej, a przy kutożelaznych przez. wśrubowanie do gwintów roszczepek.

§ 17.

1. Wszystkie rurociągi muszą być zabezpieczone przed działaniem mrozu. Rurociągi na podwórzach, w ogrodach i wogóle na terenach otwartych, nawet pomiędzy stojącemi budynkami, muszą być układane na głębokości conajmniej 1,5 metr pod powierzchnią ziemi, w budynkach zaś najmniej 0,50 m pod powierzchnią ziemi wzgl. podłogi.

2. Dla prowadzenia instalacyj wewnętrznych należy wybierać ściany nie wystawione na bezpośrednie działanie mrozu. W żadnym wypadku nie wolno rur zakładać na zimnych ścianach kurytarzy i sufitów.

3. Gdzie się to wyjątkowo umożliwić nie da, należy rury dobrze owinąć złemi przewodnikami ciepła n. p. filcem i zaopatrzyć w osobny przyrząd opróżniający.

4. Właściciele odgałęzień są zobowiązani zwrócić domownikom uwagę na niebezpieczeństwo zamarzania i poinformować ich o położeniu i obsługiwaniu przyrządów opróżniających, głównego zaworu przepustowego i innych zaworów przepustowych i kurków zaworowych.

5. Przed nadejściem mrozu należy wypróżnić i zamknąć rurociągi, których w porze zimowej nie używa się.

6. Pod każdem miejscem czerpania wody (kurkiem wodociągowym) wewnątrz budynku należy umieścić zlew z zamknięciem ozorowem oraz mocnem sitem.

7. Rurociągi winne być tak prowadzone, aby opróżnienie ich mogło być dokonane z łatwością.

8. Wszelkie wygięcia utrudniające lub uniemożliwiające całkowite opróżnienie instalacyj są niedopuszczalne.

9. Dla uniknięcia tworzenia się jam powietrznych nie mogą rury przy przejściu przez mury fundamentowe mieć położenia więcej płaskiego niż zewnątrz budynku, zwłaszcza do wnętrza budynku.

10. Wszelkie części rurociągu muszą być łatwo dostępne.

§ 18.

1. Wykonanego odgałęzienia nie wolno wziąć do użytku przed oględnięciem i zbadaniem tegóż przez organa Zarządu gminnego.

2. Zbadanie należy rozszerzyć na całość instalacji.

3. Za oględnięcie i odbiór odgałęzienia, które winno nastąpić przez organa Zarządu gminnego w ciągu tygodnia po zawiadomieniu go o skończeniu robót, należy za każdą kuchnię, łazienkę i klozet wodny uiścić przy wręczeniu atestu odbiorczego opłatę w kwocie 1,00 zł.

4. Przez zbadanie odgałęzienia Zarząd gminny nie obejmuje gwarancji za wykonanie robót i zużyte do nich materjałów.

§ 19.

Niniejsze postanowienia odnoszą się w całości również do wszelkich przeróbek i zmian istniejących instalacyj wodociągowych, jakie właściciel ma zamiar wykonać w swojej realności.

b) Hydranty pożarowe i aparaty specjalne.

§ 20.

1. Hydranty na realnościach prywatnych muszą posiadać gwinty odpowiadające nakrętkom węży Straży Pożarnej.

2. Hydranty pożarowe muszą być osłonięte szafką szklanną, zawierającą prócz samego hydranta, wąż parciany odpowiedniej długości, zaopatrzony w wylot mosiężny. Wąż parciany musi być stale połączony z hydrantem.

3. Zarządowi gminnemu przysługuje prawo kontrolowania sprawności hydrantów przez upoważnione do tego organa.

§ 21.

Wszelkie aparaty nieodpowiadające przepisom niniejszym, mogą być połączone z instalacją

tylko za pośrednictwem zbiorniczka, zaopatrzonego w wentyl pływakowy; w wyjątkowych wypadkach może Zarząd gminny zezwolić na istnienie takich urządzeń, gdy uzna je za wystarczająco pewne.

§ 22.

Zbiorniki zasilać można tylko zapomocą rur przelewowych. Każde połączenie, umożliwiające odpływ wody do rury głównej, jest niedozwolone.

§ 23.

Zasilenie kotłów parowych może się odbywać tylko za pośrednictwem osobnych zbiorników.

§ 24.

Dla spłukiwania klozetów muszą być użyte oddzielne zbiorniczki płuczące, zaopatrzone w wentyl pływakowy. Bezpośrednie spłukiwanie wodą klozetów jest niedopuszczalne.

§ 25.

1. Zarząd gminny ma prawo w każdej chwili skontrolować wszystkie aparaty i rurociągi w realnościach przez upoważnionych do tego urzędników lub funkcjonarjuszy swoich.

2. Za każdy aparat, który zostanie uznany na działający nieprawidłowo, opłaca właściciel realności kwotę równą 1,5-krotnemu wynagrodzeniu za 1 godzinę ślusarza gminnego.

3. Wszystkie stwierdzone niedokładności lub uszkodzenia w instalacji winien właściciel realności naprawić w terminie ustalonym przez miejscową władzę policyjną.

4. Jeżeli właściciel realności nie uskuteczni napraw w powyższym terminie, będą one na jego koszt wykonane w drodze przymusowej.

5. Po dokonaniu napraw Zarząd gminny ponownie kontroluje instalację, przyczem za aparaty należycie wyremontowane, opłaty już się nie pobiera.

§ 26.

Zarząd gminny ma prawo żądać bezzwłocznego usunięcia wszelkich aparatów włączonych do instalacyj, jeżeli uderzenia, powstające w rurociągach i instalacji przy zamykaniu zaworów tych aparatów wynoszą więcej niż 2 atmosfery.

c) Wodomierze.

§ 27.

1. Właściciel realności winien do połączenia domowego lub odgałęzienia wbudować wodomierz i utrzymywać go w należytym stanie.

2. Miejsce na umieszczenie wodomierza ustala Zarząd gminny.

3. Dla kilku w obrębie jednej realności miejsc czerpania wody wystarczy załączenie jednego wodomierza, o ile przepływa przezeń wszelka w realności zużyta woda.

4. Na pobieranie wody z sieci gminnej bez wodomierza może Zarząd gminny zezwolić tylko w zupełnie wyjątkowych wypadkach. Wtedy zużycie wody ustala się szacunkowo.

5. Pobieranie wody z realności przed wodomierzem pociąga za sobą natychmiastowe zamknięcie dopływu wody do instalacji.

§ 28.

1. Wodomierz należy umieścić w specjalnie na ten cel przeznaczonej studzience wodomierzowej.

2. Studzienka musi się znajdować w miejscu łatwo dostępnem, w należytym porządku i zabezpieczać wodomierz od działania mrozu i wody zaskórnej. Ew. braki po bezowocnem wezwaniu usuwa Zarząd gminny na koszt obowiązanego.

3. Jeżeli budynek nie posiada piwnic, można studzienkę wodomierzową umieścić poza obrębem budynku.

4. Przenoszenie lub wyłączanie wodomierzy jest bezwarunkowo wzbronione.

5. Zarząd gminny ma prawo w każdej chwili przystąpić do kontroli wodomierza

§ 29.

Za zamknięcie oraz ponowne otwarcie głównej zasuwy w interesie właściciela odgałęzienia Zarząd gminny pobiera opłatę w kwocie 2,— zł.

§ 30.

1. Wodomierze, których wskazania budzą jakiekolwiek wątpliwości, mogą być na żądanie właściciela realności lub Zarządu gminnego zbadane. Koszty badania, wybudowania i wbudowania oraz naprawy wodomierza ponosi właściciel realności. Gdy badanie dał przeprowadzić Zarząd gminny z własnej inicjatywy, ponosi on koszty badania, jeżeli okaże się, że wodomierz działa poprawnie. Badanie i naprawy wodomierzów wykonać mogą tylko osoby i firmy uprawnione do tego przez Zarząd gminny.

2. Na czas wyłączenia takiego wodomierza należy zastąpić go innym działającym poprawnie.

§ 31.

Właściciel realności lub najemca lub użytkujący winni starać się na swój koszt o to, by wodomierze były legalizowane.

§ 32.

Jeżeli wodomierz nie funkcjonuje, a pomimo to woda przez niego przepływa, będzie przyjęte jako przeciętne dziennie zużycie wody w okresie od ostatniego ustalenia do nowego odczytania wzgl. ustawienia nadającego się do użytku wodomierza, ilość wody, odpowiadająca średniej arytmetycznej z niezaczepionych wskazań wodomierza w 3-ch ostatnich miesiącach.

§ 33.

Gdyby Zarząd gminny dla ustalenia ilości zużytej wody przemysłowej domagał się załączenia osobnego wodomierza, właściciel obowiązany jest, żądaniu temu uczynić zadość.

Opłaty.

a) składki na koszt budowy sieci.

§ 34.

1. Od właścicieli realności mogą być ściągnięte po wykonaniu połączeń domowych lub odgałęzień jednorazowe składki na koszt budowy sieci gminnej.

2. Za przełożenie głównych rurociągów w całych ulicach mogą być pobierane również osobne składki.

3. Składki ustala Rada gminna. Oblicza się takowe za metr bieżący długości frontowej nieruchomości do ulicy.

4. Dla ulic, w których położone są dwa rurociągi główne lub też jeden taki rurociąg położony jest po jednej stronie tylko dla przyłączenia do sieci danej nieruchomości, składka może być podwyższona.

5. Za narożniki należy składkę uiścić tylko za front ulicy, z którego nastąpi połączenie. Za budynki, położone pomiędzy 2 ulicami, należy składkę uiścić za obie ulice wtedy, gdy budynki przyłączone są do sieci z obu ulic.

b) za wodę.

§ 35.

1. Za dostarczoną według wodomierza wodę gmina pobiera opłatę za wodę.

2. Wysokość opłaty i jej zmiany ustala Rada gminna.

§ 36.

1. Do uiszczenia opłaty zobowiązany jest właściciel gruntu.

2. W wypadku ustąpienia całego gruntu jednemu najemcy lub użytkującemu ręczy tenże za uiszczenie w miejsce właściciela.

§ 37.

Ilość pobranej wody ustalana będzie na podstawie odczytywań wodomierzy, dokonywanych co miesiąc przez upoważnione do tego przez Zarząd gminny osoby.

§ 38.

1. Opłatę za wodę wymierza Zarząd gminny co miesiąc przez nakaz płatniczy w formie rachunku.

2. Należy ją uiścić w kasie gminnej najpóźniej w ciągu dni 14 od dnia doręczenia rachunku.

§ 39.

1. Przeciwko wymiarowi opłaty za wodę przysługuje płatnikowi prawo wniesienia sprzeciwu do Zarządu gminnego w terminie czterech tygodni od dnia otrzymania nakazu płatniczego, a przeciwko decyzji Zarządu gminnego wniesienie skargi w postępowaniu sporno-administracyjnem.

2. Sprzeciw lub skarga nie wstrzymują obowiązku do uiszczenia wymierzonej opłaty.

§ 40.

W wypadkach zupełnie wyjątkowych może Zarząd gminny płatnika od opłaty za wodę częściowo lub całkowicie zwolnić.

§ 41.

Wszystkie wynikające z niniejszych przepisów opłaty są opłatami publicznemi, stanowią obciążenie rzeczowe realności i w razie niewnoszenia ich w czasie właściwym do kasy gminnej będą egzekowane trybem administracyjnym wraz z ustawowemi odsetkami.

§ 42.

Okoliczności, że wodociąg nie dostarczył spodziewanej ilości lub pożądanej jakości wody, że woda nie dosiągła wyższych piątr w nieruchomości, wreszcie, że dostarczenie wody uległo przerwie lub instalacja sama była przez pewien czas nieczynna, nie uwalniają właściciela realności od opłaty za zużytą wodę ani też nie uprawniają do żądania jakiegokolwiek odszkodowania.

§ 43.

1. Właściciel gruntu wzgl. najemca wzgl. użytkujący może sobie zapewnić umową prywatnoprawną, z podnajemcami (lokatorami) pewne odszkodowanie.

2. Przy rozłożeniu tego odszkodowania, stanowiącego częściowy lub całkowity zwrót uiszczonej gminie opłaty za wodę, na podnajemców według punktów liczy się na

1. każdą osobę, mieszkającą lub przebywającą w danej posesji . 1 punkt
2. kuchnię . . . . 2 punkty
3. każdy pokój . . . . 1 punkt
4. łazienkę, za każdą osobę przebywającą w mieszkaniu, do którego łazienka należy . . . . . 1 punkt
5. osobny ustęp wodny . . . . 2 punkty
6. ogród, jeżeli się podlewa, za każde zaczęte 10 m^2 powierzchni 1 punkt
7. skład, za każde zaczęte 20 m^2 powierzchni . . . . 1 punkt
8. konia lub krowę . . . . . . 3 punkty
9. świnię lub kozę . . . . . . 1 punkt
10. powóz osobowy, konny . . . 2 punkty
11. samochód osobowy . . . . . 7 punktów
12. „ ciężarowy . . . . . 4 punkty
13. ubikację przemysłową, jak restaurację, szynkownię, kawiarnię, rzeźnię, piekarnię itd. . . . . . 12 punktów

3. Oprócz odszkodowania powyższego przysługuje właścicielowi nieruchomości jeszcze prawo pobierania od lokatorów 15% dodatku od kwoty ustalonego odszkodowania na utrzymanie odgałęzienia wodociągowego.

Postanowienia końcowe.

§ 44.

Przerwanie dostarczenia wody z wodociągu gminnego może wyjątkowo nastąpić na skutek piśmiennego wniosku do Zarządu gminnego właściciela realności, o ile odpowiednie przepisy miejscowej władzy policyjnej na to zezwalają.

§ 45.

1. O zmianie właściciela realności należy zawiadomić piśmiennie Zarząd gminny najpóźniej w ciągu dni 8-miu.

2. W razie niezawiadomienia Zarządu gminnego we właściwym terminie odpowiada za wszelkie należytości tak poprzedni właściciel, jak i następca jego.

§ 46.

W razie potrzeby gmina ma prawo zmieniać i uzupełniać niniejsze przepisy, zawiadamiając o tem odbiorców, którym jednak nie służy prawo żądania jakiegokolwiek odszkodowania z tego tytułu.

§ 47.

Osoby, działające wbrew niniejszy postanowieniom ulegną grzywnie do 350 zł, o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 48.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez władzę nadzorczą Równocześnie tracą moc obowiązującą

a) postanowienia Magistratu miasta Bytomia z dnia 31. maja 1900 r. o prywatnych połączeniach domowych i odgałęzieniach, na obszarze gminy Nowy Bytom,

b) ordynacja z dnia 30. marca 1926 r. oraz dodatki do tegóż z dnia 17. sierpnia 1926 r. i 12. marca 1929 r. dotyczące pobierania opłaty za wodę.

Zarząd gminny

(—) Basista
naczelnik gminy.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 552/1.

Uchwała.

Statut gminy Nowy Bytom o wodociągu gminnym z dnia 19. IV. 1934 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 (Zb. ust. pr. nr. 233).

Świętochłowice, dnia 29. V. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz.

5.

I. Dodatek

do statutu gminy Wielkie Hajduki z 11. 8. 1924 r. w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk.

Na podstawie art. 14 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30), rozporządzenia Wojewody Śląskiego z 18. I. 1934 r. w sprawie podatku od przedstawień kinomatograficznych (Dz. U. Śl. Nr. 2, poz. 3) oraz uchwały Rady Gminnej z dnia 13. kwietnia 1934 r. wydaje się następujący I. dodatek do statutu z dnia 11. sierpnia 1924 r. w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk.

§ 1.

W § 2 statutu dodaje się jako punkt 5: wszelkie amatorskie zawody sportowe z wyjątkiem zawodów konnych. Pod amatorskiemi zawodami

sportowemi rozumie się te zawody, w których uczestniczą jedynie osoby, uprawiające sport z zamiłowania i w związku z tem nie otrzymujące żadnych nagród pieniężnych. Zawodów, z których jedna z stron lub poszczególne osoby są zawodowcami nie uważa się za amatorskie zawody sportowe.

§ 2.

Po § 8 statutu wstawia się następujący § 8a.

Podatek od przedstawień kinomatograficznych, na których są wyświetlane filmy, dozwolone do wyświetlania publicznego, pobierany w stawkach procentowych od ceny biletu wstępu różniczkuje się pod względem wysokości w zależności od treści i wartości filmu z ulgowej stawki podatkowej korzystają filmy, oznaczone przez właściwe władze stampilami „Artystyczny" lub „Kształcący", jak również filmy, posiadające stampile „Temat polski".

Podatek ten wynosi:

1. Od filmów przedstawiających tematy polskie:

a) nieposiadających oceny 5%

b) posiadających ocenę „Artystyczny" 3%

c) posiadających ocenę „Kształcący" 2%

ceny biletu wstępu.

2. Od innych filmów:

a) nieposiadających oceny 25%

b) posiadających ocenę „Artystyczny" 20%

c) posiadających ocenę „Kształcący" 10%

ceny biletu wstępu.

Jeżeli w czasie jednego przedstawienia są wyświetlane dwa lub więcej filmów o różnej skali podatkowej i wobec tego od każdego filmu należałby się podatek według różnych stawek, stosuje się następujące zasady:

a) jeżeli są wyświetlane filmy o różnym metrażu, podatek wymierza się według stawki podatkowej dla filmu o najwyższem metrażu,

b) jeżeli są wyświetlane filmy o równym metrażu, podatek wymierza się według stawki podatkowej dla filmu, od którego stawka podatkowa jest niższa.

Filmy o tematach polskich, o ile zostaną oznaczone stampilą „Krótkometrażowy" i jeżeli będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat polski" wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego nieme o 5%, dźwiękowe o 10%, o ile zaś są one nadto oznaczone stampilą „Artystyczny„ lub „Kształcący" — nieme o 10%, dźwiękowe o 20%.

Filmy posiadające stampilę „Krótkometrażowy", „Temat polski" jeśli równocześnie są oznaczone stampilą „Reklamowy" nie wpływają na obniżenie podatku od zasadniczego programu.

W miesiącach letnich, w czasie od dnia 1. maja do dnia 31. sierpnia, wymiar podatku komunalnego od przedstawień kinomatograficznych obniża się o 20% od ogólnej sumy przypadającego podatku.

Podatek komunalny od filmów, dopuszczonych do wyświetlania publicznego przed dniem 1 kwietnia 1933 r. i posiadających oceny stampilowe obowiązujące do tego czasu, będzie pobierany według następujących zasad:

a) od filmów, posiadających oceny: „Małowartościowy" i „Rozrywkowy" — według norm, ustalonych w niniejszym dodatku dla filmów nieposiadających oceny,

b) od filmów, posiadających oceny: „Dobry rozrywkowy", „Artystyczny" i „O wyższej wartości artystycznej" — według norm ustalonych w niniejszym dodatku dla filmów, posiadających ocenę „Artystyczny".

c) od filmów, posiadających oceny: „Historyczny", „Krajoznawczy" i „Naukowy" według norm ustalonych w niniejszym dodatku dla filmów, posiadających ocenę „Kształcący".

Filmy krótkometrażowe o tematach polskich, posiadające legitymacje wydane przed dniem 1 kwietnia 1933 r. o ile będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat polski", wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego o 5%, z wyjątkiem filmów, posiadających ocenę „Małowartościowy" które nie powodują żadnej obniżki.

§ 3.

§ 17 statutu otrzyma następujące brzmienie:

Podatek ryczałtowy oblicza się według miejsca używanego na urządzenia o ile nie da się obliczyć go w myśl postanowień § 14 — do 16. Wielkość ustala się przez obliczenie powierzchni miejsca przeznaczonego dla występu, widzów, łącznie z przejściami, łożami, galerją, kurytarzami i pokojami dla odświeżenia się natomiast z wyłączeniem kulis, garderoby i ustępów. O ile urządzenie odbywa się w całości lub częściowo pod gołem niebem, to pod uwagę bierze się miejsca przeznaczone dla występu i widzów, łącznie z przejściami graniczącemi werandami, namiotami itp.

Podatek ryczałtowy wynosi:

1. Za zabawy taneczne (należą do tego także uroczystości weselne z tańcami):

przy powierzchni nieprzekraczającej mtr. kw.	zwykłe zabawy taneczne na przeciąg udzielonego zezwolenia	przy udziale zamaskowanych lub przebranych osób
100	20 zł	30 zł
200	30 zł	45 zł
300	40 zł	60 zł
ponad 300	50 zł	75 zł

Przy uroczystościach weselnych z tańcami wynosi podatek tylko 50% powyższych stawek.

Jeżeli zabawa taneczna odbywa się w niezamkniętych towarzystwach, stawki te podwyższają się o 50%.

2. Za urządzenie po jednem przedstawieniu cyrkowym:

a) do 200 mtr. kw. powierzchni 10,— zł

b) powyżej 200 do 400 m. kw. powierzchni 20,— „

c) „ 400 „ 600 „ „ „ 40,— „

d) „ 600 „ 1000 „ „ „ 60,— „

e) „ 1000 mt. kw. 80,— „

3. Od przedstawień kinematograficznych, teatralnych i wykładów, o ile według § 2 nie są wolne od podatku:

a) do 50 mtr. kw. powierzchni 5,— zł

b) powyżej 50 do 100 mtr. kw. powierzchni 10,— „

c) „ 100 „ 200 „ „ „ 15,— „

d) za każde dalsze 100 „ „ „ 5,— „

4. za występy śpiewackie lub deklamacje (tak zw. tingel tangel) dziennie 6,— zł

5. za przedstawienia specjalności i teatrzyki rozmaitości, za przedstawienia gimnastyczne, ekwilibrystów, linoskoczków, tancerzy, tancerek, kuglarzy, czarodziejów, hipnotyzerów, odgadujących myśli, brzuchomówców, za pokazywanie ludzi obcych ras oraz anormalnych ludzi i zwierząt.

a) pod otwartem niebem w namiotach lub własnych pomieszczeniach 5,— zł

b) pozatem . . . . 10,— zł

6. za urządzenie wyścigów i jazdy wyścigowej, gry w nagrodę lub zakłady w strzelaniu, gry w kręgle, mocowanie się, boksingi, gimnastykowania, gry w piłkę nożną, gry w bilardzie oraz wszelkiego rodzaju, innych gier o nagrodę lub zakład, fajerwerki i puszczanie balonów i latawców . . . . 5,— zł

7. od strzelnic utrzymywanych przy 1 do 3 strzelb . . . . 1,50 zł

od każdej dalszej strzelby . . 1,— zł

8. od budy do rzucania kostkami za każdy kubek . . . . 1.50 zł

9. Za utrzymanie karuzeli i huśtawki:

a) siłą ludzką dziennie . . . 2,— zł

b) „ zwierzęcą dziennie . . . 3,— zł

c) „ motorową „ . . . 8,— zł

d) huśtawki za każdą łódkę . . 0,50 zł

10. Za utrzymywanie kolei wiszącej 3,— zł

W odpust stawki podatkowe pod cyfrą 3 do 10 podwyższają się o 100%, o ile urządzenia odbędą się na placu przewidzianym dla odpustu.

Zarząd Gminny może się porozumieć z przedsiębiorcą co do należności podatkowej, o ile przeprowadzenie obliczenia według powyższego napotyka trudności.

§ 4.

Dodatek niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wielkie Hajduki, dnia 21. kwietnia 1934 r.

Naczelnik gminy

(pieczęć)

(—) Grzesik.

Sm. 526/34.

Uchwała.

I. dodatek do statutu zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9).

Świętochłowice, dnia 29. V. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz.

Ogłoszono:

Wielkie Hajduki, dnia 11. czerwca 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik

Burmistrz.

Walne zebranie

niżej podpisanej Spółdzielni Mieszkaniowej odbędzie się

w sobotę, dnia 30-go czerwca br. o godz. 17-ej

w sali Hotelu Śląskiego w Wielkich Hajdukach, przy ulicy Krakowskiej.

Porządek obrad:

1. Zagajenie i odczytanie protokółu z ostatniego Walnego Zebrania.
2. Odczytanie protokółu z rewizji, dokonanej w dniu 5, 6 i 7 lutego 1934 r. przez rewidenta Związku Rewizyjnego Spółdzielń Mieszkaniowych i Budowlano Mieszkaniowych w Polsce.
3. Zmiana §§ 6-go, 26-go, 30-go i 39-go statutu Spółdzielni,
4. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej z czynności w roku 1933.
5. Przyjęcie bilansu i udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej.
6. Wyrównanie rachunku zysków i strat w roku 1933.
7. Uzupełniające wybory do Rady Nadzorczej i zatwierdzenie członków Zarządu,
8. Wnioski bez uchwał.

Spółdzielnia Mieszkaniowa Spółdz. z o. o.

Wielkie Hajduki

Rada Nadzorcza:
(—) Grzesik, prezes.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 26.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 30-go czerwca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z.: Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 4. czerwca 1934 r.

o wycofaniu z obiegu pięciozłotowych monet srebrnych.

Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 482).

Na podstawie art. 4, 19, 20 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27. sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 668) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pięciozłotowe monety srebrne, emitowane na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) według wzorów, ustalonych rozporządzeniem Minista Skarbu z dnia 6. lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 657) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14. listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 634), tracą moc prawnego środka płatniczego z dniem 30. września 1934 r.

Poczynając od dnia 1. października 1934 r. do dnia 30. września 1936 r. r. monety powyższe będą wymieniane oraz przyjmowane przy uiszczaniu wszelkich należności w kasach urzędów skarbowych oraz oddziałach Banku Polskiego. Po dniu 30. września 1936 r. obowiązek wymiany tych monet ustaje.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł· Zawadzki.

2.

Statut miejscowy

dotyczący regulaminu Rady gminnej gminy Szarlej—Wielkie Piekary.

Na podstawie §§ 6 i 102 do 112 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Dz. U. str. 233) oraz na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 12-go kwietnia 1934 r. wydaje się dla gminy Szarlej—Wielkie Piekary następujący statut miejscowy:

I. Rada gminna i jej czynności.

§ 1.

Naczelnik gminy lub jego zastępca ustala termin posiedzenia Rady gminnej, zwołując jej członków pisemnem zaproszeniem z równoczesnem podaniem do wiadomości porządku dziennego. Z wyjątkiem wypadków nagłych pomiędzy terminem zwołania a terminem posiedzenia musi upłynąć dwa pełne dni.

Na żądanie $1/4$ członków Rada gminna musi być zwołana.

§ 2.

Posiedzenia odbywają się w sali posiedzeń Urzędu gminnego. Obrady toczą się w języku polskim.

§ 3.

Porządek dzienny ustala naczelnik gminy lub jego zastępca. Porządek dzienny winien obejmować:

1. sprawy, które były już przedmiotem obrad na poprzednich posiedzeniach, lecz zostały odroczone,
2. sprawy bieżące, mające być przedmiotem obrad,
3. sprawozdanie członków komisyj gminnych,
4. wnioski członków Rady gminnej, przedłożone przed terminem zwołania posiedzenia i podpisane przez $1/4$ członków Rady gminnej.

Sprawy uznane uchwałą Rady gminnej za nagłe, mogą być przedmiotem obrad dopiero po wyczerpaniu porządku dziennego.

§ 4.

Rada gminna może swą uchwałą odroczyć niektóre punkty porządku dziennego, jak również zmienić ich kolejność.

§ 5.

Naczelnik gminy lub jego zastępca przewodniczy na posiedzeniach Rady gminnej i komisyj gminnych, kieruje obradami, otwiera i zamyka posiedzenia.

Członkowi Rady gminnej wolno zabrać głos dopiero po uzyskaniu zezwolenia od przewodniczącego, który udziela głosu według kolejności w jakiej się mowcy zgłosili. W kwestji formalnej może udzielić głosu natychmiast.

Przewodniczącemu przysługuje prawo zabierania głosu poza kolejnością mowców.

§ 6.

Członek Rady gminnej nie mogący wziąć udziału w posiedzeniu z powodu przeszkód, winien powiadomić o tem najpóźniej przed rozpoczęciem posiedzenia przewodniczącego, który zawiadamia o tem Radę gminną. W wypadku niemożności powiadomienia na czas, członek Rady winien później usprawiedliwić swą nieobecność.

§ 7.

Posiedzenia Rady gminnej są z ograniczeniem, zawartem w § 109 ustawy o ustroju gmin wiejskich, publiczne.

Dla poszczególnych spraw może Rada gminna osobną uchwałą powziętą na posiedzeniu tajnem, wykluczyć jawność.

Sprawy osobowe urzędników gminnych i sprawy sądowe mogą być przedmiotem obrad wyłącznie posiedzeń tajnych.

Przebieg i treść obrad posiedzeń tajnych obowiązani są członkowie Rady gminnej zachować w tajemnicy.

Winni niezachowania tajemnicy podlegają sankcjom z § 13 niniejszego statutu.

§ 8.

Do prawomocności uchwał Rady gminnej konieczna jest obecność więcej niż połowa jej członków. Jeżeli Radę gminną zwołano po raz drugi do obrad na tym samem przedmiotem, jest one wtedy bez względu na ilość obecnych zdolną do powzięcia prawomocnych uchwał. Przy powtórnem zwołaniu należy na to wyraźnie zwrócić uwagę.

W obu wypadkach należy na zaproszeniu umieścić uwagę, że nieobecni członkowie muszą się poddać powziętym uchwałom.

§ 9.

Uchwały Rady gminne zapadają absolutną większością głosów, w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Wynik głosowania podaje zebranym do wiadomości przewodniczący.

Członków wstrzymujących się od głosowania uważa się za obecnych, jednak większość głosów oblicza się tylko w stosunku do liczby faktycznie oddanych głosów.

§ 10.

Głosowanie jest jawne, odbywa się przez podniesienie ręki lub powstanie z miejsca.

Dla poszczególnych spraw może Rada gminna osobną uchwałą ustalić głosowanie imienne lub za pomocą kartek.

§ 11.

Uchwały Rady gminnej oraz nazwiska obecnych przy powzięciu uchwały członków wpisuje się natychmiast do osobnej księgi protokółów.

Przewodniczący może powierzyć spisywanie protokółu posiedzeń urzędnikowi gminnemu.

Protokół podpisuje przewodniczący i przynajmniej dwu członków Rady, którzy brali w zebraniu udział i posiadają prawo głosowania.

Odmiennych od treści powziętych uchwał oświadczeń do księgi protokółów wpisywać nie wolno.

Po wyczerpaniu porządku dziennego należy odczytać protokół, który obok nazwisk przewodniczącego i obecnych członków Rady, winien zawierać krótkie streszczenie powziętych uchwał.

Komisje.

§ 12.

Na podstawie uchwały Rady gminnej mogą być utworzone:

1. stałe komisje gminne, jako organa pomocnicze, wybrane na czasokres urzędowania Rady gminnej z grona lub z poza grona członków Rady gminnej,
2. niestałe komisje gminne, wybrane z grona członków Rady gminnej dla zbadania lub przygotowania do obrad poszczególnych spraw przekazanych im przez Radę gminną. Okres urzędowania niestałej komisji kończy się po załatwieniu powierzonej jej sprawy.

Komisje mają prawo wzywać rzeczoznawców oraz uprawnione są do korzystania z wszelkich potrzebnych do opracowywania swych wniosków aktów i dokumentów Urzędu gminnego.

Posiedzenia komisyj gminnych odbywają się z wykluczeniem publiczności.

Wybór członków komisyj gminnych odbywa się systemem proporcjonalnym przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów art. 54 ordynacji wyborczej z 5. 5. 1926. (Dz. U. Śl. Nr. 13, poz. 22).

Przepisy porządkowe:

§ 13.

Członków Rady gminnej, którzy bez usprawiedliwienia nie biorą udziału w posiedzeniach Rady gminnej, lub zachowują się na posiedzeniach w sposób nieodpowiedni, może Rada gminna uchwałą, powziętą na wniosek przewodniczącego lub radnego ukarać grzywną w wysokości od 1.— do 3.— zł w razie zaś powtórzenia się podobnego wypadku wykluczyć od udziału w posiedzeniach na pewien czas aż do jednego roku.

Przeciwko takim uchwałom przysługuje ukaranemu prawo wniesienia skargi w postępowaniu administracyjno-spornem do Wydziału Powiatowego w przeciągu dni 14 od chwili podania do wiadomości ukaranemu tej uchwały w formie ustnej lub pisemnej. Skarga ta przysługuje również Naczelnikowi gminy.

Karę należy uiścić do kasy gminnej w przeciągu dni 14 od otrzymania wezwania zapłaty, w przeciwnym wypadku nastąpi przymusowe ściągnięcie.

§ 14.

Przewodniczący czuwa nad porządkiem w sali posiedzeń podczas obrad i może usunąć ze sali każdego słuchacza, który w jakikolwiek sposób przeszkadza obradom.

§ 15.

Każdy członek Rady gminnej winien otrzymać na żądanie jeden egzemplarz niniejszego statutu.

§ 16.

Statut niniejszy obowiązuje po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Szarlej—Wielkie Piekary, dnia 12. IV. 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

Kom. Zarząd gminy

(—) Schaefer, Ludyga, Wróbel, Mutz

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Kom. Rada gminna

(—) Kałdonek, Dr. Bociański, Świder
radny radny radny

Uchwała.

Statut w sprawie regulaminu Rady gminnej gminy Szarlej—W. Piekary zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 7. 1891 r. (zb. u. str. 233).

Świętochłowice, dnia 29 maja 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 7 6. 1934 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
z p.
(—) Macha

Za zgodność odpisu:

Szarlej—W. Piekary, dnia 11 6. 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy
(—) Płonka

3.

Statut

w sprawie poboru opłat administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe w gminie Szarlej—W. Piekary.

Na podstawie art. 19 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 IV. 1924 r. w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 28. maja 1934 r. wydaje się następujący statut:

§ 1.

Za niżej określone czynności i poświadczenia urzedowe pobiera się na rzecz gminy Szarlej — Wielkie Piekary następujące opłaty:

1) zaświadczenie każdego rodzaju w interesie prywatnym o ile poniżej nie są osobno zaznaczone . . . . . . 1,— zł,

Jeżeli zaświadczenie obejmuje więcej niż jedną stronę pobiera sie za każdą dalszą . . . . 1,— zł,

2) za udzielenie informacji na piśmie w interesie prywatnym, o ile przedmiot sprawy nie jest objęty niniejszym statutem za każdą stronę . . 0,50 zł,

3) wygotowanie odpisów zaświadczeń itd. 1,— zł,

Jeżeli odpis obejmuje więcej niż jedną stronę arkusza, pobiera się za każdą dalszą stronę . . . . 0,50 zł,

4) druki ordynacyj, statutów podatkowych i innych . . . . 1,— zł,

Jeżeli koszta druku są wyższe, pobiera się opłatę w wysokości kosztów własnych.

5) uwierzytelnienie wszelkiego rodzaju odpisów i zaświadczeń . . . . . 1,— zł,

7) uwierzytelnienie zaświadczeń opiewających na wartość:

a) do 100,— zł . . . . 0,50 zł,

b) ponad 100,— zł . . . . . . 1,— zł,

7) uwierzytelnienie odpisów . . . . . 0,50 zł,

8) upomnienie po upływie terminu płatności o uiszczeniu podatków, opłat, składek itd. na rzecz gminy i instytucyj publiczno-prawnych . . . . 0,50 zł,

Za każde dalsze upomnienie . . . 1,50 zł,

9) wypełnienie deklaracyj podatkowych oraz spisywanie wszelkiego rodzaju podań w interesie prywatnym . . . 1,— zł,

Jeżeli deklaracja wzgl. podanie obejmuje więcej niż jedną stroną arkusza, pobiera się za każdą dalszą str. 0,50 zł,

10) duplikaty kwitów (pokwitowań) lub świadczeń wzgl. deklaracyj pisemnych Zarządu gminnego lub jego organów albo oddziałów służbowych, o ile nie zaznaczono osobno . . . . 0,50 zł,

11) udzielenie informacji o placówkach przemysłowych i handlowych znajdudujących się w gminie . . . . . 1,— zł,

12) udzielenie informacji co do wysokości podatku przed zaistnieniem obowiązku jego płatności . . . . . . 2,— zł,

13) spisywanie próśb o odroczenie płatności podatków . . . . 1,— zł,

14) informacje o stanie majątkowym osób prywatnych . . . . 1,— zł,

15) duplikaty zaświadczeń szczepienie ospy . . . . 0,50 zł,

16) poświadczenie zatwierdzenia lokatora na podstawie art. 26 i 27 ustawy o ochronie lokatorów z dnia 16. XII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 29. poz. 54) od rocznego czynszu komornego, płatne przez właściciela domu 2%

17) informacje udzielone w sprawach mieszkania, siedziby, liczby dzieci lub innych kwestjach osób prywatnych

a) ustnie . . . . 0,50 zł,

b) pisemnnie . . . . 1,— zł,

18) wygotowanie wyciągów z rejestrów meldunkowych . . . . 1,— zł,

19) zaświadczenie pobytu wzgl. mieszkania w gminie

a) dla celów zawarcia związku małżeńskiego. . . . . 0,50 zł,

b) dla innych celów . . . . 1,— zł,

20) zaświadczenie pobytu dla obcokrajowców w celu wymienionym pod pkt. 19a . . . . 5,— zł,

21) Dowody osobiste . . . . 0,60 zł,

22) formularze ofert na wykonanie różnych prac budowl. itd. . . . . . 1-3,— zł,

23. wyciągi i inne świadectwa z akt Urzędu Stanu Cyw. (ksiąg metrykalnych) oprócz opłaty państwowej wystawione na:

a) $^{1}/_{4}$ arkusza . . . . 0,50 zł,

b) $^{1}/_{2}$ arkusza . . . . 1,— zł,

24. wystawienie pamiętnika rodowego 2,— zł,

25. za każdy wpis urodzenia lub zgonu do pamiętnika . . . . 0,25 zł,

26. uwierzytelniony wyciąg z rejestrów łącznie z należytościami pisarskiemi 0,50 zł,

Jeżeli wyciąg dotyczy kilka wpisów i wymaga przeglądnięcia więcej niż jednego rocznika rejestru pobiera się za przeglądnięcie każdego dalszego rocznika 0,50 zł razem jednak najwięcej 2,— zł,

27. sporządzenie odpisów metryk, znajdujących się w zbiorowych aktach ślubnych . . . . 1,— zł,

28. potwierdzenie planu położenia i budowy

a) przy wartości budowy do 10000,— zł 2.— zł,

b) „ „ „ pow. 10000,— zł do 30 000,— zł . . . . 3,— zł,

c) przy wartości budowy powyżej 30 000,— zł . . . . 5,— zł,

29. Zezwolenie na używanie publicznych dróg, szos, ulic i placów na wykonanie i utrzymanie:

a) schodów, wchodów do piwnic, okien i śmietników . . . . . . 1,— zł,

b) innych urządzeń . . . . 1,50 zł,

c) postawienie straganów, kiosków 3 - 15,— zł.

§ 2.

O ile opłaty pobiera się według wartości której nie można ustalić, przyjmuje się za podstawę obliczenia wartość 30,— zł. Za stronę arkusza po myśli § 1 uważa się każdą zaczętą stronę napisaną ręcznie lub maszyną.

§ 3.

Wolne od opłaty są:

1. informacje ustne z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 1 niniejszego statutu,

2. czynności i poświadczenie w interesie publicznym,

3. czynności i poświadczenia, które według ustaw i rozporządzeń władz są wolne od opłaty.

4. zaświadczenie potrzebne do uzyskania rent wojskowych lub powstańczych, renty inwalidzkiej, wypadkowej lub z ubezpieczenia społecznego,

5. zaświadczenie celem osiągnięcia zasiłku na gospodarstwo domowe lub węgiel deputatowy.

§ 4.

Opłaty należy uiścić bezpośrednio po wykonaniu czynności do rąk urzędnika.

Urzędnik załatwiający czynność administracyjną jako dowód uiszczenia opłaty nakleja znaczki opłat administracyjnych na wydanych zaświadczeniach i tp. oraz unieważnia znaczki przez wypisanie na nich daty poboru opłaty.

Jeżeli strona nie otrzymuje żadnych zaświadczeń urzędowych n. p. przy udzieleniu informacyj ustnych, należy wystawić kwit, z którego wynika wysokość opłaty i tytuł opłaty.

Na kwicie należy oprócz tego nakleić i skasować odpowiedni znaczek.

Zarząd gminy może ściągnąć opłaty za czynności przewidziane niniejszem statutem i z poza obszaru gminy Szarlej - W. Piekary z góry lub za pobraniem przez pocztę. W tym wypadku obciąża się płatnika również kosztami pobrania.

§ 5.

Kasa gminna przydziela znaczki poszczególnym oddziałom i prowadzi ewidencję wydanych znaczków.

Wpływy z opłat odprowadzają oddziały do kasy gminnej najpóźniej w drugim dniu powszednim każdego miesiąca.

§ 6.

Naczelnik gminy może w poszczególnych wypadkach opłatę obniżyć lub znieść jeżeli płatnik nie jest w stanie jej uiścić.

§ 7.

Sprzeciwy przeciwko wymiarowi opłaty należy wnieść do Zarządu gminnego w ciągu 4-ch tygodni od dnia otrzymania wymiaru.

Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia opłaty.

§ 8.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie znosi się statuty dot. opłat administracyjnych z dnia 18. VIII. 1925 r. gminy Szarlej i z dnia 26. III. 1931 r. gminy Wielkie Piekary.

Szarlej - W. Piekary, dnia 28 maja 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

Kom. Zarząd gminy

(—) Wróbel, ławnik; Ludyga, ławnik; Schaefer, ławnik; Mutz, ławnik

---

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Szarlej—W. Piekary, dnia 28. maja 1934 r.

Kom. Rada gminna

(—) Świder, radny; (—) Ludyga, radny; (—) Dr. Bociański, radny.

Za zgodność odpisu:

Szarlej—W. Piekary, dnia 16 czerwca 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

4.

Statut

w przedmiocie pobierania podatku budynkowego gminy Szarlej-Wielkie Piekary.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 12. kwietnia 1934 r. wydaje się po myśli § 4 ustawy z dnia 17 maja 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14, poz. 24) wprowadzającej niektóre zmiany do ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47) zmienionej ustawą z dnia 23. marca 1933 r. dla gminy Szarlej - Wielkie Piekary następujący statut podatkowy:

§ 1.

Podatkowi budynkowemu komunalnemu podlegają wszelkie budynki wraz z należnemi do nich podwórzami znajdującemi się w obrębie gminy.

Wolne od podatku są:

1. Budynki, należące do instytucji wyznaniowych wszelkich uznanych w państwie wyznań, oraz instytucji opieki społecznej, publicznych instytucji leczniczych i naukowych, nie przynoszących dochodów przez oddanie ich w najem.
2. Położone na gruntach gmin wiejskich zabudowania, przeznaczone na magazyny i składy do przechowywania ziemiopłodów i inwentarzy.
3. Nowowznoszone budowle jak również części nadbudowane i przybudowane tak mieszkalne jak i przeznaczone dla celów handlowych i przemysłowych na okres lat 15 od dnia oddania ich choćby tylko częściowo do użytku, o ile budowle, nadbudowy i przebudowy ukończone będą do końca roku 1940.

Uwolnienie uwzględnia się w ten sposób, że od podatku jakiby przypadł od całej budowli odlicza się procent wyrażony stosunkiem wartości nadbudowy lub przebudowy do całego budynku.

§ 2.

Za podstawę wymiaru podatku przyjmuje się wartość budynków podlegających opodatkowaniu z wyłączeniem zainstalowanych maszyn i narzędzi, służących do wykonywania przemysłu.

Podatek budynkowy wymierza się od każdego tysiąca wartości poszczególnych budynków w stawkach uchwalonych i podawanych do wiadomości corocznie przez gminę sposobem miejscowym.

Wysokość tej stawki w przypadku, gdy nie przekracza ona 6‰ (pro mil) podstawy wymiaru podatku, nie podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 3.

Ustalenie wartości następuje na przeciąg jednego roku przez specjalną Komisję szacunkową, składającą się z 5 członków, wybieranych z pośród Rady gminnej i obywateli gminy, nie wchodzących w skład tejże.

Wyboru komisji dokonuje Rada gminna na okres każdego roku podatkowego.

Przewodniczącym tej komisji jest każdorazowo Naczelnik gminy wzgl. jego zastępca.

§ 4.

Na pisemne zawezwanie, skierowane do właściciela gruntu, musi ten złożyć w ciągu wyznaczonego terminu oświadczenie, dotyczące dat ważnych dla wymiaru podatku.

§ 5.

Każdy zobowiązany do podatku właściciel budynku winien donieść do Zarządu gminy przy równoczesnem przedłożeniu odnośnych aktów, względnie dowodów:

1. o zmianie podmiotu prawa własności budynku,
2. o zmianie substancji opodatkowanych przedmiotów.

§ 6.

Obowiązki, jakie nakłada niniejszy statut na właścicieli budynków, podlegających opodatkowaniu, dotyczą w równej mierze ich prawnych zastępców (opiekunów, kuratorów, dyrektorów, Towarzystw akcyjnych, przedstawicieli korporacji i t. d.) jak i osób do Zarządu budynkami przez właścicieli umocowanych.

§ 7.

Zniżki i podwyższenia podatku zachodzące wskutek zmian wspomnianych w § 5 zyskują moc obowiązującą z pierwszym dniem miesiąca, następującego po odnośnej zmianie.

O ile zmian wymienionych w § 5 nie zgłoszono we właściwym terminie i formie, zniżka względnie uwolnienie od podatku obowiązywać będzie dopiero z pierwszym dniem miesiąca następującego po zgłoszeniu.

Uzupełniające wymiary uskuteczniane w myśl powyższych ustępów, obowiązywać będą na pozostały okres podatkowy według postanowień niniejszego statutu, w innych wypadkach uwzględnia się zmiany, zachodzące w tym okresie podatkowym, a dotyczące wartości opodatkowanych budynków dopiero w czasie najbliższego wymiaru.

§ 8.

Za podatek odpowiada właściciel budynku, podlegającego opodatkowaniu. Przy współwłasności kilku osób na tym przedmiocie opodatkowania powstaje zobowiązanie solidarne.

W wypadkach przeniesienia prawa własności odpowiada prócz nowego także były właściciel budynku aż do uskutecznienia przepisanego § 5 zgłoszenia.

§ 9.

Reprezentacja gminy może wymierzone kwoty podatkowe w pojedyńczych wypadkach odpisać, o ile przymusowe ściągnięcie tychże zagraża egzystencji gospodarczej płatnika, lub w przewidywaniu bezskuteczności postępowania egzekucyjnego.

§ 10.

Podatek wymierza Zarząd gminy który należność podatkową uwidacznia w nakazach płatniczych doręczonych zobowiązanemu.

Podatek płatny jest w 4-ch ratach kwartalnych a mianowicie:

I. rata w czasie od 15 — 20 maja
II. „ „ „ 15 — 20 sierpnia
III. „ „ „ 15 — 20 listopada
IV. „ „ „ 15 — 20 lutego

danego roku budżetowego.

§ 11.

Płatnikom przysługują po myśli art. 38, ust. 5, ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47) w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śl. z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) środki prawne przewidziane §§ 69 — 70 ustawy z dnia 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych.

§ 12.

Kto nie złoży obowiązującego oświadczenia wzgl. zgłoszenia (art. 4 — 6) w oznaczonym terminie i w oznaczony sposób, podlega grzywnie do wysokości 350.— zł o ile według obowiązujących ustaw nie podpadnie wyższemu wymiarowi kary.

§ 13.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1934 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą: Statut dot. poboru podatku od gruntów i budynków z dnia 12. 5. 1924 r. gminy Szarlej oraz statut dot. poboru podatku budynkowego gminy Wielkie Piekary z dnia 11 kwietnia 1927 r.

Szarlej-W. Piekary, dnia 12 kwietnia 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

Kom. Zarząd gminy

(—) Schaefer, ławnik; Wróbel, ławnik; Ludyga, ławnik; Mutz ławnik

---

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Kom. Rada gminna

(—) Helisz radny; (—) Osadnik, radny; (—) Kałdonek radny

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 4 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) łącznie z ustawą w sprawie zmiany niektórych postanowień tej ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 29 maja 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński Sobel Tkocz

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 7. 6. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Macha
referent

Za zgodność odpisu:

Szarlej-W. Piekary, dnia 11. 6. 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

5.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 12. kwietnia 1934 r. oraz art. 11. ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10. poz. 47) w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17. poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9) wprowadza się na obszarze gminy Szarlej — Wielkie Piekary opłatę od umów o przeniesieniu własności nieruchomości według następujących przepisów:

§ 1.

Opłacie na rzecz gminy podlegają umowy o przeniesieniu prawa własności nieruchomości oraz przeniesienie prawa własności na nieruchomościach w toku postępowania egzekucyjnego, o ile od tych aktów prawnych pobiera się opłatę (podatek) państwową.

§ 2.

Od opłaty zwalnia się:

1. kooperatywy i spółdzielnie budowlane,
2. nowe budowle, wznoszone przez osoby prywatne,
3. wszelkie transakcje kupna sprzedaży, związane z parcelacją obszarów należących do wielkiej własności ziemskiej, o ile są przeprowadzone przez Urząd Ziemski lub przedsiębiorstwa osadnicze o charakterze użyteczności publicznej.
4. wszelkie transakcje przejściowe własności, które wedle przepisów o podatkach spadkowych i od darowizn bądź podlegają jednemu z tych podatków bądź są od nich zwolnione.

§ 3.

Opłata wynosi 50% państwowej opłaty stemplowej.

§ 4.

Wymiar uskutecznia się na podstawie zawiadomień przesłanych gminie w myśl § 1. ustęp 4. rozporządzenia Wojewódy Śląskiego z dnia 30. sierpnia 1930 r. (Dz. U. Śl. Nr. 15 poz. 18).

§ 5.

Do uiszczenia opłaty zobowiązany jest nowonabywca a w razie niemożności ściągnięcia podatku od obowiązanej osoby ręczy prawozbywca za wymierzoną opłatę w całej wysokości.

§ 6.

Wymierzoną opłatę uwidacznia się w nakazach płatniczych. Opłatę należy uiścić w ciągu dwu tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego w kasie gminnej.

§ 7.

Osoby działające wbrew niniejszego statutu, ulegną grzywnie do wysokości 350.— zł. o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 8.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem 1. kwietnia 1934 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą: Statut dot. pobierania podatku komunalnego od umów o przeniesieniu własności nieruchomości z dnia 2. III. 1925 r. i dodatek I. do tegoż z dnia 27. VI. 1933 r. gminy Szarlej oraz statut dot. tego przedmiotu z dnia 27. II. 1926 r. i dodatek I. z dnia 27. III. 1928 r. gminy Wielkie Piekary.

Szarlej—Wielkie Piekary, dnia 12. IV. 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

Kom. Zarząd gminy

(—) Schaefer, ławnik. Ludyga, ławnik. Wróbel, ławnik. Mutz. ławnik.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Kom. Rada gminna

(—) Helisz, radny. Osadnik, radny. Kałdonek. radny.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 11 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17. poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 (Dz. Ust. Śl. Nr. 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 29. VI. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 26. VI. 1934.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

zp.

(—) Macha.

Za zgodność odpisu:

Szarlej -W. Piekary, dnia 11. VI. 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

6.

Statut

w sprawie poboru opłat za używanie kanalizacji w gminie Szarlej—Wielkie Piekary.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 28 maja 1934 r. wydaje się w myśl art. 19 i 55 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23 III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9) następujący statut:

§ 1.

Za używanie urządzeń kanalizacyjnych gminy Szarlej—Wielkie Piekary pobiera się od właścicieli ubikacji opłatę kanalizacyjną według postanowień wyszczególnionych w § 2.

§ 2.

Opłatę powyższą wymierza się w stosunku do liczby używanych ubikacyj mieszkalnych, urzędowych, służbowych, naukowych, handlowych i przemysłowych znajdujących się w budynkach przyłączonych do ścieku kanalizacyjnego.

Opłata ta wynosi w stosunku rocznym:

a) od ubikacyj mieszkalnych

1. od jednej ubikacji . . . . 3,— zł,
2. „ 1 kuchni i 1 pokoju . . . . . 5,— „
3. „ 1 „ 2 pokoi . . . . . 8,— „
4. „ 1 „ 3 „ . . . . . 12,— „
5. „ 1 „ 4 „ . . . . . 18,— „
6. „ 1 „ 5 „ . . . . . 24,— „
7. „ 1 „ 6 „ . . . . . 30,— „
8. „ 1 „ 7 „ . . . . . 34.— „
9. „ 1 „ 8 „ . . . . . 40,— „

b) od ubikacyj przemysłowych.

1. od każdej ubikacji restauracyjnej 40,— zł,
   od sali dodatkowo . . . . 20,— „
2. od składów kolonjalnych oraz innych do 50 m^2 . . . . 20,— „
   zaś ponad 50 m^2 dodatkowo . . . 30,— „
3. od składów fryzjerskich . . . . . 30,— „
4. od składów rzeźnickich . . . . . 30,— „
   zaś od warsztatów rzeźnickich . . 45,— „
5. od składów piekarskich . . . . . 20,— „
   od piekarni . . . . 30,— „
6. od składów mleczarskich . . . . 24,— „
7. od wszystkich innych warsztatów rzemieślniczych powyżej nie wyszczególnionych . . . . 12,— „
8. od przedsiębiorstw fabrycznych, hurtowni oraz apteki . . . . 80,— „

§ 3.

Opłacie nie podlegają schody, korytarze, poddasza, piwnice gospodarcze i zapasowe z wyłączeniem mieszkań suterenowych i na poddaszu.

§ 4.

Oprócz opłaty przewidzianej w § 2 statutu właściciele nieruchomości przyłączonych do sieci kanalizacyjnej płacą 20% każdorazowo wymierzonego podatku budynkowego.

Dla budynków niepodlegających podatkowi budynkowemu za podstawę obliczenia opłaty służyć będzie fikcyjnie obliczony podatek budynkowy, który ustali Zarząd gminy w myśl obowiązujących zasad.

§ 5.

Za uiszczenie opłaty po myśli § 4. statutu odpowiada każdorazowo w terminie płatności właściciel danej realności. Kilku współwłaścicieli odpowiada za uiszczenie opłaty solidarnie.

§ 6.

Opłaty kanalizacyjne po myśli § 2 i 4 statutu płatne są w 4 równych ratach kwartalnych najpóźniej 15 drugiego miesiąca każdego kwartału.

§ 7.

Osoby nie mające wystarczających dochodów na swe utrzymania oraz osoby, utrzymujące się z środków publicznych za wnioskiem zwolnione zostaną przez Zarząd gminy od opłaty kanalizacyjnej. O ile jednakowoż w gospodarstwie domowem tychże osób znajdują się osoby, które są w stanie opłatę uiścić, należy opłatę od tychże ściągnąć.

§ 8.

W wypadkach gdzie właściciele ubikacyj nie są zarazem najemnikami tychże ręczą za uiszczenie opłaty kanalizacyjnej oprócz nich także najemnicy.

Od ubikacyj przeznaczonych dla celów restauracyjnych płaci opłatę kanalizacyjną oberżysta wzgl. zawiadowca oberży, zaś za wynajęte lub oddane ubikacje osobie innej, uiszcza opłatę ta osoba, która dane ubikacje odstąpiła.

§ 9.

Zarząd gminy może wezwać właściciela nieruchomości do przedłożenia danych lub wyjaśnień potrzebnych do wymiaru opłaty kanalizacyjnej.

§ 10.

Od nowych przyłączeń do urządzenia kanalizacyjnego pobierać się będzie opłatę za używanie kanalizacji za dany kwartał, w którym przyłączenie nastąpiło.

§ 11.

Wymiaru opłaty kanalizacyjnej dokonuje Zarząd gminy przez doręczenie płatnikowi nakazu płatniczego.

Przeciwko wymiarowi służy płatnikowi prawo wniesienia sprzeciwu do Zarządu gminy w ciągu 4 tygodni, licząc od dnia doręczenia wymiaru.

Przeciwko decyzji Zarządu gminy przysługuje płatnikowi prawo wniesienia skargi w postępowaniu administracyjno-spornem do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach w ciągu 2 tygodni, licząc od dnia następnego po doręczeniu decyzji.

Stawienie ewtl. sprzeciwu nie zwalnia płatnika od uiszczenia opłaty w wyznaczonym terminie.

§ 12.

Działający wbrew postanowieniom niniejszego statutu ulegną grzywnie do 300,— zł o ile w myśl obowiązujących ustaw nie ulegną wyższemu wymiarowi kary.

§ 13.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1934 r.

Jednocześnie znosi się statuty dot. tego przedmiotu z dnia 2 września 1927 r. gminy Szarlej oraz z dnia 26 marca 1931 r. gminy Wielkie Piekary.

Szarlej—Wielkie Piekary, dnia 28 maja 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

Kom. Zarząd gminy

(—) Wróbel, ławnik; Ludyga, ławnik; K. Schaefer, ławnik; Karol Mutz, ławnik

---

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Szarlej—Wielkie Piekary, dnia 28 maja 1934 r.

Kom. Rada gminna

(—) B. Świder, radny; Ludyga Józef, radny; Dr. Bociański, radny

---

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 640.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie art. 55 łącznie z art. 27. ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23 III. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9).

Świętochłowice, dnia 13 VI. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Szymonek, Sieja, Tkocz

Za zgodność

Świętochłowice, dnia 18 VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Macha

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości.

Szarlej-Wielkie Piekary, dnia 20 czerwca 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

7,

Obwieszczenie

Daję do publicznej wiadomości że z powodu naprawy szosy powiatowej Godula-Chebzie (od kościoła do kopalni Pawła) zamykam takową dla wszelkiego ruchu kołowego od dnia 25. czerwca br. aż do odwołania.

Objazd nastąpić może przez Zgorzelec—Lipiny.

Godula, dnia 21. czerwca 1934 r.

Naczelnik okręgu urzędowego

(—) Z. Rudzki.

Gmina Świętochłowice

ogłasza niniejszem

Przetarg publiczny

na:

a) otynkowanie nowo przybudowanej szkoły w Zgodzie

b) wykonanie robót malarskich i

c) wykonanie parkietu w sali gimnastycznej w nowo przybudowanej szkole VIII w Zgodzie.

Oferty wraz z ogólnemi i technicznemi warunkami budowy, które będą stanowiły integralną część kontraktu podpisane przez oferenta, należy wnieść do Gminnego Urzędu Budowlanego, pokój nr. 1 na oryginalnych formularzach w zapieczętowanych kopertach z odpowiedniem napisem do dnia 13. lipca 1934 r. o godz. 11-tej w którym to dniu nastąpi otwarcie ofert przez komisję przetargową.

Przy otwarciu ofert mogą być obecni oferenci lub upełnomocnieni zastępcy. Przyjęcie ofert przetargu nie pociąga za sobą żadnych zobowiązań dla Gminy aż do chwili podpisania umowy. Gmina zastrzega sobie prawo wolnego wyboru oferenta niezależnie od wysokości oferty wzgl. unieważnienia przetargu w całości lub częściowo bez podania powodów.

Oferent, któremu przydzielono wykonanie robót, wzbraniający się podpisać umowę w oznaczonym terminie traci złożone wadjum na rzecz Gminy. Do oferty należy dołączyć zaświadczenie Kasy Gminnej o wpłaceniu wadjum w wysokości 5 proc. oferowanej kwoty wzgl. list gwarancyjny jednego z banków wymienionych w okólniku Ministr. Skarbu z dnia 21. IV. 1925 r. L. 872 (D D) 3. Warunki przetargu i potrzebne druki są do nabycia w Gminnym Urzędzie Budowlanym ratusz pokój 1.

Oferty wniesione po oznaczonym terminie, nie na oryginalnych formularzach, uzupełnione jakiemikolwiek dopiskami lub poprawione i bez wadjum nie będą rozpatrywane.

Świętochłowice, dnia 23 czerwca 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

Gmina Świętochłowice

ogłasza niniejszem

Przetarg publiczny

a) otynkowanie budynku „Przedszkola“ w Zgodzie,

b) wykonanie robót malarskich,

c) wykonanie robót ślusarskich,

d) wykonanie robót sanitarno-instalacyjnych w budynku „Przedszkola“ w Zgodzie.

Oferty wraz z ogólnemi i technicznemi warunkami budowy, które będą stanowiły integralną część kontraktu podpisane przez oferenta, należy wnieść do Gminnego Urzędu Budowlanego, pokój 1, na oryginalnych formularzach w zapieczętowanych kopertach z odpowiedniem napisem do dnia 13 lipca 1934 r. o godz. 12-tej, w którym to dniu nastąpi otwarcie ofert przez komisję przetargową.

Przy otwarciu ofert mogą być obecni oferenci lub upełnomocnieni zastępcy. Przyjęcie ofert przetargu nie pociąga za sobą żadnych zobowiązań dla gminy aż do chwili podpisania umowy. Gmina zastrzega sobie prawo wolnego wyboru oferenta niezależnie od wysokości oferty wzgl. unieważnienia przetargu w całości lub częściowo bez podania powodów.

Oferent. któremu przydzielono wykonanie robót, wzbraniający się podpisać umowę w oznaczonym terminie traci złożone wadjum na rzecz Gminy. Do oferty należy dołączyć zaświadczenie Kasy Gminnej o wpłaceniu wadjum w wysokości 5 proc. oferowanej kwoty wzgl. list gwarancyjny jednego z banków wymienionych w okólniku Min. Skarbu z dn. 21. IV. 1925 r. L. 872 (DD) 3. Warunki przetargu i potrzebne druki są do nabycia w Gminnym Urzędzie Budowlanym ratusz pokój 1.

Oferty wniesione po oznaczonym terminie, nie na oryginalnych formularzach, uzupełnione jakiemikolwiek dopiskami lub poprawione i bez wadjum nie będą rozpatrywane.

Świętochłowice, dn. 23 czerwca 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 27.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 7-go lipca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor.: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 26. czerwca 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski Nr. 148 z dnia 2. lipca 1934 r.)

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28. listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc lipiec 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

2.

Starostwo świętochłowickie
Nr. B. 38.

Obwieszczenie.

Starostwo podaje do publicznej wiadomości, że § 1 ust. I. zarządzenia policyjnego Starosty świętochłowickiego z dnia 30 marca 1934 r. L. dz. 38/41 o zakazie sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w czasie głównego poboru wojskowego w roku 1934 zmienia się w ten sposób, że zakazuje się detalicznej sprzedaży i podawania w lokalach oraz miejscach publicznych napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5 % alkoholu, codziennie tylko do godz. 15-tej.

Świętochłowice, dnia 22. VI. 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski

Wicestarosta

3.

Starostwo świętochłowickie
Nr. B. 77/8

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości. że w zagrodzie Jerzego Mrugały w Lipinach przy ulicy Kościelnej nr. 19a, Franciszka Blawuta w Orzegowie przy ulicy Bytomskiej nr. 11 i Franciszka Krzykowskiego w Radzionkowie pomór i zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 2. VII. 1934 r.

Za Starostę:

(—) Mgr. Pietrański
referendarz

4.

L. dz. Sm. 677

Obwieszczenie.

Panu Naczelnikowi gminy i okręgu urzędowego w Goduli p. Rudzkiemu udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 1. lipca do 4 sierpnia włącznie.

Zastępstwo powierzyłem na czas od 1 do 21. VII. ławnikowi p. Zagórze, zaś od 22. VII. do 4. VIII. ławnikowi p. Andrzejewskiemu.

Świętochłowice, dnia 26. VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

L. dz. Sm. 682.

Obwieszczenie.

Panu Naczelnikowi gminy i okręgu urzędowego w Świętochłowicach Polakowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 2. VII. do 12. VIII. 1934 r.

Zastępstwo obejmie w urzędzie gminnym ławnik Popiołek, zaś w okręgu urzędowym ławnik Hornik.

Świętochłowice, dnia 26. VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Obwieszczenie

Dot. wyłudzania wsparć.

Wilibald Grzywoc, urodzony 17. kwietnia 1913 r. w Królewskiej Hucie, który dnia 7. maja 1932 r. odmeldował się z Wielkich Hajduk do Wojsławic, poczta Zduńska Wola, powiat sieradzki, włóczy się po kraju i wyłudza pod różnemi pozorami zapomogi od Związków Komunalnych. Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 30. 6. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

7.

Statut miejscowy

gminy Szarlej — Wielkie Piekary

o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych.

Na podstawie § 6. ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. u. pr. str. 233) i art. 19, 21, 38, 44, 45 i 55 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9) wydaje się za zgodą Rady gminnej następujący statut miejscowy dla gminy Szarlej — Wielkie Piekary.

Dział I.

Postanowienia ogólne dot. odbioru wody.

§ 1.

Wodociąg gminy służy do zaopatrzenia obywateli gminy w wodę do picia i dla celów gospodarczych. Prawo przyłączenia się do wodociągu gminnego służy właścicielom zabudowanych gruntów, położonych przy ulicy, na której znajdują się rury wodociągu gminnego.

Odbiór wody dla celów przemysłowych dopuszczalny jest li tylko za osobnem każdego czasu odwołalnem zezwoleniem Zarządu gminnego.

Przerwy w dostarczaniu wody oraz zmniejszeniu się wydajności wodociągu nie uprawiają do żądania odszkodowania.

§ 2.

Przyłączenie do wodociągu gminnego wymaga zezwolenia Zarządu gminnego. O udzielenie zezwolenia należy wnieść na piśmie przy równoczesnem dołączeniu rysunków projektowanego przyłączenia w 2 egzemplarzach.

Wniosek musi zawierać:

1. nazwisko, stan i miejsce zamieszkania wnioskodawcy,
2. dokładny opis gruntu mającego być przyłączonym do wodociągu i to według ulicy, numeru domu i księgi wieczystej,
3. adres firmy wykonującej przyłączenie,
4. zobowiązanie się wnioskadawcy do wbudowania wodomierza,
5. system wodomierza.

Rysunek musi zawierać:

1. plan położenia gruntu w stosunku 1 : 250 z wszelkiemi przewodami ziemnemi,
2. zarys podziemia w stosunku 1 : 100, w którym wyrysowane być muszą wodociąg główny i łącznikowy, miejsce wiercenia kurka, zasuwka przed frontem ulicy, wodomierzy z kurkami zaworowemi z przodu i z tyłu oraz kurek spustowy,
3. podanie średnicy rur wodociągu głównego łącznikowe i wszelkich zaworów,
4. określenie rodzaju wodomierza głównego i materjału wszelkich rur,
5. podpisy właściciela gruntu i formy wykonującej.

§ 3.

Zarząd gminy może żądać odpowiedniej zmiany projektu i form wykonującej oraz przepisać rodzaj materjału i wodomierza.

§ 4.

Koszta przyłączenia i prawidłowego utrzymania odgałęzienia ponosi właściciel danego gruntu wzgl. wnioskodawca.

Z chwilą ukończenia przyłączenia gruntu do wodociągu głównego odgałęzienia od rury głównej aż do kurka umieszczonego przed wodomierzem stają się własnością gminy.

§ 5.

Właściciel gruntu wzgl. wnioskodawca obowiązany jest:

1. zapłacić do tut. kasy gminnej opłatę w wysokości 15 zł za uzyskanie zezwolenia na uruchomienie wodociągu,
2. ponosić koszta założenia i utrzymania odgałęzienia w obrębie przyłączonego gruntu,
3. przestrzegać przepisy Zarządu gminnego w sprawie przyłączenia, założenia i utrzymania wodociągu,
4. rozpocząć projektowane prace dopiero po wyrażeniu na piśmie zgody na warunki, zawarte w zezwoleniu Zarządu gminnego oraz po poprzedniem zgłoszeniu rozpoczęcia prac w Urzędzie gminnym conajmniej 48 godzin przedtem,
5. przyprowadzić ulicę do stanu pierwotnego, przyczem odpowiada za późniejsze braki powstałe z powodu prac przewodowych.

§ 6.

Zarządowi gminy oraz upoważnionym przez tenże urzędnikom gminnym przysługuje prawo:

1. kontroli prac przewodowych,
2. natychmiastowego wstrzymania prac w razie nieprzestrzegania warunków zezwolenia lub niefachowego wykonywania prac,
3. wykonania prac, założenia wodociągu na koszt właściciela budowy, o ile zaszły okoliczności uzasadniające zastosowanie postanowień niniejszego paragrafu pkt. 2.

D z i a ł II.

Postanowienia dot. wodomierzy.

Wodomierz należy umieścić w miejscu łatwo dostępnem, zabezpieczonem od mrozu i wody zaskórnej w ten sposób, żeby przed nim nie było żadnego odgałęzienia lub odpływu. Odbieranie wody z przewodu wodociągowego od wodomierza do rury głównej bez zezwolenia Zarządu gminnego jest wzbronione i podlega karom ustawowym.

§ 8.

W razie uzasadnionej wątpliwości co do sprawności wodomierza właściciel winien wnieść do Urzędu gminnego o przeprowadzenie rewizji wodomierza. Koszta rewizji i potrzebnej reperatury ponosi właściciel domu.

Jeżeli przy rewizji stwierdzono, że wodomierz mimo przepływu wody nie pokazuje, lub w razie wybudowania wodomierza w celu rewizji, oblicza się za miesiąc bieżący, przeciętną ilość wody zużytej w ostatnich 3-ch mies.

Właściciel gruntu wzgl. budynku (posesji) ponosi każdorazowo koszta legalizacji nowego lub zreperowanego wodomierza.

§ 9.

Zarząd gminy może na koszt właściciela domu utrzymywać wodomierz i przewód łącznikowy aż do wodomierza. Taksamo może wymienić wodomierz w razie potrzeby.

§ 10.

Dokonanie otwarcia przewodu łącznikowego dozwolone jest wyłącznie osobom upoważnionym przez Zarząd gminy. Osobom tym należy każdego czasu umożliwić dostęp do urządzeń wodociągowych wewnątrz gruntu celem kontroli urządzenia, odczytania wodomierza lub naprawy tegoż.

Dział III.

Postanowienia dot. opłat wodnych.

§ 11.

Opłaty za odbiór wody z wodociągu gminnego wynoszą:

a) za wodę zużytą w domach mieszkalnych i gospodarstwach rolnych,

b) w razie braku wodomierza:

1. od każdej osoby	1 m^3
2. od każdego konia	3 m^3
3. od każdej kozy	1 m^3
4. od każdej krowy	2 m^3

W razie potrzeby Rada gminna ustali dodatkowe opłaty na pokrycie strat wodnych.

§ 12.

Ilość spotrzebowanej wody stwierdza miesięcznie z dołu funkcjonarjusz gminy. Przypadające opłaty podaje do wiadomości zobowiązanego za pomocą nakazu płatniczego.

Do uiszczenia opłaty zobowiązany jest właściciel domu. Jeżeli właściciel nie zamieszkuje w gminie, doręcza się nakaz płatniczy zarządcy nieruchomości.

Opłatę należy uiścić w kasie gminnej w ciągu 1 tygodnia od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

W razie zmiany właściciela danej posesji w ciągu miesiąca roku kalendarzowego obowiązek uiszczenia zaległego czynszu ciąży zarówno na poprzedniku jak i następcy.

Właściciel posesji ma prawo ściągnąć uiszczoną przez niego opłatę wodną od lokatorów posesji według punktów.

Przy rozłożeniu opłaty na lokatorów stanowi:

1. każda osoba zamieszkująca lub przebywająca w danej posesji	1 pkt.
2. każda kuchnia	2 „
3. każdy pokój aż do 4 pokoi	1 „
4. każdy dalszy pokój	2 pkt.
5. każda łazienka	8 „
6. każdy ustęp z płókaniem	2 „
7. każdy ogród o powierzchni do 10 m^2 jeżeli się podlewa	1 „
8. każde dalsze rozpoczęte 10 m^2	1 „
9. skład do 30 m^2 powierzchni	2 „
10. każde dalsze 20 m^2 powierzchni	1 „
11. każdy koń	3 „
12. każda krowa	3 „
13. każda świnia	2 „
14. każda drożka lub powóz osobowy	2 „
15. każdy samochód osobowy	7 „
16. każdy samochód ciężarowy	4 „
17. każda ubikacja przemysłowa jak restauracja, wyszynkownia, rzeźnia, piekarnia itp.	12·15 „

Oprócz poboru opłaty wodnej przysługuje właścicielowi posesji prawo pobierania od lokatorów opłaty na reperację sieci wodociągowej w wysokości 15% od kwoty ogólnej przypadającej do zapłaty za spotrzebowaną wodę.

§ 13.

Opłaty wymienione w § 11. niniejszego statutu są daninami publicznemi ciążącemi na gruncie przyłączonym do wodociągu gminnego i podlegają ściąganiu w drodze administracyjno-przymusowej stosownie do obowiązujących przepisów.

Dział IV.

Postanowienia dot. środków prawnych

§ 14.

Przeciwko nakazowi płatniczemu wymienionemu w § 12. ust. 1. niniejszego statutu przysługuje płatnikowi w ciągu 4 tygodni od dnia następnego po doręczeniu nakazu sprzeciw do Zarządu gminnego. Przeciw decyzji Zarządu gminnego wydanej na sprzeciw płatnika służy temu w ciągu dni 14 od dnia następnego po doręczeniu decyzji prawo skargi w postępowaniu administracyjno-spornem do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku płatnika do terminowego uiszczenia opłaty (por. § 12. ust. 3. niniejszego statutu).

Dział V.

Postanowienia końcowe.

§ 15.

Winni naruszenia postanowień niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 150 zł stosownie do art. 50. ustawy o tym-

czasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17. poz. 30). Kary wymierza Zarząd gminy.

W wypadkach objętych niniejszem paragrafem stosuje się przepisy art. 618 - 626 kodeksu postępowania karnego z dnia 19. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33. poz. 313) oraz art. 10-18, 23, 24. 32, 47 i 60 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38. poz. 365).

§ 16.

Zarząd gminy będzie władny żądać od właściciela urządzeń wodociągowych, nie odpowiadających postanowieniom niniejszego statutu dokonania odpowiednich zmian w celu zastosowania tych urządzeń wodociągowych do wymagań niniejszego statutu.

Koszta zmiany ponosi właściciel posesji.

§ 17.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1-go lipca 1934 r.

Równocześnie uchyla się statuty dot. tego przedmiotu z dnia 27. września 1930 r. gminy Szarlej i z dnia 5. lutego 1930 r. gminy Wielkie Piekary.

Szarlej-Wielkie Piekary, dnia 28. maja 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

Kom. Zarząd gminy

(—) Wróbel ławnik (—) Ludyga ławnik (—) K. Schaefer ławnik (—) K. Mutz ławnik

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Szarlej-Wielkie Piekary, dnia 28. maja 1934 r.

Kom. Rada gminna.

(—) B. Swider radny (—) Ludyga Józef radny (—) Dr. Bociański radny

Sm. 641.

Uchwała.

Statut gminy Szarlej-Wielkie Piekary o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. u. str. 233).

Świętochłowice, dnia 13. VI. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Szymonek, Tkocz, Sieja.

Z a z g o d n o ś ć

Świętochłowice, dnia 18. VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p. (—) Macha

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości.

Szarlej-Wielkie Piekary, dnia 20. VI. 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

8

Statut

w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 28 maja 1934 r. wydaje się w myśl art. 14 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23 III. 1933 r.) (Dz. U. Śl. Nr. 9.) dla gminy Szarlej—Wielkie Piekary następujący statut podatkowy:

I. Przepisy ogólne.

§ 1.

Urządzenia podlegające opodatkowaniu.

Wszystkie publiczne zabawy, rozrywki i widowiska urządzane w obwodzie gminy w lokalach koncesjonowanych i pod gołem niebem podlegają opodatkowaniu według postanowień niniejszego statutu.

Do zabaw podlegających opodatkowaniu w myśl ustępu 1. zalicza się przedewszystkiem:

1. zabawy taneczne, kostjumowe, bale maskowe,
2. zabawy ludowe jak: karusele, huśtawki, hipodrony, strzelnice, budy do gry kostkowej, siłomierze i podobne przyrządy, instrumenta do mechanicznego oddawania produkcji muzycznej i deklamatorskiej, gry zręczności, koła szczęścia, urządzenia celowe dla wygrania pieniędzy lub przedmiotu, kolejki, welodrony itd.
3. przedstawienia cyrk we, rozmaitości kabaretowe, widowiska wszelkiego rodzaju, jakoteż wystawy i muzea, wyjąwszy te wystawy i muzea, które nie służą celom zarobkowym, galerje posągów, panoramy, panoptyka, przedstawienia tresury zwierząt, menażerji itd.

4. igrzyska sportowe,
5. przedstawienia obrazów świetlanych, teatry lalek i marjonetek,
6. przedstawienia teatralne i balety,
7. koncerty i inne produkcje muzyczne lub wokalne, wykłady, odczyty, deklamacje, recytacje, produkcje sztuki tanecznej.

Cele budujące, pouczające lub innej rozrywkowej natury, towarzyszące zabawom, jak również rzekomy zamiar przedsiębiorcy nieurządzenia zabawy, nie wykluczają pojęcia zabawy w myśl niniejszego statutu.

§ 2.

Urządzenia niepodlegające opodatkowaniu.

1. urządzenia w szkołach publicznych i dozwolonych prywatnych, jakoteż urządzenia dla uczniów i ich rodzin, przedsiębrane przez wyżej wspomniane szkoły za zezwoleniem władzy szkolnej wyłącznie w celach nauki,
2. urządzenia z których dochód z góry przekazano wyłącznie bezpośrednio celom dobroczynnym, o ile nie połączono z nimi zabawy tanecznej,
3. przedstawienia amatorskie (teatry ludowe) urządzane przez Towarzystwa miejscowe,
4. urządzenia w mieszkaniach osób prywatnych, za które nie pobiera się zapłaty, czy we formie opłaty wstępu, czy też za podanie jadła wzgl. napojów. Lokale stowarzyszeń i związków nie uważa się za mieszkania prywatne.
5. wszelkie amatorskie zawody sportowe — z wyjątkiem zawodów konnych.

§ 3.

Forma podatku.

Gdy udział w urządzeniu zależy od kupna biletu lub innego wykazu opłaty, podatek pobiera się w formie podatku biletowego, jeśli natomiast udział jest dostępny bez jakiegokolwiek wykazu opłaty, wymierza się stały podatek (podatek ryczałtowy).

W miejsce podatku biletowego można nałożyć podatek ryczałtowy, jeśli w wyniku w ten sposób uzyskać można większą sumę należności podatkowej. Postanowienia tego nie stosuje się do urządzeń pod gołem niebem.

Za uczestników uważa się wszystkich obecnych z wyjątkiem osób zawodowo i służbowo zajętych. Przy igrzyskach sportowych nie uważa się za uczestników osoby, biorące czynny udział w sporcie.

§ 4.

Zgłoszenie.

Każde urządzenie podlegające opodatkowaniu należy zgłosić w Urzędzie gminnym najpóźniej o jeden dzień powszedni naprzód, urządzenia zaś, do których odnoszą się postanowienia o podatku biletowym, o dwa dni naprzód. O ile urządzenia zgłosić nie można było we właściwym czasie z powodu niepewności, należy to uskutecznić najpóźniej dwa dni po odbyciu.

O zgłoszeniu wydaje się poświadczenie.

Zgłoszenie obowiązuje tak przedsiębiorcę jak i właściciela lokalu wzgl. placu użytego na urządzenie.

Ten ostatni może dopuścić do urządzenia tylko po przedstawieniu poświadczenia o zgłoszeniu. Wyjątek stanowią urządzenia wprzód nieprzewidziane, nieprzygotowane lub niepewne.

Dla szeregu urządzeń, przedsiębranych przez pojedyńcze osoby może Zarząd gminy uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające.

II. Podatek biletowy.

§ 5.

Wymiar podatku.

Podatek biletowy oblicza się według ilości oraz ceny wydanych biletów wstępu Bilety wydane bezpłatnie można na wniosek strony nie wliczać do podatku, o ile oznaczono je jako bezpłatne i udowodnione w sposób bliżej oznaczony przez Zarząd gminy bezpłatne ich wydanie.

§ 6.

Cena i zapłata.

Podatek oblicza się według ceny podanej na bilecie wstępu nawet wtedy, gdy bilet oddano faktycznie taniej, według zapłaty zaś wtedy, gdy ta jest wyższą od ceny uwidocznionej na bilecie.

Za zapłatę uważa się ogólną sumę opłat żądanych za udział w urządzeniu. Tu należą także opłaty za przechowanie garderoby, za programy i katalogi, o ile udział w urządzeniu uzależniono od oddania odzieży w przechowanie, kupna programu wzgl. katalogu. Pobierane obok wyżej wspomnianych dodatkowe opłaty pod oznaczonemi warunkami lub na oznaczone cele dolicza się do zapłaty, gdy wysokość dodatkowej opłaty stwierdzić nie można dolicza się 1.— zł. Postanowienie to nie odnosi się do opłat dodatkowych przypadających stronie trzeciej na cele użyteczności publicznej, uznanej przez władze.

§ 7.

Bilety ważne na kilka urządzeń lub dla kilka osób.

Od pojedyńczo lub łącznie wydanych biletów, upoważniających do wzięcia udziału w pewnej określonej ilości czasowo rozłożonych urządzeń (abonamenty, bilety stałe, czasowe, tuzinowe itd.) gdy ilość nie jest pewną, pobiera się podatek na podstawie ceny ogólnej.

Za bilety, upoważniające więcej osób do udziału w urządzeniu oblicza się podatek według ilości osób.

Jeżeli ilość osób nie jest oznaczoną, przyjąć należy przypuszczalną ilość pięciu osób. Za podstawę w obliczeniu służy cena odpowiedniego biletu pojedyńczego.

Od biletów dodatkowych pobiera się podatek osobny.

§ 8.

Od każdego biletu pojedyńczego z wyjątkiem biletów na przedstawienia kinematograficzne wynosi podatek:

a) 20% ceny biletów na przedstawienia cyrkowe, marjonetkowe, variete, kabaretowe, zabawy taneczne, publiczne i na walki zapaśnicze.

Przy udziale zamaskowanych lub przebranych osób, podwyższa się podatek o 50%.

b) połowę stawki procentowo określonej pod lit. a) od ceny biletu na przedstawienia teatralne i występy o wyższej wartości artystycznej lub naukowej, oraz od zabaw tanecznych, urządzanych przez towarzystwa miejscowe.

c) 10% od ceny biletów na wszystkie inne widowiska, zabawy i rozrywki.

§ 9.

Podatek komunalny od przedstawień kinematograficznych, na których są wyświetlane filmy, dozwolone do wyświetlania publicznego, pobierany w stawkach procentowych od ceny biletu wstępu, różniczkuje się pod względem wysokości w zależności od liczby mieszkańców gminy w której film jest wyświetlany, oraz w zależności od treści i wartości filmu. Z ulgowej stawki podatkowej korzystają filmy, oznaczone przez właściwe władze stempilami „Artystyczny" lub „Kształcący", jak również filmy, posiadające stempilę „Temat Polski".

§ 10.

Podatek od przedstawień kinematograficznych wynosi:

A. od filmów przedstawiających tematy polskie:

a) nieposiadających oceny 5%

b) posiadających ocenę „Artystyczny" . . 3%

c) posiadających ocenę „Kształcący" . . 2%

ceny biletu wstępu.

B. od innych filmów:

a) nieposiadających oceny 15%

b) posiadających ocenę „Artystyczny" . . 10%

c) posiadających ocenę „Kształcący" . . 10%

ceny biletu wstępu.

§ 11.

Jeżeli w czasie jednego przedstawienia są wyświetlane dwa lub więcej filmów o różnej skali podatkowej i wobec tego od każdego filmu należałby się podatek według różnych stawek, należy stosować następujące zasady:

a) jeżeli są wyświetlane filmy o różnym metrażu, podatek winien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu o najwyższym metrażu,

b) jeżeli są wyświetlane filmy o równym metrażu, podatek winien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu, od którego stawka podatkowa jest niższa.

§ 12.

Filmy o tematach polskich, o ile zostaną oznaczone stempilą „Krótkometrażowy" i jeżeli będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nie posiadających stempili „Temat Polski", wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego nieme o 5%, dźwiękowe o 10%, o ile zaś są one nadto oznaczone stempilą „Artystyczny" lub „Kształcący" — nieme o 10%, dźwiękowe o 20%.

§ 13.

W miesiącach letnich, w czasie od 1 maja do dnia 31 sierpnia wymiar podatku komunalnego od przedstawień kinematograficznych obniża się o 20% od ogólnej sumy przypadającego podatku.

§ 14.

Podatek komunalny od filmów, dopuszczonych do wyświetlania publicznego przed dniem 1 kwietnia 1933 r. i posiadających oceny stampilowe obowiązujące od tego czasu — winien być pobierany według następujących zasad:

a) od filmów posiadających oceny: Małowartościowy" i „Rozrywkowy" według norm ustalonych w niniejszem rozporządzeniu dla filmów nieposiadających oceny,

b) od filmów posiadających oceny: „Dobry rozrywkowy", „Artystyczny" i „O wyższej wartości artystycznej" — według norm ustalonych w niniejszem rozporządzeniu dla filmów, posiadających ocenę: „Artystyczny",

c) od filmów posiadających oceny: „Historyczny", „Krajoznawczy" i „Naukowy" według norm ustalonych w niniejszem rozporządzeniu dla filmów, posiadających ocenę „Kształcący".

§ 15.

Filmy krótkometrażowe o tematach polskich, posiadające legitymacje, wydane przed dniem 1 kwietnia 1933 r. o ile będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat Polski"

wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego o 5%, z wyjątkiem filmów, posiadających ocenę „Małowartościowy“, które nie powodują żadnej obniżki.

§ 16.

Bilety wstępu.

Przy zgłaszaniu urządzenia (§ 4.) przedsiębiorca przedkłada w Urzędzie gminnym bilety wstępu. Bilety muszą wykazywać:

Numer bieżący, nazwę przedsiębiorstwa (biorcy), czas, miejsce, rodzaj urządzenia, cenę wzgl. bezpłatność. Urząd gminny stempluje bilety.

Zarząd gminy może przy zgłaszaniu zażądać zabezpieczenia do wysokości przypuszczalnej należytości podatkowej, może on również dopuścić odchylenia od określonej w ustępie pierwszym treści biletu wstępu oraz odstąpić od stemplowania.

§ 17.

Okazanie i odwartościowienie biletów.

Przedsiębiorca zezwala na udział w urządzeniu tylko po okazaniu i równoczesnem odwartościowieniu stemplowanych biletów. Odwartościowane bilety pozostają przy uczestnikach zobowiązanych do ich okazania na żądanie upoważnionego funkcjonarjusza Zarządu gminy.

§ 18.

Wykaz sprzedanych biletów.

Wykaz sprzedanych biletów wraz z biletami niesprzedanemi przechowuje przedsiębiorca przez trzy miesiące. Wykaz ten wraz z pozostałemi biletami winien przedstawić na żądanie w Urzędzie gminnym.

§ 19.

**Powstanie,
ustalenie i płatność należności podatkowej.**

Należność podatkowa powstaje z chwilą sprzedaży biletu. Sprzedaż kończy się z chwilą przeniesienia prawa własności biletu. Należność podatkowa zmniejsza się odpowiednio do ilości oraz ceny biletów przyjętych przez przedsiębiorcę za zwrotem całkowitej zapłaty.

Po ukończeniu badań Zarząd gminy ustala podatek i podaje go do wiadomości płatnika, formalnego uwiadomienia nie potrzeba.

Należność podatkowa jest płatną w dwa dni po uwiadomieniu płatnika, a jeśli dzień płatności wypada na niedzielę lub święto w następny dzień powszedni.

§ 20.

Ustalenie w szczególnych wypadkach.

O ile przedsiębiorca postąpi wbrew postanowieniom §§ 4 — 16, 18 w taki sposób, że miarodajne do obliczenia podatku stosunki nie dadzą się pewnie stwierdzić, może Zarząd gminy ustalić podatek, jakgdyby wszystkie rozporządzalne miejsca sprzedano po cenie kasowej zwyczajnej, wyższej oszacowanej, lub stwierdzonej.

III. Podatek ryczałtowy.

§ 21.

Według dochodów brutto.

Zarząd gminy może nałożyć podatek w wysokości oznaczonej w § 8 lit. a, b, c, d, od dochodów brutto, gdy uczestnicy pewnego urządzenia uiszczają zapłatę na udział nie otrzymując w zamian biletu wstępu.

Zarząd gminy może porozumieć się z przedsiębiorcą co do wysokości podatku uwalniając go od szczegółowego dowodu dochodów brutto.

§ 22.

Za utrzymywanie w lokalach publicznych, gospodach, szynkach i innych każdemu dostępnych miejscach:

a) przyrządów widowiskowych, do gry zręczności itd.

b) instrumentów do mechanicznego oddania produkcji muzycznej, lub deklamatorskich (pianola, orchestrionfonograf i inne) wymierza się podatek stosunkowo do wartości przyrządów lub instrumentów.

Podatek wynosi za każdy zaczynający się miesiąc ruchu:

a) od przyrządów pod a) oznaczonych przy wartości:

do	50 zł	włącznie	1 zł
„	200 zł	„	2 zł
„	500 zł	„	3 zł
„	1000 zł	„	5 zł

Za każde zaczynające się 1000.— zł - 5 zł.

b) od instrumentów pod b) oznaczonych przy wartości:

do	500 zł	włącznie	2 zł
„	3000 zł	„	5 zł
„	5000 zł	„	10 zł
„	10 000 zł	„	20 zł

Za każde dalsze zaczynające się 10 000 zł - 20 zł.

Podatek uiszcza się w pierwszym tygodniu każdego miesiąca.

Właściciel lub użytkowca przyrządu wzgl. instrumentu zgłasza ustawienie tegoż najpóźniej do tygodnia w Urzędzie gminnym. Postanowienie § 4 ust. 3 pozostanie niezmienione

Postanowienia zawarte w ustępie 1 — 3 nie odnoszą się do katarynek i puszek do gry o małej objętości, grających stale te same kompozycje.

§ 23.

Według ilości współdziałających.

Od produkcji muzycznej, w gospodach, szynkach publicznych, lokalach rozrywkowych, ogrodach, salach, budach, namiotach pobiera się podatek w wysokości 3,— zł za jeden dzień i jednego grającego.

Od produkcji muzycznych i wokalnych zawodowo uprawianych w wędrówce na publicznych drogach, ulicach, placach i innych miejscach publicznych, gospodach, szynkach, publicznych lokalach, rozrywkowych budach, namiotach pobiera się podatek, który wynosi:

przy 1 — 2 współgrających	2,—	zł dziennie
„ 1 — 3 „	3,—	„ „
„ 4 — 5 „	4,50	„ „
„ każdym dalszym grającym	1,50	zł „

Przed rozpoczęciem przedsiębiorcy zgłaszają produkcje oznaczone w ustępie 2 w Urzędzie gminnym. O ile przedsiębiorcy w tym dniu podatek już w innej gminie złożyli, to po udowodnieniu złożenia, od dalszego podatku są zwolnieni.

Nie podlegają podatkowi okolicznościowe produkcje wokalne i muzyczne na publicznych drogach, placach, tudzież podwórzach domów mieszkalnych.

§ 24.

Według wielkości używanego miejsca.

Podatek ryczałtowy oblicza się według miejsca używanego na urządzenie o ile nie da się go obliczyć w myśl postanowień § 21 - 23. Wielkość ustala się przez obliczenie powierzchni miejsca przeznaczonego dla występu, widzów łącznie z przejściami, lożami, galerją, korytarzami i pokojami dla odświeżenia się, natomiast z wyłączeniem kulis, garderoby, ustępów. O ile urządzenie odbywa się w całości lub częściowo pod gołem niebem, to pod uwagę bierze się miejsce przeznaczone dla występu i widzów, łącznie z przejściami, graniczącemi werandami, namiotami itd.

Podatek ryczałtowy wynosi:

Przy powierzchni nieprzekraczającej m²	Od urządzeń pod gołem niebem, przedstawień cyrkowych, zabaw ludowych wszelkiego rodzaju, karuzeli, huśtawek, strzelnicy przedstawień zwierząt itd. złotych	Od przedstawień kinomatograficznych, teatralnych i wykładów złotych	Od zabaw weselnych tanecznych, tynglowych, rozmaitości, variete i podobnych urządzeń, które po największej części przynoszą dochód z podawania jadła i napoi złotych
50	2,—	8,—	5,—
100	3,—	16,—	10,—
200	4,—	30,—	15,—
300	5,—	45,—	20,—
400	6,—	60,—	25,—
za każde dalsze 200	2,—	20,—	10,—
500	10,—	—	—
1000	20,—	—	—
2000	30,—	—	—
3000	40,—	—	—
za każde dalsze 1000	10,—	—	—

Podatek wymierza się za każde urządzenie z osobna nawet gdy w jednym i tym samym dniu i miejscu odbywa się więcej urządzeń. Przy bieżącym ciągu urządzeń uważać należy każdy zaczynający się 3 godzinny przeciąg czasu za nowe urządzenie. Przy urządzeniach trwających kilka dni wymierza się podatek za każdy dzień z osobna.

Zarząd gminy może porozumieć się z przedsiębiorcą, co do należności podatkowej, o ile przeprowadzenie obliczenia według ustępu 1 — 3 napotyka na trudności.

§ 25.

Uiszczenie podatku.

Podatek ryczałtowy (§ 21 — 25) uiszcza się przy zgłoszeniu (§ 23 ust. 4 i 24 ust. 3) za zwrotem w wypadkach nieodbycia się urządzenia, odpowiednie zastosowanie znajdują tu postanowienia § 8 lit. a, b, c.

IV. Podatek od stawek, gry lub zakładów i wygranych.

§ 26.

Oprócz podatku określonego w części II i III pobierany będzie o ile publiczne rozrywki, zabawy i widowiska połączone są z grą lub zakładami, podatek od stawek gry lub zakładów i od wygranych. Podatek od stawek, gry lub zakładów wynosi 2% stawek.

Podatek od wygranych wynosi 2% zakładów.

§ 27.

Przedsiębiorca obowiązany jest prowadzić wykaz stawek i wypłaconych wygranych i na żądanie Zarządu gminy wykaz ten okazać.

Podatek płatny jest w dniu odbycia widowiska połączonego z grą lub zakładem do rąk delegowanego Zarządu gminy lub w przeciągu 2 dni po odbyciu widowiska do kasy Zarządu gminy. W tym ostatnim wypadku przedsiębiorca obowiązany jest dołączyć wykaz stawek gry i zakładów oraz wykaz wygranych potwierdzonych przez delegowanego gminy.

V. Postanowienia ogólne.

§ 28.

Obowiązek i odpowiedzialność.

Obowiązanym do płacenia podatku jest przedsiębiorca urządzenia. Kto nie będąc przedsiębiorcą obowiązany jest do zgłoszenia (§ 4 ust. 3) odpowiada z przedsiębiorcą solidarnie.

§ 29.

Celem uniknięcia zbytnej surowości może gmina w pojedyńczych wypadkach podatek całkowicie lub częściowo obniżyć wzgl. od niego uwolnić.

§ 30.

Odwołania od wymiaru podatku podlegają przepisom art. 38 ustawy o uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9).

§ 31.

Działający wbrew postanowieniom niniejszego statutu ulegną grzywnie do wysokości 350 zł o ile według obowiązujących ustaw nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 32.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1934 r.

Równocześnie znosi się statut dot. tego samego przedmiotu z dnia 17 stycznia 1926 r. gminy Szarlej oraz z dnia 26 października 1925 r. i dodatek do tegoż z dnia 5 lutego 1931 r. gminy Wielkie Piekary.

Szarlej-Wielkie Piekary, dnia 28 maja 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

Kom. Zarząd gminy

(—) Wróbel, ławnik; Ludyga, ławnik; K. Szaefer, ławnik; Karol Mutz, ławnik

---

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Szarlej-Wielkie Piekary, dnia 28 maja 1934 r.

Kom. Rada gminna

(—) B. Swider, radny; Czempiel, radny; Kałdonek, radny

Sm. 642.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9).

Świętochłowice, dnia 13. VI. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Szymonek, Sobel, Sieja, Tkocz

Za zgodność.

Świętochłowice, dnia 18. VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Macha.

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości.

Szarlej-W. Piekary, dnia 20 czerwca 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

9.

Dodatek III.

do statutu w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek zabaw i widowisk gminy Ruda.

(Gazeta Powiatowa Nr. 17 poz. 4 rok 1925).

W § 8 punkt a skreśla się słowa „kinomatograficzne".

Dodaje się do § 8 punkt e treści następującej:

e) podatek komunalny od przedstawień kinomatograficznych nie może przekraczać następujących norm:

A) od filmów przedstawiających tematy polskie:

a) nieposiadających oceny 5%

b) posiadających ocenę „Artystyczny" . 3%

c) posiadających ocenę „Kształcący" . 2%

ceny bitetu wstępu.

B) od innych filmów

a) nieposiadających oceny 15%

b) posiadających ocenę „Artystyczny" . 10%

c) posiadających ocenę „Kształcący" . 10%

ceny biletu wstępu.

Jeżeli w czasie jednego przedstawi enia są wyświetlane dwa lub więcej filmów o różnej s kali podatkowej i wobec tego od każdego filmu należałoby się podatek według różnych stawek, należy stosować następujące zasady:

a) jeżeli są wyświetlane filmy o różnym metrażu, podatek winien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu o najwyższym metrażu.

b) jeżeli są wyświetlane filmy o równym metrażu, podatek winien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu, od którego stawka podatkowa jest niższa.

Filmy o tematach polskich, o ile zostaną oznaczone stampilą „Krótkometrażowy" i jeżeli będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat polski" wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego nieme o 5%, dźwiękowe o 10% o ile zaś są one nadto oznaczone stampilą „Artystyczny" lub „Kształcący" nieme o 10% dźwiękowe o 20%.

Filmy, posiadające stampilę „Krótkometrażowy" „Temat polski" jeśli równocześnie są oznaczone stampilą „Reklamowy" nie wpływają na obniżenie podatku od zasadniczego programu.

W miesiącach letnich, w czasie od dnia 1. maja do dnia 31. sierpnia wymiar podatku komunalnego od przedstawień kinomatograficznych obniża się o 20% od ogólnej sumy przypadającego podatku. Podatek komunalny od filmów, dopuszczonych do wyświetlania publicznego przed dniem 1. kwietnia 1933 r. i posiadających oceny stampilowe obowiązujące do tego czasu winien być pobierany według następujących zasad:

a) od filmów, posiadających oceny „Małowartościowe" i „Rozrywkowe" według norm, ustalonych w niniejszym rozporządzeniu dla filmów nieposiadających oceny,

b) od filmów, posiadających oceny „Dobry rozrywkowy" „Artystyczny" i „O wyższej wartości artystycznej" według norm ustalonych w niniejszym rozporządzeniu dla filmów, posiadających ocenę „Artystyczny",

c) od filmów, posiadających oceny "Historyczny" Krajoznawczy" i „Naukowy" według norm ustalonych w niniejszym rozporządzeniu dla filmów posiadających ocenę „Kształcący".

Filmy krótko metrażowe o tematach polskich, posiadające legitymacje wydane przed dniem 1. kwietnia 1933 r. o ile będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat polski" wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego o 5% z wyjątkiem filmów, posiadających ocenę „Małowartościowy" które nie powodują żadnej obniżki.

Dodatek niniejszy obowiązuje z dniem 1. kwietnia 1934 r.

p. p. p.

(—) Gruchel, Gieltowski Wilhelm

radni.

(—) Inż. Keller (—) Magiera

przewodniczący protokólant.

Uchwała.

Sm. 539.

Zatwierdza się na podstawie artyk. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r.

Świętochłowice, dnia 29 maja 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 4. VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z. p.

(—) Macha,

referent.

Za zgodność odpisu.

Ruda Śl. dnia 27. VI. 1934 r.

Zarząd gminy

z p.

(—) Trocha.

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 28.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 14-go lipca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor.: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Zarządzenie
Wojewody Śląskiego
z dnia 26. czerwca 1934 r.
w sprawie dyslokacji Policji Województwa Śląskiego

(Gazeta Urzędowa Wojew. Śląskiego z dnia 3. 7. 1934 № 22, poz. 1).

Na podstawie art. 11 rozporządzenia z dnia 17. czerwca 1922 r. w przedmiocie organizacji Policji Województwa Śląskiego (Dz. U. Śl. № 1. z 1922 r. poz. 4) w brzmieniu ustawy z dnia 2. marca 1923 r. (Dz. U. Śl. № 13 z 1923 r. poz. 87) na wniosek Głównego Komendanta Policji Województwa Śląskiego zarządzam z dniem 1. lipca 1934 r. wydzielenie rejonów służbowych i etatów osobowych:

1. Komisarjatu Policji Województwa Śląskiego w Chorzowie z Miejskiej i Powiatowej Komendy Policji Województwa Śląskiego w Katowicach.

2. Posterunku Policji Województwa Śląskiego w Nowych Hajdukach z Powiatowej Komendy Policji Województwa Śląskiego w Świętochłowicach.

3. Obszaru zajmowanego przez koszary wojskowe 75 p. p. wraz z terenem położonym między temi koszarami i granicą miasta Chorzowa położonych na obszarze gminy Świętochłowice z rejonu Komisarjatu Policji Województwa Śląskiego w Świętochłowicach i przydział powyższych terenów służbowych oraz etatów osobowych w łącznej liczbie 28 funkcjonarjuszów Policji do stanu Komendy Policji Województwa Śląskiego miasta Chorzowa.

Wojewoda Śląski:
w z.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

2.

Odpis.

Nr. 3 K. 32|34.

Wyrok
W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Sąd Najwyższy w składzie: Przewodniczący Sędzia S. N. St. Wyrobek, Sędziowie: S. N. St. Frycz, R. Scholz (sprawozdawca), przy udziale Prokuratora S. N. St. Raczyńskiego jako protokolanta, apl. sąd. J. Janowskiej, na rozprawie kasacyjnej dnia 10 kwietnia 1934 w sprawie

Jana Urbańczyka, oskarżonego z art. 7, 8 rozp. z 16/3 p. 309, po rozpoznaniu kasacji

oskarżonego Urbańczyka od wyroku Wydziału Zamiejscowego Katowickiego Sądu Okr. w Królewskiej Hucie z dnia 23 listopada 1933 r. Kad. 531/33,

na zasadzie art. 529, 578 k. p. k. i art. 47 — 54 p. o. k. s. kasację oddala, oskarżonego kosztami postępowania kasacyjnego i odeń tytułem opłaty sądowej w Sądzie Najwyższym kwotę 20 zł. zasądza.

Uzasadnienie.

Kasacja oskarżonego zarzuca zaskarżonemu wyrokowi obrazę: a) art. 5 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. poz. 309/28 r. i 30/32 r. w związku z § 5 rozporządzenia wykonawczego Min. Spraw Wewn. z dnia 16 października 1930 r. (Dz. U. R. P. poz. 653) przez mylne uznanie, jakoby osoby pozostające na leczenie w szpitalach podlegały obowiązkowi meldunkowemu; b) art. 379 k. p. k. przez pominięcie przytoczenia w zaskarżonym wyroku ustaleń faktycznych, stwierdzających, iż oskarżony był ustanowionym zarządcą szpitala oraz przez nieprzytoczenie okoliczności, mających wpływ na wymiar kary.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. poz. 309) stanowi, iż właściciele, dzierżawcy i kierownicy odpowiedzialni wszelakich zakładów, przeznaczonych do przyjmowania osób na mieszkanie lub nocleg za opłatą lub bezpłatnie obowiązani są do prowadzenia ksiąg lub rejestrów meldunkowych.

Hotele, pensjonaty i domy noclegowe zostały przytoczone tylko przykładowo. Wprawdzie szpitale nie zostały wyraźnie w tym przepisie wymienione, niemniej jednak, z wyjątkiem chorych przychodnich, leczących się ambulatoryjnie, pozostali chorzy mają tam czasowe swe mieszkanie i nocleg.

Pogląd kasacji, jakoby obowiązkowi meldunkowemu podlegały jedynie zakłady tego rodzaju jak hotele i pensjonaty, jest mylny, albowiem ustawa obok hoteli itp. i w odróżnieniu od nich wymienia „wszelakiego rodzaju inne" zakłady, jako poddane obowiązkowi meldunkowemu, tak że znamieniem, uzasadniającem obowiązek meldunkowy, jest przyjmowanie osób na mieszkanie lub nocleg bez względu na cel przyjmowania.

Obowiązek zameldowania dotyczy nietylko osób, obierających sobie stałe miejsca zamieszkania w pewnej miejscowości, lecz również osób czasowo tam przebywających, wynika to jasno z art. 7 wskazanego rozporządzenia Prezydenta w brzmieniu ustawy z dnia 15 marca 1932 r. (Dz. U. poz. 390).

Wobec powyższego Sąd zasadnie uznał winę oskarżonego, jako kierownika szpitala, dalsze zaś zarzuty ze względu na przepis art. 511 lit. a. k. p. k. nie mogą być przedmiotem rozpoznania.

Na oryginale właściwe podpisy.

(—) M. Korczyński
Sekretarz
Sądu Najwyższego

Sprawdzał:
(—) podpis nieczytelny.

Królewska Huta, dnia 15 czerwca 1934 r.

Za zgodność.

(—) podp. nieczytelny
pomocnik kancelaryjny.

3.

Obwieszczenie.

Związek byłych Marynarzy, Koło w Szarleju—Wielkich Piekarach, wniósł prośbę o udzielenie mu po myśli § 46 i nast. ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1913 r. (Zb. U. str. 53) prawa urządzenia zakładu kąpielowego, przeznaczonego do publicznego użytku, nad rzeką Brynicą w Szarleju—Wielkich Piekarach z poborem wody z tej rzeki.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach przez 2 tygodnie, począwszy od poniedziałku, dnia 16 lipca 1934 r. do poniedziałku dnia 30 lipca 1934 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie, w podwójnem wygotowaniu, albo protokolarnie zgłosić w wymienionym wyżej Urzędzie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądanie w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z podkładkami technicznemi,

przepisanemi w nr. 2-5 III. rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i rozszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 4. lipca 1934 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej

Przewodniczący:

w z.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 11. VII. 1934 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Nowym Bytomiu Basiście udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 16. VII. — 19. VIII 1934 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi Edwardowi Ekertowi.

Świętochłowice, dnia 9 lipca 1934 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osad w Wielkich Hajdukach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Krawutschke Paweł z Wielkich Hajduk, ul. Krakowska nr. 159 i p. Lipuś Paweł z W. Hajduk, ul. Krakowska 145 zamierzają wybudować w tutejszej miejscowości na swych gruntach, położonych przy przedłużonej ulicy Leśnej po domu mieszkalnym i stawili wniosek o potrzebne do tego zezwolenie stosownie do ustawy osadniczej z dn. 10 sierpnia 1904 r. (Dz. Ust. str. 227).

Plany wyłożone są w ratuszu, pokój nr. 16 w czasie od 16 lipca do 6 sierpnia 1934 r. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony interesowane wnieść w ciągu trzech tygodni najpóźniej do dnia 6 sierpnia 1934 r. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Wielkie Hajduki, dnia 11 lipca 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik, burmistrz.

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 29.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 21-go lipca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor.: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Dulika, Piusa Mroncza i Karola Paszka w Wielkich Hajdukach przy ul. Kolonji Hutniczej 41 — 43 oraz Józefa Namysłego, Teodora Szymury, Jana Pisarka i Jana Niedurnego w Nowym Bytomiu przy ul. Niedurnego nr. 41 pomór i zaraza świń wygasła.

Za Starostę:

(—) Mgr. Pietrański
Referendarz.

2.

Obwieszczenie.

Z dniem 31. VII. 1934 r. odwołałem oglądacza mięsa Adolfa Brema ze stanowiska organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa. Równocześnie powierzyłem to stanowisko lekarzowi weterynaryjnemu Janowi Kukuli z Łagiewnik, zaś dotychczasowemu oglądaczowi mięsa Bremowi Adolfowi z obwodu Chropaczów powierzyłem z dniem 1. VIII. 1934 r. wykonywanie trychinoskopji w obwodach badania Łagiewniki i Chropaczów z zastrzeżeniem każdoczesnego odwołania.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 18. lipca 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

3.

Obwieszczenie.

Zarząd gminy Brzeziny Śl. powiat świętochłowicki wniósł do tut. Okręgu urzędowego

wniosek o skasowanie drogi publicznej prowadzącej z Brzezin Śl. do Brzozowic — Kamienia wzdłuż granicy polsko-niemieckiej i to na odcinku od wylotu na ul. 3-go Maja aż do szybu „Immergrün". Droga ta zapisana jest w księgach katastralnych pod znakiem Tom XIX karta 733 Rozbark parc. 2097/423 mapa nr. 1 o wielkości 6577 m^2.

Powyższe podaję do wiadomości interesentów z wezwaniem, by zgodnie z postanowieniem przepisów § 57 o właściwości władz z dnia 1. VIII. 1883 r. ewentl. uzasadnione sprzeciwy wnieśli w ciągu 4-ch tygodni do tut. urzędu, licząc od dnia ogłoszenia w gazecie urzędowej.

Brzeziny Śl., dnia 10 lipca 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Szymonek.

4.

Obwieszczenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Rybarzowi z Łagiewnik udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 16. VII. do — 14. VIII. 1934 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi Stanisławowi Knurze.

Świętochłowice, dnia 17. lipca 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

Za zgodność:
(—) Mgr. Koraszewski
referent.

KOMUNIKATY

5.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 13. 7. 1934 r. zatwierdzono uchwałę rady gminy Godula w sprawie konwersji pożyczki krótkoterminowej na długoterminową, uchwałę rady gminy Szarlej — W. Piekary w sprawie zaciągnięcia pożyczki w wysokości 20.000,— zł z Śląskiego Funduszu Gospodarczego na budowę baraków, uchwałę rady gminy Orzegów w sprawie sprzedaży domu gminnego, uchwałę rady gminy Wielkie Hajduki w sprawie wydzierżawienia od Polskich Kopalń Skarbowych terenu na boisko, I. dodatek do statutu gminy Ruda w sprawie uposażenia funkcjonarjuszów gminy i okręgu urzędowego. Przyjęto do wiadomości bilans Śląskich Linij Autobusowych na rok 1933/34 oraz rachunek roczny 1933/34 Powiatowej Kasy Komunalnej i udzielono Przewodniczącemu Wydziału Powiatowego jak i Powiatowej Kasie Komunalnej absolutorjum.

Z dniem 19. lipca 1934 r. rozpoczął Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego p. Szaliński pięciotygodniowy urlop wypoczynkowy.

Zastępstwo objął p. Wicestarosta Dr. Olszewski.

Rocznik 1934. Nr. 30.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 28-go lipca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor.: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Okólnik Nr. 101

z dnia 13. lipca 1934 r.

o wystawianiu zaświadczeń do wniosków o przyznanie prawa ubogich w postępowaniu sądowem.

(Nr. AP. 26-6)

(Dz. Urz. Min. Spraw. Wewn. A. II. Nr. 19 poz. 183)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezydenta m. st. Warszawy, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Stosownie do przepisu art. 112 Kodeksu Postępowania Cywilnego (Dz. U. R. P. Nr. 112 poz. 934 z 1932 r.) lub art. 576 Kodeksu Postępowania Karnego (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 725 z 1932 r.) albo art. 101 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 806 z 1932 r. władze sądowe wydają postanowienia co do wniosku o przyznanie prawa ubogich na podstawie odnośnego zaświadczenia władzy publicznej.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości wyjaśnia, że omawiane zaświadczenia winny być wydawane osobom zainteresowanym przez odnośne zarządy gminne i miejskie na formularzu, którego wzór załącza się. Właściwym do wydania zaświadczenia jest zarząd związku samorządowego miejsca zamieszkania danej osoby (miejsca zapisania do rejestru mieszkańców), o ile zaś chodzi o osobę prawną — to zarząd związku samorządowego miejsca siedziby osoby prawnej.

Zważywszy, że tego rodzaju zaświadczenia mają na celu umożliwienie sądom zorjentowania się, czy istotnie petent w danej sprawie nie może ponieść kosztów postępowania sądowego, — poszczególne rubryki formularza należy wypełnić szczegółowemi danemi znajdującemi się w posiadaniu zarządu związku samorządowego, bądź uzyskanemi, w miarę możności, od odnośnych osób, instytucyj i władz.

Zapotrzebowanie na formularze zaświadczeń należy kierować do Samorządowego Instytutu Wydawniczego (Warszawa, ul. Świętokrzyska 13).

Zainteresowani otrzymują formularze od odnośnych zarządów za zwrotem kosztów.

Pisma okólne z dnia 30. XI. 1924 r. Nr. AO. 2402 i z dnia 14. XI. 1925 r. Nr. AO. 2105 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1525-1526) oraz okólnik z dnia 16. IX. 1930 r. Nr. 165 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1756) uchyla się.

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister.

Załącznik do okólnika Nr. 101.

Zarząd ....

w .... Dnia ....19..........r.

Nr. ....

Zaświadczenie

do wniosku o przyznanie prawa ubogich w postępowaniu sądowem.

I. a) Imię i nazwisko petenta (tki) ....
Oznaczenie osoby prawnej.

b) Data urodzenia (wiek) petenta (tki) ....

c) Przynależność państwowa ....

d) Miejsce zamieszkania ....
Siedziba osoby prawnej. (miejscowość, ulica, Nr. domu)

II. a) Zawód i stanowisko w zawodzie (źródło zarobkowania) ....

b) Stan majątkowy petenta (tki) lub osoby prawnej ....

....

c) Dochody petenta (tki) lub osoby prawnej

....

III. Inne okoliczności charakteryzujące stan majątkowy petenta (tki) ....

....

IV. Stan rodzinny petenta (tki) ....

....

....

....
(Nazwa zarządu gminnego — miejskiego wydającego zaświadczenie)

stwierdza niniejszem, że powyższe dane oparte na ....

....

pieczęć ....
(podpis wydającego zaświadczenie)

2.

Odpis.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydz. Samorządowy

Nr. Sm. 24/10/3.

—

Dot. Postępowanie przy odwołaniach od orzeczeń karnych związków komunalnych w sprawie przekroczeń przepisów o poborze danin komunaln.

Do

1) Pana Przewodniczącego w Katowicach, Świętochłowicach itd.

2) Pana Burmistrza w Katowicach itd.

W związku z wyjściem w życie ustawy z dn. 23 marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 16) zdarzają się wypadki, iż związki komunalne w orzeczeniach karnych za wykroczenie przeciwko przepisom o poborze i wymiarze danin komunalnych pouczają strony mylnie o przysługujących im środkach prawnych, a mianowicie w ten sposób, że stronie służy w terminie 7-miodniowym prawo stawienia wniosku o skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego lub też w terminie 14-dniowym zażalenie do władzy nadzorczej.

Urzad Wojewódzki zwraca przeto uwagę na to, iż ustęp 2 art. 53 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem, który takie pouczenie o środkach prawnych zawierał, został z ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 16) zmieniony w tym kierunku, że do odwołań od wspomnianych orzeczeń karnych związków komunalnych stosuje się obecnie **jedynie** przepisy art. 640 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. zawierającego kodeks postępowania karnego, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1932 (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 725). Według tych przepisów służy stronie ukaranej w terminie 7-dniowym prawo stawienia do zarządu związku komunalnego wniosku o skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego. Termin 7-dniowy liczy się od daty doręczenia orzeczenia.

Stosownie do powyższych przepisów należy w orzeczeniach karnych sformułować pouczenie o środkach prawnych.

Dalszy tok postępowania w powyższej sprawie według obowiązujących przepisów przedstawia się następująco:

O ile strona stawi wniosek w terminie przepisanym, związek komunalny skieruje sprawę do sądu grodzkiego, gdy natomiast wniosek wpłynie w terminie spóźnionym i zarząd związku komunalnego odmawia z tego powodu skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, to należy stronę zawiadomić o odmowie z pouczeniem, że przeciwko odmowie może strona w przeciągu

3 dni złożyć żądanie skierowania sprawy do sądu okręgowego, celem rozpatrzenia zasadności odmowy. Żądanie to może strona złożyć wprost do sądu. O przywróceniu terminu orzeka sąd okręgowy.

Panowie Starostowie podadzą powyższe do wiadomości gmin wiejskich swego powiatu.

Katowice, dnia 9 lipca 1934 r.

Za Wojewodę

(—) Dr. Dworzański
Naczelnik Wydz.

3.

Obwieszczenie.

Naczelnikowi gminy i okręgu urzędowego Tomankowi w Lipinach udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 23. VII. do 13. VIII. 1934 r.

Zastępstwo obejmie ławnik gminy p. Smerczek.

Świętochłowice, dnia 21 lipca 1934 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

4.

Obwieszczenie

w sprawie zniesienia strzeżenia przejazdu na szlaku Wielkie Hajduki — Kochłowice.

Według reskryptu Urzędu Wojewódzkiego Śl. w Katowicach Nr. K. D. 43/6 z dnia 18 lipca 1934 r. na odcinku linji kolejowej Wielkie Hajduki — Kochłowice zamierza Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Katowicach całkowicie znieść strzeżenie przejazdu w km 2,160 i zaliczyć go do kategorji przejazdów niestrzeżonych.

Przez powyższy przejazd przechodzi droga polna, która posiada dobre warunki widzialności zbliżającego się pociągu.

Celem uprzedzenia zbliżających się do przejazdu niestrzeżonego o potrzebie zwrócenia bacznej uwagi na pociąg, ustawi się na drodze wskaźniki ostrzegawcze przejazdowe o kształcie krzyża skośnego. Zbliżenie się pociągu do przejazdu sygnalizować będzie parowóz gwizdem.

Plan sytuacyjny odnośnego przejazdu wyłożony jest do publicznego wglądu w Urzędzie gminnym Wielkie Hajduki przez 14 dni t. j. od 6 sierpnia 1934 r. do dnia 20 sierpnia 1934 r. włącznie.

Strony interesowane mogą wnosić przeciwko projektowi zniesienia powyższego strzeżenia uzasadnione zarzuty pisemnie lub ustnie do protokółu w Starostwie w Świętochłowicach, pokój 45 najdalej **do 22 sierpnia 1934 r. włącznie,** gdyż zarzuty wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
wicestarosta.

5.

Obwieszczenie.

Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Przybyle w Chropaczowie udzieliłem w czasie od 25. VII. do 4. VIII. 1934 r. urlopu wyczynkowego.

Zastępstwo obejmie ławnik Dymek.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Dr. Olszewski
wicestarosta.

6.

Obwieszczenie.

Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego P ł o n c e w Szarleju — W. Piekarach udzieliłem urlopu wypoczynkowego w czasie od 2 sierpnia do 5 września 1934 r.

Zastępstwo obejmie ławnik Feliks Wróbel.

Świętochłowice, dnia 24 lipca 1924 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Dr. Olszewski
wicestarosta.

7.

Obwieszczenie.

Ulicę Hutniczą w gminie Ruda przemianowano na ul. Ministra Bronisława „Pierackiego".

Ruda, dnia 25 lipca 1934 r.

Naczelnik gminy
i okręgu urzędowego.

(—) Mgr. Paszkowski.

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 31.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 4-go sierpnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor.: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 21. lipca 1934 r.

o ustaleniu nowych wzorów monet srebrnych wartości 5 i 10 złotych.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W celu upamiętnienia podjęcia walki zbrojnej o oswobodzenie Ojczyzny wymarszu w pole dnia 6. sierpnia 1914 r. oddziałów Związków i Drużyn Strzeleckich pod wodzą Komendanta Głównego Wojska Polskiego Józefa Piłsudskiego monety srebrne wartości 5 i 10 złotych bite będą w miesiącach sierpniu i wrześniu 1934 r. według wzorów, których wizerunki w graficznej produkcji podane są jako załączniki do niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Wymienione w § 1 monety 5 i 10 złotowe będą miały obieg narówni z 5 i 10 złotowemi monetami srebrnemi, których wzory ustalone zostały w rozporządzeniach Ministra Skarbu z dnia 28. listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 878) i z dnia 28. sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz 675).

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

2.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 30. lipca 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28. listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U

R. P. Nr. 109 poz. 932) — ustalam na miesiąc sierpień 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92.44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki

3.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 19 lipca 1934 r.

w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 29 maja 1934 r. mocy obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

(Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 35)

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Komisarzy Ludowych Rzeszy Niemieckiej z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatargów zbiorowych pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. Str. 1456) zarządzam co następuje:

§ 1.

Nadaję moc obowiązującą dla wszystkich robót budowlanych z wyjątkiem robót prowadzonych z kredytów Funduszu Pracy na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego umowie zbiorowej z dnia 29 maja 1934 r. zawartej w Katowicach przez Związek Pracodawców Przemysłu Budowlanego na Górnym Śląsku Zw. zap. Związek Samodzielnych Polskich Budowniczych na Śląsku i Związek Pracodawców dla robót podziemnych i betonowych na Województwo Śląskie z jednej strony a Związek Pracowników Budowlanych i Pokrewnych Zawodów Z. Z. P. w Rzeczypospolitej Polskiej. Centralny Związek Robotników Budowlanych w Polsce i Centralny Związek Cieśli i Pokrewnych Zawodów na okręg Polskiego Górnego Śląskiego z drugiej strony.

Tekst powyższej umowy został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 15 czerwca 1934 r. w Nr. 21 Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego z dnia 25 czerwca 1934, poz. 2.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Śląskich

Minister Opieki Społecznej

(—) J. Paciorkowski.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 19 lipca 1934 r.

w sprawie nadania mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Katowicach z dnia 21 czerwca 1934 r.

(Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 36).

Na podstawie § 27 rozporządzenia o przyjmowaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej z dnia 15 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 643) i § 24 tegoż rozporządzenia w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 866), postanawiam co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Katowicach z dnia 21 czerwca 1934 r. w sprawie płac pracowników umysłowych przemysłu górniczo-hutniczego na górnośląskiej części Województwa Śląskiego, podanemu w załączeniu do niniejszego rozporządzenia, nadaję moc obowiązującą.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Śląskich.

Minister Opieki Społecznej

(—) J. Paciorkowski.

Komisja
Pojednawcza i Arbitrażowa.

L. dz. 3/III-34.

Katowice, dnia 21 czerwca 1934 r.

Przewodniczący:

inż. Kossuth.

Sekretarz:

Matysik, Naczeln. Kanc. Urz. Woj. Śl.

Ławnicy:

po stronie pracodawców:

1) dyrektor Piasecki,

2) dyrektor Todtleben,

3) Dr. Gluziński.

po stronie pracobiorców:

1) sekretarz Sierosławski,

2) sekretarz Peschka,

3) rewident Zawisza.

Do rozprawy stawili się ze strony wnioskodawcy:

A) 1. Związek Pracodawców górnośl. przemysłu górniczo-hutniczego w Katowicach — dyr. Chmielewski i inż. Knauer.

Ze strony przeciwnika wniosku:

B) 1. Związek Pracowników Umysł. Z. Z. P. — prezes Brzeskot,

2. Związek Pracowników Umysł. P. Z. P. — prezes Maciejewski,

3. Związek Pracownik. Umysł. Z. Z. P. U. — prezes Gut.

4. Federacja Pracowników Umysłowych — sekretarz Sterkowski.

5. Związek Pracowników Umysł. Afabund — sekretarz Górny.

6. Związek Pracowników Uumysł. G. D. A. — Dr. Rojek,

7. Związek Pracowników Umysł. Gedag — sekretarz Koruschowitz.

W sprawie spornej o obniżkę płac taryfowych pracowników umysłowych górnośl. przemysłu górniczo-hutniczego Komisja Pojednawcza i Arbitrażowa po naradzie orzeka:

Stawki poborów początkowych, końcowych, szczebli starszeństwa, jak również dodatku domowego i dla dzieci obowiązujących od 1 października 1932 r. obniża się o 8 (osiem) procent, za wyłączeniem stawek „Lat uczniowskich" i „Lat przejściowych", które to stawki pozostawia się niezmienione.

Tak ustalone stawki obowiązują od 1 lipca 1934 r. do dnia 1935 r., i mogą być wypowiedziane na miesiąc przed upływem tego terminu. O ile wypowiedzenie nie nastąpi, obowiązują one na każde następne 3 miesiące z jednomiesięcznem wypowiedzeniem.

Strony winny wyrazić swą zgodę na to orzeczenie w ciągu 5 dni.

(—) Kossuth, (—) Piasecki, (—) Dr. Gluziński, (—) Todtleben.

Uwaga:

Ławnicy wszyscy brali udział w posiedzeniu aż do jego zakończenia i w głosowaniach nad poszczególnemi punktami orzeczenia, jednakże ławnicy ze strony pracobiorców odmówili podpisania orzeczenia i nie byli obecni podczas odczytywania orzeczenia stronom.

(—) Kossuth.

4.

Rozporządzenie
Ministra Skarbu
z dnia 21. lipca 1934 r.

o spłacie zobowiązań obligacjami 6% pożyczki wewnętrznej i o zasadach zastawu tych obligacyj.

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) zarządzam co następuje:

§ 1.

Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej może zezwolić poszczególnym instytucjom kredytowym na dokonywanie na ich rzecz przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej z uprawnieniami, wynikającemi z § 3 niniejszego rozporządzenia, jeżeli te instytucje przyjmować będą obligacje Pożyczki Narodowej na poczet swoich wierzytelności, powstałych przed dniem 1. stycznia 1934 r. po kursie emisyjnym 96 za 100.

§ 2

1. W instytucjach, przyjmujących spłaty obligacjami Pożyczki Narodowej, prawo spłaty do wysokości zł 300 imiennej wartości obligacyj służy pierwonabywcom oraz osobom, które otrzymały obligacje w drodze spadku lub na zasadzie wyroku sądowego, o ile spłata uskuteczniona będzie do dnia 31. grudnia 1935 r.

2. Na wniosek instytucyj, przyjmujących spłatę wierzytelności obligacjami Pożyczki Narodowej, może być podwyższona wysokość dopuszczalnej spłaty obligacjami.

§ 3.

1. Instytucjom, wymienionym w § 1. niniejszego rozporządzenia, służy prawo zastawu obligacyj Pożyczki Narodowej, otrzymanych z tytułu spłat wierzytelności.

2. Zastaw obligacyj odbywać się będzie według stopy 60 za 100 imiennej wartości obligacyj w instytucjach kredytowych, wskazanych przez Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

3. W razie niewykupienia obligacyj z zastawu, Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej na wniosek instytucyj, przyjmujących zastaw, udzieli każdorazowo zezwolenie na dokonanie przelewu obligacyj na rzecz instytucyj.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki

(Dz. U. R. P. z dnia 26. lipca 1934 r. Nr. 66, poz. 585).

5.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu świerzbu.

Na podstawie § 313 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Józefa Latki w Brzezinach Śl. przy ul. Warszawskiej nr. 47 i w zagrodzie Jana Gwoździa w Brzozowicach—Kamieniu przy ul. Piekarskiej nr. 105 świerzb wygasł.

Świętochłowice, dnia 28. lipca 1934 r.

Starosta:

wz.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

Druk: E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 32.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 11-go sierpnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 21. lipca 1934 r.

o warunkach przyjmowania obligacyj 6% pożyczki wewnętrznej przez zakłady ubezpieczeń tytułem wpłat na składki.

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. września 1933 r. o wypuszczenie pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 503) zarządzam co następuje:

§ 1.

Władza nadzorcza może zezwolić zakładom ubezpieczeń na zawieranie umów ubezpieczeń na życie, przewidujących przyjmowanie części lub całości składek obligacjami Pożyczki Narodowej na warunkach, wyszczególnionych w §§ 2—4 niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

1. Zezwolenie, wymienione w § 1, może rozciągać się tylko na takie stosunki, w których warunki umowne będą przewidywały, że:

a) obligacje Pożyczki Narodowej będą przyjmowane na uiszczenie składek wyłącznie od pierwonabywców oraz osób, które otrzymały obligacje w drodze spadku lub na zasadzie wyroku sądowego;

b) obligacjami Pożyczki Narodowej będzie uiszczona w całości, względnie na życzenie ubezpieczającego w części, albo całkowita składka jednorazowa za ubezpieczenie conajmniej z dziesięcioletnim okresem ubezpieczenia, albo składki bieżące conajmniej za 3 pierwsze lata ubezpieczenia;

c) obligacje Pożyczki Narodowej przyjmowane będą na uiszczenie składek według wartości imiennej;

d) w wypadku śmierci, dożycia lub upływu umówionego terminu ubezpieczenia, świadczenie zakładu ubezpieczeń dokonywane będzie wyłącznie w gotowiźnie, a to niezależnie od tego, że składki uiszczone były w obligacjach Pożyczki Narodowej;

e) wypłata świadczenia (wykupu) w przypadku rozwiązania umowy przez ubezpieczającego dokonywana będzie w obligacjach Pożyczki Narodowej według ich wartości imiennej i to w miarę możności w tych samych obligacjach, które zostały przyjęte na uiszczenie składek.

W gotówce będzie wypłacona jedynie ewentualna różnica między kwotą wykupu a sumą obligacyj, złożonych przez ubezpieczającego, jeżeli kwota wykupu ją przewyższa, oraz pozostałość niepodzielna przez 50;

f) pożyczki pod zastaw polis udzielane będą jedynie do wysokości gotówkowej części wykupu obliczonej zgodnie z punktem e).

2. Władza nadzorcza może ograniczyć zezwolenie jeszcze innemi warunkami.

§ 3.

Zakłady ubezpieczeń, które uzyskają zezwolenie przewidziane w § 1, mogą przyjmować na warunkach określonych w § 2 lit. a, c, d, e, f, obligacje Pożyczki Narodowej: 1) na pokrycie składki na ubezpieczenie reaktywowane, zawarte bez uwzględnienia możności uiszczenia składki obligacjami Pożyczki Narodowej, o ile łącznie z wpłatą obligacjami ubezpieczenie zostanie opłacone conajmniej za 3 lata ubezpieczenia, 2) na uzupełnienie rezerwy przy podwyższeniu sumy ubezpieczenia lub zmiany kombinacji ubezpieczeniowej.

Postanowienie ust. 2 § 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 4.

Zakłady ubezpieczeń, posiadające zezwolenie przewidziane w § 1, będą obowiązane na żądanie ubezpieczającego, który zawarł ubezpieczenie bez prawa uiszczenia składki obligacjami Pożyczki Narodowej, przyjąć od niego obligacje na sumę nominalną nie przekraczającą 3-letniej składki za ubezpieczenie tytułem jednorazowej wpłaty, powodującej zmniejszenie składki bieżącej, opłacanej za to ubezpieczenie. Obniżenie składki będzie dokonywane zgodnie z planem działalności zakładu, biorąc pod uwagę techniczną wartość wszystkich przyszłych składek taryfowych, obliczoną z uwzględnieniem dyskonta i śmiertelności. W tym wypadku obligacje przyjmowane będą po kursie emisyjnym 96 za 100. Ponadto mieć będą zastosowanie przepisy § 2 lit. a, d, e, f.

§ 5.

Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej udzieli zezwolenia na przelewy obligacyj, dokonywane na rzecz zakładów ubezpieczeń zgodnie z zasadami niniejszego rozporządzenia. Przelew obligacyj. dokonany niezgodnie z postanowieniami §§ 2—5, jest nieważny.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki

(Dz. U. R. P. z dnia 26. lipca 1934 r. Nr. 66 poz. 586).

2.

Obwieszczenie

Dot. wyłudzania wsparć.

Franciszek Sztuka z Mysłowic, urodzony 29. marca 1908 r. czując wstręt do pracy, włóczy się po kraju i wyłudza pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 3. 8. 1934 r.

**Przewodniczący
Wydziału Powiatowego**

w z.

(—) Dr. Olszewski
wicestarosta.

3.

Obwieszczenie

Panu Burmistrzowi i Naczelnikowi okręgu urzędowego w Wielkich Hajdukach Grzesikowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 6. VIII. do 2. IX. 1934 r.

Zastępstwo obejmie w urzędzie gminnym i okręgu urzędowym ławnik Trójca

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

wz.

Dr. (—) Olszewski.

Druk: E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 33.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 18-go sierpnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 14 lipca 1934 r.
o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad temi zbiórkami.

Na podstawie art. 5 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 162) postanawiam, co następuje:

§ 1.

1. Zbiórka publiczna ofiar w gotówce może być przeprowadzona w postaci:

a) zbierania ofiar do zamkniętych puszek, skrzynek lub worków;

b) sprzedaży przedmiotów jakiegokolwiek rodzaju po ściśle oznaczonych cenach;

c) wpłacania ofiar przez ofiarodawców na konto czekowe instytucji, przeprowadzającej zbiórkę.

2. W wypadkach zbiórek, przeprowadzanych w lokalach instytucji, urządzającej zbiórkę, lub też za pośrednictwem pisma perjodycznego — w lokalu redakcji lub administracji tego pisma, może być dozwolone wręczanie ofiar w gotówce osobie, przeprowadzającej zbiórkę, przy równoczesnem zapisaniu wysokości każdej ofiary oraz nazwiska ofiarodawcy do oddzielnego kwitarjusza i wydaniu z niego pokwitowania ofiarodawcy, podpisanego przez osobę, przeprowadzającą zbiórkę.

3. W wypadkach zbiórek, urządzanych przez zakony lub kongregacje wyznań, uznanych przez Państwo, i przeprowadzanych przez członków tych zakonów lub kongregacyj, może być dozwolone wręczanie ofiar w gotówce osobie, przeprowadzającej zbiórkę, przy równoczesnem zapisaniu wysokości każdej ofiary oraz nazwiska ofiarodawcy do książki ofiar.

4. W wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, władza udzielająca pozwolenia może dopuścić inny sposób zbierania ofiar w gotówce, szczegółowo określając go w pozwoleniu.

§ 2.

1. Zbieranie ofiar w naturze może być dozwolone tylko w tych wypadkach, gdy wszystkie ofiary będą mogły być w tej postaci zużyte na cel, określony w pozwoleniu.

2. W pozwoleniu ma być określony rodzaj ofiar w naturze, których zbieranie jest dozwolone.

§ 3.

1. Zbiórka publiczna ofiar w naturze może być przeprowadzana jedynie w sposób, określony w § 1 ust. 2.

2. Podczas zbiórek, urządzanych w wypadkach klęsk żywiołowych, może być dopuszczone zbieranie ofiar w naturze przy równoczesnem wpisaniu rodzaju każdej ofiary oraz nazwiska ofiarodawcy na listę ofiar.

§ 4.

1. Puszki, skrzynki lub worki (§ 1 ust. 1 pkt. a) muszą posiadać otwór, przeznaczony do wrzucania pieniędzy, oraz mają być tak urządzone, by bez otwarcia ich lub widocznego uszkodzenia wyjęcie znajdujących się w nich pieniędzy było niemożliwe.

2. Przed rozpoczęciem zbiórki puszki, skrzynki lub worki mają być zaopatrzone w nazwę instytucji, urządzającej zbiórkę, numer kolejny oraz zamknięte i opieczętowane przez tę instytucję.

3. Otwieranie puszek, skrzynek lub worków i przeliczanie zebranych ofiar może się odbywać w obecności co najmniej dwóch osób, upoważnionych do tego przez instytucję, urządzającą zbiórkę.

§ 5.

Na każdym przedmiocie, sprzedawanym podczas zbiórki (§ 1 ust. 1 pkt. b), ma być wyraźnie i w sposób trwały podana nazwa instytucji, urządzającej zbiórkę, oraz jego cena; napisy te winny wyróżniać przedmioty, służące do przeprowadzenia zbiórki, od innych przedmiotów, znajdujących się w obrocie, w ten sposób, by podrobienie ich bez specjalnych urządzeń i wiedzy fachowej było niemożliwe.

§ 6.

1. Na okładce kwitarjusza, służącego do zapisywania ofiar (§ 1 ust. 2 i § 3 ust. 1), ma być podana nazwa i siedziba instytucji, urządzającej zbiórkę, cel zbiórki, numer kolejny kwitarjusza oraz odciśnięta pieczęć tej instytucji; na okładce tej mają ponadto znajdować się podpisy dwóch osób, uprawnionych do występowania w imieniu instytucji, urządzającej zbiórkę.

2. Na każdym kwicie ma być podany jego numer kolejny oraz nazwa i siedziba instytucji, urządzającej zbiórkę, i cel zbiórki.

3. Każdy kwit winien składać się z dwóch jednakowych części, które osoba, przeprowadzająca zbiórkę, wypełnia jednakową treścią.

§ 7.

1. Książki, służące do zapisywania ofiar (§ 1 ust. 3), mają być trwale zeszyte i oprawione tak, by wyjęcie karty bez widocznego ich uszkodzenia było niemożliwe.

2. Na pierwszej stronicy książki ma być podana nazwa i siedziba zakonu lub kongregacji, urządzającej zbiórkę, numer kolejny książki oraz ilość stronic, którą książka zawiera. Dane te mają być stwierdzone pieczęcią oraz podpisem przełożonego zakonu lub kongregacji, który winien ponadto książkę oparafować.

3. Książka ma być przedstawiona każdej powiatowej władzy administracji ogólnej przed rozpoczęciem zbiórki na podległym jej terenie (w m. st. Warszawie — Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę), w celu zaopatrzenia jej w urzędową adnotację.

§ 8.

1. Listę, służącą do zapisywania ofiar (§ 3 ust. 2), tworzy jeden arkusz papieru.

2. Każda lista na pierwszej stronicy u góry ma być oznaczona w sposób, określony w § 6 ust. 1.

§ 9.

Zależnie od miejsca przeprowadzania, zbiórki publiczne mogą być prowadzone:

a) pod gołem niebem,

b) w lokalach publicznych,

c) w lokalach prywatnych.

§ 10.

1. Domokrążne (od domu do domu) zbieranie ofiar może być dozwolone jedynie podczas zbiórek publicznych, urządzanych przez zakony lub kongregacje wyznań, uznanych przez Państwo, oraz w wypadkach klęsk żywiołowych.

2. Władza, udzielająca pozwolenia, może dopuścić przeprowadzanie zbiórki w sposób, określony w ust. 1, w innych wypadkach, o ile ze względu na teren, na którym zbiórka ma być przeprowadzona, lub specjalny charakter zbiórki uzna to za celowe.

§ 11.

O ile nie jest to w pozwoleniu wyraźnie dopuszczone, przeprowadzanie zbiórek publicznych wzbronione jest w urzędach państwowych i samorządowych, w obrębie zakładów szkolnych oraz na terenach, pozostających pod zarządem władz wojskowych.

§ 12.

W urządzaniu lub przeprowadzaniu zbiórek publicznych nie mogą brać udziału dzieci i młodzież do lat 18 oraz młodzież szkolna, z wyjątkiem słuchaczów szkół wyższych.

§ 13.

1. Każda osoba, przeprowadzająca zbiórkę publiczną, obowiązana jest posiadać przy sobie

jakikolwiek dowód, pozwalający na stwierdzenie jej tożsamości, oraz legitymację, upoważniającą tę osobę do przeprowadzenia danej zbiórki, wydaną przez instytucję, urządzającą zbiórkę.

2. Legitymacja ma zawierać: numer kolejny, nazwę instytucji, cel zbiórki, nazwę władzy, która udzieliła pozwolenia, jego numer i datę, imię, nazwisko i adres osoby upoważnionej oraz określenie terminu i miejsca, w których dana osoba może zbiórkę przeprowadzać, stwierdzone podpisami dwóch osób, uprawnionych do występowania w imieniu instytucji, urządzającej zbiórkę, oraz pieczęcią tej instytucji.

3. Legitymacja ma być potwierdzona przez powiatową władzę administracji ogólnej, właściwą dla miejsca, w którem dana osoba ma zbiórkę przeprowadzać (w m. st. Warszawie — przez Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.)

§ 14.

1. Instytucja, ubiegająca się o udzielenie pozwolenia na urządzenie zbiórki publicznej, obowiązana jest przedstawić władzy, właściwej do jego udzielenia, plan organizacyjny zbiórki.

2. Plan organizacyjny ma zawierać określenie:

a) terminu, terenu oraz sposobu przeprowadzenia zbiórki;

b) ilości osób, które instytucja zamierza zatrudnić przy urządzaniu i przeprowadzaniu zbiórki z wyszczegolnieniem, czy mają to być członkowie tej instytucji, instytucyj o celach pokrewnych czy też osoby imiennie zaproszone;

c) sumy przewidywanych kosztów, które pociągnie za sobą urządzenie i przeprowadzenie zbiórki, z dokładnem wymienieniem rodzaju i wysokości poszczególnych wydatków.

§ 15.

Instytucja, urządzająca zbiórkę publiczną, obowiązaną jest założyć rejestr dla odnotowywania przebiegu akcji zbiórkowej oraz jej wyników.

§ 16.

1. W rejestrze (§ 15) ma być zapisywane komu, kiedy i jakie puszki, skrzynki, worki (§ 1 ust. 1 pkt. a), przedmioty (§ 1 ust. 1 pkt. b), książki, kwitarjusze lub listy (§ 1 ust. 2 i 3 oraz § 3) zostały wydane, kiedy przeprowadzona przy ich pomocy zbiórka została ukończona i jaki dała wynik. Dane powyższe muszą być stwierdzone podpisami osób, które zbiórkę przeprowadzały i które odebrały zebrane ofiary.

2. W wypadku przeprowadzania zbiórki w sposób, określony w § 1 ust. 1 pkt. c), w rejestrze mają być zapisywane kolejno wpłacone ofiary, nazwiska ofiarodawców oraz daty wpłacenia, stwierdzone podpisem osoby, upoważnionej przez organ kierowniczy instytucji, urządzającej zbiórkę, która pieniądze otrzymała.

§ 17.

1. Wszelkie wpisy do kwitarjuszów (§ 1 ust. 2 i § 3 ust. 1), książek (§ 1 ust. 3) lub na listy ofiar (§ 3 ust. 2) oraz w rejestrech (§ 15) mają być dokonywane czytelnie atramentem lub ołówkiem atramentowym.

2. W razie odmowy podania nazwiska przez ofiarodawcę okoliczność tę należy zaznaczyć na pokwitowaniu, w książce lub na liście ofiar obok wysokości ofiary.

3. Usuwanie w jakikolwiek bądź sposób tych wpisów lub czynienie ich nieczytelnemi jest niedozwolone; dozwolone są przekreślenia dające możność odczytania przekreślonej treści.

§ 18.

1. Przewidziane w art. 9 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 162) zawiadomienie o wyniku zbiórki i sposobie zużytkowania zebranych ofiar oraz ogłoszenie tego w prasie ma zawierać:

a) nazwę i siedzibę instytucji, która zbiórkę przeprowadziła;

b) nazwę władzy, która udzieliła pozwolenia oraz datę i numer tego pozwolenia;

c) sumę (ilość i rodzaj) zebranych ofiar według rejestrów (§ 15);

d) wykaz kosztów przeprowadzenia zbiórki;

e) dokładne przedstawienie podziału czystego dochodu ze zbiórki z wymienieniem celów, na które dochód ten został przeznaczony, oraz sum (ilości i rodzaju ofiar) przekazanych na każdy z tych celów.

2. Ogłoszenie wyniku zbiórki i sposobu zużytkowania zebranych ofiar ma być dokonane przynajmniej w jednem czasopiśmie, wydawanem w języku polskim w miejscowości, w której instytucja, obowiązana do ogłoszenia, ma swoją siedzibę, jeśli zaś jest to niewykonalne — w miejscowości, będącej siedzibą władzy, która pozwolenia udzieliła, albo władzy instancyjnie wyższej.

§ 19.

1. Instytucja, urządzająca zbiórkę, obowiązana jest przechowywać rejestry (§ 15) w ciągu 6 miesięcy od dnia ukończenia zbiórki.

2. Po ukończeniu zbiórki rejestry te mają być na każde żądanie przedstawione do wglądu władzy, która pozwolenia udzieliła.

§ 20.

O każdem naruszeniu albo usiłowaniu naruszenia przepisów ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 162) lub rozporządzenia niniejszego osoby, upoważnione przez organ kierowniczy instytucji, urządzającej zbiórkę, do urządzenia, przeprowadzenia lub likwidacji akcji zbiórkowej, obowiązane są niezwłocznie powiadomić powiatową władzę administracji ogólnej, na której obszarze czyn taki został ujawniony.

§ 21.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1934 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1934 r. Nr. 69, poz. 638).

2.

Obwieszczenie.

Naczelnikowi gminy i okręgu urzędowego Mgr. Paszkowskiemu udzieliłem na czas od 11 do 25 VIII. br. urlopu zdrowotnego.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi inż. Kellerowi.

Świętochłowice, dnia 10. VIII. 1934 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Dr. Olszewski
wicestarosta.

Druk: E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 34.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 25-go sierpnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 3 sierpnia 1934 r.

w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota.

(Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 694).

Na podstawie art. 36 i 37 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 509) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wartość złota obliczana będzie na podstawie cen czystego złota na giełdzie w Londynie i przeciętnego kursu wypłaty na Londyn na giełdzie w Warszawie.

§ 2.

1. Wartość jednego grama czystego złota, obliczona zgodnie z § 1. rozporządzenia niniejszego, będzie ogłaszana w formie obwieszczeń Ministra Skarbu w Monitorze Polskim z końcem każdego miesiąca na miesiąc następny.

2. W razie zmiany wartości jednego grama czystego złota w ciągu miesiąca, wartość ta będzie ustalona oddzielnem obwieszczeniem.

§ 3

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932).

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki

2.

Obwieszczenie

Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej

z dnia 8 sierpnia 1934 r.

w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej.

(Monitor Polski Nr. 191)

Na zasadzie § 1 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. o spłacie zobowią-

zań obligacjami 6% pożyczki wewnętrznej i o zasadach zastawu tych obligacyj (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585) podaję do wiadomości, co następuje:

1. Zezwolenie na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej, przyjmowanych na spłatę zobowiązań na warunkach powołanego rozporządzenia, otrzymują:

a) wszystkie komunalne kasy oszczędności, należące do jednego ze Związków Komunalnych Kas Oszczędności;

b) spółdzielnie kredytowe, wymienione w wykazie ustalonym na wniosek Przewodniczącego Rady Spółdzielczej i dołączonym do niniejszego obwieszczenia. Spółdzielnie, które nie są objęte tym wykazem, mogą starać się o uzyskanie zezwolenia na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej przez przedstawienie mi umotywowanego podania za pośrednictwem Przewodniczącego Rady Spółdzielczej.

2. Zezwolenie, o którem mowa wyżej, otrzymać mogą również kasy samopomocy pracownicze i korporacyj zawodowych. Instytucjom tym udzielać będę zezwoleń, na podstawie ich podań, do których należy dołączyć bilans za ostatni okres sprawozdawczy.

3. Zezwolenia na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej obowiązują tylko w tych wypadkach, gdy instytucje przyjmować będą obligacje Pożyczki Narodowej na spłatę zobowiązań powstałych przed dniem 1 stycznia 1934 r. do wysokości zł 300,— imiennej wartości obligacyj po kursie 96 za 100 imiennej wartości i o ile spłata zobowiązań dokonana będzie do dnia 31 grudnia 1935 r.

Termin powstania zobowiązania przed 1 stycznia 1934 r. rozumieć należy jako datę, przed którą powstało samo zobowiązanie, niezależnie od tego, w jakim terminie następowało odnowienie tego zobowiązania przez wystawienie nowego obligu dłużnego.

4. Na spłatę zobowiązań przyjmować mogą instytucje od poszczególnych dłużników obligacje również ponad zł 300.— imiennej wartości, w tym wypadku jednak prawo zastawu obligacyj służy tylko w granicach przyjętych od poszczególnego dłużnika zł 300.— imiennej wartości. Gdyby instytucja, przyjmująca od jednego dłużnika spłatę zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej ponad zł 300.— imiennej wartości, pragnęła skorzystać z zastawu na pełną kwotę obligacyj, winna zwrócić się do mnie ze specjalnem podaniem.

5. Prawo spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej przysługuje w myśl ust. 1 § 2 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu tylko pierwonabywcom obligacyj, t. j. osobom, na których imię obligacje są wystawione, oraz osobom, które otrzymały obligacje w drodze spadku lub na zasadzie wyroku sądowego.

6. Obligacje przyjmowane na spłatę zobowiązań należy wypełnić na odwrocie w miejscu, przeznaczonem na przelewy w rubryce I, przez wypisanie nazwy instytucji, na rzecz której dokonano przelewu, oraz przez umieszczenie podpisu osoby składającej obligacje. Klauzula i podpis winny być wypełnione atramentem.

7. Instytucje, przyjmujące na spłatę swych wierzytelności obligacje Pożyczki Narodowej, obowiązane są sporządzać w 4 egzemplarzach wykazy, według załączonego wzoru; dwa egzemplarze winny być do dnia 8 każdego miesiąca nadesłane do Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej. Trzeci egzemplarz powinny instytucje przesyłać w tym samym terminie swoim władzom nadzorczym, czwarty zaś egzemplarz powinien być przechowany w aktach instytucji i powinien być przedkładany na każde żądanie organów kontrolnych.

8. Na podstawie nadesłanych wykazów instytucje otrzymają odemnie znaczki przelewowe, opiewające na przyjęte Nr. Nr. obligacyj. Znaczki należy nakleić na odwrocie obligacji w rubryce II na jednym poziomie z wypełnionym przelewem składającego obligacje.

Przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej wolne są od opłat stemplowych w myśl art. 77 p. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

9. Instytucje, które otrzymały zezwolenie na dokonanie przelewu, mają prawo zastawu przyjętych obligacyj w jednej z centralnych instytucyj kredytowych. Zastaw udzielany bedzie po kursie 60 za 100 imiennej wartości, przy oprocentowaniu obecnie 6½% w stosunku rocznym. Podania o zastaw należy kierować do mnie, poczem zawiadomię instytucję, do którego z banków podanie zostało skierowane.

10. W razie postępowania niezgodnego z wyżej wymienionemi przepisami, instytucja utraci prawa dokonywania przelewu oraz prawa zastawu obligacyj, ponadto właściwe dla instytucji władze nadzorcze zastosują sankcje karne, przewidziane przepisami prawa.

Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej:

(—) Minkowski

3.

Obwieszczenie.

Urząd gminy w Łagiewnikach w powiecie Świętochłowickim wniósł prośbę o udzielenie mu po myśli § 46 i nast. ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1913 r. (Zb. U. str. 53) prawa doprowadzania ścieków kanalizacji gminnej, a to: zużytych wód domowych po oczyszczeniu w oczyszczalni gminnej w ilości 100 l/sek., oraz części wód opadowych w ilości 175 l/sek., do stawów położonych na granicy państwowej, a mających za granicą odpływ do rzeki Bytomki (zlewnia Kłodnicy, Odry).

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach przez 2 tygodnie, począwszy od poniedziałku dnia 27 sierpnia do poniedziałku 10 września 1934 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie, w podwójnem wygotowaniu, albo protokolarnie zgłosić w wymienionem Starostwie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenia pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z podkładkami technicznemi, przepisanemi w nr. 2 — 5 III rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej

Przewodniczący:

w z.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

Powyższe podaje się do wiadomości stron zainteresowanych.

Świętochłowice, dnia 23 sierpnia 1934 r.

Starosta

(—) Starosta.

Druk: Edyta Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 35.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 1-go września 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1

Obwieszczenie

Komisarza Generaln. Pożyczki Narodowej
z dnia 8 sierpnia 1934 r.
w sprawie przelewów obligacyj Pożyczki Narodowej.

(Monitor Polski Nr. 191)

Na zasadzie § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 416) przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej mogą być dokonywane jedynie na podstawie każdorazowego zezwolenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

1. W związku z powyższem podaję niniejszem do wiadomości, że zezwolenia na przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej udzielane będą:

a) instytucjom kredytowym, które otrzymały zezwolenie na przyjmowanie obligacyj na spłatę zobowiązań w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585) oraz w myśl obwieszczenia mego z dnia 8 sierpnia 1934 r. w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej;

b) centralnym instytucjom kredytowym, które w myśl ust. 2 § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585) udzielać będą zastawu instytucjom kredytowym, przyjmującym obligacje na spłatę zobowiązań;

c) zakładom ubezpieczeń, które otrzymały zezwolenia na zawieranie umów ubezpieczeń na życie, przewidujących przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej tytułem wpłat na składki w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 586);

d) instytucjom państwowym, przyjmującym obligacje Pożyczki Narodowej jako kaucje i wadja w myśl § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 416) w razie przepadku kaucyj i wadjów;

e) instytucjom samorządowym i instytucjom ubezpieczeń społecznych, które przyjmować będą obligacje Pożyczki Narodowej jako kaucje i wadja, w razie przepadku kaucyj i wadjów.

f) spadkobiercom, którzy dziedzicząc obligacje Pożyczki Narodowej udowodnią prawa spadkowe dokumentami, wymaganemi przez obowiązujące przepisy prawa;

g) osobom, które otrzymują obligacje na zasadzie prawomocnego wyroku sądowego;

2. Zezwolenia na dokonanie przelewu obligacyj mogą być udzielane:

a) w wypadkach przelewu na rzecz najbliższej rodziny, to zn. małżonków oraz wstępnych i zstępnych do drugiego stopnia pokrewieństwa włącznie (rodzice, dziadkowie, dzieci i wnuki);

b) w razie przepadku kaucyj i wadjów, przyjętych w obligacjach Pożyczki Narodowej przez instytucje nieobjęte w p. 1 lit. d i e i osoby prywatne. Przed przyjęciem przez te instytucje i osoby obligacyj Pożyczki Narodowej jako kaucyj i wadjów należy uzyskać na to zezwolenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej;

c) przy regulowaniu obligacjami po kursie emisyjnym (96 za 100) składek w związkach, korporacjach i zrzeszeniach zawodowych, które uprzednio uzyskały zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na przyjmowanie obligacyj tytułem wpłat na składki;

d) przy składaniu obligacyj jako ofiary lub składki na rzecz instytucyj społecznych, których działalność posiada znaczenie ogólnopaństwowe, instytucje te winny uprzednio uzyskać od Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej zezwolenia na przyjmowanie obligacyj tytułem wpłat;

e) w wypadku przejęcia obligacyj przez pracodawcę, który pokrył całą należność za subskrypcję, a obligacje zostały wypełnione na pracownika, oraz w razie przejęcia obligacyj przez pracodawcę tytułem pokrycia zobowiązań pracownika w stosunku do pracodawcy, przyjęcie w tym wypadku obligacyj musi nastąpić conajmniej po kursie emisyjnym (96 za 100).

Zezwolenie na dokonanie przelewu w obydwuch wymienionych w tym punkcie wypadkach może nastąpić na podstawie podań, wniesionych przez pracodawcę, przyczem do podania winno być dołączone oświadczenie pracownika, że zrzeka się praw do obligacyj i że otrzymał równowartość wpłaconych kwot. W podaniu należy wyszczególnić odcinki i numery przejętych obligacyj;

f) w innych wyjątkowych wypadkach, gdy celowość przelewu jest dostatecznie umotywowana ciężką sytuacją materjalną posiadacza obligacyj, wywołaną utratą środków egzystencji lub wypadkami losowemi.

3. Przepisy, normujące udzielenie zezwoleń na dokonywanie przelewów w wypadkach nieobjętych niniejszem obwieszczeniem, zostaną ustalone osobnemi zarządzeniami.

4. Przelew jest formalnie dokonany wtedy, gdy na odwrocie obligacji w miejscu przeznaczonem na przelewy w rubryce I. zostanie wypełniona nazwa firmy lub imię i nazwisko osoby, na rzecz której dokonuje się przelewu i umieszczony zostanie podpis posiadacza obligacyj; podpis winien odpowiadać podpisowi, umieszczonem na pokwitowaniu z odbioru obligacyj, oraz gdy w rubryce II na jednym poziomie z wypełnioną rubryką I naklejony zostanie znaczek przelewowy.

5. Znaczki przelewowe otrzymają osoby i instytucje, które uzyskały zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonanie przelewu, przyczem:

a) instytucje wymienione w p. 1 lit. a — po nadesłaniu wykazów, o których mowa w p. 7 obwieszczenia mego z dnia 8 sierpnia 34 r. w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej;

b) instytucje, wymienione w p. 1 lit. b, d, e z reguły, oraz instytucje i osoby, wymienione w p. 2 lit. b, c i d — o ile uzyskały uprzednio zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonanie przelewu — po przedłożeniu Komisarzowi Generalnemu Pożyczki Narodowej 2-ch egzemplarzy zestawień według załączonego wzoru;

c) osoby wymienione w p. 1 lit. f i g z reguły, oraz osoby wymienione w p. 2 lit. a i e — o ile uprzednio uzyskały zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonanie przelewu, — na podstawie podania o zezwolenie na dokonanie przelewu, przyczem w podaniu należy wyszczególnić odcinki i Nr. Nr. obligacyj;

d) zakłady ubezpieczeń, wymienione w p. 1 lit. c — na zasadach ustalonych w okólniku Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń normującym przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej tytułem wpłat na składki;

e) w wypadkach, przewidzianych w p. 2 lit. f na zasadach, które unormowane będą specjalnem obwieszczeniem.

6. Na znaczkach przelewowych nie wolno dokonywać żadnych poprawek i skreśleń. W razie zepsucia znaczka, należy go zwrócić do Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej celem uzyskania nowego znaczka.

7. Przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej wolne są od opłaty stemplowej w myśl art. 77 p. 1 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej:

(—) Minkowski.

2.

Ministerstwo Skarbu
L. D. III. 12426/3/34.

Przyjmowanie obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja.

Do

Kancelarji Ciwilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

W myśl obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 9 lipca br. (Monitor Polski Nr. 155, poz. 205) jako kaucje i wadja mają być przyjmowane również obligacje 6% Pożyczki Narodowej według kursu 75 za 100.

W związku z tem Ministerstwo Skarbu prosi o wydanie podległym władzom, urzędom, instytucjom, zakładom i przedsiębiorstwom następujących zarządzeń:

1. Obligacje, omawianej pożyczki mają być przyjmowane od pierwonabywców tj. od osób, na imię których są wystawiane lub od osób, które nie będąc pierwonabywcami, otrzymały zezwolenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na przelew obligacyj na swoje imię.

2. Przy składaniu obligacyj na kaucje lub wadja mają być one zaopatrzone podpisem posiadacza **in blanco** umieszczonym na obligacji w miejscu przeznaczonem na przelewy.

3. W razie trwania umowy obligacje 6% Pożyczki Narodowej nie mogą służyć jako wymiana dotychczasowych zabezpieczeń złożonych w innych papierach wartościowych, wzgl. w gotówce.

4. W razie zawierania formalnie nowej umowy, która jednak w istocie jest przedłużeniem umowy poprzedniej, obligacje 6% Pożyczki Narodowej nie mogą służyć jako wymiana zabezpieczeń poprzednich, złożonych w innych papierach wartościowych.

5. Gdy w wyniku niedotrzymanych umów itp. Skarb Państwa poszukiwać będzie na obligacjach 6% Pożyczki Narodowej, znajdujących się w depozycie swych szkód i strat i w związku z tem zajdzie potrzeba sprzedaży tych obligacyj zgodnie z istniejącemi w tym względzie przepisami, Komisarz Geralny Pożyczki Narodowej udzielać będzie każdorazowo zezwolenia na dokonanie przelewu tych obligacyj.

Warszawa, dnia 20. lipca 1934 r.

Dyrektor Departamentu
(—) Nowak.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 795.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 25. sierpnia 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

3.

Statut

o poborze specjalnych opłat drogowych na rzecz Wydziału Powiatowego uchwalony przez Komisaryczny Sejmik Powiatowy w dniu 12 I. 1934 r. na podstawie art. 19 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 3) oraz art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. № 17, poz. 30)

§ 1.

Opłacie drogowej, przeznaczonej na pokrycie wydatków na utrzymanie i budowę dróg podlegają:

a) grunty, podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu,

b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, wykupujące świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne,

c) nieruchomości w miastach i budynki w gminach wiejskich, podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości, a do czasu wprowadzenia tego podatku, samoistnemu podatkowi komunalnemu od budynków.

Do uiszczenia opłaty obowiązane są osoby, którym wymierzono wymienione w ustępie poprzednim podatki.

§ 2.

Ogólną sumę opłat na potrzeby dróg powiatowych uchwala Wydział Powiatowy corocznie na okres roku budżetowego, przy równoczesnem ustaleniu wysokości kwot, które rozdzielone być mają pomiędzy poszczególne źródła opodatkowania, wymienione w § 1.

Uchwały powyższe podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej, powołanej do zatwierdzenia uchwał związków samorządowych o poborze samoistnych danin komunalnych.

§ 3.

Podział ogólnej sumy opłat (§ 2) pomiędzy poszczególnych płatników opłaty przeprowadza się w ten sposób, że iloraz otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumę wymierzonych w poprzednim roku na obszarze powiatu świętochłowickiego państwowych podatków od gruntów, od przemysłu (od obrotu, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych) oraz od nieruchomości względnie komunalnego podatku od budynków — mnoży się przez sumy, przypadające na poszczególnych płatników podatków od gruntów, przemysłu i handlu oraz od nieruchomości (budynków).

§ 4.

Wymiaru opłaty w myśl zasad, podanych w § 3, dokonuje organ wykonawczy związku komunalnego, który należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym, doręczonym zobowiązanemu do uiszczenia opłaty.

§ 5.

Opłata ma być uiszczoną w Powiatowej Kasie Komunalnej w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 6.

Przeciwko wymiarowi opłat drogowych służą płatnikom środki prawne, obowiązujące w zakresie samoistnych danin komunalnych.

§ 7.

Do przymusowego ściągania opłat drogowych mają zastosowanie przepisy obowiązujące przy egzekucji danin komunalnych.

§ 8.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia, które nastąpić ma po zatwierdzeniu statutu przez władzę nadzorczą.

Świętochłowice, dnia 12 stycznia 1934 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Sieja.

„Zatwierdza się na podstawie art. art. 15 i 19 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. № 3, poz. 3) oraz art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. № 17, poz. 30) z tem, że w § 1 statutu lit. c skreśla się słowa: nieruchomości w miastach i".

Katowice, dnia 26. kwietnia 1934 r.

L. RW. 349

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący

wz.

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

(L. S.)

4.

Uchwała

Komisaryczny Sejmik Powiatowy ustala, że zachodzi potrzeba pokrycia wydatków na budowę i utrzymanie dróg w powiecie świętochłowickim w kwocie 430 392.—zł i że wydatki na powyższy cel nie znajdują pokrycia w dochodach budżetu powiatowego związku komunalnego na rok 1934/35.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy uchwala na podstawie statutu o poborze specjalnych opłat drogowych z dnia 12 stycznia 1934 r. pobierać na rok budżetowy 1934/35 od wymierzonego państwowego podatku gruntowego, przemysłowego (od obrotu, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych) i komunalnego podatku od budynków za rok 1933 specjalną opłatę na utrzymanie i budowę dróg publicznych w powiecie świętochłowickim, w następującej wysokości:

a) 10% na obszarze gminy W. Hajduki, Świętochłowice, Łagiewniki, Lipiny, Godula, Nowy Bytom, Szarlej-Wielkie Piekary, Brzozowice-Kamień i Brzeziny Sl.,

b) 8% na obszarze gminy Orzegów.

c) 7% „ „ „ W. Dąbrówki,

d) 5% „ „ „ Chropaczów i Ruda.

Równocześnie uchwala się nie pobierać opłat drogowych, których wysokość według wymiaru nie przekracza 2.—(dwóch złotych).

Świętochłowice, dnia 13 czerwca 1934 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński, Sobol, Tkocz, Szymonek, Sieja.

„Zatwierdza się na podstawie art. 19 pkt. 2 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Sl. №. 3, poz. 3) łącznie z art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Sl. №. 17, poz. 30).

Katowice, dnia 20 sierpnia 1934 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący

(—) Dr. Grażyński
Wojewoda Śląski

Wydział Powiatowy
L. dz. B. F. 446/6

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Swiętochłowice, dnia 25. VIII. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

5.

Obwieszczenie.

Rada gminna w Nowym Bytomiu powzięła w dniu 27 czerwca 1934 r. następujące uchwały.

1. Na podstawie § 35 ust. 2 statutu miejscowego gminy Nowy Bytom z dnia 19 VI. 1934 r. o wodociągu gminnym ustala się opłatę:

a) za wodę użytkową (do picia i potrzeb domowo gospodarczych) oraz za wodę przemysłową, oddaną po cenie jak za wodę użytkową na 38 gr za m^3;

b) za wodę przemysłową oddaną po cenie wyższej niż za wodę użytkową na 46 gr za m^3;

c) za wodę oddaną na obszarze gminy Nowy Bytom gminie Świętochłowice dla mieszkańców i przedsiębiorstw na jej obszarze na 33 gr za m^3;

d) za wodę oddaną do picia i potrzeb domowo-gospodarczych dla szpitala Kasy Chorych Huty Pokój Sp. Akc. i domów gminnych na 30 gr za m^3;

e) za wodę oddaną dla ogrodników działkowych na 30 gr za m^3.

Gmina Świętochłowice, jak długo pobierać będzie wodę od gminy Nowy Bytom wprost, obowiązana jest płacić oprócz powyższej opłaty jeszcze dodatek za ew. pobraną wodę przemysłową. Wodę zużytą w gospodarstwie rolnem i przynależnych do niego budynków uważa się za wodę użytkową.

Stawki powyższe obowiązują od 1 czerwca 1934 r.

2. Na podstawie § 12 statutu miejscowego gminy Nowy Bytom z dnia 14 kwietnia 1934 r. o kanalizacji gminnej ustala się wysokość opłat kanalizacyjnych od budynków, które odprowadzają do gminnej kanalizacji:

a) wyłącznie tylko wody zaskórne i powierzchniowe chociaż i pośrednio 1,5%;

b) prócz wód zaskórnych i powierzchniowych też opłuczyny i wody zużyte w gospodarstwie 2%;

c) prócz wód powierzchniowych też wody klozetowe i pisoarowe 4% wartości użytkowej budynku oznaczonej w § 11 statutu miescowego z dnia 19 kwietnia 1934 r.

Stawki powyższe obowiązują aż do odwołania.

Nowy Bytom, dnia 30 lipca 1934 r.

Naczelnik gminy
(—) Basista.

6.

Ogłoszenie.

Uchwałą Rady gminnej z dnia 14. VIII. 1933 r. i za zgodą miejscowej władzy policyjnej z dnia 8. VIII. 1934 r. L. dz. P. 2188 postanowiono na zasadzie ustawy o zakładaniu i zmianie ulic z dnia 2. VII. 1875 r. ustalić plan linji wytycznej ulic przy Kolonji urzędniczej im. Szalińskiego.

Wymieniony plan wyłożony będzie od dnia 3. września 1934 r. podczas godzin urzędowych w Gminnym Urzędzie Budowlanym przy ulicy Vogta 20 pokój 1 do wglądu dla publiczności.

Ewentl. sprzeciwy przeciw wym. planu należy wnosić na ręce Naczelnika gminy w ciągu 4-ch tygodni od dnia wyłożenia.

Świętochłowice, dnia 22. sierpnia 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

7.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 77/19.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Stefana Fonfary w Wielkich Hajdukach przy ul. Hutniczej nr. 23 urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 23 sierpnia 1934 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

Druk: Edyta Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 36.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 8-go września 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z 24 sierpnia 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Mon. Polski Nr. 199, poz. 259.)

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc wrzesień 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

2.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Wielkich Hajdukach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Thim Teodor z Wielkich Hajduk ul. Kraszewskiego 2 zamierza wybudować w tutejszej miejscowości na swym gruncie, położonym przy drodze polnej, prowadzącej z ul. Hajduckiej do ulicy Moniuszki w Wielkich Hajdukach dom mieszkalny i stawił wniosek o potrzebne do tego zezwolenia stosownie do ustawy osadniczej z dnia 10. 8. 1904 r. (Zb. Ust. str. 277).

Plany wyłożone są w ratuszu, pokój Nr. 16 w czasie od 10. do 30. września br. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony interesowane wnieść w ciągu trzech tygodni najpóźniej do dnia 30. września br. do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Wielkie Hajduki, dnia 31. sierpnia 1934 r.

Naczelnik gminy

w z.

(—) Trójca.

3.

Wojewoda Śląski
Nr. K. C. 17/56.

Obwieszczenie.

Wydział Powiatowy w Katowicach wniósł prośbę o udzielenie mu po myśli § 46 i nast. ustawy wodnej z dnia 7 kwietnia 1913 r. (Zb. U. str. 53) prawa poboru wody z rzeki Brynicy (zlewnia Przemszy, Wisły) w gminie Dąbrówka Wielka, powiatu świętochłowickiego w ilości 100 l/sek. zapomocą dwóch śluz (A, B) i jednej otwartej rury (C) o średnicy 60 cm. Urządzenie to służy jako rezerwowe ujęcie wody dla Powiatowych Zakładów Wodociągowych w Katowicach. W razie obniżenia zwierciadła wody w Brynicy, uniemożliwiającego przepływ przez śluzy, pobór nastąpi przez pompowanie wody bezpośrednio z rzeki.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienonego przedsiębiorstwa, będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach przez 2 tygodnie począwszy od poniedziałku dnia 10 września 1934 r. do poniedziałku dnia 24 września 1934 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie, w podwójnem wygotowaniu, albo protokolarnie zgłosić w wymienionem wyżej Starostwie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądanie w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z podkładkami technicznemi, przepisanemi w nr. 2 — 5 III rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa, podnosić tylko pretensje, przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 25 sierpnia 1934 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej

Przewodniczący:

w z.

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Powyższe podaję do wiadomości stron interesowanych.

Świętochłowice, dnia 3 września 1934 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie.

Na podstawie § 365 Rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie restauratora Franciszka Kęsego w Łagiewnikach, przy ul. Bytomskiej nr. 40 urzędowo stwierdzono cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 29 sierpnia 1934 r.

Starosta

wz.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

5.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Wielkich Hajdukach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Miemczyk Józef z Wielkich Hajduk, ulica Kol. Dolne Hajduki Nr. 13 zamierza przebudować biura i warsztaty na swym gruncie, położonym przy przedłużonej ulicy Leśnej na mieszkanie i stawił wniosek o potrzebne do tego zezwolenia, stosownie do ustawy osadniczej z dnia 10. 8. 1904 r. (Zb. Ust. str. 277).

Plany wyłożone są w ratuszu, pokój Nr. 16 w czasie od 10. do 30. września br. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony interesowane wnieść w ciągu trzech tygodni najpóźniej do dnia 30. września br. do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Wielkie Hajduki, dnia 31. sierpnia 1934 r,

Naczelnik gminy

w z.

(—) Trójca.

6.

Terminy szczepienia jesiennego.

Miejscowość	Data	Godz.	Data oględzin	Godz.	Lokal szczepienia	Lekarz szczepiący
Brzeziny	17. IX.	14,30	24. IX.	14,30	Szkoła	Szczepienie w całym powiecie przeprowadzi osobiście lekarz powiatowy Dr. Hessek.
Brzozowice	17. IX.	16,30	24. IX.	16,30	Szkoła	
Dąbrówka W.	18. IX.	14,30	25. IX.	14,30	Szkoła	
Hajduki Wielkie	1. X.	9 / 14	8. X.	9 / 14	?	
Kamień	18. IX.	15,30	25. IX.	15,30	Szkoła	
Lipiny	19. IX.	15	26. IX.	15	Sala gimn.	
Łagiewniki	22. IX.	9	29. IX.	9	Szkoła	
Nowy Bytom	20. IX.	9	27. IX.	9	Sala gimn.	
Ruda	21. IX.	14,30	28. IX.	14,30	Dom narod.	
Świętochłowice	4. X. 6. X.	9 9	11. X. 13. X.	9	Sala gimn.	
Zgoda	17. IX.	9	24. IX.	9	Szkoła	
Chropaczów	20. IX.	15	27. IX.	15	Szkoła I.	
Szarlej	5. X.	14,30	12. X.	14,30	Szkoła II.	
Piekary W.	3. X.	14,45	10. X.	14,45	Szkoła I.	
Orzegów	22. IX.	14,30	29. IX.	14,30	Szkoła I.	
Godula	2. X.	14,30	9. X.	14,30	Szkoła	
Chebzie	2. X.	15,30	9. X.	15,30	Szkoła	

Świętochłowice, dnia 5 września 1934 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski, wicestarosta.

7.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędow. w Rudzie Śl.
z dnia 10. VIII. 1934 r. o utrzymaniu bezpieczeństwa.

Na podstawie § § 5 i 6 ustawy o zarządzie policyji z dnia 11. 3. 1850 (Zb. Ust. str. 265) i § 62 Ordynacji Powiatowej z dnia $\frac{13.\ 12.\ 1872}{19.\ 3.\ 1881}$ (Zb. U. str. 661|72 i 179|81, wydaję za zgodą Rady gminnej następujące rozporządzenie.

§ 1.

Celem zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom przy ściganiu przemytników przemycających towar pociągiem niemieckim przyjeżdżającym o godz. 13-tej minut 30 z Bobrku i jadącym do Chebzia, zabrania się osobom niepowołanym przebywania w dni powszednie w czasie od godziny 13 do 14-tej na zagrożonym terenie, to jest w odległości 300 mtr. od szlaku kolejowego Bobrek - Orzegów - Chebzie. Wyjątek stanowią jedynie tereny zabudowane.

§ 2.

Na wypadek zmiany kolejowego rozkładu jazdy obowiązuje powyższy zakaz przebywania na terenie zagrożonym z tą jedynie zmianą, że wzbronione jest przebywanie na zagrożonym terenie pół godziny przed przyjazdem i pół godziny po przyjeździe wspomnianego w § 1-szym niemieckiego pociągu towarowego Bobrek-Orzegów-Chebzie.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl kodeksu karnego, będą karani grzywną do 9,00 zł. a w razie niemożliwości ściągnięcia aresztem do 3 dni.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Ruda, dnia 27 sierpnia 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego
(—) Mgr. Paszkowski.

8.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Wielkich Hajdukach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Pawletko Franciszka z Wielkich Hajduk ulica Długa 37, zamierza wybudwać w tutejszej miejscowości na swym gruncie, położonym przy drodze polnej prowadzącej z ulicy Hajduckiej do ulicy Moniuszki w Wielkich Hajdukach dom mieszkalny i stawiła wniosek o potrzebne do tego zezwolenia stosownie do ustawy osadniczej z dnia 10. 8. 1904 r. (Zb. Ust. str. 277).

Plany wyłożone są w ratuszu, pokój Nr. 16 w czasie od 10. do 30. września 1934 r. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony interesowane wnieść w ciągu trzech tygodni najpóźniej do dnia 30. września br. do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Wielkie Hajduki, dnia 31. sierpnia 1934 r.

Naczelnik gminy.
w z.
(—) Trójca.

KOMUNIKATY

9.

W związku z przelotem zawodników lotniczych „Challenge" w dniach 14 i 15 września 1934 r. przez teren Województwa Śląskiego Starostwo prosi ludność, by o każdym nieszczęśliwym wypadku lotniczym lub przymusowem lądowaniu aparatu lotniczego natychmiast zawiadomiono najbliższy Komisarjat wzgl. Posterunek Policji.

OGŁOSZENIA

10.

Ostrzeżenie!

Za długi mej żony Emilji Luczka rodzona Gaschin nie odpowiadam.

Świętochłowice, dnia 1 września 1934 r.

Wiktor Luczka.

Druk: E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 37.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 15-go września 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie policyjne

Wojewody Śląskiego

z dnia 10 września 1934 r.

o zachowaniu się w czasie przeprowadzania ćwiczeń obrony przeciwlotniczo-gazowej w dniu 20 września 1934 r. na terenie niektórych powiatów Wojew. Śląskiego.

Na podstawie §§ 137 i 139 ustawy z dnia 30 lipca 1883 o ogólnym zarządzie kraju (Zb. U. Pr. str. 195) i §§ 6, 12 i 15 ustawy z dnia 11 marca 1850 r. o zarządzie policyjnym (Zb. Ust. Pr. 265) **zarządzam, co następuje:**

§ 1.

W czasie ćwiczeń obrony przeciwlotniczo-gazowej **w dniu 20. września od godz. 12-ej w południe aż do chwili odwołania alarmu lotniczego** będą miały zastosowanie na terenie ćwiczeń przepisy zawarte w §§ 2 — 6 niniejszego rozporządzenia.

Ćwiczenia obrony przeciwlotniczo-gazowej obejmować będą:

1. **miasta: Katowice i Chorzów,**
2. **powiat świętochłowicki** za wyjątkiem gmin: Szarlej—W. Piekary, Brzozowice—Kamień, Brzeziny i Dąbrówka Wielka,
3. **w powiecie katowickim** objęte będą ćwiczeniami następujące gminy: **Mysłowice, Janów, Szopienice, Mała Dąbrówka, Siemianowice, Bytków, Michałkowice, Wełnowiec, Bykowina, Kochłowice i Nowa Wieś.**

2.

Zachowanie się w czasie pogotowia obrony przeciwlotniczej.

Od chwili zarządzenia pogotowia obrony przeciwlotniczej tj. od godziny 12-tej dnia 20-go września 1934 r.:

1. **Wszelkie światła zewnętrzne** zbędne, jak np. reklamy świetlne, wystawy sklepowe, kinowe, teatralne, napisy, tablice, zegary świecące, znaki orjentacyjne na domach, sklepach, lokalach publicznych, zakładach przemysłowych i użyteczności publicznej oraz lampy uliczne, w punktach wskazanych przez Komendanta OPL. biernej względnie przez tegoż organa, winny być wygaszone **najpóźniej** z godz. 19-tą.
2. **Światła zewnętrzne potrzebne** jak np. oświetlenie podwórzy, garaży, magazynów, przejść, klatek schodowych i t. p. mogą się świecić także po godz. 19-tej, pod warunkiem, że zostanie zapewnione bezwzględne ich zgaszenie **natychmiast na sygnał alarmu lotniczego.**

3. **Światła zewnętrzne niezbędne** jak np. niektóre lampy uliczne, mogą się świecić także po sygnale alarmu lotniczego, jednak wyłącznie **pod zasłoną maskującą koloru popielato-niebieskiego.**

Zarządzenia, dotyczące ustalenia ilości i rodzaju świateł zewnętrznych niezbędnych oraz ich maskowania **wydaje Komendant OPL biernej względnie organa przez niego wyznaczone, w porozumieniu z władzami bezpieczeństwa.**

4. **Wszelkie światła wewnętrzne** w domach prywatnych, lokalach publicznych, urzędach, biurach, instytucjach, zakładach przemysłowych, warsztatach, magazynach i t. p. — tak frontowe (od ulicy) jak i tylne (od podwórza) winny zostać na sygnał alarmu lotniczego albo całkowicie wygaszone, albo też najdokładniej zamaskowane, przez zasłonięcie okien szczelnemi zasłonami z ciemnego materjału, (koce, ciemny papier), tak, żeby światło nie przedostawało się na zewnątrz.

Wszelkiego rodzaju lokale, przewidujące pozostawienie świateł w czasie alarmu lotniczego, przy zasłonięciu okien winny mieć odnośny materjał maskujący nałożony na okna do godz. 19-tej.

Z uwagi na możliwość przerwania dopływu prądu elektrycznego względnie gazu, lokale takie należy zawczasu zaopatrzyć w światło zastępcze, jak: lampy naftowe, świece, latarki elektryczne bateryjne i t. p.

5. Wszelkiego rodzaju pojazdy mechaniczne i konne z nastaniem zmroku mogą kursować tylko ze światłami przyciemnionemi.

§ 3.

Sygnał alarmu lotniczego.

Alarm lotniczy zarządzony będzie sygnałem dźwiękowym, podanym przez syreny zakładów przemysłowych i górniczych, kolejowe, straży pożarnej i t. p. Będzie to **jeden długi nieprzerywany dźwięk, trwający 1—2 minut.**

Sygnał alarmu będzie pozatem podawany przez Polskie Radjo w Katowicach.

W dniu 20 września 1934 r. od godz. 12-tej w południe, nie wolno żadnych syren, za wyjątkiem wypadków wyższej konieczności, używać do innych celów, jak tylko do nadawania względnie odwoływania sygnału alarmu lotniczego.

Ograniczenie to nie stosuje się do syren parowozów kolejowych.

§ 4.

Zachowanie się w czasie alarmu lotniczego.

I. Na sygnał alarmu lotniczego **należy:**

1. natychmiast zgasić wszystkie **światła zewnętrzne** wymienione w § 2 pkt. 2.

2) natychmiast zgasić wszystkie światła wewnętrzne w lokalach, które nie posiadają okien zasłoniętych ciemnym materjałem,

3) przeprowadzić bezzwłocznie kontrolę zagaszenia względnie zamaskowania świateł, we wszystkich podległych sobie lokalach,

4) osoby, znajdujące się na ulicach mają natychmiast udać się do najbliższych bram, sieni, lokali, podwórzy i t. p. i pozostawać tam aż do odwołania alarmu,

5) otworzyć ewentl. zamknięte w chwili alarmu bramy domów, sieni, podwórzy i t. p.,

6) zamknąć wszystkie okna,

7) wstrzymać wszelki ruch kołowy kolejek elektrycznych i przemysłowych, pojazdów mechanicznych i konnych. Pojazdy mechaniczne i konne winny zjechać na prawą stronę ulicy, zatrzymać się w odległości conajmniej 6 metrów za zakrętem i zgasić światło. W razie stwierdzonej koniecznej potrzeby, może organ policyjny lub organ obrony przeciwlotniczej zezwolić na jazdę do celu pod warunkiem, że światła pojazdu będą dokładnie zamaskowane,

8) stosować się ściśle do zarządzeń organów policyjnych oraz organów obrony przeciwlotniczej, które będą zaopatrzone w odznaki i legitymacje, wystawione przez Komendantów OPL. biernej względnie Burmistrzów (Naczelników gmin) danej miejscowości.

II. W czasie trwania alarmu lotniczego **nie wolno:**

1) przebywać na ulicach, placach i t. p.

2) zamykać bram domów, podwórzy, sieni i t. p.

3) otwierać okien,

4) prowadzić rozmów telefonicznych z wyjątkiem jedynie wypadków wezwania pomocy lekarskiej, straży pożarnej, względnie w razie innych nieszczęśliwych wypadków.

5) sporządzać zdjęć fotograficznych z terenu ćwiczeń.

§ 5.

Odwołanie alarmu lotniczego.

Odwołanie alarmu lotniczego zarządzone będzie sygnałem dźwiękowym, podanym przez syreny zakładów przemysłowych i górniczych, kolejowe, straży pożarnej i t. p. Będzie to **dźwięk przerywany, trwający 1—2 minut.**

Sygnał odwołania alarmu lotniczego będzie pozatem podany przez Polskie Radjo w Katowicach.

§ 6.

Postanowienia karne.

Osoby, winne niezastosowania się do postanowień niniejszego rozporządzenia, karane będą w drodze administracyjnej grzywną do 60 złotych a w razie nieściągalności, grzywną aresztu zastępczego do dni 6-ciu, o ile czyn karygodny nie stanowi przestępstwa, zagrożonego karą wyższą, w myśl obowiązujących ustaw.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Michał Grażyński

2.

Obwieszczenie

Komisarza Generaln. Pożyczki Narodowej

z dnia 22 sierpnia 1934 r.

w sprawie skupu i zastawu obligacyj Pożyczki Narodowej w wypadkach losowych.

(Monitor Polski z dnia 30 sierpnia 1934 r. № 198).

Na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 maja 1934 r. o wydawaniu obligacyj 6% pożyczki wewnętrznej oraz zasadach ich obrotu (Dz. U. R. P. № 47, poz. 416) i w związku z p. 1 lit. 7 obwieszczenia mego z dnia 8 sierpnia 1934 r. o przelewach obligacyj Pożyczki Narodowej — podaję do wiadomości, że skup lub zastaw obligacyj Pożyczki Narodowej zostanie umożliwiony subskrybentom:

a) w wypadkach całkowitej utraty przez nich środków egzystencji,

b) w razie zniszczenia ich majątku na skutek klęsk żywiołowych,

c) w ciężkich wypadkach losowych,

Zezwolenia udzielane będą na podstawie umotywowanych podań, skierowanych do mnie, przyczem w podaniach należy wymieniać numery i odcinki obligacyj Pożyczki Narodowej, przeznaczonych do sprzedaży lub zastawu, oraz wyraźnie wskazać, czy petent stara się o skup, czy zastaw obligacyj.

Zgodność przytoczonych w podaniu motywów z faktycznym stanem rzeczy powinna być stwierdzona:

1. w podaniach pracowników państwowych, samorządowych, przedsiębiorstw państwowych i samorządowych — przez ich władze służbowe,

2. w podaniach rzemieślników — przez Izby Rzemieślnicze,

3. w podaniach przemysłowców i kupców — przez Izby Przemysłowo-Handlowe,

4. w podaniach rolników — przez Izby Rolnicze, ewentualnie przez urzędy gminne,

5. w podaniach właścicieli nieruchomości — przez Polski Związek Zrzeszeń Własności Nieruchomej Miejskiej w Polsce,

6. w podaniach lekarzy — przez Izbę lekarską,

7. w podaniach adwokatów — przez Radę Adwokacką,

8. w podaniach notarjuszy i pisarzy hipotecznych — przez Związek Notarjuszów i Pisarzy Hipotecznych,

9. w podaniach architektów — przez Związek Stowarzyszeń Architektów Polskich,

10. w podaniach pracowników umysłowych prywatnych — przez Rady Okręgowe Unji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych,

11. w podaniach pracowników fizycznych bezrobotnych — przez Urzędy Pośrednictwa Pracy.

Do stwierdzenia motywów podań we wszystkich wyliczonych wypadkach, jak i w wypadkach niewymienionych, powołane są również lokalne władze administracyjne. Petent więc może w celu otrzymania stwierdzenia zgodności motywów z faktycznym stanem rzeczy odnieść się po opinję albo do wymienionych związków i instytucyj, albo do lokalnych władz administracyjnych.

W razie przychylnego załatwienia podania petent otrzyma odemnie zawiadomienie, dokąd winien się udać w celu dokonania sprzedaży lub zastawu obligacyj Pożyczki Narodowej.

Skup obligacyj odbywać się będzie po kursie 96 za zł 100.— imiennej wartości plus kupon bieżący — zastaw obligacyj po kursie 60 za zł 100.— imiennej wartości.

Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej:

(—) Minkowski.

3.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 77

Zarządzenie

o zwalczaniu wścieklizny.

Na podstawie § 321 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Julji Wojtachowej w Brzozowicach-Kamieniu przy ul. Głównej Nr. 41, urzędowo stwierdzono wściekliznę.

Równocześnie zarządzam na okres 3 miesięczny kontumację psów i kotów dla gmin Brzozowic-Kamienia, Brzezin Śląskich, Wielkiej Dąbrówki i Szarleja-Wielkich Piekar.

Świętochłowice, dnia 5. września 1934 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

3.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 77

Obwieszczenie.

Na podstawie § 365 Rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Szwajnocha w Brzozowicach-Kamieniu przy ul. Głównej Nr. 75 urzędowo stwierdzono cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 7. września 1934 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

4.

Wydział Powiatowy
L. dz. P. Z. D. 756/18

Obwieszczenie.

W związku z naprawą bruku pod przejazdem kolejowym szosy Świętochłowice-Zgoda zamyka się szosę dla wszelkiego ruchu kołowego i pieszego od dnia 18. IX. br. aż do odwołania. Objazd w kierunku Zgody przez Świętochłowice obok Huty Falwy. Objazd w kierunku W. Hajduk przez Kolonję Dworcową.

Świętochłowice, dnia 12. września 1934 r

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

KOMUNIKATY

5.

Turysta w Polsce.

Wydział Turystyki Ministerstwa Komunikacji przystąpił do wydawania kwartalnika p. t. „Turysta w Polsce“ w językach: polskim, francuskim, angielskim i niemieckim.

Numer pierwszy kwartalnika wyszedł już z druku i zawiera następujące artykuły: Fr. Galiński—Warszawa, J. Ginsber—Nad Polskim Morzem, Walery Goetel—Zakopane, Tatry, Pieniny, Władysław Grzelak—Polska jako teren turystyki wodnej, prof. Wł. Szafer—Parki Narodowe w Polsce, St. Lenartowicz—Huculszczyzna, Józef Lasoń — Wilno i dr. M. Orłowicz—Kalendarz Turystyczny.

„Turysta w Polsce“ wychodzi pod redakcją B. T. Lepeckiego.

Wyjątkową ozdobną stronę graficzną opracował T. Piotrowski.

Druk: E. Leksen Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 38.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 22-go września 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 15. marca 1934 r.
o obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej.
(Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 742)

Art. 1.

1. W czasie, gdy grozi niebezpieczeństwo ataku lotniczego lub gazowego, Minister Spraw Wojskowych lub wyznaczone przez niego w drodze rozporządzenia władze władni są zarządzić pogotowie przeciwlotnicze i przeciwgazowe na całym obszarze Państwa lub jego części.

2. Na obszarze wojennym prawo to służy Naczelnemu Wodzowi lub wyznaczonym przez niego władzom.

Art. 2.

Zarządzenie pogotowia powinno być bezzwłocznie podane do publicznej wiadomości na obszarze, dla którego zostało zarządzone, przy pomocy środków, zapewniających natychmiastowe jego rozpowszechnienie.

Art. 3.

1. Zarządzenie pogotowia:

a) uprawnia właściwe władze do podejmowania w czasie pogotowia wszelkich czynności i wydawania nakazów i zakazów, potrzebnych do przeprowadzenia obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, i zapewnienia wykonania ich w razie potrzeby przy użyciu środków przymusowych;

b) powoduje powstanie z mocy samego prawa obowiązku osobistych i rzeczowych świadczeń wojennych oraz służby pomocniczej na czas pogotowia.

2. Władze właściwe w rozumieniu ust. 1. określą w drodze rozporządzenia Ministrowie Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 4.

Po ustaniu przyczyny, uzasadniającej zarządzenie pogotowia, władza, która pogotowie zarządziła, albo Minister Spraw Wojskowych — a na obszarze wojennym Naczelny Wódz — zarządza odwołanie pogotowia i podaje to do publicznej wiadomości w sposób przewidziany w art. 2.

Art. 5.

Rada Ministrów określi w drodze rozporządzeń właściwość władz oraz zakres i sposób przygotowania w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, tudzież związane z tem obowiązki osób fizycznych i prawnych oraz instytucyj i władz w dziedzinach:

1. zorganizowania, wyszkolenia i wyposażenia w sprzęt personelu, powołanego do tej obrony;

2. zorganizowania sieci obserwacyjnej i alarmowej;

3. regulacji i zabudowania osiedli;

4. budownictwa publicznego i prywatnego;

5. maskowania miejscowości, objektów komunikacyjnych, zakładów przemysłowych, elektrycznych, użyteczności publicznej oraz innych objektów i urządzeń, mających znaczenie społeczne;

6. dostosowania istniejących objektów budowlanych i innych nieruchomości do potrzeb obrony, jeśli obrona ta ma doniosłość społeczną;

7. przystosowania systemu oświetlenia zewnętrznego i wewnętrznego miejscowości, objektów budowlanych i innych nieruchomości do potrzeb tej obrony:

8. zaopatrzenia w wodę miejscowosci, objektów, zakładów i urządzeń, wymienionych w pkt. 5;

9. budowy, utrzymania i użytkowania wszelkich linij komunikacyjnych i związanych z niemi urządzeń;

10. urządzeń technicznych w instytucjach użyteczności publicznej oraz w zakładach przemysłowych i elektrycznych;

11. przeprowadzenia ćwiczeń personelu, wymienionego w pkt. 1., oraz pogotowi i alarmów próbnych ludności, jak również objektów, zakładów i urządzeń, wymienionych w pkt. 5., w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej;

12. ratownictwa i lecznictwa osób, które padły ofiarą ataku lotniczego lub gazowego;

13. pokrywania kosztów leczenia i zaopatrzenia na wypadek niezdolności do pracy z tytułu uszkodzeń, doznanych w związku z przygotowaniem lub przeprowadzeniem obrony;

14. uświadomienia oraz zorganizowania ludności w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej;

15. wprowadzenia w szkołach i zakładach naukowych obowiązkowej nauki lub wykładów oraz ćwiczeń praktycznych z zakresu tej obrony;

16. systemu zaopatrzenia ludności w przyrządy i środki obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

Art. 6.

1. Koszty, związane z poczynaniami, wymienionemi w art. 5, ponoszą:

a) Skarb Państwa w zakresie poczynań, mających doniosłość dla całokształtu obrony w granicach kredytów budżetowych;

b) związki samorządowe w zakresie poczynań, mających doniosłość dla całokształtu obrony na ich terytorjum;

c) zakłady przemysłowe, elektryczne i użyteczności publicznej w zakresie, mającym na celu ich obronę;

d) zakłady ubezpieczeń i instytucje ubezpieczeń społecznych w zakresie poczynań, należących do ich zakresu działania, lub mających dla tego zakresu doniosłość;

e) organizacje społeczne, zajmujące się ratownictwem, oraz te, których statuty przewidują współdziałanie w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej — w zakresie poczynań, należących do ich zakresu działania;

f) właściciele lub posiadacze objektów budowlanych i innych nieruchomości — w zakresie, mającym na celu obronę tych nieruchości albo osób, w nich zatrudnionych.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia rodzaje zakładów przemysłowych, obowiązanych według ust. 1. lit. c) do ponoszenia kosztów, oraz unormuje szczegółowo zakres i sposób pokrywania kosztów, związanych z przygotowaniem obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

Art. 7.

1. Kto wykracza przeciw nakazom i zakazom, wydanym na podstawie art. 3. ust. 1. lit. a), podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny lub aresztu do lat 2 i grzywny.

2. W przypadkach mniejszej wagi sąd może orzec karę aresztu do miesięcy 6 lub grzywny do 5.000 złotych.

Art. 8.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Opieki Społecznej, każdemu we właściwym mu zakresie działania, w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 9.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:
L. Kozłowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
Bronisław Pieracki

Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister Wyznań Religijnych i Oswiecenia Publicznego:
W. Jędrzejewicz

Minister Opieki Społecznej:
Jerzy Paciorkowski.

2.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 18. sierpnia 1934 r.

w sprawie utraconych obligacyj 6% pożyczki wewnętrznej.

(Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 710).

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. września 1933 r. o wypuszczenie pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 503) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Właściciel utraconej obligacji Pożyczki Narodowej może wystąpić do Urzędu Długów Państwa z pisemnym wnioskiem o jej unieważnienie i wydanie mu obligacji nowej tejże wartości imiennej.

2. Za właściciela obligacji uważa się osobę, która w charakterze właściciela danej obligacji jest zapisana w ewidencji Urzędu Długów Państwa.

3. Wniosek o unieważnienie obligacji powinien zawierać przedstawienie okoliczności, w jakich obligacja została utracona.

§ 2.

1. Po otrzymaniu wniosku, odpowiadającego wymaganiom postanowień § 1, Urząd Długów Państwa ogłasza w „Monitorze Polskim" dwukrotnie w odstępie tygodniowym o zgłoszeniu takiego wniosku, wzywając posiadacza lub inne osoby, roszczące sobie prawa do objętej wnioskiem obligacji, aby przed upływem trzech miesięcy od daty drugiego ogłoszenia okazali tę obligację Urzędowi Długów Państwa lub też zgłosili przeciwko jej unieważnieniu umotywowany sprzeciw.

2. Jeżeli w ciągu terminu, ustanowionego w ustępie 1. paragrafu niniejszego, nikt nie zgłosi się z obligacją ani nie wniesie sprzeciwu Urząd Długów Państwa unieważni obligację, ogłosi o unieważnieniu jej w „Monitorze Polskim" i wyda wnioskodawcy nową obligację tejże wartości imiennej bez kuponów.

3. W razie zgłoszenia sprzeciwu strony będą odesłane na drogę sądową.

4. Nowa obligacja, wydana wzamian unieważnionej, będzie wystawiona na nazwisko subskrybenta obligacji unieważnionej, przyczem, o ile były dokonane przelewy, Urząd Długów Państwa stwierdzi z urzędu na nowej obligacji ostatni przelew; stwierdzenie powyższe zastępuje formalny przelew, dokonany za zgodą Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

§ 3.

Koszty, związane z unieważnieniem utraconej obligacji i wydaniem nowej, ustali Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej.

§ 4.

Podania w sprawach, unormowanych rozporządzeniem niniejszem, wolne są od opłat stemplowych.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Wł. Zawadzki.

3.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Samorządowy
Sm. 25/4/1.

Obwieszczenie

w przedmiocie ustalenia klucza rozdziału wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia i produkcji pomiędzy gminy miejskie i powiatowe związki komunalne na rok 1934/35.

(Gaz. Urzęd. Woj. Śl. Nr. 29 poz. 4).

Stosownie do postanowień art. 9 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) ustala się z ważnością od dnia 1. maja 1934 r. do dnia 30. kwietnia 1935 r. następujący klucz rozdziału wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia i produkcji.

I. Z sumy dodatków, przypadającej na gminy miejskie stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 wyżej powołanej ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem, otrzymuje gmina:

Gminy	%	Gminy	%
Katowice . . .	23,14	Orzegów	0,97
Bielsko	5,83	Pszczyna	0,87
Bielszowice . .	1,18	Radlin	0,93
Brzeziny Śl. . .	0,48	Radzionków . . .	1,30
Chorzów . . .	12,05	Ruda	3,33
Cieszyn	2,07	Rybnik	2,61
Chropaczów . .	1,20	Rydułtowy . . .	0,95
Czechowice . .	1,47	Siemianowice Śl. .	3,53
Dziedzice . . .	0,60	Szopienice . . .	2,12
Godula	0,76	Skoczów	0,74
Janów	1,86	Stary Bieruń . .	0,31
Knurów	0,92	Strumień	0,19
Kochłowice . .	0,93	Świętochłowice .	3,88
Lipiny	1,86	Szarlej-W. Piekary	1,93
Łagiewniki . .	1,20	Tarnowskie Góry .	1,97
Mała Dąbrówka	0,92	Tychy	1,23
Michałkowice .	0,81	Ustroń	0,47
Miasteczko . .	0,19	Wełnowiec . . .	0,95
Mikołów . . .	1,25	Wielkie Hajduki .	3,15
Mysłowice . . .	2,97	Wodzisław . . .	0,77
Nowy Bytom .	2,56	Woźniki	0,17
Nowa Wieś . .	2,01	Żory	0,57
Lubliniec . . .	0,80		

II. Z sumy dodatków, przypadającej w myśl powołanych przepisów na powiatowe związki komunalne otrzymują:

Wydział Powiatowy	Katowice	7,60 %
"	Lubliniec	7,04 %
"	Pszczyna	26,71 %
"	Rybnik	29,36 %
"	Świętochłowice . .	2,49 %
"	Tarn. Góry . . .	6,35 %
Wydział Dróg Pow.	Bielsko	9,30 %
"	Cieszyn	11,15 %

Katowice, dnia 18. sierpnia 1934 r.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Karczmarski

Radca.

4.

Starostwo Świętochłowickie

Nr. B. 68/2

Obwieszczenie.

Podaję do publicznej wiadomości, że szczepienie ochronne przeciw ospie w Wielkich Hajdukach w dniu 1 października br. i oględziny w dniu 8 października br., podane do publicznej wiadomości w Nr. 36. poz. 6 Gazety Powiatowej z dnia 8. IX. 1934 r. odbędzie się w Katolickim Domu Związkowym w Wielkich Hajdukach.

Świętochłowice, dnia 14 września 1934 r.

Starosta

wz.

(—) Dr. Olszewski

Wicestarosta

5.

Starostwo Świętochłowice

L. dz. B. 77/14

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Piotra Widery w Orzegowie przy ul. Dworcowej Nr. 10 pomór i zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 13. IX. 1934 r.

Starosta

wz.

(—) Dr. Olszewski

Wicestarosta

KOMUNIKATY

6.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 13. IX. 1934 zatwierdzono uchwałę rady gminnej Ruda w sprawie zaciągnięcia pożyczki w wysokości 50 000,—zł na budowę baraków dla bezdomnych, uchwałę rady gminnej Wielka Dąbrówka w sprawie zaciągnięcia pożyczki w wysokości 5 000,—zł na budowę baraków dla bezdomnych, uchwałę rady gminnej Brzozowice-Kamień w sprawie skonsolidowania pożyczek na jedną pożyczkę, uchwałę rady gminnej Brzeziny Śl. w sprawie ustalenia stawki podatku budynkowego oraz dodatek do statutu w sprawie podatku od umów o przeniesieniu własności nieruchomości. Gminie Ruda udzielono zezwolenia osadniczego na budowę wymienionych baraków. Na rzecz powodzian uchwalono 1 000,-zł.

Druk: E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 39.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 29-go września 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Swiętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 14 sierpnia 1934 r. o warunkach hodowli szczurów piżmowych.
(Monitor Polski Nr. 210)

Na podstawie art. 2, 4 i 7 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o zapobieganiu rozpowszechniania się szczurów piżmowych na wolności (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 342) zarządzam co następuje:

§ 1.

Hodowla szczurów piżmowych może być prowadzona jedynie w zamkniętych klatkach z siatki żelaznej lub w zamkniętych skrzyniach z blachy żelaznej, umieszczonych w ogrodzeniu z betonu lub cegieł. Ogrodzenie to powinno być conajmniej 2 m wysokie, gładko wykończone od wewnątrz i wpuszczone w ziemię na głębokość conajmniej 75 cm.

Klatki i skrzynie mogą być zamiast w ogrodzeniu umieszczone wewnątrz większej klatki z siatki żelaznej, ściany boczne większej klatki powinny być umocowane na podmurowaniu, wpuszczonem w ziemię na głębokość conajmniej 75 cm.

Wpuszczenie w ziemię ogrodzenia lub podmurowania może być zastąpione podłożem z betonu lub cegieł, łączącem się z ogrodzeniem lub podmurowaniem.

Siatka, o której mowa w ustępach poprzednich, powinna być wykonana z nierdzewiejącej blachy ciągnionej grubości conajmniej 1 mm lub drutu nierdzewiejącego o średnicy 1,4 mm, powiązanego w sposób uniemożliwiający jego przesunięcie. Największa przekątna oczek siatki nie może przekraczać 25 mm. Na skrzynie należy używać blachy grubości conajmniej 0,5 mm.

Wyżej wymienione urządzenia powinny być pozatem wykonane w sposób uniewożliwiający wydostanie się szczurów piżmowych na wolność.

§ 2.

Czynności hodowlane wykonywać należy w sposób uniemożliwiający wydostanie się szczurów piżmowych na wolność, przestrzegając w szczególności, aby klatka, w której zwierzęta te się znajdują, była otwierana tylko w razie koniecznej potrzeby i tylko w czasie, gdy ogrodzenie lub większa klatka zewnętrzną jest dokładnie zamknięta.

Osoba, prowadząca hodowlę szczurów piżmowych, obowiązana jest utrzymywać urządzenia ochronne (§ 1) w należytym stanie.

W razie napraw, przy których zachodzi niebezpieczeństwo wydostania się szczurów piżmowych na wolność, należy zastosować środki ostróżności, przewidziane w § 4.

Jeżeli stan urządzeń przestał odpowiadać wymaganiom ustalonym w § 1, starosta wezwie hodowcę do doprowadzenia urządzeń w oznaczonym terminie do stanu, odpowiadającego tym wymaganiom, a w razie niezastosowania się do wezwania zabroni prowadzenie hodowli.

§ 3.

Prowadzenie hodowli szczurów piżmowych może być rozpoczęte po stwierdzeniu, iż odbywać się będzie w warunkach, odpowiadających wymaganiom § 1.

Do stwierdzenia, iż hodowla szczurów piżmowych odbywać się będzie w tych warunkach oraz do sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem środków ostróżności (§ 1, 2 i 4) po rozpoczęciu hodowli tych szczurów upoważnia się izby rolnicze.

§ 4.

Przewozić i przenosić szczury piżmowe wolno jedynie w klatkach lub skrzyniach, odpowiadających wymaganiom § 1, zamkniętych na klucz, oraz zaopatrzonych w urządzenie pozwalające bez otwierania na karmienie i pojenie tych zwierząt. Otwieranie klatek i skrzyń podczas przewożenia i przenoszenia w nich szczurów piżmowych jest zabronione.

§ 5.

Osoby, prowadzące hodowlę szczurów piżmowych, założoną przed wejściem w życie ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o zapobieganiu rozpowszechniania się szczurów piżmowych na wolności (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 342), powinny w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego doprowadzić urządzenia ochronne do stanu zgodnego z § 1; w razie niewypełnienia tego obowiązku starosta zabroni im dalszego prowadzenia hodowli.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

(—) J. Poniatowski.

2.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego z dnia 20. IX. 1934 r.

w sprawie zakazu ruchu granicznego zwierzętami racicowemi w pow. lublinieckim i tarnogórskim.

Na zasadzie postanowień zawartych w załączniku II. pkt. F. umowy o ułatwieniach w małym ruchu granicznym z 22. XII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 771 ex 1933 r.) zakazuję z powodu stwierdzenia w Zalesiu koło Strelitz (Niemcy) zarazy pryszczycy na okres trwania niebezpieczeństwa zawleczenia zarazy, ruchu zwierzętami racicowemi w powiatach lublinieckim i tarnogórskim aż do odwołania. Zakaz ten dotyczy również mleka oraz paszy objętościowej (słomy, siana).

Katowice, dnia 20 września 1934 r.

Wojewoda

wz.

(—) Dr. Saloni, Wicewojewoda.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 27 września 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski

3.

Obwieszczenie

w sprawie zbadania urządzeń, wykonanych w miejscu skrzyżowania szosy „Łagiewniki—Brzeziny Śl." z wąskotorową koleją „Maciejkowice—Szarlej".

Na skutek reskryptu Wojewody Śląskiego w Katowicach z dnia 18. 9. 1934 r. Nr. K. D. 43/2 w celu krajowo-policyjnego zbadania urządzeń, wykonanych w miejscu skrzyżowania szosy „Łagiewniki—Brzeziny Śl." z wąskotorową koleją „Maciejkowice — Szarlej" wyłożone są do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach, pokój 45 w czasie od 1 do 15 października 1934 r. włącznie w godzinach urzędowych:

a) projekt (plan wyłożenia) tejże szosy,

b) plan jej skrzyżowania z powyższą koleją,

c) plaan położenia budki strażniczej,

a to stosownie do postanowień § 14 ustawy o przedsiębiorstwach kolejowych z dnia 3 listopada 1838 r. (Zb. ust. pr. str. 505).

Przeciwko powyższym urządzeniom strony interesowane mogą wnieść w powyższym terminie uzasadnione zarzuty pisemnie lub ustnie do protokołu w Starostwie w Świętochłowicach. Zarzuty wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Świętochłowice, dnia 27 września 1934 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Rozporządzenie policyjne

w sprawie bezpieczeństwa publicznego.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. marca 1850 r. (zbiór ustaw str. 265) oraz § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13. grudnia 1872 (19. marca 1881 r. zbiór ustaw str. 155 ex 1881) wydaje się za zgodą Rady Gminnej jako Wydziału Okręgowego na Okręg Urzędowy Orzegów następujące rozporządzenie policyjne.

§ 1.

Ze względu na bezpieczeństwo utraty zycia, zabrania się przebywanie w dniach powszednich w czasie od godziny 13-tej do 14-tej na terenie w odległości 300 metrów od szlaku kolejowego Bobrek—Orzegów—Chebzie. Wyjątek stanowią jedynie tereny zabudowane.

§ 2.

Niestosujący się do niniejszego rozporządzenia policyjnego będą ukarani grzywną do 9-złotych, która w razie nieściągalności ulegnie zamianie do 3 dni aresztu.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodz[1] w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Orzegów, dnia 3, września 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego:

(—) Tomanek.

Na wydanie powyższego rozporządzenia policyjnego wyraża się zgodę.

Orzegów, dnia 3 września 1934 r.

Wydział Okręgowy.

(—) Eckert (—) Kornas (—) Simon

5.

Ogłoszenie

dot. zmiany personalnej w obwodzie badania zwierząt rzeźnych i mięsa w Orzegowie.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31. 12. 1928 r. (Dz. U. Rz. P. nr. 3 ex 1929 poz. 31) podaję do publicznej wiadomości, że z dniem 1 października 1934 r. powierzyłem lekarzowi weterynaryjnemu Pawłowi Szmidtowi stanowisko organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w pełnym zakresie w obwodzie Orzegów, w miejsce lekarza weterynaryjnego Juljana Ramockiego.

Świętochłowice, dnia 27. 9. 1934 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Obwieszczenie

Dotyczy: pobieranie podatku budynkowego na rok rachunkowy 1933/34.

Na podstawie §§ 2 i 3 statutu gminnego w sprawie poboru podatku budynkowego z dnia 12. VI. 1926 r. oraz art. 4 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30) uchwala Rada gminna pobierać podatek w roku budżetowym 1934/35 według niżej wydanych stawek:

a) przy wartości budynków do 10 000 złotych 5% od tysiąca,

b) przy wartości budynków od 10 000 do 50 000, zł. 6% od tysiąca,

c) przy wartości budynków ponad 50 000, zł. 7% od tysiąca.

Oszacowanie zaprzysiężonego rzeczoznawcy, budowniczego pana Henryka Madeji z Katowic dotyczy oszacowań budynków przemysłowych i mieszkalnych a wynoszącą ogólną wartość 7.730.869,— złotych zatwierdza się.

Brzeziny Śl., dnia 13 lipca 1934 r.

Zarząd gminy:

(—) Jan Gąsior, Włoczek.

Rada gminna:

(—) Nowara, H. Biernot, J. Goncerzewicz, Anioł.

Uchwałę Rady gminnej w Brzezinach Śl. ustalającą stawkę samoistnego podatku budynkowego na rok 1934/35 z dnia 13. lipca 1934 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 4 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 13. września 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Przybylski, Sobel, Tkocz, Sieja.

Opublikowano

Brzeziny Śl., dnia 20. IX. 1934 r.

Naczelnik gminy:

(—) Gąsior.

7.

Pierwszy dodatek

do statutu gminnego z dnia 6. września 1926 r. w przedmiocie pobierania podatku od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.

---

§ 2. statutu z dnia 6 września 1926 r. otrzymuje stosownie do ustawy z dnia 23. marca 1933 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 9. poz. 16) następujące brzmienie:

§ 2.

Podatek wynosi 50% od wymierzonej państwowej opłaty stemplowej od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.

Stawka powyższa obowiązuje od 1. IV. 34 r.

Brzeziny Śl., dnia 31 sierpnia 1934 r.

Zarząd gminy:

(—) Jan Gąsior, Włoczek

Rada gminna:

(—) Bijok Wiktor, Anioł, Bendkowski, H. Biernot

Sm. 835.

Uchwała.

I-szy dodatek do statutu gminy Brzeziny Śl. w sprawie poboru podatku od umów o przeniesieniu własności nieruchomości z dnia 31. VIII. 1934 r. zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 11 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl Nr. 17. poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. marca 1933 r. (Dz. Ust Śl. Nr. 9. poz. 16.)

Świętochłowice, dnia 13 września 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy:

(—) Szaliński, Przybylski, Sobel, Tkocz, Sieja.

Ogłoszono do publicznej wiadomości.

Brzeziny Śl., dnia 21. września 1934 r.

Naczelnik gminy:

(—) Gąsior.

KOMUNIKATY

8.

Dwuzimowa Szkoła Rolnicza w Lublińcu założona w roku 1922 w Tarnowskich Górach a przeniesiona z dn. 1 listopada 1932 r. do Lublińca przyjmuje uczniów w wieku od 16 lat począwszy.

Nauka w szkole rozpoczyna się w dniu 3-go listopada i trwa podczas dwóch okresów zimowych do końca marca. W zakres nauki wchodzą przedmioty ogólnokształcące, pomocnicze i fachowe (uprawa roli i roślin, hodowla, nawożenie, uprawa łąk i pastwisk, organizacja, spółdzielczość rolnicza, rachunkowość, sadownictwo, warzynictwo itd.).

Warunki przyjęcia: Zgłoszenie do szkoły może nastąpić ustnie lub pisemnie. Zgłaszający się winien przedłożyć 1) świadectwo szkolne, przynajmniej z ukończenia szkoły powszechnej, 2) metrykę urodzenia, 3) świadectwo moralności władzy ostatniego miejsca pobytu oraz pisemne pozwolenie ojca lub opiekuna na uczęszczanie do szkoły i zobowiązanie do ponoszenia kosztów w ciągu roku szkolnego. Synowie nierolników winni przedłożyć także świadectwo odbycia przynajmniej jednorocznej praktyki rolniczej.

Zgłoszenia przyjmuje Dyrekcja szkoły do dnia 25 października.

Uczniowie i absolwenci zrzeszeni są w „Związku Uczniów i Absolwentów" Szkoły Rolniczej w Lublińcu".

Druk: E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 40.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 6-go października 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie
Ministra Skarbu

z dnia 26 września 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski, Nr. 224, poz. 288)

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w. walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r., w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc październik 1934 r., wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

2.

Rozporządzenie
Rady Ministrów

z dnia 27 września 1934 r.

o przedłużeniu poboru 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego.

(Monitor Polski Nr. 226 z dnia 2. X. 34 r.)

Na podstawie art. 5 ust. 1. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o poborze 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612) zarządza się, co następuje:

§ 1.

10 % dodatek, wprowadzony rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612) pobierany będzie do następujących dalszych należności z tytułu państwowego podatku gruntowego i przemysłowego:

a) do należności z tytułu II raty państwowego podatku gruntowego za rok 1934 i I raty tego podatku za rok 1935,

b) do należności z tytułu państwowego podatku przemysłowego od obrotu, przypadającego od obrotów, osiągniętych w okresie od 1 października 1934 r. do 30 września 35.

§ 2.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1934 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezes Rady Ministrów:

(—) L. Kozłowski

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

3.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 4 września 1934 r.

w sprawie wypuszczenia serji II. pożyczki budowlanej.

(Monitor Polski Nr. 222 z dnia 27 IX. 34)

Na podstawie art. 2 i 8 ustawy z dnia 23 marca 1929 r, o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia wewnętrznej pożyczki państwowej do wysokości 100,000,000 zł w złocie (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 232) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Z dniem 15 września 1934 r. wypuszcza się serję II. pożyczki budowlanej na sumę nominalną 50,000,000 zł w złocie w obligacjach na okaziciela, opiewających na 100 złotych w złocie wartości imiennej lub na wielokrotność tej kwoty.

§ 2.

Oprocentowanie nominalne pożyczki wynosi $5^1/_2$ od sta w stosunku rocznym. Odsetki wypłacane będą posiadaczom obligacyj pożyczki rocznie zdołu w dniu 15 września każdego roku za zwrotem odpowiednich kuponów, z których pierwszy płatny będzie w dniu 15 września 1935 r., ostatni zaś w dniu 15 września 1964 r.

§ 3.

Umorzenie obligacyj pożyczki nastąpi w ciągu lat 30 drogą losowania lub drogą skupu z wolnej ręki, począwszy od dnia 15 września 1935 r. według załączonego planu umorzenia. W razie jeśliby wartość imienna obligacyj, skupionych celem ich umorzenia, nie dosięgła wysokości raty, przypadającej do umorzenia w danym terminie brakująca reszta będzie umorzona drogą losowania. Numery obligacyj umorzonych będą ogłaszane każdorazowo w Monitorze Polskim.

§ 4.

Losowanie obligacyj do umorzenia odbywać się będzie publicznie w Ministerstwie Skarbu pod nadzorem komisji rządowej.

§ 5.

Spłata kapitału oraz wypłata odsetek nastąpi w złotych według równowartości 900/5332 grama czystego złota za 1 złotego zgodnie z art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855).

Kapitał i odsetki płatne będą w kasach urzędów skarbowych Banku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztowej Kasie Oszczędności i ich oddziałach.

§ 6.

Cena emisyjna pożyczki wynosi zł 94,70 za jedną obligację wartości imiennej 100 zł w złocie.

§ 7

Sprzedaż obligacyj będzie uskuteczniana po cenie emisyjnej (§ 6) z doliczeniem jedynie wartości bieżącego kuponu za czas do dnia zapłaty.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

4.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu cholery drobiu.

Na podstawie § 396 rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie restauratora Franciszka Kęsego w Łagiewnikach przy ul. Bytomskiej nr. 40. cholera drobiu wygasła.

Świętochłowice, dnia 26 września 34 r.

Starosta

wz.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

5.

Obwieszczenie

w przedmiocie ustalenia klucza rozdziału dodatków komunalnych do państwowego podatku od spożycia, zużycia wzgl. produkcji pomiędzy gminy wiejskie powiatu świętochłowickiego.

Stosownie do art. 10 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47) oraz § 9 rozporządzenia wykonawczego z dnia 7. VI. 1924 r. podaję do wiadomości następujący klucz rozdziału jednej trzeciej części sum z dodatków komunalnych do państwowego podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji należących się gminom wiejskim powiatu świętochłowickiego, z kwot przypadających na Wydział Powiatowy Świętochłowice na rok budżetowy 1934/35.

Nazwa gminy	Ilość mieszkań.	%
Brzozowice-Kamień	6 854	51,45
Wielka Dąbrówka	6 469	48,55
	13 323	100 %

Świętochłowice, dnia 25. IX. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Ustalenie

klucza rozdziału podatku od kopalin.

Na czas od 1 lipca 1934 do 31 marca 1935 ustala się nowy klucz rozdziału podatku od kopalin według stanu ludności w dniu 1. I. 1934.

Nazwa gminy	mieszkańców	%
Wielka Dąbrówka	6 469	18,36
Wielkie Hajduki	28 757	81,64
	35 226	100%

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

7.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Karola Kudelkiego w Szarleju - W. Piekarach, ul. Karola Miarki 99 urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 1. października 1934 r.

Starosta

wz.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

8.

Obwieszczenie

o stwierdzeniu cholery drobiu.

Na podstawie § 385 Rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Pawła Koniecznego w Świętochłowicach przy ul. Farnej nr. 17 urzędowo stwierdzono cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 2. października 1934 r.

Starosta

wz.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

Druk: Edyta Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 41.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 13-go października 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Wojewoda Śląski.
Nr. K. D. 16/1/3.

Taryfa

dla dorożek samochodowych.

W związku z mającą nastąpić w najbliższym czasie legalizacją taksometrów oraz celem ujednostajnienia na całym obszarze Województwa Śląskiego jednolitej taryfy autodorożek, Urząd Wojewódzki ustala następującą taryfę dla pojazdów mechanicznych (taksówek) wykonywujących doraźny zarobkowy przewóz osób po myśli art. 1 ustawy z dnia 22. III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 1073), zmienionej Rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 27. X. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 619), które podlegają zatwierdzeniu po myśli art. 10 wyżej wymienionej ustawy:

Taryfa dla autodorożek obowiązująca od dnia 1. XI. 1934 r. na całym obszarze Województwa Śląskiego.

Taryfa I. (powrotna)

opłata za pierwszy odcinek . . . 1,— zł
„ „ 1 km . . . . 0,60 zł
długość pierwszego odcinka 1333,3 m.
opłata za godzinę postoju . . , . 3,— zł

Taryfa II. (jednostronna)

opłata za 1 km . . . . 1,— zł
opłata za pierwszy odcinek . . . 1,— zł
długość pierwszego odcinka 800 m
„ odcinka odpowiadająca 0,20 zł . . . . 200 m
opłata za 1 godzinę postoju . . . 3,— zł

Powyższa taryfa obowiązuje w obrębie miasta jak i poza miastem w dnie i w nocy.

Bagaż kwalifikujący się do przedziału kolejowego jest wolny od opłaty, inny bagaż opłaca się według umowy.

Katowice, dnia 29-go września 1934 r.

Wojewoda:

wz.

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Powyższe podaje do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 10 października 1934 r.

Starosta

(—) Szaliński.

2.

Ogłoszenie

Oszacowanie gruntów zajętych pod budowę kolei Chorzów - Szarlej z realności Bartłomieja Płonki i tow.

Celem ustalenia wysokości odszkodowania za niżej podany obszar gruntowy, wywłaszczyć się mający pod budowę linji kolejowej Chorzów-Szarlej, zarządzam na podstawie § 25 ustawy o wywłaszczeniu nieruchomości z dnia 11. VI. 1874 r. (Zb. U. R. str. 221) komisyjną rozprawę na dzień 29 października 1934 r. o godz. 8-mej z punktem zbornym dla członków komisji na stacji kolejowej w Wielkiej Dąbrówce i wzywam wszystkich zainteresowanych w przedmiotowej sprawie do strzeżenia swych praw na wyznaczonym wyżej terminie z tem, że w razie niejawienia się na rozprawę ustali się bez ich współdziałania wysokość odszkodowania i zarządzi się wypłatę względnie złożenie do depozytu odnośnej należytości.

L. p.	**Właściciel:** nazwisko, imię i miejsce zamieszkania	Oznaczenie gruntu				Rodzaj uprawy	Obszar ulegający wywłaszczeniu		
		Gmina obręb	karta lwh	Nr. mapy	Nr. parc.		ha	ar	m²
1.	a) Płonka Michał b) Kowolik Marja z domu Płonka c) Swoboda Agnieszka z domu Płonka d) Płonka Bartłomiej e) Płonka Róża f) Płonka Gertruda g) Płonka Piotr h) Płonka Ignacy i) Płonka Łucja wszyscy w Wielkiej Dąbrówce.	Wielka Dąbrówka	605	2	916/124	rola	—	—	40

Katowice, dnia 3-go października 1934 r.

Dr. Stanisław Małodobry mp.
Komisarz do wywłaszczeń.

Powyższe podaję do wiadomości stron interesowanych.

Starosta
(—) Szaliński.

3.

Obwieszczenie

Dot. Przedłużenie kadencji Komisarycznej Rady Gminnej w Szarleju - Wielkich Piekarach.

Na zasadzie § 142 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (zb. u. pr. str. 233), odraczam za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej, wyrażoną w uchwale z dnia 17. września 1934 r. L. RW. 202/1, termin rozpisania wyborów do rady gminnej w Szarleju - W. Piekarach.

O powyższem zarządzeniu zechce Pan Starosta zawiadomić Pana Przewodniczącego Komisarycznej Rady gminnej z poleceniem podania treści zarządzenia do wiadomości publicznej w sposób, używany w gminie.

Katowice, dnia 25. września 1934 r.

(—) Dr. Grażyński
Wojewoda.

Świętochłowice, dnia 4. X. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
z p.
(—) Mgr. Koraszewski.

Druk: E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 42.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 20-go października 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 14 września 1934 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Na podstawie art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 9 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 717), zarządzam co następuje:

Do art. 1.

§ 1.

1. Obowiązek podatkowy powstaje z początkiem miesiąca, następującego po miesiącu, w którym:

a) wykończono budowlę lub chociażby częściowo rozpoczęto jej użytkowanie;

b) zajęto plac na przedsiębiorstwo handlowe lub na skład towarowy;

c) zaszły okoliczności, które nieruchomość lub budynek, korzystający ze zwolnienia od opodatkowania w myśl art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r., pozbawiły prawa do zwolnienia od podatku.

2. W miejscowościach nowoprzyłączonych do gmin miejskich oraz w miastach nowoutworzonych obowiązek opłacania podatku według postanowień art. 1 ustęp A) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. powstaje od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, w którym powyższa zmiana zaczęła obowiązywać.

3. Obowiązek podatkowy wygasa z końcem miesiąca, w którym:

a) budowla przestała istnieć albo też wskutek złego stanu zaprzestano jej użytkowania na cele mieszkalne, przemysłowe, handlowe itp.;

b) zaprzestano użytkowania placu na przedsiębiorstwo handlowe lub skład towarowy;

c) zaszły inne okoliczności, które powodują w myśl postanowień art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. zwolnienie nieruchomości lub budynku od podatku.

4. W miejscowościach, które przestały być gminami miejskiemi, lub w częściach miast, włączonych do gmin wiejskich, obowiązek opłacania podatku według art. 1 ustęp A. rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. wygasa z końcem miesiąca, w którym zaszła powyższa zmiana, natomiast z początkiem następnego miesiąca powstaje obowiązek opłacania podatku według postanowień art. 1 ustęp B. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r.

5. W przypadkach wygaśnięcia obowiązku podatkowego w ciągu roku podatkowego umorzenia podatku za pozostałą część roku dokonywa władza wymiarowa we własnym zakresie działania na prośbę płatnika, popartą odpowiedniemi dowodami i złożoną w terminie dni 30 od dnia zaistnienia okoliczności, uzasadniającej wygaśnięcie obowiązku podatkowego.

W razie wniesienia podania po upływie tego terminu podatek umarza się, poczynając od następnego miesiąca po wniesieniu podania.

Do art. 1 ustęp A.

§ 2.

Za odrębny przedmiot podatkowy w gminach miejskich uważa się każdą własność (posiadłość), należącą do jednej lub kilku osób (firmy), lecz nieprzedzieloną zaułkiem, ulicą, placem lub cudzą własnością.

Do art. 1 ustęp B. i do art. 2 p. p. 8 i 9.

§ 3.

1. W gminach wiejskich podlegają opodatkowaniu:

a) domy mieszkalne i budynki, wynajęte za czynszem w całości lub w części, z wyłączeniem domów i budynków gospodarczych, dzierżawionych wraz z gruntami;

b) niewynajęte za czynszem domy mieszkalne osób nietrudniących się zawodowo rolnictwem i mieszkających w tych domach tylko sezonowo;

c) niewynajęte za czynszem i niezwiązane z produkcją rolną lub leśną domy mieszkalne, mające charakter mieszkania dla osób nietrudniących się zawodowo rolnictwem;

d) budynki handlowe i przemysłowe bez względu na to, czy znajdują się w użytkowaniu samych właścicieli, czy też są oddane innym osobom bezpłatnie lub wynajęte za czynszem z wyjątkiem budynków przemysłowych, związanych z produkcją rolniczą lub leśną. Należące do budowli handlowych i przemysłowych budynki uboczne pociąga się pod podatek łącznie z budynkiem głównym.

2. W gminach wiejskich budynki wynajęte za czynszem, bez jednoczesnego wydzierżawienia gruntów, podlegają opodatkowaniu w całości, chociażby za czynszem były wynajęte tylko części budynków.

3. Budynki, pozostające w związku z produkcją rolną, niewynajęte w całości lub w części za czynszem, lecz użytkowane przez właścicieli w części na cele zarobkowe (np. w części budynku właściciel prowadzi przedsiębiorstwo handlowe), podlegają opodatkowaniu w całości lub są wolne w całości od podatku, zależnie od tego, czy wskutek częściowego użytkowania budynku na cele zarobkowe budynek ten zyskał charakter zarobkowy, czy też winien być uważany za odpowiadający potrzebom gospodarstwa rolnego, prowadzonego przez właściciela, i wobec tego korzysta ze zwolnienia od podatku.

4. Za związane z produkcją rolną uważa się tylko takie zabudowania, przeznaczone na zakłady przemysłowe, związane z produkcją rolną i leśną (np. gorzelnie rolnicze, cukrownie, browary, młyny, tartaki, krochmalnie i t. p.), w których przetwarza się w przeważnej części produkty własnego gospodarstwa rolnego lub leśnego.

Do art. 2 p. 3.

§ 4.

1. Przez „samorząd" rozumie się samorząd terytorjalny.

2. Wolne są od podatku należące do osób prawnych kościelnych i zakonnych nieruchomości, z których dochody są przeznaczone na cele kultu religijnego i nie przyczyniają się do dochodów osobistych beneficjarjuszów.

Do art. 2 p. 5.

§ 5.

1. Budynki lub ich części wybudowane, nadbudowane lub przybudowane przed 16 września 1930 r. w czasie obowiązywania ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 786), korzystają z ulg do upływu okresu czasu tą ustawą przewidzianego, z mocy samego prawa na podstawie odpowiednich zaświadczeń i dowodów.

2. Budynki lub ich części, wybudowane, nadbudowane lub przybudowane w czasie od 16 września 1930 r. do 31 marca 1933 r., korzystają z ulg w rozmiarze, określonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 508), do budynków zaś lub ich części wybudowanych, nadbudowanych lub przybudowanych od 1 kwietnia 1933 r. począwszy ma zastosowanie ustawa z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173).

Ulg względem tych budynków lub ich części udziela się na skutek indywidualnych podań płatników w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 7 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 494).

Do art. 2.

§ 6.

Poza zwolnieniami, przewidzianemi w art. 2, należy stosować zwolnienia, przyznane specjal-

nemi przepisami. W szczególności, wolne są między innemi od podatku nieruchomości stanowiące własność:

a) Państwowego Banku Rolnego — na mocy art. 32 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 26 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 966);

b) izb przemysłowo-handlowych — na mocy art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 591);

c) izb rzemieślniczych — na mocy art. 12 ustęp 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o izbach rzemieślniczych i ich związku (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 638);

d) izb rolniczych — na mocy art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych w brzmieniu obwieszczenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 2, poz. 16);

e) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" — na mocy art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w brzmieniu obwieszczenia Ministra Komunikacji z dnia 5 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 705);

f) przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" — na mocy art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" w brzmieniu obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 879);

g) Państwowego Monopolu Spirytusowego — na mocy art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586);

h) Polskiego Monopolu Tytoniowego — na mocy art. 6 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240).

Do art. 4.

§ 7.

1. Za podstawę wymiaru podatku od nieruchomości, podlegających ustawie z dnia 11 kwietnia 1921 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406), przyjmuje się komorne (wartość czynszową) z czerwca 1914 r. z następującemi jednak wyjątkami:

a) przy opodatkowaniu nieruchomości lub ich części, wynajętych na zasadzie art. 3 ustęp 1 ustawy o ochronie lokatorów za komornem wyższem od komornego (wartości czynszowej) z czerwca 1914 r., przyjmuje się za podstawę wymiaru pełne umowne komorne z roku, poprzedzającego rok podatkowy;

b) przy opodatkowaniu nieruchomości lub ich części, wynajętych za komornem niższem od komornego (wartości czynszowej) z czerwca 1914 r., przyjmuje się za podstawę wymiaru niższe umowne komorne z roku, poprzedzającego rok podatkowy.

2. Jeżeli nieruchomość budynkowa powstała po 30 czerwca 1914 r., podstawę wymiaru stanowi wartość czynszowa, jaką nieruchomość ta posiadałaby w czerwcu 1914 r. Za podstawę obliczenia bierze się przytem komorne, przypadające za takie same lub podobne nieruchomości, położone w tej samej miejscowości (dzielnicy) i znajdujące się w analogicznych warunkach.

3. Podstawę wymiaru podatku od nieruchomości lub ich części, podlegających ustawie o ochronie lokatorów, a zajmowanych przez właścicieli nieruchomości, stanowi również komorne (wartość czynszowa) z czerwca 1914 r.

4. Od komornego brutto z czerwca 1914 r. nie mogą być potrącane opłaty, o których mowa w art 7 ustawy o ochronie lokatorów; natomiast należy potrącić wartość świadczeń, wymienionych w art. 8 tejże ustawy.

Do art. 5.

§ 8.

1. Podstawę wymiaru podatku od nieruchomości lub ich części, niepodlegających ustawie o ochronie lokatorów, stanowi pełne umowne komorne z roku, poprzedzającego rok podatkowy, a więc zarówno zapłacone przez najemców, jak i zaległe; przy opodatkowaniu zaś nieruchomości lub ich części, w roku ubiegłym niewynajętych (np. lokali zajmowanych przez właściciela nieruchomości lub członków jego rodziny, lokali niewynajętych i t. p.), za podstawę wymiaru przyjmuje się pełną ich wartość czynszową z roku, poprzedzającego rok podatkowy.

Wartość czynszową oblicza się w wysokości komornego, jakie uzyskaneby zostało w razie wynajęcia tej nieruchomości, uwzględniając jej położenie, przeznaczenie, wielkość i urządzenia oraz inne okoliczności, mające wpływ na wysokość komornego.

2. Jeżeli najemcy, oprócz czynszu dzierżawnego, określonego w pewnej kwocie, zobowiązali się z tytułu najmu nieruchomości lub jej części także do innych świadczeń na rzecz właściciela

nieruchomości, jednorazowych lub powtarzających się, w gotówce, w naturze, pracy czy też w innej formie, to przy ustalaniu podstawy wymiaru podatku należy wartość powyższych świadczeń, obliczoną w stosunku rocznym, doliczyć do czynszu dzierżawnego.

Natomiast, jeżeli nieruchomość lub jej część wynajęta została z umeblowaniem, opałem, światłem i t. p. świadczeniami ze strony jej właściciela, należy wartość tego rodzaju świadczeń potrącić od umownego komornego, jeżeli ono obejmuje również wynagrodzenie za te świadczenia.

Do art. 4 i 5.

§ 9.

Niewynajęcie nieruchomości lub jej części, nieużytkowanie (nie z powodów jednak, przewidzianych w p. 7 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r.), jak również niezapłacenie czynszów przez najemców nie uzasadnia obniżenia podstawy wymiaru podatku.

Do art. 9.

§ 10.

Przez wyrażenie „obecne umowne komorne względnie obecną czynszową wartość" należy rozumieć komorne lub wartość czynszową z roku, poprzedzającego rok podatkowy.

Do art. 10.

§ 11.

Postanowienie art. 10 ma odpowiednie zastosowanie również do nieruchomości lub ich części, podlegających ustawie o ochronie lokatorów, w przypadkach, gdy umówiono się o komorne niższe od ustalonego, albo też o wyższe na zasadzie art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie lokatorów.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1934 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych celem wykonania postanowień ustawy z dnia 1 kwietnia 1925 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej przepisów o wymiarze i o poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 333).

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

(Dz. U. R. P. z dnia 28 września 1934 r. Nr. 85, poz. 771).

2.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19. poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Stefana Fonfary w Wielkich Hajdukach przy ul. Hutniczej nr. 23 pomór i zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 4 października 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski

Wicestarosta.

3.

Dot. unieważnienia kart cyrkulacyjnych.

Następujące karty cyrkulacyjne, wystawione przez tut. Starostwo unieważnia się:

1. Pandel Józef, Wielkie Hajduki Nr. karty 14 643.
2. Ditka Jerzy, Szarlej-Piekary Nr. karty 7.
3. Skrzypek Emilja, Brzoz.-Kamień Nr. Karty —
4. Gawlik Alfred, Szarlej-Piekary Nr. karty 1596 VII.
5. Swoboda Alfred, Świętochłowice Nr. karty 6348 VIII.
6. Kalusowa Berta, Szarlej-Piekary Nr. karty 1247/VII.
7. Hojczyk Paweł, Szarlej-Piekary Nr. karty 226
8. Pielka Emil, Szarlej-Piekary Nr. karty 547/VII.

Świętochłowice, dnia 16. paźdz. 1934 r.

Starosta

(—) Szaliński.

KOMUNIKATY

4.

W okresie zimowym 3 pułk ułanów w Tarnowskich Górach pragnie kupować wprost od gospodarzy siano i słomę, a to celem uniknięcia pośredników.

Siano musi być tylko pierwszego pokosu, słodkie i bez żadnych domieszek traw kwaśnych i t. p. - słoma prosta cepowa lub z pod maszyny.

Reflektanci mogą się zgłaszać po informacje wraz z próbkami siana u oficera żywnościowego 3 p. uł. w godzinach urzędowych (od 8 do 12-ej i od 14 do 17-ej), lub piśmiennie.

Zamówienie Gazety Powiatowej może nastąpi również na załączonem przekazie rozrachunkowym w każdym Urzędzie pocztowym.

Rocznik 1934. Nr. 43.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 27-go października 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Okólnik

Ministerstwa Skarbu
z dnia 20 września 1934 r.
L. D. V. 32297/2/34.

w sprawie obliczania podatku przypadającego do umorzenia za świadczenia poniesione na rzecz powodzian.

(Dziennik Urzędowy Ministra Skarbu № 28 z dnia 10 października 1934 r.)

W związku z wątpliwościami, powstałemi przy stosowaniu okólnika z dnia 26 lipca 1934 r. № D. V. 27872/2/34, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w celu obliczenia podatku, przypadającego do umorzenia, należy świadczenia poniesione na rzecz powodzian odliczyć od ustalonego dochodu, następnie ustalić, jaki podatek przypada od dochodu po odliczeniu tych świadczeń i różnicę podatku między kwotą pierwotnie ustaloną, a kwotą po potrąceniu świadczeń umorzyć.

Przykład: ustalono dochód 100.000 zł — podatek według skali art. 23 ustawy 17.888 zł — świadczenia na rzecz powodzian 10.000 zł, pozostaje dochód po odliczeniu świadczeń 90.000 zł — podatek 15.936 zł, wobec czego należy umorzyć: 17.888 — 15.936 = 1.952 zł.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

2.

Okólnik

Ministerstwa Skarbu
z dnia 21 września 1934 r.
L. D. V. 27742/2/34.

w sprawie odliczania nadzwyczajnej daniny majątkowej od dochodu do opodatkowania.

(Dziennik Urzędowy Ministra Skarbu № 28 z dnia 10 października 1934 r.)

W związku z nasuwającemi się przy wymiarze państwowego podatku dochodowego wątpliwościami w sprawie potrącalności nadzwyczajnej daniny majątkowej uiszczanej w myśl ustawy z dnia 24 marca 1933 roku (Dz. U. R. P. № 29, poz. 248), Ministerstwo wyjaśnia, że zgodnie z postanowieniami art. 10 p. 5 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. № 58, z 1925 r. poz. 411) od ogólnego dochodu należy odliczyć bezpośrednie podatki państwowe z wyjątkiem niektórych taksatywnie wymienionych podatków.

Z powyższego przepisu wynika, że wszystkie bezpośrednie podatki, niepotrącalność których nie została specjalnie zastrzeżona, podlegają odliczeniu od ogólnego dochodu, a w tem i nadzwyczajna danina majątkowa.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

3.

Okólnik

Ministerstwa Skarbu

z dnia 25 września 1934 r.

L. D. V. 33877/1/34

w sprawie obniżenia kar za zwłokę oraz odsetek za odroczenie.

(Dziennik Urzędowy Ministra Skarbu № 28 z dnia 10 października 1934 r.)

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1934 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należytościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. R. P. № 73, poz. 731) oraz na podstawie art. 1 ust. 1 lit. b ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. № 29, poz. 291) zarządzam co następuje:

1. Od wszelkich wpłat, uskutecznionych począwszy od dnia 1 października 1934 r. na pocze nieodroczonych i nierozłożonych na raty zaległości w podatkach bezpośrednich i o opłatach stemplowych, bez względu na czas ich powstania, należy aż do odwołania niniejszego zarządzenia pobierać obniżone kary za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym, licząc od ustawowego terminu płatności.

2. Od wszelkich wpłat, uskutecznionych począwszy od wyżej wskazanego terminu na poczet odroczonych lub rozłożonych na raty orzeczeniem właściwej władzy skarbowej zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, należy aż do odwołania pobierać odsetki za odroczenie w wysokości 9% w stosunku rocznym, licząc od ustawowego terminu płatności.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

4.

Okólnik

Ministerstwa Skarbu

z dnia 30 września 1934 r.

L. D. V. 33861/1/34

w sprawie interpretacji ustawy o Funduszu Pracy.

(Dziennik Urzędowy Ministra Skarbu № 28 z dnia 10 października 1934 r.

W odpowiedzi na zapytanie, zawarte w piśmie Ministerstwa z dnia 19 lutego 1934 r. № D. V. 54202/1/33 — Prezydjum Rady Ministrów wyjaśnia, co następuje:

1. wpływy z czynszu dzierżawnego, osiągniętego z najmu mieszkań, stanowiących własność związków komunalnych — podlegają opłatom na rzecz Funduszu Pracy z mocy art. 26 ustawy o Funduszu Pracy;

2. właściciele nieruchomości oraz członkowie ich rodzin, zajmujący tytułem darmym mieszkania lub budynki — nie są obowiązani do uiszczania opłat z mocy art. 26 ustawy o Funduszu Pracy;

3. za podstawę obliczenia opłat z art. 26 ustawy o Funduszu Pracy należy brać jedynie czysty czynsz dzierżawny, osiągnięty z najmu — bez doliczania wynagrodzenia za dodatkowe świadczenia, jak np.: opłata za urządzenia przy najmie willi, teatrów, kin itp., za światło, obsługę itd.

Dodatkowo Prezydjum Rady Ministrów wyjaśnia, iż podstawą wymiaru opłat na rzecz Funduszu Pracy z mocy art. 26 ustawy — jest „kwota czynszu dzierżawnego, osiągniętego z najmu mieszkań lub budynków w całości lub części itd.“ i tylko to kryterjum winno być miarodajne przy rozstrzyganiu nasuwających się wątpiwości; zatem brak tego warunku wyklucza możliwość wymierzania opłat np. przy najmie pokojów w hotelach.

Dyrektor Biura Ekonomicznego Prezesa Rady Ministrów.

(—) Jerzy Nowak.

5.

Pismo okólne

z dnia 8 października 1934 r.

o radjofonizacji wsi.

(Nr. SS. 61--71—1).

(Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 28 z dnia 10 października 1934 r.)

Do

P. P. Wojewodów i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Pragnąc udostępnić ludności wiejskiej posiadanie radjoodbiorników, Ministerstwo Poczt i Telegrafów wprowadziło w tym celu z dniem 1. X. 1934 r. miesięczny ulgowy abonament radjowy.

Prawo do ulgowego abonamentu radjowego przysługuje tym mieszkańcom wsi, których głównem źródłem utrzymania jest własne gospodarstwo rolne lub praca fizyczna u posiadacza gospodarstwa rolnego.

Prawo to nie przysługuje:

1) właścicielom (posiadaczom, dzierżawcom) gruntów, które nie są użytkami rolnemi, lecz jedynie sadami, parkami, stawami lub ogrodami warzywnemi,

2) pracownikom rolnym zaliczonym do kategorji pracowników umysłowych (rządcy, ekonomowie, pisarze folwarczni itd.),

3) dzierżawcom użytków rolnych, którzy (nie będąc właścicielami gruntu) nie opłacają państwowego podatku gruntowego, lecz dzierżawią obszary rolne, od których właściciel opłaca podatek gruntowy z zastrzeżeniem progresji,

4) osobom, których głównym lub wyłącznym środkiem utrzymania nie jest gospodarstwo rolne (urzędnicy, księża itd.), chociażby byli posiadaczami użytków rolnych.

Osoby, pragnące otrzymać ulgowy abonament radjowy składają w urzędzie pocztowym (agencji pocztowej) zaświadczenie zarządu gminnego (wzór — załącznik), stwierdzające, że zgłaszający się odpowiada warunkom, dającym prawo uzyskania ulgowego abonamentu radjowego.

Ministerstwo doceniając znaczenie sprawy radjofonziacji wsi, uważa, że opłaty, które za wydawanie tycn zaświadczeń gminy pobierać mogą na podstawie art. 27 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884 z r. 1932), winny być możliwie najniższe, zdaniem Ministerstwa opłata za takie zaświadczenie nie powinna przekraczać 10 groszy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie dalszych zarządzeń, zmierzających do rozpowszechniania radja na wsi, w szczególności także o zalecanie gminom niepobierania za zaświadczenia opłat ponad 10 groszy.

Dyrektor Departamentu

(—) Zbikowski.

Załącznik do pisma okólnego Nr. SS. 61—71—1.

Wzór zaswiadczenia zarządu gminnego.

....

...., dnia ....193......r.

Zaświadczenie.

Stwierdza się, że Pan ....

zamieszkały w ....

gmina .... powiat ....

Niepotrzebne skreślić.

1) jest właścicielem (dzierżawcą, posiadaczem) gospodarstwa rolnego, stanowiącego wyłączne (główne) źródło jego utrzymania, przyczem od wspomnianego gospodarstwa nie jest wymierzany państwowy podatek gruntowy z zastosowaniem progresji oraz że wyżej wymieniony nie opłaca z jakiegokolwiek innego tytułu państwowego podatku przemysłowego.

2) jest pracownikiem folwarcznym, nienależącym do kategorji pracowników umysłowych.

3) pozostaje w służbie domowej u posiadacza gospodarstwa rolnego.

Zaświadczenie niniejsze wydaje się celem uzyskania przez wyżej wymienionego upoważnienia na ulgowy abonament radjofoniczny.

M. p. ....

(podpis)

6.

Pismo okólne

z dnia 10 października 1934 r.

w sprawie organizacji obchodu „Dnia Oszczędności"

(Nr. SG. 40/120/9.)

(Dziennik Urzędowy Ministra Spraw Wewnętrznych Nr. 28 z dnia 10 października 1934 r.)

Do

P. P. Wojewodów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

W dniu 31-go października r. b. dorocznym zwyczajem obchodzony będzie międzynarodowy „Dzień Oszczędności", poświęcony propagandzie i krzewieniu idei oszczędności wśród najszerszych warstw społeczeństwa.

W roku bieżącym, podobnie jak i w latach ubiegłych, organizację „Dnia Oszczędności" podejmą powołane z inicjatywy „Centralnego Komitetu Oszczędnościowego Rzeczypospolitej Polskiej" — komitety lokalne, składające się z przedstawicieli władz administracyjnych i samorządowych, miejscowych instytucyj oszczędnościowych, duchowieństwa i nauczycielstwa. Organizowanie podobnych komitetów i obecnie Ministerstwo porucza trosce Pana Wojewody. Tam, gdzie jednak został dawniej zorganizowany i funkcjonuje stały Powiatowy Komitet Propagandy Oszczędności — powoływanie nad to specjalnego Komitetu

„Dnia Oszczędności“ — Ministerstwo uważa za zbędne; w tych wypadkach organizacją tej uroczystości powinien się zająć Komitet Powiatowy, do którego należałoby powołać przedstawicieli wszystkich instytucyj finansowych i oszczędnościowych, istniejących na terenie działania Komitetu.

Biorąc pod uwagę doniosłe znaczenie gospodarcze i wychowawcze oszczędności i idei oszczędzania dla społeczeństwa i Państwa — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie zarządzeń zmierzających do wszczęście intensywnej pracy nad należytą organizacją obchodu wspomnianej uroczystości.

Jednocześnie Ministerstwo uważa za konieczne podkreślić, iż akcja organizowana w „Dniu Oszczędności“ przez wspomniane Komitety — niezależnie z czyjej inicjatywy zostały one powołane — powinna mieć na celu jedynie i wyłącznie uwypuklenie samej idei oszczędności z podkreśleniem jej roli i znaczenia, zarazem powinna być prowadzona w sposób bezimienny, to znaczy z pominięciem propagandy na rzecz poszczególnych instytucyj oszczędnościowych.

Podsekretarz Stanu

(—) W. Korsak.
Podsekretarz Stanu.

7.

Pismo ogólne

Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 12 października 1934 r.
o detalicznej cenie cukru.
(Nr. Apr. 59 — 11).

(Dz. Urzędowy Min. Spraw Wewn. Nr. 29 Poz. 244).

W związku z obniżeniem hurtownej ceny cukru Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zauważyło znaczne wahanie się cen detalicznych tego artykułu w poszczególnych miejscowościach.

Celem zapobieżenia temu stanowi rzeczy — Ministerstwo prosi Panów o zwrócenie uwagi sferom kupieckim na konieczność całkowitego uwzględniania w kalkulacji ceny detalicznej cukru dokonanej obniżki cukru w hurcie.

Dla celów informacyjnych Ministerstwo podaje, że cena detaliczna cukru nie powinna przekraczać 1,25 zł. za 1 kg. Cenę taką uzyska się wliczając do kalkulacji poza ceną cukru (100 kg.) w hurcie (80,50 zł) i akcyzą (38,50 zł.), 1 zł. na dostawę do sklepów oraz 5 zł jako zysk detalisty.

(—) Dr. Igielski
Dyrektor Biura Aprowizacyjnego.

Druk: E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10

Rocznik 1934. Nr. 44.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 3-go listopada 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 25 października 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski № 249 z dnia 29 października 1934 r.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. № 59, poz, 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. № 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc listopad 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 groszа.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

2.

Wojewoda Śląski
Nr. A. III. 121/b/3.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego z dnia 12. paźdz. 1934 r.

Dot: uchylenia zakazu ruchu granicznego zwierzętami racicowemi w powiecie lublinieckim i tarnogórskim.

Na zasadzie postanowień zawartych w załączniku II pkt. F. umowy o ułatwieniach w małym ruchu granicznym z 22. XII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 771 ex 1932) uchylam niniejszym tut. zarządzenie z dnia 20. IX. 1934 r. Nr. A. III. 121/b/2 (Gazeta Urzędowa Woj. Śl. Nr. 32 z 29. IX. 1934 r.), dotyczące zakazu ruchu granicznego zwierzętami racicowemi w powiatach lublinieckim i tarnogórskim.

Katowice, dnia 12. października 1934 r.

Wojewoda

w z.

(—) Saloni
Wicewojewoda.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 77.

Świętochłowice, dnia 23. X. 1934 r.

Powyższe podaję do wiadomości publicznej.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

3.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 77|33

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Teodora Bromboszcza w W. Hajdukach przy kol. Hutniczej nr. 12 urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 22. października 1934 r.

Starosta
w z
(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

4.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 77/32

Na podstawie § 365 Rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Wincentego Franiela w Szarleju — Piekarach przy ulicy Mickiewicza nr. 2 urzędowo stwierdzono cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 22 października 1934 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

5.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 77/22

Obwieszczenie

o wygaśnięciu cholery drobiu

Na podstawie § 396 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Szwajnocha w Brzozowicach—Kamieniu, przy ul. Głównej nr. 75 cholera drobiu wygasła.

Świętochłowice, dnia 22. października 1934 r.

Starosta
w z
(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

6.

Urząd Ubezpieczeń
przy
Starostwie Świętochłowickim
L. dz. U. 4/2.

Ustalenie wartości wynagrodzenia w naturze w myśl art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. XI. 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911).

Ustala się wartość:

L. b.	Rodzaj wynagrodzenia	wartość zł	wartość gr	uwagi
1.	mieszkanie	30	—	mies.
2.	opał	5	—	„
3.	światło	4	—	„
4.	utrzymanie	90	—	„
5.	utrzymanie z opałem, światłem i mieszkaniem	120	—	„

Ustalenie niniejsze obowiązuje od dnia 1. stycznia 1934 r.

Świętochłowice, dnia 25. paźdz. 1934 r.

Przewodniczący:
(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

7.

Zarządzenie policyjne

Dyrekcji Policji w Chorzowie z dnia 17 października 1934 r. o uchyleniu kontumacji psów i kotów.

Na podstawie § 339 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych postanawiam co następuje:

§ 1.

Uchyla się zarządzenie policyjne z dnia 12 lipca 1934 r. o kontumacji psów i kotów w obrębie miasta Chorzowa.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Dyrektor Policji

(—) Szaliński.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 27 paźdz. 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski.
Wicestarosta.

8.

Dot. wyłudzania wsparć

Antoni Polus ur. 14 stycznia 1909 r. w Hukarde w Niemczech, zamieszkały w Mroczy powiat Wyrzysk czując wstręt do pracy oddala się z domu, włóczy się po kraju, żebrze i wyłudza wsparcie tak od osób prywatnych jak i z urzędów i instytucyj opiekuńczych.

Powyższe podaje się do wiadomości z tem, że ewent. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 27 października 34 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

9.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego w Rudzie Śl. z dnia 19. X. 1934 r. dotyczące czyszczenia chodników.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. marca 1850 r. (Zb. ust. pr. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13. XII. 1872 r. (19. III. 1881 r.) (Zb. ust. pr. z 1881 r. str. 180) wydaję za zgodą Rady Gminnej następujące rozporządzenie policyjne:

§ 1.

a) Zobowiązani według statutu miejscowego z dnia 8. sierpnia 1929 r. (Gazeta Pow. nr. 39) do policyjnego czyszczenia chodników są obowiązani do codziennego starannego czyszczenia i stałego utrzymania w czystości chodników wzdłuż całej posiadłości bez względu na to czy takowa jest zabudowana, zdolna do zabudowania lub nie.

b) Czyszczenie ukończone być musi w czasie od 1. kwietnia do 30. września do godz. 7-mej, zaś w czasie od 1. października do 31. marca do godz. 7,30.

c) Dotatkowe czyszczenie należy przeprowadzić w miarę potrzeby.

d) Zmiecione śmieci, lód i śnieg należy składać na kupki przy samym rynsztoku, których sprzątnięcie nastąpi przez gminę.

Zrzucenie ich do ścieków i otworów ściekowych ulicy jest wzbronione.

§ 2.

W czasie gołoledzi należy chodniki posypać popiołem tak, by w czasie od 7-ej do 21-ej nie odczuwano skutków gołoledzi. Do posypywania chodników nie wolno używać śmieci lub heblowin.

Wszelkie wyboje i nierówności powstałe z lodu lub śniegu należy zaraz usunąć. Poza zwykłemi godzinami czyszczenia należy chodniki po każdej śnieżycy lub odwilży natychmiast ponownie oczyścić.

Przy wykonaniu czyszczenia a w szczególności z śniegu i lodu nie wolno narzędziami uszkadzać chodnika.

§ 3.

Niezależnie od naprowadzonych wypadków i czasokresów czyszczenia, należy chodniki i bez osobnego zarządzenia policyjnego natychmiast oczyścić na wypadek zanieczyszczenia ich przez resztki owocowe, papier, skorupy, szkło, wylane płyny i t. d. Do czyszczenia jest zobowiązany nietylko sprawca zanieczyszczenia lecz również właściciel przyległego gruntu.

§ 4.

Obowiązany według statutu miejscowego do policyjnego czyszczenia chodników właściciel przyległego gruntu może wykonanie czyszczenia poruczyć innej osobie w myśl postanowień § 6 ustawy z dnia 1. lipca 1912 r. (Zb. ust. str. 187) a odpowiedzialność za należyte czyszczenie ciąży wtedy na tej osobie na czas zobowiązania.

§ 5.

Miejscowa władza policyjna jest uprawniona do przeprowadzenia czyszczenia na koszt obowiązanego do policyjnego czyszczenia jeżeli tenże nie uczyni zadość obowiązkom wynikającym z powyższego rozporządzenia.

§ 6.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia policyjnego karani będą grzywną do 9,00 zł., a w razie niemożliwości ściągnięcia aresztem do 3 dni.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Mgr. Paszkowski.

× OGŁOSZENIA ×

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon Chorzów 41-10

Rocznik 1934. Nr. 45.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 10-go listopada 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24 października 1934 r.

w sprawie zmiany przepisów o monopolu spirytusowym i o sprzedaży napojów alkoholowych

(Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej № 96 z dnia 30-go października 1934 r.)

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1.

W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. № 63, poz. 586), zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 615), wprowadza się zmiany następujące:

1. w art. 43 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące:

„W opłacie monopolowej od 1 litra 100% spirytusu na cele konsumcyjne mieścić się będzie udział na rzecz związków komunalnych i samorządu wojewódzkiego w wysokości 12% obowiązującej w każdym czasie opłaty monopolowej (art. 14).";

2. w art. 60 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Na sprzedaż wszelkich napojów alkoholowych oraz spirytusu na cele domowo-lecznicze, z wyjątkami, o których mowa w ust. 2 i 3, potrzebne jest zezwolenie władzy skarbowej;

3. w art. 60 ustęp 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu oraz sprzedaż piwa odbywa się w trybie zgłoszenia (rejestracji) na warunkach, ustalanych przez Ministra Skarbu.";

4. w art. 62 ustęp 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„10. Minister Skarbu jest upoważniony do przeprowadzania w drodze rozporządzeń zmian w opłatach od hurtowej i detalicznej sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych, ustalonych w załączonej taryfie, pod warunkiem nieprzekraczania wysokości tych opłat, określonej w taryfie. W miejscowościach, liczących do 5000 mieszkańców, Minister Skarbu może uchylać pobieranie tych opłat.".

Art. 2.

1. Uchyla się art. 1, 3, 4 lit. e) art. 6, 7, 24 i 25 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkoholowej) (Dz. U. R. P. № 51, poz. 423) w art. 4 lit. a) tej ustawy skreśla się wyrazy: „i przystani statków", wyrazy: „kojejowych pierwszej i drugiej klasy na stacjach węzłowych, końcowych i granicznych" oraz wyrazy: „na stacjach końcowych i granicznych".

2. Przepisy art. 2, 4 i 5 tejże ustawy nie dotyczą piwa.

Art. 3.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

(—) L. Kozłowski.

2.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24 października 1934 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych.

(Dziennik Ustaw. Poz. 845. Nr. 94)

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1.

W ustawie z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 213) wprowadza się zmiany następujące:

1. w art. 2 wyrazy: „przed dniem 1 października 1934 r." zastępuje się wyrazami: „przed dniem 1 października 1935 r.";
2. w art. 3 wyrazy: „do dnia 1 października 1934 r." zastępuje się wyrazami: „do dnia 1 października 1935 r.".

Art. 2.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

I. Kozłowski.

3.

Statut miejscowy

gminy Nowy Bytom

z dnia 19 kwietnia 1934 r.

o zakładaniu i zmianie ulic i placów.

Na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233) i §§ 12 i 15 ustawy z dnia 2 lipca 1875 r. dot. zakładania i zmianie ulic i placów w miastach i miejscowościach wiejskich (zb. ust. str. 561), oraz za zgodą Rady gminnej, wyrażoną w uchwale z dnia 19 kwietnia 1934 r., postanawia się, co następuje:

I. Zakaz budowy.

§ 1.

Na obszarze gminy Nowy Bytom budynków mieszkalnych nie wolno wznosić:

a) przy ulicach, odcinkach ulic, placach i drogach, które w myśl przepisów policyjno-budowlanych nie są gotowe dla ruchu publicznego i zabudowania,

b) przy ulicach i drogach prywatnych o ruchu publicznym, jeżeli budynki te mają pośrednie lub bezpośrednie wejście na te ulice, odcinki ulic, place i drogi.

Jeżeli domy narożne o dwóch frontach na dwie ulicy posiadają wyjście na zbiegu obu tych ulic, w takim razie wyjście to uważa się za wychodzące na obie ulice.

Zakaz budowy dotyczy również rozbudowy istniejących budynków mieszkalnych, oraz przebudowy innych budynków na budynki mieszkalne.

§ 2.

W wyjątkowych wypadkach może Zarząd gminny zgodzić się na wzniesienie budynku, nie zależnie od potrzeby uzyskania przepisanego zezwolenia władzy policyjno-budowlanej, jeśli właściciel spełni nałożone mu osobne warunki, w szczególności, jeśli:

a) stosownie do wyboru Zarządu gminnego, natychmiast albo przewłaszczy i odda na swój koszt gminie, bezpłatnie i bez ciężarów i długów, odcinek gruntu budowlanego, potrzebny do utworzenia ulicy według ustalonej linji regulacyjnej, w całej długości przylegającej do ulicy, lub zabezpieczy hipotecznie to odstąpienie odcinka gruntu

b) zobowiąże się zwrócić Gminie inne koszty założenia ulicy, podane niżej pod II. lit. A, złoży zabezpieczenie w sposób, wskazany przez Zarząd gminny; — a nadto

c) jeżeli publiczny interes Gminy w niczem nie ucierpi wskutek tej budowy.

II. Zakładanie ulic i zwrot kosztów.

A. Zakładanie nowych ulic przez Gminę

1. Ponoszenie kosztów założenia ulic przez właścicieli gruntów przyległych.

§ 3.

O ile gmina zakłada przeznaczoną do zabudowania ulicę nową, rozbudowuje lub przedłuża istniejącą już ulicę, przeznaczoną do zabudowania, a w myśl odnośnych przepisów policyjno-budowlanych niewykończoną dla użytku publicznego i zabudowania, zobowiązani są właściciele przyległych gruntów, z chwilą wzniesienia na tych gruntach jakichkolwiek budynków, umożliwić otwarcie, pierwsze urządzenie, odwodnienie i oświetlenie, w ramach §§ 4 do 8, ponieść koszty utrzymania ulicy w ciągu pierwszych 5 lat, względnie zwrócić gminie wyłożone na to koszta. Przepis ten stosuje się również do budowli przy ulicach i odcinkach ulic, które w chwili wejścia w życie statutu miejscowego z dnia 12 lutego 1882 r. zgodnie z § 3 ust. 1 statutu miejscowego z dnia 22/26 stycznia 1897 r. nie były zabudowane.

Oprócz części zabudowanej, podlegają powyższym świadczeniem również przyległe do ulicy części gruntu, przynależne według swego przeznaczenia do budynku, jak podwórze, ogród, składnica itp. O ile taki grunt później powiększy się przez połączenie go z innym gruntem, podlegającym tym samym świadczeniom, lub z częścią gruntu przy obliczeniu świadczeń dotychczas nieuwzględnioną, wtedy świadczenia za tę część należy dodatkowo uiścić, jeśli działki złączone tworzą jednostkę gospodarczą.

§ 4.

Jeżeli ulica nie jest jeszcze uregulowaną w myśl ustalonych linij regulacyjnych, wtedy należy z gruntu, podlegającego zabudowaniu, przewłaszczyć i oddać na rzecz gminy teren potrzebny na to uregulowanie według ustalonych linij regulacyjnych, a to wzdłuż ulicy aż do jej środka, najwyżej jednak do szerokości 13 metrów. Teren musi być wolny od ciężarów i długów, przyczem niezabudowany odstępuje się bezpłatnie, a zabudowany za słusznem odszkodowaniem.

§ 5.

Do kosztów otwarcia ulicy należą w szczególności:

a) cena kupna potrzebnego gruntu na założenie ulicy i chodników,

b) wartość gruntu, dostarczonego na to ewentualnie przez Gminę,

c) wydatki na usunięcie wszelkich przeszkód na tym terenie,

d) koszta wstępnych prac technicznych,

e) koszta postępowania wywłaszczeniowego.

Do kosztów pierwszego urządzenia należą również koszty plantowania i umocowania jezdni i chodników, połączenia z ulicami bocznemi i mostków komunikacyjnych. Kosztów sadzenia drzewek lub roślin nie wlicza się. Do kosztów odwodnienia należą koszty nadziemnego odwodnienia zapomocą brukowanych rynsztoków lub podziemnego zapomocą zwykłych kanałów ulicznych.

2. Ustalenie, wymiar i ściąganie kosztów założenia ulic.

§ 6.

Przy ustaleniu i wymiarze kosztów ogólnych za jednostkę uważa się ten łączny odcinek ulicy, który równocześnie lub łącznie uległ regulacji.

§ 7.

Do kosztów ogólnych urządzenia ulicy dolicza się wartość terenu odstąpionego pod ulicę bezpłatnie przez adjacentów. Wartość tę ustala Zarząd gminny na podstawie ceny przeciętnej za teren, nabyty pod ulicę za zapłatą i zarachowuję ją adjacentowi, który oddał grunt pod ulicę bezpłatnie na poczet przypadającego na niego udziału w kosztach ogólnych.

§ 8.

Po wykonaniu ulicy Zarząd gminny ustala koszty całego urządzenia ulicy i rozdziela je pomiędzy adjacentów, których realności przylegają do zabudowanej ulicy, a to proporcjonalnie do długości frontów i do połowy szerokości ulicy; jeżeli ulica jest szersza niż 26 m, uwzględnić należy tylko 13 metrów szerokości ulicy.

Pozostała część kosztów cięży wyłącznie na gminie. Klucz podziału kosztów należy zobowiązanemu podać do wiadomości.

Za parcele narożne pod budynki narożne płaci się odpowiednie udziały za te ulice, przy których są położone.

Gmina ma prawo, przed ostatecznem wykończeniem ulicy, żądać od adjacentów zwrotu pojedyńczych, z budową ulicy związanych świadczeń, obliczonych osobno, niezależnie od pozostałych świadczeń. Takie zaliczenie kosztów jest dopuszczalne tylko odnośnie do kosztów za

a) otwarcie ulicy,

b) pierwsze urządzenie jezdni,

c) „ „ chodników,

d) odwodnienie ulicy,

e) oświetlenie ulicy,

f) za utrzymanie ulicy w ciągu pierwszych 5 latach, w ten sposób, że składek żądać można za okresy roczne zaraz po upływie każdego okresu z osobna.

§ 9.

Gruntu, na którym, przy wszczęciu założenia ulicy lub odcinka ulicy, znajdował się już budynek, lub gruntu, na którym, po udzieleniu konsensu policji budowlanej, już rozpoczęto budowę, nie pociąga się do świadczeń na urządzenie ulicy za ten budynek. Jednakowóż zależne świadczenia uiścić należy w myśl poprzednich postanowień wtedy, gdy na takim gruncie zostanie wzniesiony nowy budynek pośrednio lub bezpośrednio przy ulicy.

§ 10.

Zarząd gminny może za dostatecznem zabezpieczeniem zezwolić zobowiązanym, ze względu na ich stopie zamożności, na spłatę zobowiązań w umiarkowanych ratach.

B. Zakładanie i utrzymanie nowych ulic ustalonych w planie zabudowania lub planach linij regulacyjnych przez przedsiębiorców.

§ 11.

Na założenie ulicy lub odcinka ulicy, ustalonej w planie zabudowania lub planie linij regulacyjnych, lub na przedłużenie istniejącej ulicy, przedsiębiorcy muszą mieć osobne zezwolenie Zarządu gminnego. Do wniosku załączyć należy plan sytuacyjny i niwelacyjny, z dokładnem oznaczeniem granic i położenie gruntów położonych na terenie projektowanej ulicy i gruntów ościennych, przyległych do projektowanej ulicy w odległości 30 m od linji regulacyjnej ulicy, oraz z oznaczeniem ich właścicieli i liczb katastralnych. Podany być musi również plan połączenia odwodnienia z publicznemi urządzeniami odwadniającemi. Plany sytuacyjne i niwelacyjne mogą być dostarczone przez Zarząd gminny; wyłożone za nie wydatki w gotówce ponoszą wnioskodawcy.

§ 12.

Jeżeli przedsiębiorcy zgodzą się na ustalone przez Zarząd gminny warunki budowy ulicy, należy z nimi zawrzeć umowę na piśmie. Umowa zawierać powinna wszystkie zobowiązania przedsiębiorców. Miarodajnemi dla umowy są wymienione niżej w §§ 13—15 zasadnicze postanowienia.

§ 13.

Przed podjęciem robót należy przewłaszczyć i oddać gminie bezpłatnie bez ciężarów i długów potrzebny do urządzenia ulicy teren, wolny od budowli. Pierwsze urządzenie i odwodnienie ulicy w myśl § 5, oraz urządzenie oświetlenia w rozmiarach wskazanych przez Zarząd gminny i odpowiednio do wymogów ulicy wykonywują przedsiębiorcy na swój koszt. Przedsiębiorcy są zobowiązani wykończyć budowę ulicy w umówionym terminie, w przeciwnym razie może prace przeprowadzić Zarząd gminny na ich rachunek. O tem, czy urządzenie wykonano zgodnie z umową, decyduje Zarząd gminny, do którego przedsiębiorca musi wnieść o odbiór prac.

§ 14.

Z chwilą odbioru urządzonych w myśl § 13 ulic lub odcinków ulic, Gmina przejmuje ich utrzymanie.

Przedsiębiorcy resp. adjacenci muszą jednak:

a) zwrócić Gminie koszty utrzymania ulic, lub

b) płacić składkę roczną za czas aż do upływu 5 lat od dnia wykończenia rozbudowy ulicy.

Koszta utrzymania ulicy wzgl. składki roczne ustala Zarząd gminny.

Zobowiązania wynikające z tego paragrafu mogą być skapitalizowane.

C. Zakładanie ulic nowych nieustalonych w planie zabudowania lub innych planach linij regulacyjnych przez przedsiębiorców.

§ 15.

Wnioski o zezwolenie na urządzenie ulic, których linje regulacyjne nie są ustalone, przedsiębiorcy powinni skierować do Zarządu gminnego jak w wypadkach z § 11, i dołączyć przepisowe projekty planów linij regulacyjnych, celem ustalenia tychże. Na żądanie powinni przedsiębiorcy wykazać, w jaki sposób wykonanie ulicy

jest zapewnione. Zezwolenie na projektowane urządzenie ulicy udzielone zostanie dopiero po ostatecznem ustaleniu linij regulacyjnych według ustawy z 2. lipca 1875 r. Do takich ulic stosuje się postępowanie według §§ 11—14.

D. Budowy przy istniejących ulicach i odcinkach ulic dotąd nie zabudowanych.

§ 16.

Właściciel gruntu, który wznosi budynek po wejściu w życie niniejszego statutu bezpośrednio przy ulicy, która już istniała, ale była niezabudowaną w chwili wejścia w życie statutu z dnia 12. lutego 1882 r., lub przy takim odcinku ulicy, jest zobowiązany zwrócić gminie koszty założenia ulicy, wzgl. odcinka ulicy, po myśli §§ 3—8. Jeżeli dana ulica wzgl. odcinek ulicy jest dopiero częściowo wykończoną (y), właściciel w równej mierze jest zobowiązany zwrócić koszta już poniesione, jak i mające być jeszcze poniesionemi do ostatecznego wykończenia.

Jeżeli ulica wzgl. odcinek ulicy jeszsze nie jest uregulowaną (y) według ustalonych linij regulacyjnych, wtedy właściciele ościenni, skoro na ich gruntach zostaną wzniesione budynki bezpośrednio lub pośrednio przy ulicy lub odcinku ulicy, zobowiązani są do świadczeń po myśli § 4.

E. Przepisy ogólne.

§ 17.

W wypadkach §§ 11 i 15 służy Gminie prawo, wykonać w interesie publicznym urządzenie ulicy, w całości lub częściowo, w własnym zarządzie na rachunek przedsiębiorców, którzy wtedy zobowiązani są uiścić zaliczkowo preliminowane przez Zarząd gminny koszta urządzenia mającego być wykonanem. Ewentualne oszczędności będą przedsiębiorcom bonifikowane, ewentualnie zaś wydatki powyżej preliminowanych przedsiębiorcy muszą pokryć dodatkowo,

§ 18.

Za urządzenie ulicy nowej w myśl tego statutu uważa się również zmianę drogi nieuregulowanej lub szosy na ulicę miejską przeznaczoną na zabudowanie.

§ 19.

Postanowienia niniejsze, odnoszące się do urządzenia i zabudowania ulic, stosują się tak samo do urządzenia i zabudowania placów z tem, że zobowiązania adjacentów ograniczają się również tylko do pasa terenu 13 metrowej szerokości.

§ 20.

Wszelkie świadczenia na rzecz Gminy, które niniejszy statut nakłada na adjacentów i przedsiębiorców, mają charakter danin publiczno prawnych, ciążą na gruncie i mogą być ściągnięte w drodze egzekucji administracyjnej, Zobowiązania adjacentów przechodzą na ich następców prawnych.

§ 21.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia. Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą na obszarze gminy Nowy Bytom statut miejscowy z dnia 22/26. stycznia 1897 r. w tym przedmiocie.

Zarząd gminny

(—) Basista
naczelnik gminy.

Zatwierdza się na mocy §§ 12 i 15 ustawy o linjach regulacyjnych z dnia 2. lipca 1875 r.

L. RW. 876. Katowice, dnia 27. IX. 1934 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący:

w z.

(—) Dr. Saloni
Wice-Wojewoda.

4.

Obwieszczenie!

Zarząd gminy Brzozowice — Kamień powiat świętochłowicki wniósł do tut. Okręg Uurzędowego pismem z dnia 13. X. br. wniosek o skasowanie drogi publicznej prowadzącej w Brzozowicach—Kamieniu od ul. Powstańców ukośnie aż do ul. Karola Miarki. Droga ta stanowi własność gminy Brzozowice—Kamień i zapisana jest w księgach katastralnych pod znakiem „Tom 9, karta 365 Kamien".

Powyższe podaję do wiadomości interesentów z wezwaniem, by zgodnie z postanowieniem przepisów § 57 ustawy o właściwości władz z dnia 1. VIII. 1883 r. ewentl. uzasadnione sprzeciwy wnieśli w ciągu 4-ch tygodni do tut. Okręgu Urzędowego, licząc od dnia ogłoszenia w gazecie urzędowej.

Brzeziny Śl., dnia 6 listopada 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego
(—) Szymonek.

Druk: Edyta Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 46.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 17-go listopada 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24 października 1934 r.

o ustalaniu nazw miejscowości i o numeracji nieruchomości.

(Dziennik Ustaw Poz. 850. Nr. 94)

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Rozporządzenie niniejsze reguluje sprawę ustalania nazwę miejscowości:

1. zamieszkanych, to jest wszelkich samoistnych osiedli, odróżniających się od sąsiednich osiedli odrębną nazwą, a przy jednakowej nazwie odmiennem określeniem rodzaju („miasto" i „wieś", „wieś" i „folwark", „folwark" i „leśniczówka" i.t.p.),

2. niezamieszkanych.

Art. 2.

1. Urzędowe nazwy miejscowości wraz z ich pisownią ustala i zmienia Minister Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzeń, ogłaszanych w Monitorze Polskim.

2. Pierwsze na podstawie rozporządzenia niniejszego ogólne ustalenie nazw urzędowych dokonane będzie rozporządzeniami, z których każde obejmie nazwy wszystkich miejscowości na obszarze co najmniej jednego województwa. Rozporządzenia te ogłoszone będą w urzędowej części „Wykazu Miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej", wydawanego przez Główny Urząd Statystyczny.

Art. 3.

1. Ustanawia się przy Ministrze Spraw Wewnętrznych Komisję Ustalania Nazw Miejscowości.

2. Komisja składa się z przewodniczącego i sześciu członków, w tem trzech przedstawiciel sfer naukowych oraz po jednym przedstawicielu Ministerstw: Spraw Wojskowych, Komunikacji oraz Poczt i Telegrafów.

3. Przewodniczącego Komisji i przedstawicieli sfer naukowych powołuje Minister Spraw Wewnętrznych, przyczem tych ostatnich po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Przedstawicieli Ministerstw wyznaczają właściwi Ministrowie. W tym samym trybie powołuje się zastępcę przewodniczącego i zastępców członków Komisji.

4. Za zgodą przewodniczącego mogą brać udział w posiedzeniach Komisji z głosem doradczym delegaci zainteresowanych urzędów, wyznaczeni przez właściwe władze.

Art. 4.

1. Komisja jest organem opinjodawczym i obraduje nad sprawami, przedłożonemi jej przez przewodniczącego.

2. Regulamin czynności Komisji wyda Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 5.

1. W celu przygotowywania materjału dla obrad Komisji Minister Spraw Wewnętrznych może powoływać czasowo komisje regjonalne ustalania nazw miejscowości.

2. Skład komisji regjonalnych i regulamin ich czynności ustali Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 6.

1. Przepisy art. 2—5 dotyczą ustalania urzędowych nazw miejscowości zamieszkanych.

2. Tryb i organizację ustalania urzędowych nazw miejscowości niezamieszkanych ureguluje Minister Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia.

Art. 7.

W stosunkach publicznych wolno używać nazw miejscowości jedynie w brzmieniu urzędowem, ustalonem w trybie rozporządzenia niniejszego.

Art. 8.

1. W każdem mieście na narożnikach ulic i placów zarząd miejski umieści i będzie utrzymywał w należytym stanie tabliczki z nazwami ulic i placów.

2. Minister Spraw Wewnętrznych może rozszerzyć obowiązki, wymienione w ust. 1, również na inne osiedla, wskazując zarazem, na kim ciąży obowiązek umieszczania i utrzymywania tabliczek.

Art. 9.

1. Każda nieruchomość w miejscowościach, zarówno zabudowana jak i przeznaczona w prawomocnym planie zabudowania pod zabudowę, powinna być oznaczona numerem porządkowym przez organy zarządzające związków samorządowych.

2. Zasady numeracji nieruchomości ustali Minister Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia.

3. Właściciele budynków i ogrodzonych placów niezabudowanych obowiązani są umieścić na swej nieruchomości i utrzymywać w należytym stanie tabliczki z numerami porządkowemi, oznaczonemi w trybie ust. 1 i 2.

Art. 10.

Kto wykracza przeciwko przepisom art. 7 lub złośliwie usuwa, niszczy albo uszkadza tabliczki, wymienione w art. 8 i 9, podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do miesiąca lub grzywny do 1000 złotych.

Art. 11.

Kto wykracza przeciwko przepisom art. 9 ust. 3, podlega w drodze administracyjnej karze grzywny do 500 złotych.

Art. 12.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 13.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa.

2. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w sprawach, unormowanych rozporządzeniem niniejszem, z wyjątkiem przepisów art. 43 ust. 1, pkt. p. i art. 65 ust. 1, ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294).

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

(—) L. Kozłowski

2.

Rozporządzenie

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 2 listopada 1934 r.

w sprawie kontroli cen węgla.

(Dziennik Ustaw Poz. 908, Nr. 100).

Na podstawie art. 1 lit. a i c oraz art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie regulowania obrotu węgla (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 294) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawia się kontrolę cen węgla przy sprzedaży na rynek krajowy i zagraniczny.

Kontrolę tę, sprawuje Minister Przemysłu i Handlu przez wydelegowanych w tym celu kontrolerów.

§ 2.

Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie regulowania obrotu węgla (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 294), zarządy przedsiębiorstw węglowych

i ich związków, upoważnionych przez nie do sprzedaży węgla powinny delegowanym kontrolerom przedstawiać dokumenty, rachunki i wszelkie inne dane dla umożliwienia im przeprowadzenia powyższej kontroli.

§ 3.

Wszystkie kopalnie powinny do dnia 15 każdego miesiąca przesyłać do Ministerstwa Przemysłu i Handlu wykazy sprzedanego węgla w poprzednim miesiącu z podziałem na węgiel, sprzedany bezpośrednio przez kopalnie i przez ich organizacje handlowe.

§ 4.

Koszty kontroli, przewidzianej w § 1, ustala się w wysokości $^3/_4$ grosza od każdej na rynku wewnętrznym sprzedanej tony węgla. Koszty te ponoszą kopalnie, a w razie niesamoistnej sprzedaży węgla przez kopalnie, ich organizacje handlowe. Przypadające z tytułu kontroli kwoty powinny być wpłacane najpóźniej do dnia 15 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Sposób wpłaty będzie przepisany przez zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, ogłoszone w Monitorze Polskim.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 marca 1933 r. o uregulowaniu cen węgla w sprzedaży z kopalń na rynek krajowy (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 125).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) H. Floyar-Rajchman

3.

Urząd Wojewódzki Śląski Wydział Samorządowy.

Nr. Sm. 25/4/1. Katowice, dnia 24. X. 1934 r.

Obwieszczenie

w przedmiocie zmiany klucza rozdziału wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia i produkcji pomiędzy gminy miejskie i powiatowe związki komunalne na rok 1934/35.

(Gazeta Urzędowa Woj. Śląskiego poz. 3, Nr. 35)

Klucz rozdziału wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia i produkcji na rok 1934/35, ogłoszony w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego Nr. 29 z dnia 4 września 1934 r., zmienia się z ważnością od dnia 1 października 1934 r., jak następuje:

I.

Z sumy dodatków, przypadającej na gminy miejskie stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30), otrzymuje gmina:

Gminy	%	Gminy	%
1. Katowice	23,05	24. Orzegów	0,96
2. Bielsko	5,82	25. Piotrowice	0,60
3. Bielszowice	1,17	26. Pszczyna	0,86
4. Brzeziny	0,48	27. Radlin	0,93
5. Chorzów	11,98	28. Radzionków	1,29
6. Cieszyn	2,05	29. Ruda	3,30
7. Chropaczów	1,20	30. Rybnik	2,58
8. Czechowice	1,45	31. Rydułtowy	0,94
9. Dziedzice	0,60	32. Siemianowice Śl.	3,50
10. Godula	0,76	33. Skoczów	0,74
11. Janów	1,85	34. Stary Bieruń	0,31
12. Knurów	0,91	35. Strumień	0,19
13. Kochłowice	0,92	36. Szopienice	2,10
14. Lipiny	1,84	37. Świętochłowice	3,85
15. Lubliniec	0,80	38. Szarlej-W. Piekary	1,91
16. Łagiewniki	1,19	39. Tarn.-Góry	1,95
17. Mała Dąbrówka	0,95	40. Tychy	1,22
18. Michałkowice	0,80	41. Ustroń	0,47
19. Miasteczko	0,19	42. Wełnowiec	0,94
20. Mikołów	1,24	43. Wielkie-Hajduki	3,13
21. Mysłowice	2,95	44. Wodzisław	0,77
22. Nowy Bytom	2,54	45. Woźniki	0,17
23. Nowawieś	1,98	46. Żory	0,57

II.

Z sumy dodatków, przypadającej w myśl wyżej powołanych przepisów na powiatowe związki komunalne, otrzymuje:

Wydział Powiatowe Katowice . . .	7,72 %
Wydział Powiatowy Lubliniec . . .	7,16 %
Wydział Powiatowy Pszczyna . . .	25,48 %
Wydział Powiatowy Rybnik	29,86 %
Wydział Powiatowy Świętochłowice .	2,53 %
Wydział Powiatowy Tarnowskie Góry	6,46 %
Wydział Dróg Powiatowych Bielsko .	9,45 %
Wydział Dróg Powiatowych Cieszyn	11,34 %

Za Wojewodę

(—) Dr. Schoenowitz
Kierownik Oddziału.

4.

WOJEWODA ŚLĄSKI
Nr. PH. 1/1

Zarządzenie
Wojewody Śląskiego

z dnia 7 listopada 1934 r.

w sprawie wykonywania przemysłu okrężnego.

Moc obowiązującą zarządzenie z dnia 2 stycznia 1934 w sprawie ograniczenia ilości wydawanych licencyj na przemysł okrężny (Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego Nr. 1, poz. 1) przedłużam do końca roku 1935 z tą zmianą, że licencje te wydawane być mogą jedynie osobom, które posiadały już w roku 1934 licencję na przemysł okrężny, określony art. 45 ust. 1 i 3 prawa przemysłowego.

Zarazem zarządzam zgodnie z art. 131 ustęp 3 prawa przemysłowego, w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 350), że Magistraty w Bielsku, Chorzowie i Katowicach wydawać mogą licencję na przemysł okrężny jedynie w porozumieniu z właściwemi Dyrekcjami Policji.

Katowice, dnia 7 listopada 1934 r.

Wojewoda:

w z.

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

5.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 77/34

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Pawła Gryski w Rudzie Śl. przy ul. Bytomskiej nr. 26 urzędowo stwierdzono zarazę świń.

Świętochłowice, dnia 5 listopada 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

6.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 77/29

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Karola Kudelkiego w Szarleju-W. Piekarach przy ul. Karola Miarki 99 pomór i zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 6 listopada 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

7.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 77/31

Obwieszczenie

o wygaśnięciu cholery drobiu.

Na podstawie § 396 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 28. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Pawła Koniecznego w Swiętochłowicach przy ul. Farnej nr. 17 cholera drobiu wygasła.

Swiętochłowice, dnia 6 listopada 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1934. Nr. 47.

61

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 24-go listopada 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Sprawiedliwości

z dnia 28 października 1934 r.

o sposobie ujawniania w księgach hipotecznych prawa odrębnej własności lokali i innych praw rzeczowych na tych lokalach.

(Dziennik Ustaw Poz. 853 Nr. 94)

Na podstawie art. 22 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 848) zarządzam co następuje:

I. Przepisy dla obszaru mocy obowiązującej Kodeksu Napoleona i Tomu X cz. 1 Zwodu praw.

§ 1.

Dla każdego lokalu, stanowiącego przedmiot odrębnej własności, należy założyć nową księgę hipoteczną.

§ 2.

W dziale pierwszym tej księgi należy uwidocznić rodzaj, położenie i rozmiar danego lokalu z powołaniem się na plan oraz stosunkowy udział właściciela lokalu we współwłasności nieruchomości, z której wydzielona została własność lokalu z przytoczeniem numeru księgi hipotecznej tej nieruchomości.

Do innych wpisów w tej księdze stosuje się obowiązujące przepisy.

§ 3.

Ustanowienie odrębnej własności lokali należy uwidocznić w dziale pierwszym dotychczasowej księgi hipotecznej nieruchomości, przyczem we wpisie należy powołać akt notarjalny, na podstawie którego wydzielenie nastąpiło, oraz numery wszystkich ksiąg hipotecznych wydzielonych lokali.

§ 4.

W dziale drugim dotychczasowej księgi należy jako właścicieli wpisać właścicieli wydzielonych lokali, jednak bez wymienienia ich imion i nazwisk, a jedynie z powołaniem numerów ksiąg hipotecznych wydzielonych lokali. We wpisie należy zaznaczyć stosunek, w jakim właściciele poszczególnych lokali uczestniczą we współwłasności nieruchomości.

§ 5.

W dziale trzecim dotychczasowej księgi pozostają wpisy służebności gruntowych i innych

praw, dotyczących wyłącznie niewydzielonych części ruchomości.

Rygory, wniesione w związku z wpisami w dziale czwartym, należy wykreślić łącznie z wykreśleniem odnośnych wpisów w dziale czwartym (§ 6.)

Z pozostałemi wpisami w tym dziale należy postąpić stosownie do zawartych umów i obowiązujących ze względu na istotę prawa, którego wpis dotyczy, przepisów.

§ 6.

W dziale czwartym dotychczasowej księgi należy wykreślić wszystkie wierzytelności hipoteczne, podzielone między poszczególne lokale (art. 15 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 848).

II. Przepisy dla obszaru mocy obowiązującej Kodeksu cywilnego z 1811 r.

§ 7.

Dla każdego lokalu, stanowiącego przedmiot odrębnej własności, należy założyć nowy wykaz hipoteczny.

§ 8.

Na karcie posiadania tego wykazu należy zamieścić napis:

„Wykaz lokalu ...., wydzielonego
z nieruchomości ....
liczba wykazu hipotecznego .... gminy
katastralnej ....".

W oddziale pierwszym tej karty należy uwidocznić rodzaj, położenie i rozmiar danego lokalu z powołaniem się na plan, w oddziale zaś drugim — stosunkowy udział właściciela lokalu we współwłasności nieruchomości, z której wydzielona została własność lokalu z przytoczeniem liczby wykazu hipotecznego tej nieruchomości.

Do innych wpisów w tym wykazie stosuje się obowiązujące przepisy.

§ 9.

Ustanowienienie odrębnej własności lokali należy uwidocznić w oddziale drugim karty posiadania dotychczasowego wykazu hipotecznego nieruchomości, przyczem we wpisie należy powołać akt notarjalny, na podstawie którego wydzielenie nastąpiło, oraz liczby wszystkich wykazów hipotecznych wydzielonych lokali.

§ 10.

W karcie własności dotychczasowego wykazu należy jako właścicieli wpisać właścicieli wydzielonych lokali, jednak bez wymieniania ich imion i nazwisk, a jedynie powołaniem liczby wykazów hipotecznych wydzielonych lokali. We wpisie należy zaznaczyć stosunek, w jakim właściciele poszczególnych lokali uczestniczą we współwłasności nieruchomości.

§ 11.

W karcie ciężarów dotychczasowego wykazu należy wykreślić wszystkie wierzytelności hipoteczne, podzielone między poszczególne lokale (art. 15 ustęp 2 rozporządzenię Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 848).

Wpisy służebności gruntowych oraz innych praw, dotyczących wyłącznie niewydzielanych części nieruchomości, pozostają w karcie ciężarów dotychczasowego wykazu.

Z wpisami w tej karcie, niewymienionemi w ustępach poprzedzających, należy postąpić stosownie do zawartych umów i obowiązujących ze względu na istotę prawa, którego wpis dotyczy, przepisów.

III. Przepisy dla obszaru mocy obowiązującej Kodeksu cywilnego z 1896 r.

§ 12.

Dla każdego lokalu, stanowiącego przedmiot odrębnej własności, należy założyć nowy wykaz księgi gruntowej (księga wieczysta lokalu).

§ 13.

W napisie tego wykazu należy zaznaczyć, że wykaz dotyczy lokalu, wydzielonego z nieruchomości. W spisie posiadłości należy uwidocznić rodzaj, położenie i rozmiar danego lokalu z powołaniem się na plan, w spisie zaś praw, związanych z własnością, — stosunkowy udział właściciela lokalu we współwłasności nieruchomości, z której wydzielona została własność lokalu z przytoczeniem liczby domu i wykazu tej nieruchomości.

Do innych wpisów w tym wykazie stosuje się obowiązujące przepisy.

§ 14.

Ustanowienie odrębnej własności lokali należy uwidocznić w spisie posiadłości dotychczasowego wykazu należy powołać akt notarjalny, na podstawie którego wydzielenie nastąpiło, oraz liczby wszystkich tomów i wykazów księgi gruntowej wydzielonych lokali.

§ 15.

W dziale pierwszym dotychczasowego wykazu należy jako właścicieli wpisać właścicieli wydzielonych lokali, jednak bez wymieniania ich imion i nazwisk, a jedynie z powołaniem liczby tomów i wykazów księgi gruntowej wydzielonych lokali. We wpisie należy zaznaczyć stosunek, w jakim właściciele poszczególnych lokali uczestniczą we współwłasności nieruchomości.

§ 16.

W dziale drugim dotychczasowego wykazu pozostają wpisy służebności gruntowych oraz innych praw, dotyczących wyłącznie nie wydzielonych części nieruchości.

Z pozostałemi wpisami w tym dziale należy postąpić stosownie do zawartych umów i obowiązujących ze względu na istotę prawa, którego wpis dotyczy, przepisów.

§ 17.

W dziale trzecim dotychczasowego wykazu należy wykreślić wszystkie wierzytelności hipoteczne (hipoteki, długi gruntowe i rentowe), podzielone między poszczególne lokale (art. 15 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 848).

IV. Przepisy wspólne.

§ 18.

Z chwilą ujawnienia w księdze hipotecznej (gruntowej) ustanowienia odrębnej własności lokali wszelkie obciążenia wpisuje się wyłącznie do ksiąg (wykazów) poszczególnych lokali.

Wyjątek stanowią służebności gruntowe i prawa, dotyczące wyłącznie niewydzielonych części nieruchomości, które nadal wpisuje się w dotychczasowych księgach (wykazach).

§ 19.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

Czesław Michałowski.

2.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 8 października 1934 r.

o zmianie przepisów o demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

(Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 921).

Na podstawie §§ 4 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1924 r. w sprawie zmiany względnie uzupełnieniania niektórych postanowień niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. R. Nr. 58, poz. 587) zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie niemieckie Ministra Pracy o przyjmowaniu i wydalaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej z dnia 12 lutego 1920 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 218) zmienia się, jak następuje:

1. § 12 w brzmieniu nadanem mu przez rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 312) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wydalenia celem zmniejszenia liczby pracowników są dopuszczalne, o ile Komisarz Demobilizacyjny zawczasu zawiadomiony został na piśmie o tych wydaleniach i w ciągu dni 10-ciu od otrzymania zawiadomienia nie zgłosił sprzeciwu. Wydalenia te przeprowadzone być mogą tylko w wypadkach, gdy pracodawca z powodu warunków produkcji nie może zatrudnić dotychczasowej liczby robotników przy jednoczesnem skróceniu ich czasu pracy (rozłożeniu pracy) nie poniżej 24 godzin tygodniowo.

W razie rozłożenia pracy pracodawca jest uprawniony do zmniejszenia płacy lub poborów pracowników, zatrudnionych przez czas skrócony. Zmniejszenie to jednak nastąpić może dopiero od chwili, w której w myśl obowiązujących ogólnych przepisów ustawowych lub umownych, poza przepisami ustępu 1, dopuszczalne byłoby wydalenie danych pracowników.

Przepisy ustępu 1 nie mają zastosowania przy wydalaniu pracowników, przyjętych tylko do chwilowego zastępstwa lub dla jakiegoś celu przejściowego.

Przepisy te nie dotyczą również osób, które mają zapewnioną, wystarczającą na utrzymanie, rentę inwalidzką lub stałą zapomogę, rentę zastę-

pującą. Kategorje pracowników, które podlegają temu przepisowi, określi Minister Pracy i Opieki Społecznej lub osoba do tego upoważniona.

Przepisy ustępu 4 nie ograniczają praw inwalidów, zastrzeżonych w obowiązujących w górnośląskiej części województwa śląskiego ustawach i przepisach prawnych o zaopatrzeniu i zatrudnieniu inwalidów wojennych.

Postępowanie przewidziane w paragrafie niniejszem w niczem nie narusza postępowania przewidzianego w ustawie o radach załogowych z dnia 4 lutego 1920 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 147); postępowanie przewidziane w powołanej ustawie o radach załogowych nie wpływa na tryb załatwiania spraw uregulowanych w rozporządzeniach, dotyczących demobilizacji gospodarczej".

2. W § 21, w brzmieniu ustalonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 643), w ustępie 1 w zdaniu przedostatniem z pośród cyfr, znajdujących się w nawiasie, skreśla się cyfrę „12".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
Jerzy Paciorkowski.

KOMUNIKATY

3.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 20 listopada 1934 r., zatwierdzono statut gminy Świętochłowice w sprawie poboru opłat od umów o przeniesieniu własności nieruchomości i od zezwoleń na sprzedaż i wyszynk napojów alkoholowych, statut gminy Szarlej-W. Piekary w sprawie stosunków prawnych, mianowania, uposażenia e. t. c. urzędników gminnych i okręgowych, dodatek do statutu gminy Brzozowice-Kamień w sprawie pobierania opłat wodnych, uchwały rady gminnej Lipiny, Nowy Bytom, Ruda, Świętochłowice, Szarlej-W. Piekary i Brzeziny Śl. w sprawie pobierania opłat do opłat państwowych na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych. Kupcowi Józefowi Wawrzynkowi z Szarleja- W. Piekar udzielono zezwolenia na handel truciznami. Uchwalono pobierać na terenie gmin wiejskich powiatu dodatek komunalny do opłat państwowych, od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i to: 10% do opłat państwowych od patentów na wyrób i 100% do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wódczanych.

Świętochłowice, dnia 20 listopada 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Szaliński.

PRENUMERUJCIE „GAZETĘ POWIATOWĄ"

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1934. Nr. 48.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 1-go grudnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Dot.: uniewaź. kart cyrkulacyjn.

Unieważnia się karty cyrkulacyjne wystawione przez Starostwo Świętochłowickie dla następujących osób:

1.) Gruca Jan, Łagiewniki Śl., nr. karty cyrk. 5524|V.

2.) Hozumbek Jan, Świętochłowice, nr. karty cyrk. 3774|VIII.

Świętochłowice, dnia 20 listopada 1934 r.

Za Starostę

(—) Mgr. Legierski
Referendarz

2.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Rocha Dudka w Rudzie Śl. „Dwór", Ludwika Tomysa w Rudzie Śl. przy ul. Piaskowej 1, Konstantego Nowakowskiego w Rudzie Śl. przy ul. 3 Maja 16 i Antoniny Szwarcer w Rudzie Śl. przy ul. Piłsudskiego 9 urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 28. XI. 34 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

3.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń.

Na podstawie § 369 Rozporz. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Teodora Bromboszcza w Wielkich Hajdukach, Kolonja Hutnicza 12 pomór i zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 28. listopada 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

4.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu cholery drobiu.

Na podstawie § 396 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Wincentego Franiela w Szarleju — W. Piekarach przy ulicy Mickiewicza nr. 2 cholera drobiu wygasła.

Świętochłowice, dnia 28 listopada 1934 r.

Starosta

wz.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

5.

Ogłoszenie.

Naczelnikowi gminy i okręgu urzędowego Mgr. Paszkowskiemu udzieliłem na czas od 2 do 30 grudnia br. urlopu wypoczynkowego.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi inż. Kellerowi.

Świętochłowice, dnia 27 listopada 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Statut

gminy Świętochłowice z dnia 29. 10. 1934 r.

o komunalnej opłacie od umów o przeniesieniu prawa własności na nieruchomości.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Wojew. Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17, poz. 80) zmienionej ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. Sl. Nr. 9) wprowadza się w myśl uchwały Rady gminnej z dnia 29. 10. 1934 r. na rzecz gminy Świętochłowice opłatę od umów o przeniesieniu prawa własności na nieruchomości.

§ 1.

Opłacie podlegają umowy o przeniesieniu prawa własności na nieruchomości jeżeli:

a) od tych aktów prawnych wymierzono państwową opłatę stemplową,
b) nieruchomości te położone są w obrębie gminy Świętochłowice.

§ 2.

Od opłaty zwolnione są:

a) umowy o przeniesieniu prawa własności na nieruchomości od których nie pobrano żadnej państwowej opłaty stemplowej,
b) umowy dot. nieruchomości określonych w art. 1 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. nr. 22, poz. 173.)

§ 3.

Opłata komunalna wynosi 50% państwowej opłaty stemplowej od tych umów.

§ 4.

Do uiszczenia opłaty obowiązany jest w pierwszym rzędzie nowonabywca, o ile z umowy co innego nie wynika.

Jeżeli z jakichkolwiek bądź powodów nowonabywca opłaty tej uiścić nie może, odpowiada za uiszczenie również i poprzedni właściciel nieruchomości.

§ 5.

Opłatę wymierza Urząd gminny na podstawie uwierzytelnionego przez notarjusza odpisu umowy o przeniesieniu prawa własności nieruchomości, do przesłania którego, niezależnie od notarjusza, obowiązany jest nowonabywca w ciągu 2-ch tygodni od dnia zawarcia umowy.

Opłatę uwidocznioną w nakazie płatniczym należy uiścić w ciągu 2-ch tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego w kasie gminnej.

§ 6.

Zarząd gminy może w pojedyńczych wypadkach opłatę obniżyć lub całkowicie znieść.

§ 7.

Przeciwko wymiarowi służą płatnikowi środki prawne przewidziane w § 68 ustawy z dnia 14-go lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. Ust. Pr. str. 152). Wniesienie nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 8.

Nieuiszczona w terminie opłata ściągana będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach i opłatach państwowych.

§ 9.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu ulegną grzywnie do 350,— zł o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 10.

Niniejszy statut obowiązuje po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z chwilą ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowy statut w przedmiocie poboru opłat od umów o przeniesieniu własności nieruchomości w obwodzie gminy Świętochłowice z dnia 26 stycznia 1928 r.

Świętochłowice. dnia 29. października 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

pod. Hornik ławnik gminy   podp. Boruta radny gminy

Uwierzytelniony odpis.

Uchwała.

Statut gminy Świętochłowice w sprawie poboru opłaty komunalnej od umów o przeniesieniu własności nieruchomości zatwierdza się na podstawie art. 1, 11 i 27 ustawy z dnia 14. IV. 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) oraz § 3 art. 1. ustawy z dnia 7. XII. 27 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 26, poz. 48).

Świętochłowice, dnia 20. listopada 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Sieja, Szymonek, Tkocz.

Ogłoszono:

Świętochłowice, dnia 1. XII. 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

7.

Wyciąg.

Protokół nr. 42

z posiedzenia Rady gminnej.

Obecni.

1. Naczelnik gminy Wiktor Polak, jako przewodniczący,

2. Ławnicy panowie: Popiołek, Hawełka, Hornik, Kamiński,

3. Radni panowie: Stroba, Sładek, Sieroński, Herisz, p. Szafrancowa, Włodarz, Boruta, Świerk, Musik, Król, p. Kowolowa, Foks. Dr. Schleifer, Kunert, Kostorz, Dyrda, Krótki.

Za uniewinnieniem nie przybyli panowie: Bryła, Walecki. Makosz. Bez uniewinnienia nie przybyli panowie: Kopacz, Komander, Sowa, Koloch, Koeppe i Szopa.

4. Hajduk Franciszek, jako protokolant.

Zebrani stwierdzają, iż posiedzenie jest zwołane prawidłowo i rada gminna w obecnym składzie zdolną do powzięcia uchwał. Posiedzenie rozpoczęto o godzinie 17-ej. Przedmiotem obrad są następujące sprawy.

a) Powzięcie uchwały w sprawie poboru dodatków komunalnych do podatków państwowych na wyrób i sprzedaż trunków za rok 1935.

Uchwala się pobierać w roku kalendarzowym 1935:

a) 10% dodatku gminnego do opłaty państwowej od patentów na wyrób trunków oraz przetworów wódczanych i spirytusowych;

b) 100% dodatku gminnego do opłaty państwowej od patentów na sprzedaż trunków oraz przetworów wódczanych i spirytusowych.

3—6 pp.

Na tem posiedzenie zamknięto o godzinie 17,30.

O. p. p. wraz z poprawkami

Świętochłowice, dnia 29. 10. 1934 r.

(—) Hornik   (—) W. Polak przewodniczący   (—) Hawełka

(—) Teodor Boruta   (—) Świerk   (—) Kunert O.

(—) Hajduk protokolant.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 31. 10. 1934 r.

Naczelnik gminy

z p.

(L. S.)   podpis nieczytelny

Uwierzytelniony odpis.

Sm. 989

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Świętochłowicach w sprawie dopłat do opłat na wyrób i sprzedaż

trunków alkoholowych na rok 1935 z dnia 29. 10. 1934 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9 poz. 16)

Świętochłowice, dnia 20. listop. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński
(—) Szymonek (—) Sieja (—) Sobel (—) Tkocz

(L. S.)

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 27 listopada 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
z p.
(—) Mgr. Koraszewski.

× OGŁOSZENIA ×

Walne zebranie

niżej podanej Spółdzielni Mieszkaniowej odbędzie się

we wtorek, dnia 11-go grudnia br. o godz. 17-tej w sali Hotelu Śląskiego W. Hajduki, przy ul. Krakowskiej

Porządek obrad:

1. Zagajenie i odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zebrania.
2. Odczytanie protokołu z rewizji, dokonanej w dniu 5, 6 i 7 lutego 1934 r. przez rewidenta Związku Rewizyjnego Spółdzielń Mieszkaniowych i Budowlano Mieszkaniowych w Polsce.
3. Zmiana §§ 6-go, 30-go i 39-go statutu Spółdzielni.
4. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej z czynności w roku 1933.
5. Przyjęcie bilansu i udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej.
6. Wyrównanie rachunków zysków i strat w roku 1933.
7. Uzupełniające wybory do Rady Nadzorczej i zatwierdzenie członków Zarządu.
8. Wnioski bez uchwał.

Spółdzielnia Mieszkaniowa
Spółdz. z ogr. odpow.
Wielkie Hajduki

Rada Nadzorcza:
(—) Grzesik, prezes.

Ogólno Miejscowa Kasa Chorych
na powiat świętochłowicki w Wielkich Hajdukach

ogłasza

KONKURS
na stanowisko lekarza zaufania.

Kandydaci na to stanowisko powinni przedłożyć:

1. Metrykę urodzenia
2. dowód obywatelstwa Polskiego.
3. życiorys,
4. dyplom ukończenia wydziału lekarskiego, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem
5. świadectwo o poprzedniej praktyce,
6. dowody conajmniej 5-cio letniej praktyki lekarskiej w Wojew. Śl., w czem
7. conajmniej 3-letniej praktyki lek. w zakładach leczniczych w Woj. Śl., i
8. przynajmniej 3-letniej praktyki dla Kas Chorych w Woj. Śl.,

Lekarz zaufania niemoże poza Kasą Chorych zajmować płatnego stanowiska

Bliższe warunki czynności odszkodowania i t. p. otrzymać można w Dyrekcji Kasy.

Podania z uwierzytelnionemi odpisami należy przesłać bezpośrednio do Dyrekcji Kasy z napisem na kopercie „Konkurs na stanowisko lekarza zaufania"

do dnia 15. grudnia 1934 r. godz. 12-tej

Wielkie Hajduki dnia 27. listopada 1934 r.

Przewodniczący
w z.
(—) W. Polak

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1934. Nr. 49.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 7-go grudnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie
Ministra Skarbu

z dnia 9 sierpnia 1934 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o państwowym podatku dochodowym.

(Dz. Ust. R. P. z dnia 31. VIII. 1934 r. Nr. 76 poz. 715)

Na podstawie art. 211 § 2 Ordynacji Podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 346) ogłaszam jednolity tekst ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U R. P. z 1925 r. Nr. 58, poz. 411) z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, wprowadzonych:

1. Ustawą z dnia 29. października 1920 r. o spółdzielniach w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 16 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 495);

2. ustawą z dnia 7. listopada 1931 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 771);

3. art. 2 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów ustaw, dotyczących finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 223);

4. rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 767);

5. ustawą z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294);

6. Ordynacją Podatkową z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346);

7. ustawą z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) oraz z nową numeracją artykułów.

Podany w załączniku tekst ustawy obowiązuje od dnia 1 października 1934 r.

Minister Skarbu:
Wł. Zawadzki.

Załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 9 sierpnia 1934 r. (poz. 715).

Ustawa
o państwowym podatku dochodowym.

DZIAŁ I.
Osoby obowiązane do opłacania podatku.

Art. 1.

Państwowy podatek dochodowy opłacają:

1. Osoby fizyczne, mające na obszarze Rzeczypospolitej miejsce zamieszkania lub przebywające na tym obszarze dłużej niż rok, od całego dochodu.

.2 Osoby fizyczne, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub pobytu, o ile na obszarze Państwa:

a) posiadają nieruchomości, wierzytelności zahipotekowane na nieruchomościach, majątki, przywiązane do tegóż obszaru fideikomisem lub innemi przepisami prawnemi;

b) wykonywają przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe albo są wspólnikami takich przedsiębiorstw, przyczem posiadania akcyj, udziałów i podobnych papierów wartościowych nie należy uważać za udział w przedsiębiorstwie;

c) pobierają dochody w postaci tantjem:

d) pobierają płacę lub emeryturę, wypłaconą bądź przez służbodawców prywatnych, bądź z funduszów Państwa, związków samorządowych, oraz innych tego rodzaju funduszów publicznych — tylko od dochodu z tych źródeł (ustęp 2, punkty a, b, c i d).

3. Osoby fizyczne, nie mające miejsca zamieszkania na obszarze Rzeczypospolitej, lecz przebywające na tym obszarze chociażby mniej niż rok dla zarobku albo wykonywania czynności handlowych lub przemysłowych, — od dochodu osiągniętego w tymże czasie na wspomnianym obszarze.

4. Spadki wakujące (nie objęte).

5. Osoby prawne:

a) których zarząd znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej — od całego dochodu;

b) inne — od dochodu osiągniętego na obszarze Rzeczypospolitej ze źródeł, wymienionych w ustępie 2 punkty a) i b).

Art. 2.

Opodatkowaniu podlegają wymienione w art. 1 osoby fizyczne, spadki wakujące (nie objęte) i osoby prawne, których dochód roczny przekracza 1.500,— zł.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 3.

Opodatkowaniu podlegają dochody:

1. z nieruchomości gruntowej własnej, posiadanej, użytkowanej lub dzierżawionej:

2. z budynków;

3. a) z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych;

b) z zajęć zawodowych i wszelkich innych zatrudnień o celach zarobkowych;

4. z tantjem;

5. z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych;

6. z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę;

7. z wszelkiego rodzaju źródeł dochodu, nie wymienionych w ust. 1-6 niniejszego artykułu.

Wymienione dochody, z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, podlegają łącznemu opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu I niniejszej ustawy.

Dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę podlegają opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu II niniejszej ustawy; dochody te, o ile wypłacane są na obszarze obcego państwa, podlegają opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu I ustawy, jednak według skali art. 43, przyczem do tych dochodów nie stosuje się odliczeń z art. 10, tudzież zwyżek i zniżek podatkowych z art. 26, 27 i 29.

Art. 4.

Dochód osób fizycznych (art. 1. ust. 1) z nieruchomości i stałych przedsiębiorstw, znajdujących się poza obszarem Rzeczypospolitej, jak również dochód z tantjem oraz dochód z płac służbowych i emerytur z funduszów innego państwa, obcych związków samorządowych oraz innych tego rodzaju funduszów publicznych wyłącza się od opodatkowania, o ile będzie udowodnione, że podlega tam podatkowi tego samego rodzaju i jeżeli właściwe obce państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych dochodów ze źródeł tutejszych.

Zwolnienienie od podatku.

Art. 5.

Od podatku dochodowego wolni są:

1. uwierzytelnieni przy Rządzie Rzeczypospolitej zastępcy obcych państw oraz przydani im urzędnicy i osoby, pozostające u nich w służbie, o ile są cudzoziemcami, z wyjątkiem podatku od dochodu ze źródeł, wymienionych w art. 1 ust. 2;

2. inne osoby, którym na podstawie układów międzypaństwowych lub wogóle według zasad prawa międzynarodowego służy prawo do zwolnienia od podatku dochodowego, z wyjątkiem podatku od dochodów ze źródeł, wymienionych w art. 1 ustęp 2;

3. weterani powstań 1831, 1848 i 1863 roku co do pensyj, pobieranych na mocy obowiązujących ustaw;

4. Osoby, pobierające ze Skarbu pensje i dodatki, przywiązane do odznaczeń za waleczność, za rany itp., co do tych pensyj i dodatków;

5. szeregowi Wojsk Polskich co do ich żołdu w służbie czynnej, łącznie ze wszystkiemi dodatkami;

6. oficerowie, duchowni i urzędnicy wojskowi w czasie wojny, należący do oddziałów, postawionych na stopie bojowej, co do uposażenia wypłacanego z etatu wojennego;

7. Państwo i związki samorządowe;

8. osoby prawne, których dochody są obracane w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, wyznaniowe i dobroczynne;

9. kółka rolnicze, należące do związków rewizyjnych lub Związku Ekonomicznego kółek rolniczych, a mające charakter spółdzielni (ustawa z dnia 29 października 1920 r. Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495), wolne są od podatku dochodowego do końca roku 1929. Po upływie tego terminu kółka te będą opodatkowane jak spółdzielnie, wymienione w art. 10 część pierwsza ustęp 6.

Pojęcie dochodu.

Art. 6.

Za dochód uważa się sumę wszystkich przychodów w pieniądzach lub wartościach pieniężnych, otrzymanych z poszczególnych źródeł, wymienionych w art. 3, po strąceniu kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia tych przychodów, łącznie z corocznem prawidłowem odpisaniem na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza, oraz po potrąceniu strat częściowych lub całkowitych w przedmiotach, podlegających zużyciu i służących do osiągnięcia dochodu, o ile odpisań na zużycie oraz strat nie uwzględniono już w kosztach wyżej wymienionych.

Do kosztów osiągnięcia przychodów zalicza się koszty wyżywienia członków rodziny podatnika, stale pracujących w jego gospodarstwie rolnem lub leśnem, albo w jego przedsiębiorstwie handlowem lub przemysłowem.

W razie, gdy okaże się wątpliwość co do wysokości odpisań za zużycie, w niniejszym artykule wymienionych należy odpowiednie sumy ustalić przez znawców (biegłych).

Art. 7.

Nie uważa się za dochód, podlegający opodatkowaniu;

1. nadzwyczajnych przychodów w postaci spadków, legatów, darowizn, posagów, kapitałów, wypłaconych za ubezpieczenie życia, o ile te przychody nie stanowią perjodycznych wpływów;

2. wpływów wskutek częściowego lub całkowitego spieniężenia majątków;

3. zysków, wynikających ze sprzedaży przedmiotów majątkowych, o ile sprzedaż nie nastąpiła w wykonywaniu przedsiębiorstwa zarobkowego lub interesu spekulacyjnego;

4. wygranych loteryjnych i losowych;

5. wpłat z tytułu umarzania wierzytelności i

6. wogóle takich przychodów, które stanowią zwiększenie lub zwrot majątku, lecz nie stanowią dochodu.

Art. 8.

Z przychodów, osiągniętych z poszczególnych źródeł, nie mogą być potrącone:

1. wydatki na powiększenie lub ulepszenie źródła dochodu;

2. wydatki na umorzenie długów, kapitałów, włożonych w przedsiębiorstwo przez uczestników i na pokrycie strat za ubiegłe lata;

3. wydatki na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny;

4. procenty od własnego kapitału, włożonego w gospodarstwo lub przedsiębiorstwo podatnika;

5. wydatki na osiągnięcie dochodu ze źródeł, zagranicą położonych, a na mocy tej ustawy nie podlegających opodatkowaniu;

6. inne wydatki i straty, nie związane z osiągnięciem dochodu.

Art. 9.

Jeżeli przy obliczaniu dochodu z różnych źródeł, wskazanych w art. 3, okaże się w jednem przewyżka wpływów nad wydatkami, a w drugiem straty, to w celu ustalenia wysokości dochodu oblicza się oddzielnie sumę przewyżek i sumę strat i tę ostatnią potrąca się z pierwszej.

Odliczenia.

Art. 10.

Od ogólnego dochodu należy odliczyć:

1. od setki od długów;

2. wartość pieniężną rent i trwałych ciężarów, opartych na tytułach prawnych;

3. obowiązujące podatnika na mocy prawa lub umowy opłaty za siebie i za członków jego rodziny do kas zapomogowych, emerytalnych, ubezpieczalni społecznych, ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków i pogrzebowych, o ile te opłaty łącznie nie przekraczają 300 zł rocznie za każdą ubezpieczoną osobę;

4. premje, wpłacane przez podatnika od ubezpieczeń na wypadek śmierci lub na dożycie, o ile nie przekraczają

a) na rachunek samego podatnika 300 zł rocznie,

b) na rachunek zaś podatnika i członków rodziny, będących na jego utrzymaniu, łącznie 600 zł rocznie;

5. bezpośrednie podatki państwowe i samorządowe, przymusowe lub ustawowe świadczenia pieniężne oraz bezpłatne świadczenia przymusowe innego rodzaju na cele publiczne, z wyjątkiem państwowego podatku dochodowego, podatku specjalnego i tantjem, tudzież nadzwyczajnej daniny państwowej (ustawa z dnia 16 grudnia 1921 r. — Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 1, poz. 1) i podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych (ustawa z dnia 31 marca 1922 r. — Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 238), oraz daniny lasowej (ustawa z dnia 6 lipca 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 87, poz, 676 i podatku majątkowego (ustawa z dnia 11 sierpnia 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746);

6. w spółdzielniach, działających na zasadzie ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495) które należą do związków rewizyjnych, wymienionych w art. 66 i 70 tyjże ustawy, posiadających na podstawie art. 68 tejże ustawy prawa rewizji, — sumy nadwyżek bilansowych (zyski bilansowe), pochodzące z obrotów z członkami, o ile spółdzielnie te faktycznie i statutowo działają wśród swych członków lub jeżeli rozszerzają wprawdzie działalność swoją i na osoby, nie będące członkami, ale przelewają przypadające na nieczłonków nadpłaty i zwroty w całości do funduszów, niepodlegających podług statutu podziałowi między członków.

Wszystkie powyżej wymienione odliczenia mogą być dokonane o tyle, o ile wydatki na nie faktycznie poniesione zostały. Wydatki, wspomniane w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu, odlicza się tylko o tyle, o ile ciążą na źródłach dochodu, podlegającego podatkowi i pozostają w związku gospodarczym z temi źródłami.

Procenty i perjodyczne świadczenia podatnika na korzyść członków rodziny mogą być uwzględnione tylko pod warunkiem, jeżeli otrzymujący te procenty lub świadczenia członek rodziny jest opodatkowany odrębnie podatkiem dochodowym.

Opodatkowanie członków rodziny i wspólnych dochodów.

Art. 11.

O ile głowie rodziny służy prawo rozporządzania dochodami ze źródeł, należących do członków rodziny, lub też prawo użytkowania tych dochodów, to dochody członków rodziny dolicza się do dochodów głowy rodziny.

Jeżeli jednak dochód członków rodziny osiągnięty został ze źródeł, wymienionych w ustępie 3 p. b. i 6 art. 3 niniejszej ustawy, wówczas co do tego dochodu członkowie rodziny podlegają oddzielnemu opodatkowaniu.

Art. 12.

Dochody z udziałów we wspólnej własności wspólnem posiadaniu lub użytkowaniu opodatkowuje się osobno dla każdego uczestnika, w stosunku do jego udziału. Przy udziałach, których wysokości nie można określić, uczestnictwo przyjmuje się w równych częściach. c. d. n.

2.

I. Dodatek

do statutu miejscowego gminy Brzozowice-Kamień o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych.

Na podstawie § 6 ordynacji o ustroju gmin wiejskich z dnia 3-go lipca 1891 r. art. 19 ustawy z dnia 14-go kwietnia 1914 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8-go lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) i uchwały Rady gminnej z dnia 26 października 1934 r. wydaje się następujący I. dodatek do statutu z dnia 13-go kwietnia 1933 r. o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych.

§ 1.

W § 11 pkt. b po pozycji 7 wstawia się następującą pozycję:

8. na polywanie ogrodów za każde 50 m^2 powierzchni rocznie . . . . 0,50 zł

§ 2.

Dodatek niniejszy obowiązuje z dniem 1-go kwietnia 1935 r.

Brzozowice-Kamień, dnia 26. X. 1934 r.

Zarząd gminy:

(—) Szymonek, (—) Kala, (—) Liwowski

Rada gminna:

(—) Koryciorz, (—) Tomala,
(—) Krauza, (—) Waloszczyk.

Uchwała.

Dodatek do statutu gminy Brzozowice-Kamień z dnia 26. X. 1934 r. w sprawie poboru opłat wodnych zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. u. str. 233).

Świętochłowice, dnia 20. listopada 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Szymonek, Sobel, Sieja, Tkocz.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 27. listopada 1934 r

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

zp.

Mgr. Koraszewski

Ogłoszono:

Brzozowice-Kamień, dnia 1. grudnia 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy.

(—) Szymonek

3.

Obwieszczenie.

Rada gminna w dniu 6. 11. 1934 r. uchwaliła:

a) pobór dodatku do państwowego podatku gruntowego w wysokości 100% w roku budżetowym 1935/36

b) pobór dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych w wysokości 75% na rok 1935.

Uchwałę pod a przyjął Wydział Powiatowy w Świętochłowicach do wiadomości zarządzeniem z dnia 15. 11. 1934 r., uchwałę pod b zatwierdził Wydział Powiatowy w Świętochłowicach uchwałą z dnia 20. 11. 1934 r.

Brzeziny Śl. dnia 1. grudnia 1934.

Naczelnik gminy

(—) Gonsior

OGŁOSZENIA

4.

Ogólno Miejscowa Kasa Chorych

na powiat świętochłowicki w Wielkich Hajdukach

ogłasza

KONKURS

na stanowisko lekarza zaufania.

Kandydaci na to stanowisko powinni przedłożyć:

1. Metrykę urodzenia
2. dowód obywatelstwa Polskiego,
3. życiorys,
4. dyplom ukończenia wydziału lekarskiego uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem,
5. świadectwo o poprzedniej praktyce,
6. dowody conajmniej 5-cio letniej praktyki lekarskiej w Wojew. Śl., w czem
7. conajmniej 3-letniej praktyki lek. w zakładach leczniczych w Woj. Śl., i
8. przynajmniej 3-letniej praktyki dla Kas Chorych w Woj. Śl.,

Lekarz zaufania nie może poza Kasą Chorych zajmować płatnego stanowiska

Bliższe warunki czynności odszkodowania i t p. otrzymać można w Dyrekcji Kasy.

Podania z uwierzytelnionemi odpisami należy przesłać bezpośrednio do Dyrekcji Kasy z napisem na kopercie „Konkurs na stanowisko lekarza zaufania"

do dnia 15. grudnia 1934 r. godz. 12-tej

Wielkie Hajduki dnia 27. listopada 1934 r.

(—) W. Polak.
Przewodniczący

(—) J. Olszowski.
Dyrektor

PRENUMERUJCIE „GAZETĘ POWIATOWĄ"

Druk: Edyta Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 50.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 15-go grudnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 24 listopada 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski Nr. 276 z dnia 30 listopada 34 r.)

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc grudzień 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

2.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 9 sierpnia 1934 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o państwowym podatku dochodowym.

(Dz. Ust. R. P. z dnia 31. VIII. 1934 r. Nr. 76, poz. 715)

(Ciąg dalszy)

Podstawa opodatkowania.

Art. 13.

Opodatkowaniu podlegają dochody, osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym lub w ostatnim roku operacyjnym, względnie gospodarczym, poprzedzającym rok podatkowy.

Art. 14.

Wartość pieniężną dochodów w naturze oblicza się według przeciętnych cen z roku ubiegłego w miejscu gdzie znajduje się źródło tych dochodów.

Dochody z poszczególnych źródeł.

Art. 15.

Za dochód z gruntów, pozostających we własnym zarządzie, uważa się rzeczywiście osiągnięty czysty przychód z całego rolnego i leśnego gospodarstwa, jako też z produkcji i uprawnień,

mających związek gospodarczy z posiadłością gruntową, łącznie z wartością pieniężną produktów, użytych w gospodarstwie domowem podatnika. Przy wydzierżawionych posiadłościach gruntowych lub prawach, z temi posiadłościami związanych, za dochód uważa się rzeczywiście otrzymany czynsz dzierżawny wraz z wartością pieniężną wszelkich świadczyń ze strony dzierżawcy i korzyści, zastrzeżonych na rzecz właściciela, po uwzględnieniu potrąceń, które wpływają na zmniejszenie czynszu dzierżawnego. Dochód z gruntów dzierżawionych ustala się w sposób, wskazany dla gruntów we własnym zarządzie, po potrąceniu jednak z tego dochodu czynszu dzierżawnego oraz innych świadczeń w pieniądzach i w naturze, obciążających dzierżawcę na korzyść właściciela.

Przy obliczaniu ogólnego dochodu z gospodarstw rolnych poniżej 15 ha użytkowanego gruntu, położonych w odległości ponad 5 km od granicy miast z ludnością wyżej 100 000 mieszkańców, przyjmuje się dochód w wysokości, nie przekraczającej wartości 4 centnarów metrycznych żyta z 1 ha gruntu po cenach przeciętnych w roku osiągnięcia dochodu, służącego za podstawę do opodatkowania w myśl art. 13 ustawy niniejszej.

Za dochód z lasu uważa się czysty przychód, uzyskany z wyrębów i wszelkich użytków leśnych oraz wynagrodzenia, otrzymane za odstąpione osobom trzecim prawa użytkowania lasu.

Jeżeli wyręby uskutecznia się w ilości, przewyższającej plan prawidłowego gospodarstwa lub naturalny przyrost lasu, to do ogólnego dochodu podatnika dolicza się tylko sumę, osiągniętą z wyrębu tej części lasu, która była przeznaczona do wyrębu według planu lub odpowiada naturalnemu przyrostowi.

Dochód, osiągnięty z wyrębu, przekraczającego ilość, określoną w planie gospodarstwa leśnego lub ilość, odpowiadającą naturalnemu przyrostowi, podlega oddzielnemu opodatkowaniu w następujący sposób: cały czysty dochód uzyskany z nadzwyczajnego wyrębu, dzieli się na 6 równych części: 1/6 część dolicza się do ogólnego dochodu, zaś od dochodu z pozostałych 5/6 części wymierza się podatek w stosunku procentowym, odpowiadającym podatkowi od ogólnego dochodu. Gdyby jednak ogólny dochód był mniejszy od dochodu, podlegającego podatkowi według skali art. 23, wówczas od tych 5/6 części dochodu wyznacza się stawkę podatkową w stosunku procentowym według 1 stopnia tejże skali.

Art. 16.

Za dochód z budynków wynajętych uważa się rzeczywiście osiągnięty całoroczny czysty czynsz za domy, lokale, place, ogrody przy domach itp.

Za dochód z budynków, zajmowanych w całości lub w części przez samego właściciela lub członków jego rodziny, tudzież z wszelkich bezpłatnych użytkowań budynków, uważa się czystą wartość użytkowania, jaką budynek lub części tegoż stanowią ze względu na ich jakość i położenie oraz miejscowe stosunki najmu.

O ile posiadacz używa swego budynku lub części tegoż wyłącznie do celów własnego gospodarstwa rolnego, leśnego lub do celów przemysłowych, nie należy brać w rachubę wartości użytkowania ani przy obliczaniu dochodu ani przy obliczaniu odnośnych kosztów produkcji.

Art. 17.

Za dochód z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz wszelkiego rodzaju zajęć zawodowych i innych zatrudnień o celach zarobkowych uważa się różnicę między sumą przychodu, a sumą potrąceń stosownie do postanowień, zawartych w art. 6.

Art. 18.

Za dochód z tantjem uważa się wszelkie wynagrodzenia, wypłacane pod jakąkolwiek nazwą osobom, należącym do składu zarządu, rad, komitetów nadzorczych i komisyj rewizyjnych, z wyjątkiem stałych, perjodycznych i zgóry w sumie absolutnej cyfrowo określonych poborów, wypłacanych tym osobom z tytułu ich stałego zatrudnienia w przedsiębiorstwie; procentowe wynagrodzenia tych stale zatrudnionych osób uważa się również za tantjemy.

Art. 19.

Za dochód z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych uważa się: procenty od pożyczek, wkładów lub rachunków bieżących i od innych lokat pieniężnych; procenty od procentów i innych nie otrzymanych w terminie sum; kary konwencjonalne za niezwrócony w terminie kapitał lub niezapłacony w terminie procent; procenty z interesów wekslowych oraz innych zobowiązań pieniężnych, według których kapitał ma być zwrócony po upływie oznaczonego terminu w kwocie, przewyższającej pierwotną sumę tego kapitału; procenty od wszelkiego rodzaju papierów wartościowych; dywidendy od akcyj i udziałów; wpływy pieniężne lub mające wartość pieniężną z wszelkiego rodzaju lokat kapitałów: wreszcie renty i dochody z innych praw majątkowych.

Dochody z kapitałów podatnika, które są ulokowane na jego nieruchomościach lub w jego handlu i przemyśle uważa się za dochody, osiągnięte z nieruchomości lub z przemysłu i handlu.

Przy ustalaniu dochodu z papierów wartościowych nie bierze się pod uwagę zmiany ich wartości kursowej z wyjątkiem papierów, będących w posiadaniu tych przedsiębiorstw, których obroty papierami wartościowemi są przedmiotem interesu handlowego.

Art. 20.

Za dochód z uposażeń służbowych, emerytur i z najemnej pracy uważa się wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzach lub w naturze, jakie podatnik uzyskuje ze swego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy łącznie ze wszystkiemi dodatkami, z wyjątkiem wynagrodzeń, które w myśl art. 18 uznać należy za dochód z tantjem.

Art. 21.

Za podlegający opodatkowaniu dochód osób prawnych, zarówno obowiązanych, jak i nieobowiązanych do publicznego składania rachunków, lecz prowadzących prawidłowe księgi handlowe, uważa się zyski bilansowe, wykazane w zatwierdzonem zamknięciu rachunkowem, sporządzonem zgodnie z postanowieniami art. 6, 8, 10 i 13, nie wyłączając kwot, rozdzielonych pomiędzy członków, wspólników, udziałowców itp. tytułem udziału w zyskach w postaci dywidend lub procentów.

Za zyski bilansowe uważa się również sumy, przeznaczone na umorzenie długów lub kapitału zakładowego, na ulepszenie lub rozszerzenie przedsiębiorstwa, jak również na utworzenie wszelkiego rodzaju funduszów rezerwowych, z wyjątkiem kwot, odkładanych przez towarzystwa ubezpieczeniowe na wypłatę sum ubezpieczonych a ponadto w towarzystwach na wzajemności opartych na zwroty premij dla członków ubezpieczonych.

Za zyski bilansowe uważa się wreszcie te kwoty pensyj i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia osób, biorących czynny udział w zarządzie przedsiębiorstwa i zarazem wchodzących do składu zarządu, rad nadzorczych, komitetów dyskontowych i komisyj rewizyjnych w charakterze członków lub ich zastępców, oraz osób upełnomocnionych do samodzielnego prowadzenia całego przedsiębiorstwa, które przekraczają sumarycznie 10% od kapitału zakładowego, a przy kapitale zakładowym do 500.000,— zł 15% od kapitału zakładowego. Przy kapitale zakładowym od 500.000,— zł do 750.000,— zł dopuszczalne jest potrącenie z tego tytułu do kwoty 75.000 zł.

W wypadkach, szczegółowo uzasadnionych, władny będzie Minister Skarbu granice powyższe rozszerzyć.

Art. 22.

Spółki firmowe i firmowo-komandytowe (jawne spółki handlowe i komandytowe) nie podlegają obciążeniu podatkiem dochodowym.

Dochód z tego rodzaju spółek opodatkowuje się odrębnie jako dochód poszczególnych uczestników. c. d. n.

3.

Pismo okólne

z dnia 21 listopada 1934 r.

o cenach detalicznych nafty.

(Nr. Apr. 60-56).

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw wewnętrznych Nr. 33 z dnia 30 listopada 1934 r.)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów miast.

Z nadesłanych w miesiącu październiku sprawozdań o cenach detalicznych wynika, że przeprowadzona we wrześniu obniżka cen nafty oraz obniżenie podatku konsumpcyjnego od tego artykułu nie znalazły pewnego wyrazu w pobieranych obecniu cenach detalicznych nafty.

Nawiązując przeto do szczegółowych wskazówek zawartych w okólnikach Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 26. IX. b. r. L. GN. III-914/1 oraz z dnia 4. X. b. r. L. GN. III-914/1, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi PP. Wojewodów (Komisarza Rządu) o dołożenie wszelkich starań, by obecna cena detaliczna nafty była obniżona w porównaniu z ceną obowiązującą przed obniżką (t. j. w sierpniu b. r.) przynajmniej o 24%.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podkreśla raz jeszcze, że dokonana obniżka cen nafty jak i innych artykułów pierwszej potrzeby — musi w całości być uwzględniona w obowiązujących cenach detalicznych. Tylko wówczas bowiem osiągnie ona zamierzony efekt gospodarczy.

W tym celu zechcą Panowie wydać zarządzenia, by cena detaliczna nafty została obniżona odpowiednio do przeprowadzonej obniżki ceny składowej oraz by ta cena detaliczna była podana do wiadomości konsumentów w sklepach detalicznych.

(—) Dr. Igielski
Dyrektor Biura Aprowizacyjnego.

4.

Pismo okólne

z dnia 23 listopada 1934 r.

o cenach detalicznych cukru

(Nr. Apr. 59-21)

(Dziennik Urzędowy Min Spraw Wewn. z dnia 30. XI. 1934 Nr. 33)

Do

P. P. Wojewodów, Starostów i Prezydentów Miast.

Nawiązując do pisma okólnego z dnia 12. X. 1934 r. Nr. Apr. 59/11 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 29, poz. 244/34 r) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że wedle pisma Min. Skarbu L. D. VI. 13696|3|34 z dnia 17. XI. 1934 r. do ustalonej rozporządzeniem Ministra Skarbu ceny 100 kg. cukru loco wagon stacja odbiorcza dolicza się nietylko akcyzę, t. j. 38,50 zł, ale też kwotę 1,73 zł, jako część scalonego podatku przemysłowego, podlegającą doliczeniu do ceny cukru oraz 0,33 zł tytułem opłaty stemplowej od rachunku z 10%-wym dodatkiem. Opierając się na powyższym, cena hurtowna 100 kg. cukru wraz ze wszystkiemi dodatkowemi obciążeniami skarbowemi wynosić może zł. 121,06.

Podając niniejsze do wiadomości Panów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stojąc na stanowisku konieczności utrzymania zasadniczo ceny

detalicznej 1.25 za kg. cukru — dopuszcza wyjątkowo możliwość pobierania ceny wyższej od wymienionych w tych miejscowościach, w których jest to usprawiedliwione stwierdzonemi większemi kosztami przewozu ze składu hurtowego do detalisty. Jednak w żadnym wypadku cena ta nie może przekraczać zł 1.30 za kg.

Równocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych jeszcze raz podkreśla, że ceny cukru tak hurtowe, jak i detaliczne nie mogą być przez władze administracji ogólnej wyznaczane — cukier bowiem nie podlega rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży artykułów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527).

(—) Dr. Igielski
Dyrektor Biura Aprowizacyjnego.

5.

Uchwała

Rady gminnej w Wielkich Hajdukach na posiedzeniu z dnia 29-go listopada 1934 r.

Dotyczy: Ustalenie dodatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego na rok rachunkowy 1935/36.

Uchwala się pobierać na rok rachunkowy 1935/36 dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego i to:

od dochodu ponad 1.500,— zł do 24.000,— zł 4% dochodu
od dochodu ponad 24.000,— zł do 88.000,— zł 4,5% dochodu
od dochodu ponad 88.000,— zł 5% dochodu

według skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym oraz 3% dochodu według skali art. 43 cytowanej ustawy, poczynając od 15 stopnia tejże skali.

podp. Piernikarczyk, Richter, Starke, Jaworek.

Zakończono.

podp. Grzesik. przewodniczący — podp. Knebel. sekretarz

Ogłoszono!

Wielkie Hajduki, dnia 6 grudnia 1934 r.

Naczelnik gminy
(—) Grzesik.

6.

Obwieszczenie.

Rozporządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 15 marca 1934 r. o używanie i ochronie dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. Ust. Śląskich nr. 9) wprowadzono w życie nowy wzór karty rowerowej koloru niebieskiego o wymiarze 10 x 6 cm. ważnej tylko na rok kalendarzowy.

W związku z tem tracą ważność z dniem 31 grudnia 1934 r. wszystkie wystawione przez tutejszy Okręg Urzędowy karty rowerowe z ważnością nieograniczoną, co niniejszem podaję do publicznej wiadomości.

O wystawienie nowej karty rowerowej z ważnością na rok 1935 należy się zwrócić do tutejszego Okręgu Urzędowego (Ratusz pokój 10) wraz z dowodem stwierdzającym tóżsamość zainteresowanej osoby oraz jednym znaczkiem stemplowym wartości 5,— zł.

Ruda, dnia 4. grudnia 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego
w z.
(—) Inż. Keller

7.

OGŁOSZENIA

KONKURS

Wydział Powiatowy powiatu świętochłowickiego

oferuje na sprzedaż jeden otwarty

samochód osobowy
7-mio siedzeniowy marki „OPEL“.

Samochód można obejrzeć codziennie w gmachu Wydziału Powiat. w Świętochłowicach.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

Oddział przemysłowy:

Manometry, termometry, pyrometry, wentyle redukc. do tlenu, — gazomierze i obrotomierze —

Dostawa nowych aparatów i wszelkie reperacje

Oddział handlowy:

Koks, węgiel, benzyna, benzol, oleje mineralne artykuły techniczne i samochodowe

Dom Przemysłowo - Handlowy

„CARBOPOL"

CHORZÓW

Telefon 40390 i 40239

Paweł Lazar

węgiel
koks.

Katowice, 3 Maja 23.

Telefon: 311 11 i 303 46.

Józef Tomaszny

mistrz ślusarski

Świętochłowice, ulica Długa nr. 61.

wykonuje wszelkie prace w zakres ślusarstwa wchodzące jak: schody żelazne, poręczy, bramy wjazdowe i t. p.

Drukarnia Planów

właśc. E. Brylka

Powielanie rysunków technicznych — Zakład kopjowy

wykonuje:

Dyplomy, Diagramy, Mapy i t. p.

CHORZÓW i, ul. Stawowa 2.

Telefon 40778. Telefon 40778.

Drost-Maszyny

Katologi na życzenie

„Drost"

Maszyny do szycia
Rowery
Wyżymaczki

niedoścignione w materjale wykonaniu

Miesięczne spłaty od zł. 20—

Skład fabryczny:

Dom Towarowy, Bracia Drost

Świętochłowice, G. Śl. — Tel. Chorzów I 41278

Drost-Rowery

Katologi na życzenie

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1934. Nr. 51.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 22-go grudnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie
Ministra Skarbu

z dnia 9 sierpnia 1934 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o państwowym podatku dochodowym.

(Dz. U. R. P. Nr. 76 z dnia 31 sierpnia 1934 r.

(ciąg dalszy)

Skala podatkowa.

Art. 23.

Podatek dochodowy wymierza się według następującej skali:

Stopień dochodu	Wysokość dochodów w złotych			Podatek w złotych
1	1.500	do	1.550	31
2	1.550	do	1.600	33
3	1.600	„	1.700	37
4	1.700	„	1.800	41
5	1.800	„	1.900	45
6	1.900	„	2.000	50
7	2.000	„	2.100	54
8	2.100	„	2.200	59
9	2.200	„	2.400	67
10	2.400	„	2.600	75
11	2.600	„	2.800	84
12	2.800	„	3.000	93
13	3.000	„	3.200	102
14	3.200	„	3.400	112
15	3.400	„	3.600	122
16	3.600	„	3.800	133
17	3.800	„	4.000	144
18	4.000	„	4.400	162
19	4.400	„	4.800	182
20	4.800	„	5.200	202
21	5.200	„	5.600	224
22	5.600	„	6.000	246
23	6.000	„	6.600	283
24	6.600	„	7.200	324
25	7.200	„	7.800	366
26	7.800	„	8.400	411
27	8.400	„	9.200	469
28	9.200	„	10.000	530
29	10.000	„	11.000	605
30	11.000	„	12.000	684
31	12.000	„	13.000	767
32	13.000	„	14.000	854
33	14.000	„	15.000	945
34	15.000	„	16.000	1.040
35	16.000	„	17.000	1.156
36	17.000	„	18.000	1.278
37	18.000	„	19.000	1.406
38	19.000	„	20.000	1.540
39	20.000	„	22.000	1.760
40	22.000	„	24.000	1.992
41	24.000	„	26.000	2.236
42	26.000	„	28.000	2.492
43	28.000	„	30.000	2.760
44	30.000	„	32.000	3.040
45	32.000	„	34.000	3.366
46	34.000	„	36.000	3.708
47	36.000	„	38.000	4.066
48	38.000	„	40.000	4.440
49	40.000	„	44.000	5.060
50	44.000	„	48.000	5.712

Stopień dochodu	Wysokość dochodów w złotych	Podatek w złotych
51	48.000 do 52.000	6.396
52	52.000 „ 56.000	7.112
53	56.000 „ 60.000	7.860
54	60.000 „ 64.000	8.704
55	64.000 „ 68.000	9.588
56	68.000 „ 72.000	10.512
57	72.000 „ 76.000	11.476
58	76.000 „ 80.000	12.480
59	80.000 „ 88.000	14.168
60	88.000 „ 96.000	15.936
61	96.000 „ 104.000	17.888
62	104.000 „ 112.000	19.936
63	112.000 „ 120.000	22.088
64	120.000 „ 128.000	24.320
65	128.000 „ 136.000	26.656
66	136.000 „ 144.000	29.088
67	144.000 „ 152.000	31.616
68	152.000 „ 160.000	34.400
69	160.000 „ 168.000	37.296
70	168.000 „ 176.000	40.304
71	176.000 „ 184.000	43.424
72	184.000 „ 192.000	46.656
73	192.000 „ 200.000	50.000

Przy dochodzie ponad 200.000 zł podatek wynosi 50.000 zł i oprócz tego 2.000 zł od każdych pełnych 8.000 zł ponad 200.000 zł.

Do podatku dolicza się ponadto, o ile chodzi o dochody osób fizycznych i spadków nieobjętych:

Ponad	200.000 do	300.000 zł	1½%
„	300.000 „	400.000 zł	2½%
„	400.000 „	500.000 zł	4%
„	500.000 „	600.000 zł	5½%
„	600.000 „	800.000 zł	7%
„	800.000 „	1.100.000 zł	9%
„	1.100.000 „	1.500.000 zł	11%
„	1.500.000 „	2.000.000 zł	13%
„	2.000.000 zł		15%

od całego podlegającego podatkowi dochodu.

Podatek należy jednak wymierzać w ten sposób, aby z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało nigdy mniej, niż zostaje z najwyższego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku, na ten stopień przypadającego.

O ile z dochodu, ustalonego do wymiaru podatku po potrąceniu przypadającej kwoty podatkowej pozostaje mniej, niż wynosi najwyższy dochód wolny od podatku, należy podatek wymierzyć i pobrać tylko w wysokości nadwyżki dochodu ponad tę najniższą granicę.

Art. 24.

Do stawek państwowego podatku dochodowego nie mogą być ustanawiane dodatki na rzecz związków samorządowych.

Na obszarze jednak województw poznańskiego pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego gminy i powiatowe związki samorządowe mogą pobierać na podstawie uchwał organów uchwalających dodatki do państwowego podatku dochodowego.

A. Dodatki te nie mogą przekraczać przy dochodzie podatkowem: według skali art. 23:

ponad	1.500 zł do 24.000	4% dochodu
„	24.000 zł do 88.000	4,5% „
„	88.000 zł	5% „

B. Dodatki te wynoszą: według skali art. 43 — 3% dochodu poczynając od 15 stopnia tejże skali.

Dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszów Państwa oraz związków samorządowych, nie podlegają dodatkowi na rzecz związków samorządowych.

Art. 25.

Osoby, które osiągają dochód, określony w art. 18, a przekraczający 1.500 zł, opłacają obok podatku dochodowego, w myśl ogólnych postanowień niniejszej ustawy, specjalny podatek od tantjem w wysokości 50% stawki, przypadającej od otrzymanego z tantjem dochodu, według skali, podanej w art. 23 niniejszej ustawy jednak nie mniej niż 16 zł.

Gdy jednak i ta sama osoba pobiera tantjemy w kilku instytucjach lub przedsiębiorstwach, wówczas podatek w myśl części pierwszej niniejszego artykułu, oblicza się osobno od każdej tantjemy, przekraczającej 1.500 zł.

Istytucje, wypłacające tantjemy, obowiązane są potrącać przy każdej wypłacie specjalny podatek od tantjem.

Specjalny podatek od tanjem należy potrącić przy wypłacie tantjem bez wymiaru. Kwoty, potrącone w ciągu miesiąca w sposób wyżej wymieniony, należy z reguły w ciągu dni 7 po upływie tego miesiąca wpłacić do właściwej kasy państwowej.

2.

Obwieszczenie

w sprawie państwowego podatku dochodowego.

Na podstawie § 21 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 821) podaje się do wiadomości, że:

I. na terenie Urzędu Skarbowego: 1. Bielsku (Bielsko) — 2. w Bielsku (Dziedzice) — w Cieszynie (Cieszyn) — 1. w Katowicach (Dzielnica I, część północna od toru kolejowego) — 2. w Katowicach (Dzielnica I. część południowa od toru kolejowego i dzielnica II) — 3. w Katowicach (Dzielnica III i IV, Bielszowice, Kochłowice, Nowa Wieś) — 1. w Chorzowie (Dzielnica I, część południowa od toru kolejowego i dzielnica IV. — 2. w Chorzowie (Dzielnica II, część północna od toru kolejowego, Hajduki Wielkie) w Lublińcu (Lubliniec) — w Mysłowicach (Mysłowice, Roździeń-Szopienice) — w Pszczynie (Bieruń Stary, Mikołów, Piotrowice, Pszczyna, Tychy) — w Rybniku (Rybnik Żory) — w Siemianowicach Śl.

(Chorzów Dzielnica III, Michałkowice, Siemianowice Śl., Wełnowiec) — w Świętochłowicach (Chropaczów, Lipiny, Nowy Bytom, Ruda, Szarlej-Piekary Wielkie, Świętochłowice) — w Tarnowskich Górach (Radzionków, Tarn. Góry) — w Wodzisławiu (Pszów, Radlin, Wodzisław) — obowiązani są wszyscy posiadacze mieszkań oraz wszyscy właściciele nieruchomości budynkowych sporządzić na urzędowych formularzach listy szczegółowe i listy główne najemców wymagane art. 58 Ordynacji Podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346) oraz §§ 21, 22 i 23 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu.

II na terenie Urzędu Skarbowego: 2. w Bielsku (Strumień, Czechowice) — w Cieszynie (Skoczów, Ustroń) — w Lublińcu (Woźniki) — w Mysłowicach (Dąbrówka Mała, Janów, — w Rybniku (Knurów, Rydułtowy) — w Świętochłowicach (Brzeziny Godula, Łagiewniki, Orzegów) — w Tarnowskich Górach (Miasteczko) obowiązani są wszyscy właściciele nieruchomości budynkowych sporządzić na urzędowych formularzach listy główne najemców, wymagane wyżej powołanemi przepisami Ordynacji Podatkowej i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19-go września 1934 r.

Wykazy, o których wyżej mowa, dostarczą:

1. Posiadacze mieszkań właścicielom nieruchomości budynkowych w terminie do dnia 1-go stycznia 1935 r.
2. Właściciele nieruchomości budynkowych właściwym Urzędom Skarbowym w terminie do dnia 15 stycznia 1935 r., załączając przy nich wykazy, dostarczone przez posiadaczy mieszkań.

Wzywa się przeto, aby w wyżej wymienionych miejscowościach (ujętych w nawiasie) we wskazanym terminie:

1. Każdy posiadacz mieszkania dostarczył właścicielom nieruchomości budynkowych za potwierdzeniem odbioru. na urzędowym formularzu listę szczegółową, obejmującą wszystkie osoby, zamieszkałe w lokalu w dniu 15 grudnia 1934 r., a w szczególności, posiadacza mieszkania i podnajemców, odnajmujących pokoje lub części mieszkania, członków ich rodzin, mających samoistny dochód lub niemających samoistnego dochodu, a należących do wspólnego gospodarstwa domowego, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub pobytu, oraz osoby, które znajdując się w stosunku służbowym do posiadaczy mieszkań, u nich zamieszkują, jak np. guwernantki, bony, sekretarze osobiści, subjekci, służba domowa itp.

Do listy szczegółowej powinny być wpisane również i te osoby, które przypadkowo lub chwilowo były nieobecne w mieszkaniu w dniu 15-go grudnia 1934 r., lecz pozostawiły pomieszczenia do dalszego własnego użytku.

2. Każdy właściciel nieruchomści budynkowej ewentualnie z listami szczegółowemi, złożonemi przez posiadaczy mieszkań, dostarczył właściwemu urzędowi skarbowemu na urzędowym formularzu listę główną najemców obejmującą wszystkich posiadaczy lokali, znajdujących się w jego nieruchomościach, tak mieszkalnych jak i handlowych lub przemysłowych, z podaniem ilości pomieszczeń, charakteru ich użytkowania, oraz kwoty otrzymanego rocznego czynszu dzierżawnego lub rocznej wartości czynszowej.

Właściciele nieruchomości budynkowych, o ile zajmują w miejscowościach, wymienio w ustępie 1-ym obwieszczenia zajmują pomieszczenia we własnej nieruchomości, obowiązani są również do przedłożenia listy szczegółowej, obejmującej będących na ich utrzymaniu członków rodziny, podnajemców i służbę.

Formularze list głównych najemców i list szczegółowych zostały rozesłane właścicielom nieruchomości budynkowych. Posiadacze mieszkań mogą otrzymać formularze list szczegółowych od właścicieli nieruchomości budynkowych.

W razie nieotrzymania odpowiednich formularzy obowiązani do ich złożenia mają się zgłosić po nie do właściwych urzędów skarbowych.

Osoby, winne niezłożenia list w wyżej wyznaczonych terminach, ulegną karze pieniężnej do 500 złotych.

Katowice, dnia 22. listopada 1934 r.

Za Wojewodę

Kankofer

Naczelnik Wydziału Skarbowego

3.

Statut

gminy Świętochłowice

z dnia 29. 10. 1934 r.

o samoistnym podatku komunalnym od uzyskania zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17, poz. 30) wprowadza się w myśl uchwały Rady gminnej z dnia 29. 10. 1934 r. na rzecz gminy Świętochłowice podatek od uzyskanego zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają:

1. uzyskane zezwolenia na sprzedaż hurtową i detaliczną oraz wyszynk napojów alkoholowych,

2. zatwierdzone zgłoszenia sprzedaży napojów do 4½% alkoholu i napojów bezalkoholowych.

§ 2.

Od podatku wolne jest:

1. zezwolenie udzielone wdowie po dotychczasowym właścicielu przedsiębiorstwa na dalsze prowadzenie tego przedsiębiorstwa w rozmiarach, w jakich tenże zezwolenie to posiadał.
2. przedsiębiorstwo, prowadzone na rachunek związków samorządowych, dobroczynnych lub ogółowi użytecznych, o ile okoliczność ta zostanie udowodnioną.

§ 3.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, której udzielono zezwolenia wymienionego w punkcie 1 § 1, wzgl. osoba, której zgłoszenie kompetentna władza zatwierdziła (pkt. 2 § 1).

§ 4.

Podatek wynosi, jeżeli przedsiębiorstwo należy:

a)	do I	kategorji świadectw	przemysł.	3.000,— zł
b)	„ II	„	„	2.000,— „
c)	„ III	„	„	1.000,— „
d)	„ IV	„	„	500,— „
e)	„ poniżej IV kat.	„	„	300,— „

§ 5.

W razie przejęcia przedsiębiorstwa przez innego przedsiębiorcę i udzielenie zezwolenia temu ostatniemu podatek wynosi:

a)	w razie przejęcia	w ciągu	3-ch lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia	90%
b)	„	„	5-ciu lat	80%
c)	„	„	8-miu lat	70%
d)	„	„	10-ciu lat	60%
e)	„	„	w czasie ponad 10 lat	50%

tej stawki podatkowej, którąby przy pierwszem zezwoleniu wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 50% stawek wyżej ustalonych, jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przejdzie na potomka w prostej linji dotychczasowego przedsiębiorcy.

§ 6.

Przy zezwoleniach na hurtową sprzedaż napojów alkoholowych w zamkniętych naczyniach pobiera się podatek w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-tym, a na detaliczną sprzedaż w naczyniach zamkniętych podatek w wysokości od 10% do 50% stawek wymienionych w § 4-tym, zależnie od wielkości, rozmiarów i położenia przedsiębiorstwa.

§ 7.

Zatwierdzenie zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości do 4½% alkoholu jak również i napojów bezalkoholowych podlega opodatkowaniu:

a) przy wyszynku wspomn. napojów alkoholowych w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-tym.

b) przy sprzedaży wspomn. napojów alkoholowych w zamkniętych naczyniach i napojów bezalkoholowych 10% stawek wymienionych w § 4-tym.

§ 8.

Zezwolenie na rozszerzenie przedsiębiorstw wymienionych w § [illegible] podlega opodatkawoniu w następującej wysokości:

a) rozszerzenie zezwolenia na wyszynk napojów alkohowych podlega opodatkowaniu w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-ym.

b) rozszerzenie zezwolenia na hurtową i detaliczną sprzedaż trunków alkoholowych w wysokości 10% stawek wymienionych w § 4-ym.

§ 9.

Podatek wymierza Urząd gminny i uwidocznia należną kwotę podatkową w nakazach płatniczych. Wymierzony podatek płatny jest w ciągu 2-ch tygodni od doręczenia nakazu płatniczego w kasie gminnej.

§ 10.

Zarząd gminy może w pojedyńczych wypadkach wspomn. podatek obniżyć wzgl. całkowicie znieść.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w § 69 ustawy z dnia 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. Ust. Pr. str. 152). Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 12.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

§ 13.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu ulegną grzywnie do 350,— zł o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 14.

Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą dotychczasowy statut w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospód, szynków wzgl. przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu oraz wyrobów wódczanych w obwodzie gminy świętochłowickiej z dnia 1-go maja 1924 r.

Świętochłowice, dnia 29. X. 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak

(—) Hornik ławnik (—) Boruta radny.

Uwierzytelniony odpis.

Sm. 988.

Uchwała.

Statut gminy Świętochłowice w sprawie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych zatwierdza się na podstawie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30) oraz ustawy zmieniającej niektóre postanowienia ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 20 listopada 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel Szymonek, Sieja, Tkocz

O g ł o s z o n o :

Świętochłowice, dnia 5. 12 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

OGŁOSZENIA

5.

PRENUMERUJCIE „GAZETĘ POWIATOWĄ"

Druk: Edyta Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1934. Nr. 52.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 29-go grudnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Pismo okólne

z dnia 27 listopada 1934 r.

o obniżce cen węgla i ich kalkulacji.

(Nr. Apr. 60—58).

(Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 33 z dnia 30 listopada 1934 r.)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu m. st. Warszawy oraz Starostów i Prezydentów Miast.

W związku z dokonaną ostatnio przez Polską Konwencję Węglową obniżka cen węgla loco kopalnia, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje w załączeniu do wiadomości Panów cennik węgla ogólny na całą Polskę (zał. Nr. 1) oraz cennik specjalny dla Kresów Wschodnich obowiązujący w granicach określonych przez taryfę kolejową (zał. Nr. 2) — a zarazem wyjaśnia, że od cen wymienionych w cenniku odliczać należy 11% tytułem rabatu udzielanego kupcom przez kopalnie oraz 4% tytułem skonta za terminową zapłatę gotówką.

Jeśli chodzi o uzgodnienie nomenklatury poszczególnych sortymentów węgla w/g cenników z nomenklaturą używaną potocznie w handlu, należy uważać:

1. za węgiel gruby węgiel o wymiarach ponad 170 mm.
2. za kostkę (I i II) węgiel o wymiarach od 40 mm — 170 mm.
3. za orzech (I i II) węgiel o wymiarach od 20 mm — 40 mm.
4. za miał węglowy — o wymiarach od 15 mm do 0 mm.

Przy kalkulacji ceny 1 tonny węgla — należy od ceny loco kopalnia podanej w cenniku odliczyć 11% rabatu oraz 4% skonta. Do uzyskanej zaś w ten sposób ceny netto loco kopalnia należy doliczyć:

1. koszta przewozu kolejowego,
2. porto i stempel,
3. do 2% na manco kolejowe,
4. do 2% na stratę na miał,
5. do 5% na koszta ogólne i zysk hurtownika,
6. 1,2% na podatek przemysłowy i koszty akwizycji oraz
7. zależne od miejscowych warunków koszta rozwózki.

Kalkulacja więc 1 tonny węgla np. w m. Warszawie będzie się przedstawiała następującą:

1.	1 tonna węgla gat. „gruby" opałowy	28,50 zł
2.	— 11% rabatu	3,13 zł
3.	— 4% skonta	1,01 zł
	cena netto loco kopalnia wynosi	24,36 zł

Do ceny tej należy doliczać:

4.	przewóz kolejowy do Warszawy	zł 13,70	38,06
5.	porto i stemple	zł 0,17	38,23
6.	manco kolejowe (2%)	zł 0,76	38,99
7.	strata na miał (2%)	zł 0,78	39,77
8.	koszta ogólne i zysk hurt. (5%)	zł 1,99	41,76
9.	pod. przem. i akwizycja (1,2%)	zł 0,71	
	cena loco skład wynosi		42,47

a za zwózkę ze zniesieniem do piwnicy najwyższa cena tego węgla w Warszawie nie może przekroczyć 46,00 zł. Kalkulacja ta odnosi się do ilości ponad 500 kg.

W kalkulacji 1 tonny węgla wyłącznie w wymiarach od 40 — 170 mm. t. z. potocznie „kostki“ sprzedawca może doliczyć w myśl rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18. III. 1933 r. o uregulowaniu cen węgla w sprzedaży z kopalń na rynek krajowy (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 125) — 1,50 zł.

W sprzedaży detalicznej na „kosze“ wzgl. kilogramy do ceny w ten sposób wyprowadzonej „loco skład“ doliczyć należy najwyżej 20% na sprzedaż detaliczną, w których mieszczą się już wszystkie koszta i zarobek detalisty.

W związku z powyższem Ministerstwo prosi Panów o dopilnowanie, aby obniżka cen węgla, o ile dotąd samorzutnie nie nastąpiła, została jaknajrychlej w życie wprowadzona. Ceny węgla ustalone zgodnie z podanemi zasadami ich kalkulacji winny być podane do wiadomości publicznej oraz ujawione w składach detalicznych węgla przy dokładnem oznaczeniu gatunku. Winnych pobierania cen wyższych od tych, jakie wynikają z kalkulacji — należy pociągać do odpowiedzialności karno-sądowej.

(—) Korsak
Podsekretarz Stanu

2.

Wyciąg z okólnika Nr. 18.

Wojewody Śląskiego

z dnia 21 listopada 1934 r.

Nr. P. H. 1/101/2.

Celem uregulowania sprawy wydawania licencyj na przemysł okrężny zarządza się, co następuje:

Moc obowiązującą zarządzenia z dnia 2-go stycznia 1934 r. w sprawie ograniczenia ilości wydanych licencyj na przemysł okrężny (Gazeta Urzędowa Wojew. Śląskiego nr. 1, poz 1) utrzymuje się w mocy aż do odwołania.

Wojewoda
w z.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda

3.

Obwieszczenie

o weterynaryjnem badaniu koni polskich, przekraczających granice polsko niemiecką.

W myśl § 1 rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego Wojewody Śląskiego z dnia 21. II. 29 r. Ad. 11/78 w przedmiocie małego ruchu granicznego zwierząt na pograniczu polsko-niemieckiem ustalono terminy i miejsca dla bezpłatnego badania koni polskich, przekraczających granicę polsko-niemiecką w roku 1935 jak następuje;

I. Hindenburg (Zabrze) Sonnabendwochenmarktplatz an der Körner u. Blücherstrasse.

3 stycznia	1935 r.	4 lipca
7 lutego	„	1 sierpnia
7 marca	„	5 września
4 kwietnia	„	3 października
2 maja	„	7 listopada
6 czerwca	„	5 grudnia

od godz. 8—9-tej przedpołudniem w każdy pierwszy czwartek w miesiącu.

II. Beuthen (Bytom) Reichspräsidentenplatz

2 stycznia	1935 r.	3 lipca
6 lutego	„	7 sierpnia
6 marca	„	4 września
3 kwietnia	„	2 października
8 maja	„	6 listopada
5 czerwca	„	4 grudnia

od godz. 8—12 przedpołudniem w każdą pierwszą środę w miesiącu.

Świętochłowice, dnia 21 grudnia 1934 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

4.

Obwieszczenie

w sprawie koncesji kominiarskich.

Na podstawie art. 8 i 131 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350 z roku 1934) udzieliłem koncesje kominiarskie z ważnością od 1 stycznia 1935 r. następującym mistrzom kominiarskim:

1. Gajdzie Janowi na okręg II. Hajduki Wielkie,
2. Kalycie Emanuelowi na okręg IX Szarlej,
3. Rudzkiemu Pawłowi na okręg X Brzeziny Śl.
4. Szczesiowy Romanowi na okręg VII Orzegów

Natomiast zwalniam z dniem 1 stycznia 35 r. z dalszego kierownictwa okręgu kominiarskiego mistrza kominiarskiego:

1. Graupe'go Maksa z okręgu II Hajduki Wielkie
2. Gajdy Jana z okręgu X Brzeziny Śl.

Świętochłowice, dnia 16 listopada 1934 r.

Starosta

(—) Szaliński

5.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu wścieklizny.

Na podstawie § 340 rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Julji Wojtachowej w Brzozowicach-Kamieniu przy ul. Głównej nr. 41 wścieklizna wygasła.

Wobec tego uchylam zarządzoną kontumację psów i kotów w gminie Brzozowice-Kamień, Brzeziny Śląskie, Wielka Dąbrówka i w Szarleju-W. Piekarach.

Świętochłowice, dnia 11. XII. 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

6.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Pawła Gryski w Rudzie Śl., przy ul. Bytomskiej Nr. 26 zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 11. XII. 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta

7.

Dot. Wyłudzanie wsparć.

1. Kujawa Michał, urodzony 8. IX. 1862 r. zamieszkały w Kubilanie gm. Daszewice pow. Poznań.
2. Kordylewska Marjanna, 77 lat zamieszkała w Iwnie pow. Środa.
3. Nowacki Florjan, urodzony 4. I. 1912 r. syn Józefa i Marji zamieszkały w Zbąszyniu pow. Nowy Tomyśl.
4. Ślotała Franciszek urodzony 8. I. 1919 r. syn Piotra i Stanisławy z Leszna.
5. Wolski Józef, urodzony 17. II. 1914 r. syn Franciszka i Kazimiery, zamieszkały w Lwówku pow. Nowy Tomyśl

włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaje się do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 14 grudnia 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

8.

Dot. unieważn. kart cyrkulacyjn.

Unieważnia się kartę cyrkulacyjną, wystawioną przez Starostwo Świętochłowickie na nazwisko Rozanka Rudolf z Szarleja - W. Piekar, nr. karty 6969/VI.

Świętochłowice, dnia 10 grudnia 1934 r.

Za Starostę

(—) Mgr. Legierski
Referendarz

9.

Obwieszczenie

dotycz. wyboru radców sierót.

Rada Gminna wybrała na posiedzeniu w dniu 3. VIII. br. p. Walentego Maciejowskiego radcą sierót obwodu II oraz p. Piotra Kampę na posiedzeniu z dnia 5. IX. br. stałym zastępcą radcy sierót.

Wprowadzenie wyżej wymienionych w urząd nastąpiło dnia 23. XI. br.

Wielkie Hajduki, dnia 22. grudnia 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik.

KOMUNIKATY

10.

Towarzystwo Walki z gruźlicą w Katowicach zorganizowało na terenie Województwa Śląskiego „Dni Przeciwgruźlicze" 1934/35.

Towarzystwo Walki z gruźlicą składa serdeczne podziękowanie wszystkim tym, którzy w roku ubiegłym do prowadzenia tej akcji się przyczynili, w pierwszym zaś rzędzie Komitetom Powiatowym, lokalnym, wszystkim instytucjom i osobom, które zajmowały się sprzedażą znaczka gruźliczego.

Dochody ze sprzedaży znaczków przeciwgruźliczych zużyto na utrzymanie 16 przychodni przeciwgruźliczych we Woj. Śl. w których pracuje 16 lekarzy i 18 sióstr higjenistek. Pod opieką tych przychodni znajduje się kilkanaście tysięcy chorych.

Towarzystwo Walki z gruźlicą żywi nadzieję, że i w tym roku znajdzie należyte poparcie. Dni Przeciwgruźlicze trwają od 1 grudnia 1934 r. do 10 stycznia 1935 r.

Nalepki przeciwgruźlicze można nabyć w starostwach, urzędach gminnych i w sekretarjacie Towarzystwa Walki z gruźlicą w Katowicach ul. Andrzeja 9. Można też przekazać dobrowolne ofiary na konto czekowe Towarzystwa Walki z gruźlicą w P. K. O. Nr. 304.873.

1924 1934 POLSKI ZWIĄZEK PRZECIWGRUŹLICZY

ZWYCIĘŻYĆ GRUŹLICĘ MOŻE TYLKO WSPÓLNY WYSIŁEK CAŁEGO SPOŁECZEŃSTWA

1924 1934 POLSKI ZWIĄZEK PRZECIWGRUŹLICZY

OGŁOSZENIA

11.

PRENUMERUJCIE „GAZETĘ POWIATOWĄ"

Druk: Edyta Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10